

880.82

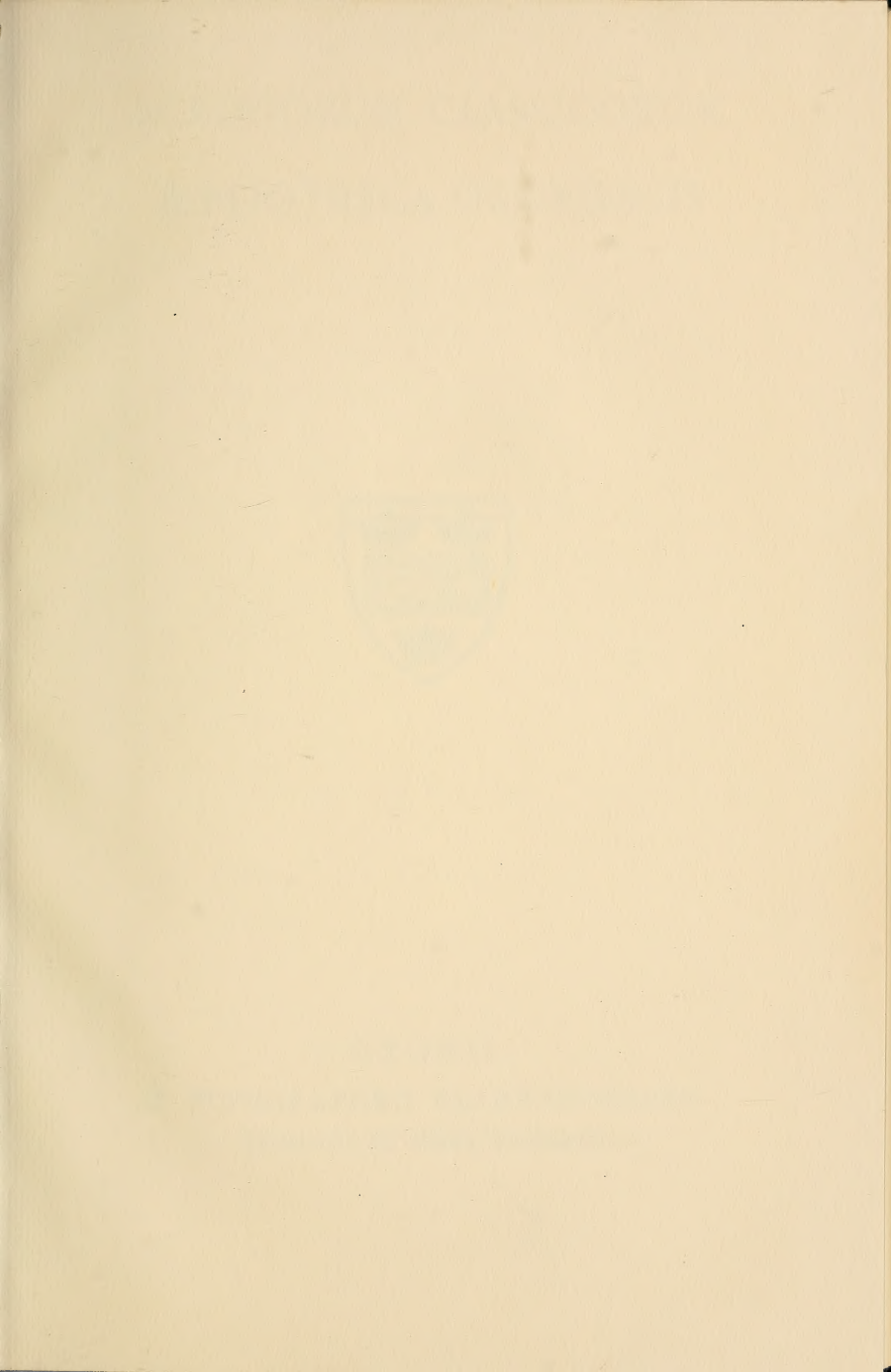
Scr34


no. 23, v. 4

BOOK 880.82.SCR34 no.23 v.4 c.1
SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS



3 9153 00231084 7





Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
LYRASIS members and Sloan Foundation

SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS



OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
LONDINI ET NOVI EBORACI

~~880.82~~

Scr 34

~~no 23, v. 4~~

HOMERI

OPERA

RECOGNOVIT

BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRUXIT

THOMAS W. ALLEN

COLLEGII REGINAE APVD OXONIENSES SOCIUS

TOMVS IV

ODYSSEAE LIBROS XIII-XXIV CONTINENS

EDITIO ALTERA

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

PA -
3405

.58

H8

1912

t. 4

OXONII

Excudebat Carolus Batey

Architypographus academicus

FIRST EDITION 1908

REPRINTED 1913

SECOND EDITION 1919

REPRINTED 1927, 1931, 1939, 1951, 1955, 1958

PRINTED IN GREAT BRITAIN

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.
 τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φῶ νησέν τε
 “ ὦ Ὀδυσσεῦ, ἐπεὶ ἵκεν ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ,
 ὑψερεφές, τῷ σ' οὔ τι παλιμπλαγχθέντα γ' οἶω 5
 ἀψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
 ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
 ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον
 αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' αἰδοῦ.
 εἴματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐϋξέστη ἐνὶ χηλῷ 10
 κεῖται καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος ἄλλα τε πάντα
 δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
 ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα
 ἀνδρακάς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
 τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἓνα προικὸς χαρίσασθαι.” 15
 Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδαε μῦθος.
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νηῆδ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.
 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκιόοιο, 20
 αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγῆ, μῆ τιν' ἐταίρων
 βλάβηται ἐλαυνόντων, ὅποτε σπερχοῖατ' ἔρετμοῖς·
 οἱ δ' εἰς Ἀλκιόοιο κίον καὶ δαῖτ' ἀλέγγυνον.
 Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκιόοιο
 Ζηνὶ κελαινεφείῃ Κρονίδῃ, ὅς πᾶσιν ἀνάσσει. 25

4 ἵκεο R⁹: ἵκου γρ. KO: ἦκες r: ἦλθες K 5 τῷ γ'... σ' οἶω g:
 τῷ f P⁵ πάλιν a o P⁶ Pal. 14 ἄνδρα κάτ' quidam ap. schol.
 (ἄνδρα κάθ' Eust.) 16 θυμῷ b H³ Mon. P⁶: θυμός o R⁹ U¹
 19 νηῆ δ' Ar. e g H³ L⁷: νῆ ἄρ' cet. 21 τις b U¹ ss.

μῆρα δὲ κήαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοιδός,
 Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 πολλὰ πρὸς ἥλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
 δῦναι ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι. 30
 ὧς δ' ὄτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧ τε πανήμαρ
 νειὸν ἀν' ἔλκητον βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον·
 ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδου φάος ἡελίοιο
 δόρπον ἐποίχασθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι·
 ὧς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἔδου φάος ἡελίοιο. 35
 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηΐδα,
 Ἄλκινόω δὲ μάλιστα πιφασκόμενος φάτο μῦθον·
 “Ἄλκινόε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 πέμπετε με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί·
 ἦδη γὰρ τετέλεσται ἅ μοι φίλος ἦθελε θυμός, 40
 πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ Οὐρανίωνες
 ὄλβια ποιήσειαν. ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν
 νοστήσας εὔρομι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
 ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναικάς
 κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν 45
 παντοίην, καὶ μὴ τι κακὸν μεταδήμιον εἴη.”

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπε.
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἄλκινόοιο·

“Ποντόνοε, κρητῆρα κερασάμενος μέθην νεΐμον 50
 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ
 τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὶν ἐς πατρίδα γαίαν.”

Ὡς φάτο, Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
 νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσιν
 ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι, 55
 αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων. ἀνὰ δ' ἴστατο δῖος Ὀδυσσεύς,

28 τετιμένος j o q L⁵ 32 ἀν' Br J P¹: ἀνέλκητον cet.
 46 καταδήμιον U⁸ 50 νεΐμαι J L⁷ U⁵, U⁶ uv. 52 φασὶ δὲ καὶ τὸν
 Ἄριστάρχον ἀσμένως τὴν γραφὴν τὴν Δικαιάρχου παραδέξασθαι. ἐν γὰρ
 ἀπάσαις ἦν τὸ ἐῖ ἐν πατρίδι γαίῃ Apoll. pronom. 48. 7 56 ἑδέων j x,
 cf. A 534, 581

13. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν

Ἄρητη δ' ἐν χειρι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“Χαῖρέ μοι, ᾧ βασιλεια, διαμπερές, εἰς ὃ κε γῆρας
ἔλθῃ καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται. 60
αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ
παισί τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἄλκινόῳ βασιλῆϊ.”

ᾧ εἰπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσето διὸς Ὀδυσσεύς.
τῷ δ' ἅμα κήρυκα προῖει μένος Ἄλκινόοιο,
ἠγείσθαι ἐπὶ νῆα θεοῖν καὶ θίνα θαλάσσης· 65
Ἄρητη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἔπεμπε γυναῖκας,
τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσαν εὐπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα,
τὴν δ' ἐτέρην χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ὄπασσε κομίζειω·
ἠ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ οἶνον ἐρυθρόν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
αἶψα τά γ' ἐν νηϊ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγανοὶ 70
δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιω καὶ βρῶσιω ἄπασαν·
καδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
νηὸς ἐπ' ἰκριόφιω γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὐδοί,
πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσето καὶ κατέλεκτο 75
σιγῇ· τοὶ δὲ καθίζον ἐπὶ κληῖσιω ἕκαστοι
κόσμῳ, πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθιοι.
εὐθ' οἱ ἀνακλιθέντες ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῶ,
καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιω ἐπιπτε,
νήγρετος ἠδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ζοικῶς. 80
ἠ δ' ὥς τ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
πάντες ἅμ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πληγῆσιω ἱμάσθλης,
ὑψόσ' ἀειρόμενοι ρίμφα πρήσσοσι κέλευθον,
ὥς ἄρα τῆς πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ' ὄπισθε

57 χερσὶ f p Mon. Athen. 498 D, cf. A 585 γ 51 ο 120 61 τῷ ἐνὶ
a d l χάρω b c 64 ἄρα e h L² P⁵ 66 νέεσθαι altera Aristarchea
o p, γρ. Br H³ V⁴ 68 ἔπεμπε b g h i j p L⁵ L⁷ Eust. 73 λίνους
τε a: λίνα τε f 76 ἕκαστος d L⁷ 78 ἐνθ' f h i: ἔσθ' j:
εὐθὺ om. οἱ q R⁸, cf. γ 9 80 ἔγγιστα Ap. lex. in Νήγρετος
82 om. a 83 διαπρήσσοσι om. ρίμφα f i L⁵, γρ. U⁵ κέλευθα
L⁵ corr., Macrob. v. 11. 20 84 πρύμνης i Br H³

πορφύρεον μέγα θύε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης. 85
 ἢ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδὲ κεν ἱρήξ
 κίρκος ὀμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
 ὧς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
 ἄνδρα φέρουσα θεοῖς ἐναλίγκια μῆδ' ἔχοντα,
 ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὄν κατὰ θυμὸν 90
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
 δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὔδε, λελασμένος ὅσος' ἐπεπόνθει.

Εὐτ' ἀστήρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστα
 ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἑοῦς ἠριγενείης,
 τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος νηῦς. 95

Φόρκυνος δὲ τίς ἐστι λιμῆν, ἀλίιο γέροντος,
 ἐν δῆμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῷ
 ἀκταὶ ἀπορρῶγες, λιμένος ποτιπεπηγυῖαι,
 αἷ τ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαίων μέγα κῦμα
 ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δὲ τ' ἄνευ δεσμοῖο μένουσι 100
 νῆες εὐσσελμοι, ὅτ' ἂν ὄρμου μέτρον ἴκωνται.
 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη,
 ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδές,
 ἱρὸν νυμφάων αἰ νηϊάδες καλέονται.

ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι 105
 λάϊνοι· ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι.
 ἐν δ' ἴστοι λίθιοι περιμήκεες, ἔνθα τε νύμφαι
 φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ιδέσθαι
 ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα. δύο δὲ τέ οἱ θύραι εἰσίν,
 αἰ μὲν πρὸς Βορέαιο καταίβαται ἀνθρώποισιν, 110
 αἰ δ' αὖ πρὸς Νότον εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κείνη
 ἄνδρες ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.

86 θύεν a1 Br 87 πετεεινῶν a fr P⁵ U¹ U⁸ 88 ἔτετμεν d
 Pal. R¹⁰ R¹¹ 96 μὲν ὄδ' Polyb. Sardus Rhet. gr. viii. 615. 24
 97 αὐτῇ Polyb. 98 ὑποπεπηγυῖαι g, marg. H¹: ποτεπεπηγυῖαι f
 P⁶ (ποτι-) 106 τιθαιβάσουσι M⁴: -όσσουσι R¹¹, H³ corr.
 107 αἷ ῥά τε f L⁵ M² 109 ἀενάοντα j Mon. Eust.: αἰέν- d
 110 βορέαι f: -αν Strab. 28 111 νότον Strab. l. c. P⁶ κείνην L⁸
 ed. pr.: κείθι O corr.: ἐκείσε v. l. U⁵: τῇ γε schol. Δ 110
 112 ἀνέρες ἔρχονται d ἀλλὰ θανάτων commendat Eust.

13. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν

Ἐνθ' οἳ γ' εἰσέλασαν πρὶν εἰδότες. ἦ μὲν ἔπειτα
 ἠπεύρω ἐπέκελσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἡμισυ πάσης,
 σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἑρετάων· 115
 οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες εὐζύγου ἠπειρόνδε
 πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν
 αὐτῷ σὺν τε λίνῳ καὶ ῥήγῃ σιγαλόεντι,
 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδημένον ὕπνῳ,
 ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ 120
 ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
 καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν
 ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πῶς τις ὀδιτάων ἀνθρώπων,
 πρὶν Ὀδυσῆ' ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο·
 αὐτοὶ δ' αὖ οἰκόνδε πάλιν κίον· οὐδ' ἐνοσίχθων 125
 λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
 πρῶτον ἐπηπείλησε, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
 “Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἐγὼ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὐ τι τίουσι,
 Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἕξ εἰσι γενέθλης. 130
 καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆ' ἐφάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· νόστον δέ οἱ οὐ ποτ' ἀπήρῳν
 πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας.
 οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα, 135
 χαλκὸν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἴσαν.”
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἶον ἔειπες. 140
 οὐ τί σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἶη
 πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμίησιν ἰάλλειν.
 ἀνδρῶν δ' εἴ πέρ τις σε βίη καὶ κάρτεϊ εἴκων

115 τοῖον b d f l Eust. 120 χρήματ' e f R⁵ U⁸ Eust. 123 πῶς] που e f P⁵ R¹ Eust. 124 πρὶν γ' R⁹ U⁶ ed. pr. 125 αὐτ' codd. praeter Mon. 132 ἀπηύρα g 135 ἄσπετα] ἀγλαὰ b c f i k

οὐ τι τίει, σοὶ δ' ἔστί καὶ ἔξοπίσω τίσις αἰεὶ.
ἔρξον ὅπως ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ." 145

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
"αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, κελαινεφές, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἠδ' ἀλεείνω.
νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιούσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ 150
ῥαῖσαι, ἵν' ἦδη σχῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
ἀνθρώπων, μέγα δὲ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
"ὦ πέπον, ὡς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
ὀππότε κεν δὴ πάντες ἐλαννομένην προΐδωνται 155
λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
νῆϊ θοῇ ἴκελον, ἵνα θαυμάζωσιν ἅπαντες
ἄνθρωποι, μέγα δὲ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι."

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν. 160
ἔνθ' ἔμεν· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθε ποντοπόρος νηῦς
ρίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἦλθ' ἐνοσίχθων,
ὅς μιν λᾶαν θῆκε καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθε
χειρὶ καταπρηνεὶ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.

Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον 165
Φαίηκες δολιχῆρετμοὶ, ναυσίκλυτοὶ ἄνδρες.
ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
"ὦ μοι, τίς δὴ νῆα θοῆν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
οἴκαδ' ἐλαννομένην; καὶ δὴ προῦφαίνεται πᾶσα."

ἌΩς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο. 170
τοῖσι δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
"ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει

147 ὡς σὺ κελεύεις ad L⁴ P¹ V⁴ 152 μέγα] μὴ Aristoph.
πόλιν bci L⁵ L⁷, cf. 177, 183 154 ὡς] ἦ γρ. U⁵ 155 προσί-
δωνται eq Eust.: εἰσίδονται d C L⁴: εἰσίδονται l 158 μετὰ f M² P⁶
πόλιν r L⁵ R¹ 161 ἐλθέμεν b pro ἐνθ' ἔμεν' 163 θῆκε
fi L⁵: ἔθηκε cet.: ἔθηκε λίθον L⁷ 169 ταῦτα b 170 οὐκ
codd.

13. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν

πατρὸς ἐμοῦ, ὃς φάσκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
 ἡμῖν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.
 φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα 175
 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
 ραισέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
 ὧς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελείται.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται 180
 ἡμέτερον προτὶ ἄστν· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
 δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήση,
 μηδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψει.”

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἔδεισαν, ἐτοιμάσσαντο δὲ ταύρους.
 ὧς οἱ μὲν ῥ' εὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι 185
 δήμου Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἔσταότες περὶ βωμόν. ὁ δ' ἔγρευτο διὸς Ὀδυσσεὺς
 εὔδων ἐν γαίῃ πατρῴῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
 ἦδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἠέρα χεῦε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὄφρα μιν αὐτὸν 190
 ἄγνωστον τεύξειεν ἕκαστά τε μυθήσαιο,
 μή μιν πρὶν ἄλοχος γνοίῃ ἀστοί τε φίλοι τε,
 πρὶν πάσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 τοῦνεκ' ἄρ' ἄλλοειδέα φαιέσκετο πάντα ἄνακτι,
 ἀτραπιτοὶ τε διηνεκέες λιμένες τε πάνορμοι 195
 πέτραι τ' ἠλίβατοι καὶ δένδρεα τηλεθάοντα.
 στῆ δ' ἄρ' ἀναίξας καὶ ῥ' ἔσιδε πατρίδα γαίαν·
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῶ

173 ἔφασκε codd., em. Grashof ἀγάσασθαι Br L⁴, R¹¹ uv.
 174 ἀμήμονες d Br 175 εὐεργέα e h Mon. 177 πόλιν r
 L⁵ L⁷ R¹ R¹⁰ ἀμφικαλύψειν b d i k H³: -αι cet. 183 πολύ-
 μηκες H¹, γρ. R⁷ πόλιν o L⁷ P³ R¹ 187 ἐστῶτες a
 190 αὐτῷ Aristoph. U⁶, H³ U¹ ss. 193 μνηστῆρσιν g L⁷
 ed. pr. 194 τοῦνεκα κὰρ ἄλλ. marg. Br (τοῦνεκα ἄρ d)
 φαίνεται a del 197 a τήν δ' ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντία
 ἦλθεν hab. U¹, U⁵ m. rec. (= 226) 198 ὦ . . . μηρῶ k Pal. R⁸ Ap.
 lex. in Ω (cod.) (μηρῶ sol. j R¹¹ U⁵), cf. M 162 O 113, 397

χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΰδα·
 "ὦ μοι ἐγώ, τέων αὐτε βροτῶν ἐς γαίαν ἰκάνω; 200
 ἢ ῥ' οἷ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 ἦε φιλόξενοι καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 πῆ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆ δὲ καὶ αὐτὸς
 πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μείναι παρὰ Φαιήκεσσι
 αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων 205
 ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
 νῦν δ' οὐτ' ἄρ πη θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτοῦ
 καλλείψω, μὴ πῶς μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.
 ὦ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 ἦσαν Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες, 210
 οἷ μ' εἰς ἄλλην γαίαν ἀπήγαγον· ἦ τέ μ' ἔφαντο
 ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, οὐδ' ἐτέλεσαν·
 Ζεὺς σφεας τίσαιο ἰκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους ἐφορᾷ καὶ τίνυται ὅς τις ἀμάρτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἴδωμαι, 215
 μὴ τί μοι οἷχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες."

ὦς εἰπὼν τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
 ἠρίθμει καὶ χρυσὸν ὑφαντά τε εἶματα καλά.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐ τι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαίαν
 ἐρπύζων παρὰ θίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, 220
 πόλλ' ὀλοφυρόμενος. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέφω, ἐπιβώτορι μῆλων,
 παναπάλω, οἰοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασι,
 δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχουσ' εὐεργέα λώπην·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα 225
 τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ ἐναντίος ἦλθε,

199 καταπρηνέσσ' g P⁶: -έεσσι a P¹: -πρανέσσ' U⁵ ss., cf. O 114
 δ' ἔπος ἠΰδα d Mon. P¹: δὲ προσηύδα cet. 203 ποῦ (priore
 loco) e κτήματα bf 205 κεν] τιν' a d 1: κεντιν' k 211 οἷτε μ'
 r L⁷ U³ 212 ἔξειν q Pal.: ἤξειν P³ 213 τισάσθω Zen.
 216 ἐκ b i U⁵ ἔχοντες k Plut. aud. poet. 27 D 222 ἐπιβήτορι
 d Pal. 224 ἔχων b P⁵ (οὐ γραπτέον schol.) 225 χερσὶ k q
 L⁷ P⁵ Pal. Eust.: χειρὶ cet.

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ φίλ', ἐπεὶ σε πρῶτα κιχάνω τῶδ' ἐνὶ χώρῳ,
 χαίρῃ τε καὶ μὴ μοί τι κακῶ νόφ' ἀντιβολήσῃς,
 ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἐγὼ γε 230
 εὐχομαι ὡς τε θεῶ καὶ σευ φίλα γούναθ' ἰκάνω.
 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ·
 τίς γῆ, τίς δῆμος, τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
 ἦ πού τις νήσων εὐδείελος ἦέ τις ἀκτῆ
 κείθ' ἀλλ' κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπειρίοιο;” 235

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “νήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἣ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 εἰ δὴ τήνδε τε γαῖαν ἀνείρῃαι. οὐδέ τι λίην
 οὔτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
 ἡμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε, 240
 ἡδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
 ἦ τοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἰππήλατός ἐστιν,
 οὐδὲ λίην λυπρῆ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
 ἐν μὲν γάρ οἱ σίτος ἀθῆσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
 γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τ' ἔερση· 245
 αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη
 παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασι.
 τῶ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἴκει,
 τήν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιῖδος ἔμμεναι αἴης.”

Ἔως φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 250
 χαίρων ἦ γαίῃ πατρῴῃ, ὡς οἱ ἔειπε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 οὐδ' ὅ γ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅ γε λάξετο μῦθον,
 αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν· 255

229 κακὸν νόφ' a o L⁸ 230 πάντα b 232 ταῦτ' i p Ap.
 Dysc. Synt. 98. 7 Bekk. 238 τὴν δὴ γαῖαν f 239 οὔτ'
 ἀνώνυμος d q s R⁴: οὔτ' ἀν. C Ho L⁸ M¹ P¹ 243 οὐκ b d 244 εὐ
 μὲν . . . εὐ δέ g ed. pr. 245 θ' ἔερση o L⁵: τε ἔρση i q Eust.: τ'
 ἀπώρη a d l 247 εὐ δ' g γεγάασι Ho P¹ P⁴ 248 ἦκει f i k p
 250 μείδησεν U⁸ Eust. 254 μύθω f P⁶ 255 αἰὲν U⁴ V³

13. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν

“ πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
 τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ’ εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
 χρήμασι σὺν τοῖσδεσσι· λιπὼν δ’ ἔτι παισὶ τοσαῦτα
 φεύγω, ἐπεὶ φίλον νῆα κατέκτανον Ἴδομενῆος,
 Ὅρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ 260
 ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν,
 οὔνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης
 Τρωϊάδος, τῆς εἵνεκ’ ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγινά τε κύματα πείρων,
 οὔνεκ’ ἄρ’ οὐχ ᾧ πατρὶ χαριζόμενος θεράπευον 265
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ’ ἄλλων ἄρχον ἑταίρων.
 τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ
 ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρω·
 νῦξ δὲ μάλα δυοφερῆ κάτεχ’ οὐρανόν, οὐδέ τις ἡμέας
 ἀνθρώπων ἐνόησε, λάθον δέ ἐ θυμὸν ἀπούρας. 270
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε κατέκτανον ὄξείϊ χαλκῷ,
 αὐτίκ’ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιῶν Φοίνικας ἀγαυοὺς
 ἔλλισάμην, καὶ σφιν μενοεικέα ληΐδα δῶκα·
 τοὺς μ’ ἐκέλευσα Πύλονδε καταστήσαι καὶ ἐφέσσαι
 ἢ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί. 275
 ἀλλ’ ἢ τοί σφεας κεῖθεν ἀπόωατο ἴς ἀνέμοιο
 πόλλ’ ἀεκαζόμενους, οὐδ’ ἤθελον ἐξαπατήσαι.
 κεῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός.
 σπουδῆ δ’ ἐς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
 δόρπου μνηστῆς ἔην, μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι, 280
 ἀλλ’ αὐτως ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
 ἐνθ’ ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα,
 οἱ δὲ χρήματ’ ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες

256 τροίη b 258-261 om. q 266 ἤρχον codd. 267 προσ-
 ἰόντα fi 269 (σφερή· σκοτεινὴ Ar. lex. γρ. ζο L⁴: στυγερῆ Herod.
 ad Γ 426 270 ἀπηύρων g H¹ 272 κιῶν] θοῆν k: θοῆν κιῶν f
 273 ληΐδα] ἦια Aristoph. 274 ἀποφάσσαι (? ἀφέσσαι) Rhia-
 nus 279 προερέσσαμεν Ar. (αἱ πᾶσαι) b d l H³: προερέσσαμεν cet.,
 cf. ι 73 ο 497 282 ἐπήλυθε U⁸ ed. pr.: ὑπήλυθε L⁵ U⁶: ἐπέλλαβε
 cet., cf. κ 31

13. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν

κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
 οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες 285
 οἴχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ."
 ἄΩς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
 καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίη·
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 290
 “ κερδαλέος κ' εἶη καὶ ἐπίκλοπος ὅς σε παρέλθοι
 ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
 σχέτλιε, ποικιλομήτα, δόλων αἴτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
 οὐδ' ἐν σῆ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων
 μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν. 295
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, εἰδότες ἄμφω
 κέρδε', ἐπεὶ σὺ μὲν ἔσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων
 βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
 μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνωσ
 Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κούρην Διός, ἣ τέ τοι αἰεὶ 300
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
 καὶ δέ σε Φαίηκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα.
 νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω
 χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγανοὶ
 ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόφ τε, 305
 εἴπω θ' ὅσσα τοι αἴσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι
 κήδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη,
 μηδέ τφ ἐκφάσθαι μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν,
 πάντων, οὐνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῇ
 πάσχειν ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.” 310
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

285 ἐνκτιμένην e ἀποβάντες e 289 v. om. L⁴ Pal. εἰδυῖα
 (-νία) fgk L⁷ 291 οὐ σε f L⁷ 293 δόλων ἄτερ quidam:
 αἴτε, ὃ ἔστιν ἄτε Eust. 295 πλοκίων N m. rec. Eust. 1741. 58
 πεδόθεν b R¹ R¹² U³ U⁴ Eust.: παιδόθεν vulg. unde παῖδες a, cf. h.
 Herm. 473, Sapph. 68. 4, Alcaeus 48 A, 59, 100, Ibyc. 22. 3, I. G. Sic.
 Ital. 139 300 αἰεῖ] γρ. ἄγχι H³ 303 τὴν σὴν a: τοι σὴν f P¹
 307 ἀναπλήσαι e h Eust. 308 τοι L⁷: πω V⁴

13. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν

“ ἀργαλέον σε, θεά, γνῶναι βροτῶ ἀντιάσαντι,
 καὶ μάλ’ ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ εἴσκεῖς.
 τοῦτο δ’ ἐγὼν εὖ οἶδ’, ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα,
 ἦος ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἴες Ἀχαιῶν. 315
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιω διεπέρσαμεν αἰπὴν,
 βῆμεν δ’ ἐν νήεσσι, θεὸς δ’ ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 οὐ σέ γ’ ἔπειτα ἴδον, κούρη Διός, οὐδ’ ἐνόησα
 νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
 ἀλλ’ αἰεὶ φρεσὶν ἦσιω ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ 320
 ἠλώμην, ἦός με θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 πρὶν γ’ ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίοιι δῆμῳ
 θάρσυνάς τε ἔπεσσι καὶ ἐς πόλιω ἦγαγες αὐτή.
 νῦν δέ σε πρὸς πατρός γουνάζομαι—οὐ γὰρ ὅτω
 ἦκει εἰς Ἰθάκην εὐδεῖελον, ἀλλὰ τιw’ ἄλλην 325
 γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέουσαν ὄτω
 ταῦτ’ ἀγορευέμεναι, ἴν’ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσης—
 εἰπέ μοι εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ’ ἰκάνω.”
 Τὸν δ’ ἠμελίβετ’ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ αἰεὶ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα 330
 τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
 οὔνεκ’ ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων.
 ἀσπασίως γάρ κ’ ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ἴετ’ ἐνὶ μεγάροις ἰδέειω παῖδάς τ’ ἄλοχόν τε·
 σοὶ δ’ οὐ πω φίλον ἐστὶ δαήμεναι οὐδὲ πυθέσθαι, 335
 πρὶν γ’ ἔτι σῆς ἀλόχου πειρήσῃαι, ἣ τέ τοι αὐτὼς
 ἦσται ἐνὶ μεγάροισιν, οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χεούσῃ.

313 αὐτῇ πάντῃ γρ. H³ V⁴ 315 ἔως vulg. : ἔως ὅτ’ b (ὡς ὅτε O)
 320-323 νοθεύονται στίχοι δ’ schol. : τὸ ἀλλ’ αἰεὶ φρεσὶ κτλ.
 εὐλόγως ὑπ’ Ἀριστάρχου ὑπωπτεύετο ὡς νόθον Ap. Dyc. pronom. 109.
 20, uncino simplici includ. p 320 δεδαϊγμένος C L⁵ M² U² :
 ἀλάλμαι οἷζύν Ap. Dyc. synt. 197. 16 322 πρὶν γε τε a
 323 τ’ ἐπέεσσι codd. αὐτὴν a b d j 333-338 ἀθετοῦνται στίχοι 5’
 schol., uncino simpl. incl. Br M⁴, linea recta not. H¹ 333-335 om. a
 338 φθινύθουσιν b f g i Eust. ed. pr., cf. λ 183 π 39

13. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν

αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὐ ποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
ἦδε, ὃ νοστήσεις ὀλέσας ἀπο πάντας ἑταίρους· 340

ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι κότον ἐνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.

ἀλλ' ἄγε τοι δεῖξω Ἰθάκης ἔδος, ὄφρα πεποιθήης.
Φόρκυνος μὲν ὄδ' ἐστὶ λιμῆν, ἀλίοιο γέροντος, 345

ἦδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·

ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἠεροειδές,

ἱρὸν νυμφάων αἰ νηϊάδες καλέονται·

τοῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφές, ἔνθα σὺ πολλὰς

ἔρδεσκες νύμφησι τεληέσσας ἐκατόμβας· 350

τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕλη·”

ἌΩς εἰπούσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα, εἶσατο δὲ χθών·

γῆθυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς

χαίρων ἦ γαίη, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν.

αὐτίκα δὲ νύμφης ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών· 355

“ νύμφαι νηϊάδες, κοῦραι Διός, οὐ ποτ' ἐγὼ γε

ὄψεσθ' ὑμῖν ἐφάμην· νῦν δ' εὐχολῆς ἀγανῆσι

χαίρει· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὡς τὸ πάρος περ,

αἶ κεν ἐᾷ πρόφρων με Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη

αὐτόν τε ζώειω καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξει·” 360

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

“ θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων·

ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχῶ ἄντρον θεσπεσίοιο

θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη·

αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.” 365

ἌΩς εἰπούσα θεὰ δῦνε σπέος ἠεροειδές,

μαιομένην κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

342 χόλον b c f g j Eust.

346 κρατὶ O μανόφυλλος Zen.

347, 348 om. g k P²⁸ L⁷: ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων οὐ κείνται Eust.
(= 103, 4) 348 ἱρῶν P⁵, p ss. 349 εὐρὺ] ἐστὶ b o P²⁸ L⁵ U⁸

351 καταειλύμενον P⁵

358 παρέξομεν Aristoph.

360 ἀέξειν

f r

363 ἀλλ' ἄγε b k o

365 ὅπως ἔσται τάδε ἔργα b c f i

ἄσπον πάντ' ἐφόρει, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν
 εἵματα τ' εὐποίητα, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι 370
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Τὼ δὲ καθεζομένω ἱερῆς παρὰ πυθμὲν' ἐλαίης
 φραζέσθην μνηστῆρσι ὑπερφιάλοισι ὄλεθρον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 φράζου ὅπως μνηστῆρσι ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
 οἳ δὴ τοι τρίτες μέγαρον κάτα κοιρανέουσι,
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες·
 ἦ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὄδυρομένη κατὰ θυμὸν
 πάντας μὲν ἔλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἐκάστω,
 ἀγγελίας προεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενουᾷ.” 380

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
 φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισι ἐμελλον,
 εἰ μὴ μοι σὺ ἕκαστα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες. 385
 ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
 παρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μένος πολυθαρσῆς ἐνέεισα,
 οἶον ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰ κρήδεμνα.
 αἶ κέ μοι ὦς μεμαυῖα παρασταίης, γλαυκῶπι,
 καί κε τριηκοσίοισι ἐγὼν ἄνδρεςσι μαχοίμην 390
 σὺν σοί, πότνα θεά, ὅτε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.”

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ καὶ λήν τοι ἐγὼ γε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
 ὀππότε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καί τιν' οἶω
 αἵματί τ' ἐγκεφάλω τε παλαξέμεν ἄσπετον οὐδας 395
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοντον κατέδουσιν.

369 φαίηκες ἀγαυοί d1 C (= 120) 369 a ὥπασαν οἴκαδ' ἰόντι
 διὰ μεγάλθυμον ἀθήνην add. a d1 (= 121) 374 ἦρχε codd.
 376 φράζου νῦν μνηστῆρσι ὑπερφιάλοισι ὄλεθρον b e f i 380 μέν β'
 codd. 384 φθίσεσθαι L^b: πείσεσθαι γρ. H³ 385 τὰ ἕκαστα
 L^b P⁶: σὺ θεὰ τὰ ἕκαστα f 391 ὑπυνοεῖται ὁ στίχος schol. om. U³
 396 om. P²⁸ N (= 428)

13. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν

ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι
 κάρψω μὲν χροά καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαΐφος
 ἔσσω ὃ κε στυγέησιν ἰδῶν ἄνθρωπος ἔχοντα, 400
 κνυζῶσω δέ τοι ὄσσε πάρος περικαλλέ' ἔοντε,
 ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανήης
 σῆ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἦπια οἶδε, 405
 παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
 δῆεις τὸν γε σύεσσι παρήμενον· αἶ δὲ νέμονται
 παρ Κόρακος πέτρῃ ἐπὶ τε κρήνῃ Ἄρεθούσῃ,
 ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ
 πίνουσαι, τά θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν. 410
 ἔνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα
 Τηλέμαχον καλέουσα, τεὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεύ·
 ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα παρ Μενέλαον
 οἴχετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴ που ἔτ' εἴης." 415
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "τίπττε τ' ἄρ' οὐ οἱ εἶπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντα ἰδυῖα;
 ἦ ἵνα που καὶ κείνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχη
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, βίοντον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι."
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
 "μὴ δῆ τοι κεινός γε λῆν ἐνθύμιος ἔστω.
 αὐτῇ μιν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο
 κείσ' ἐλθῶν· ἀτὰρ οὐ τιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἔκηλος
 ἦσται ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κείται.

398-401 ἀθετοῦνται μετὰ ἀστερίσκων ὡς ἐκ τῶν ἐξῆς [430-3] μετενη-
 γεμένοι schol. 400 στυγέει τις ἰδῶν ἄνθρωπον v. l. ap. Eust.
 405 ἐπὶ οὖρος R⁴, cf. N 450 408 κρήνης μελανύδρου Crates
 (ἀγνοήσας μεταγράφει) ap. sch. Theocr. i. 117: Ἄρεθούσῃ interpr.
 Eraphroditus ἐν τῷ περὶ στοιχείων ib., Didymus et Heracleo in comm.
 ap. Steph. Byz. in v. 414 ἐς om. b Mon. παρ c f i k: πρὸς cet.
 415 ψχ. codd. ἢ Mon.: ἦν f i k o: εἴ vulg., cf. ρ 308 χ 158.
 167 ψ 203 ω 404 417 ἔειπες codd. 423 μόρον γρ. U⁵

ἦ μὲν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηϊ μελαίῃη, 425
 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι
 ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ οἶω, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν.”

Ὡς ἄρα μιν φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσασατ' Ἀθήνη.
 κάρψε μὲν οἱ χροῖα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, 430
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 πάντεσσι μελέεσσι παλαιοῦ θήκε γέροντος,
 κνύζωσεν δέ οἱ ὅσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε
 ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ῥωγαλέα ῥυπόωντα, κακῶ μεμορυγμένα καπνῶ· 435
 ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσση ἑλάφοιο,
 ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

Τῷ γ' ὡς βουλευσάυτε διέτμαγεν. ἦ μὲν ἔπειτα
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παιδ' Ὀδυσῆος. 440

427 παρέξει γρ. H³ V⁴: αἰμάξαι C 428 om. o U⁵ Eust.
 430-3 ὅτι ἐντεῦθεν οἱ ἄνω [398-401] μετενηνεγμένοι εἰσὶν schol. versus
 asteriscis not. U⁵ 430 ἐπὶ o i k P²⁸ Stob. Ecl. iv. 21. 24
 434 βάλεν κακὸν c φᾶρος μὲν οἱ πρῶτα χιτῶνά τε εἴματ' ἔδωκε Diog.
 Epist. vii. 2 Herch. 435 ῥωγαλέα] σμερδαλέα P³: λευγαλέα Diog.
 ib. ῥυπόοντα g Eust., cf. (§ 87 ω 227 μεμορυχμένα P²⁸ Bg (-γχημένα
 R²) Phot. Suid. in Μωρότερος Μορύχου, Eust. 438 δ' εὔστροφος a 1
 Bg, γρ. U⁵

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος προσέβη τρηχίαν ἀταρπὸν
 χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ἧ οἱ Ἀθήνη
 πέφραδε δῖον ὑφορβόν, ὃ οἱ βιότοιο μάλιστα
 κήδετο οἰκίων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ εὖρ' ἤμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ 5
 ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χῶρῳ,
 καλὴ τε μεγάλῃ τε, περιδρομος· ἦν ῥα συβώτης
 αὐτὸς δείμαθ' ἕσσω ἀποικομένοιο ἄνακτος,
 νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος,
 ῥυτοῖσιν λάεσσι καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ. 10
 σταυροῦς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
 πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικέαστας·
 ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοῦς δυοκαίδεκα ποίει
 πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσίν· ἐν δὲ ἐκάστῳ
 πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο, 15
 θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴανον,
 πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
 ἀντίθειοι μνηστήρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
 αἰεὶ ζατρεφῶν σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων·
 οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο. 20
 παρ δὲ κύνες θήρεσσι εὐοικότες αἰὲν ἴανον
 τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσι ἐοῖς ἀράρισκε πέδιλα,

1 γ' ἐκ **de** Dion. Hal. de comp. verb. 26 6 καὶ ἔκτιστο **L**³ interlin.
 κατωρχέεσσι λίθοισι **h L**⁴ ss. Eust. (ι 185) 8 δείματο οἶος Zen.
gj 10 πυκνοῖσιν γρ. **R**¹² 12 μεγάλους **adl L**⁴ v. l. ap. Eust. :
 μελάνδρουν Crates : μελάνδρως Ap. lex. in v. 13 ἔκτοσθεν
CL³ **P**¹ **P**³ 17 παυρότερον **P**¹² 20 ὑπωπτεύετο παρὰ ζηνόδοτῳ
 schol. 21 αἰὲν] ἐκτὸς **h L**⁴ corr. Eust. (ex 16) 22 Καλ-
 λίστρατος ὑπώπτει τὸν στίχον διὰ τὴν ἐξαριθμῆσιν τῶν κυνῶν καὶ
 τὸ ἐπίθετον schol.

τάμνων δέρμα βόειον ἔυχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
οἶχοντ' ἄλλυδις ἄλλος ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσω, 25
οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλιωδε
σὺν ἀγέμεν μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
ὄφρ' ἱερεύσαντες κρειῶν κορεσαίατο θυμόν.

Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι.
οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 30
ἔξετο κερδοσύνη, σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
ἔνθα κεν ᾧ πὰρ σταθμῷ ἀεικέλιον παῖεν ἄλγος·
ἀλλὰ συβώτης ᾧκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν
ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκῦτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
τοὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλον 35
πυκνῆσιν λιθάδεσσω· ὁ δὲ προσέειπεν ἄνακτα·
“ ᾧ γέρον, ἦ ὀλίγον σε κύνες διεδηλήσαντο
ἔξαπίνης, καὶ κέν μοι ἐλεγχείην κατέχευας.
καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγέα τε στοναχάς τε·
ἀντιθέου γὰρ ἄνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 40
ἦμαι, ἄλλοισιν δὲ σῦας σιάλους ἀτιτάλλω
ἔδμεναι· αὐτὰρ κείνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς
πλάζετ' ἐπ' ἄλλοθρώων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
εἴ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο.
ἀλλ' ἔπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς 45
σίτου καὶ οἴνιο κορεσσάμενος κατὰ θυμόν
εἶπης ὀππόθεν ἔσσι καὶ ὀππόσα κῆδε' ἀνέτλης.”

ᾧ εἰπὼν κλισίηνδ' ἠγήσατο δῖος ὑφορβός,
εἶσεν δ' εἰσαγαγών, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας,
ἔστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα λουθάδος ἀγρίου αἰγός, 50
αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
ὅττι μιν ᾧς ὑπέδεκτο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

24 ἔυχροον f i o L⁵ 25 ᾧχ. codd. 28 θυμῷ c 30 κεκλη-
γῶτες P³: -ότες i k p L⁴ (κεκληγῶτες καὶ κεκλήγοντες διχῶς αἰ' Ἀριστάρ-
χου schol.) 31 ἔκβαλε a d l L⁴ 32 κεν ἐφ f i L⁵ P⁶ R¹¹ 35 ἄλλη
v. l. ant. b f g h k ed. pr. 37 ὀλίγον d l C 42 που] περ J P⁵ R⁸
43 ἀνδρῶν ἄλλοθρώων f 45 αὐτοῦ g 49 ῥῶπας d 50 ἐστορε]
σανδ p¹²

“Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅττι μάλιστ’ ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.”

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συβῶτα· 55

“ξεῖν’, οὐ μοι θέμις ἔστ’, οὐδ’ εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,

ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσω ἅπαντες

ξεῖνοί τε πτωχοί τε· δόσις δ’ ὀλίγη τε φίλη τε

γίγνεται ἡμετέρη· ἢ γὰρ δμῶν δίκη ἐστὶν

αἰεὶ δειδιώτων, ὅτ’ ἐπικρατέωσιν ἄνακτες 60

οἱ νέοι. ἢ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,

ὅς κεν ἔμ’ ἐνδυνκέως ἐφίλει καὶ κτήσιν ὅπασσεν,

οἶά τε ᾧ οἰκῆϊ ἄναξ εὐθυμος ἔδωκεν,

οἰκόν τε κληρόν τε πολυμνήστην τε γυναικα,

ὅς οἱ πολλὰ κάμησι, θεὸς δ’ ἐπὶ ἔργον ἀέξει, 65

ὥς καὶ ἔμοι τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἐπιμίμνω.

τῷ κέ με πόλλ’ ὤνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθι γήρα·

ἀλλ’ ὄλεθ’—ὡς ὠφελλ’ Ἐλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι

πρόχυν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ’ ἔλυσε·

καὶ γὰρ κείνος ἔβη Ἄγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς 70

Ἰλιου εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.”

ᾧ εἰπὼν ζωστήρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα,

βῆ δ’ ἵμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων.

ἔνθεν ἔλων δύ’ ἔνεικε καὶ ἀμφοτέρους ἰέρουσεν,

εὐσέ τε μίστυλλέν τε καὶ ἀμφ’ ὀβελοῖσιν ἔπειρεν. 75

ὀπτήσας δ’ ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ’ Ὀδυσῆϊ

θέρμ’ αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ’ ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·

ἐν δ’ ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον,

αὐτὸς δ’ αὐτίον ἴξεν, ἐποτρύνων δὲ προσηῦδα·

“ἔσθιε νῦν, ᾧ ξεῖνε, τά τε δμῶεσσι πάρεστι, 80

χοίρέ· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,

οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ’ ἐλεητύν.

65 θεὸς δ’ ὡς CL⁵ εὐμορφον ἀέξει Ar. (lect. ἢ οἶ?) 67 αὐτόθι
γήρα Mon. T U¹ U⁶ U⁸: αὐτόθ’ ἐγ. cet. 70 ante 69 pos. g

72 γρ. ἐπέεργε H³ 75 εὐσε τε a p³ Eust.: εὔσεν cet. 79 αὐτίς f

82 τρομέοντες γρ. U⁵

οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
 ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
 καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἳ τ' ἐπὶ γαίης 85
 ἀλλοτρίης βῶσιν καὶ σφι Ζεὺς λήϊδα δῶη.
 πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
 καὶ μὲν τοῖς ὄπιδος κρατερόν δέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
 οἶδε δέ τοι ἴσασι, θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδὴν,
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὃ τ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως 90
 μνάσθαι οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ', ἀλλὰ ἔκηλοι
 κτήματα δαρδάπτουσι ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπι φειδῶ.
 ὄσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσω,
 οὐ ποθ' ἐν ἱερέουσ' ἱερήϊον, οὐδὲ δύ' οἶω·
 οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἕξαφύοντες. 95
 ἦ γάρ οἱ ζῶη γ' ἦν ἄσπετος· οὐ τιμι τόσση
 ἀνδρῶν ἠρώων, οὐτ' ἠπείροιο μελαίνης
 οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὐδὲ ξυνεείκοσι φωτῶν
 ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
 δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἶων, 100
 τόσσα συνῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
 βόσκουσι ξεινοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες.
 ἐνθάδε δ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα
 ἐσχατιῇ βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
 τῶν αἰεὶ σφιν ἕκαστος ἐπ' ἡματι μῆλον ἀγνεί, 105
 ζατρεφέων αἰγῶν ὅς τις φαίνεται ἄριστος.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάσδε φυλάσσω τε ρύομαί τε,
 καὶ σφι συνῶν τὸν ἄριστον ἐὺ κρίνας ἀποπέμπω.”
 Ὡς φάθ', ὃ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἦσθιε πῖνέ τε οἶνον
 ἀρπαλέως ἀκέων, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν. 110
 αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆ,

83 ποθέουσιν L⁴ 86 θεὸς Eust. 87 ἕκαστος a d l L⁴
 89 τοι e U⁸: τι vulg.: τε o θεοῦ δ' ἄρ' ἔκλυον C 92 οὐδέτι f
 93-95 om. H³ 94 οἶω Br L⁵ P⁴ R², O corr.: οἶα cet.
 95 ἀκέρειον γρ. H³ 96 τοῦ b c f L⁵ 99 τοσσοῦτος a l Br
 R² R⁸, cf. 112 100 μῆλων Strabo 453 102 αὐτοὶ L⁴ U⁸ R⁹ uv.
 103 ἐνθ' εἴτ' a 104 ἐσχατιῇ o Ag. ὀρώνται g III ἐδωδῆς p²³

14. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ

καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,
οἴνου ἐνίπλειον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαίρει δὲ θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν,
ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς ὡς ἀγορεύεις;
φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
εἶπέ μοι, αἶ κέ ποθι γνῶω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
εἶ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδῶν· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.”
Τὸν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
“ ὦ γέρον, οὗ τις κείνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ἀγγέλλων πείσειε γυναικὰ τε καὶ φίλον υἱόν,
ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλήται
ψεύδοντ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
ὅς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
ἦ δ' εὖ δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλάῃ,
καί οἱ ὄδυρομένη βλεφάρων ἀπο δάκρυα πίπτει,
ἦ θέμις ἐστὶ γυναικός, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
αἰψὰ κε καὶ σύ, γεραῖέ, ἔπος παρατεκτῆναιο,
εἶ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα δοῖη.
τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἰωνοὶ
ῥῖνον ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
ἦ τὸν γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὅστέα δ' αὐτοῦ
κεῖται ἐπ' ἠπείρου ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε, φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
ἦπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὀππόσ' ἐπέλθω,
οὐδ' εἶ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὐτίς ἴκωμαι

112 καὶ παρ' Ὀμήρῳ δὲ Ἀριστοφάνησ δ Βυζάντιος γράφει πλησάμενος
δ' ἄρα οἱ δῶκε σκύφος ᾧ περ ἔπινεν, Ἀρίσταρχος δὲ . . . σκύφον Athen.
498 F διχῶσ καὶ ὁ σκύφος καὶ τὸ σκύφος schol. σκύφον a g h k l H³,
j ss. ἐπινον P²⁸ 117 φθίνας P³ 123 ἀγγελέων g
130 ἦ codd. (ἦ Pal.) : ἦ Eust., cf. γ 45 132 ath. Diocles ἦτις f
134 ἐρύειν ik : ἐρύσειν o 139 ὀππίσε ἐλθω f 140 αὐτὸς e L⁷ :
μητρὸς ἐσαῦτις U⁸

οἶκον, ὄθι πρῶτον γενόμεν καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
 οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἰέμενός περ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ἔων ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ μ' Ὀδυσσῆος πόθος αἰνυται οἰχομένοιο.
 τὸν μὲν ἐγών, ᾧ ξείνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζεω 145
 αἰδέομαι· πέρι γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
 ἀλλὰ μιν ἠθείλον καλέω καὶ νόσφιν ἔοντα.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “ ᾧ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδ' ἔτι φῆσθα
 κείνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος· 150
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὐτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄρκῳ,
 ὡς νεῖται Ὀδυσσεύς· εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω
 αὐτίκ', ἐπεὶ κεν κείνος ἰὼν τὰ ἅ δώμαθ' ἴκηται·
 ἔσσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
 πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὗ τι δεχοίμην. 155
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀἴδαο πύλῃσι
 γίγνεται, ὃς πενήϊ εἰκῶν ἀπατήλια βάζει.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα,
 ἰστίη τ' Ὀδυσσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω·
 ἦ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω. 160
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς.
 τοῦ μὲν φθίνουτος μηνός, τοῦ δ' ἴσταμένοιο,
 οἴκαδε νοστήσει, καὶ τίσεται ὅς τις ἐκείνου
 ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον καὶ φαίδιμον υἷον.”

142 οὐδ' ἄρα i γρ. H³ K U⁵: οὐδέτι f h p L⁴ Eust. ἰέμενός H³, γρ.
 K U⁵ V⁴: ἀχνύμενός cet. 146 θυμῷ] λίην Iamblichus vit. Pyth. § 255
 149 κείνον 150 φῆσθα b φάσθαι g 152 ἔσται a: εἴη Et.
 Flor. ap. Miller. Mél. 132, cf. Υ 453 al. 154 om. b c g h i k p²⁸
 ed. pr. ἔσσεμένοι C P⁵: ἔσσεμεν Br L³ P² R⁴ 159 μετενήνεκται
 ἀπὸ τῶν ἐξῆς ἐπὶ τῶν πρὸς τὴν Πηνελόπειαν λόγων schol. [158-162 =
 τ 302-307] ἔστίη g i r U⁷ Ammon. in βωμός, v. l. ap. Eust., cf. ρ 156
 τ 304 160-164 asteriscis circumpunctis not. U⁵ 160 τοι]
 μοι L⁷ P⁵: δὴ Ho L⁴ P¹ Z: γρ. ἦ μὲν τοι τῆδε [αὐτὰ?] ἀντὶ τοῦ οὕτως
 schol. 161 τοῦ δ' αὐ τοῦ τρεῖς τόνοι schol., Ptol. Ascal. ad K 25:
 αὐτοῦ codd. 162-164 ὑποπτεύονται οἱ τρεῖς ὡς ἀσύμφωνοι πρὸς τὰ
 πρὸ αὐτῶν schol. 163 νοστήσει ad L⁴ U⁶ U⁷ Eust.: νοστήσας vulg.:
 νοστήσειν f U⁸ ὅς κεν f i p p²⁸ ed pr. 164 νήπιον f h

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συβῶτα· 165
 “ ὦ γέρον, οὐτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
 οὐτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
 πῖνε, καὶ ἄλλα παρέξ μεμνώμεθα, μηδέ με τούτων
 μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
 ἄχνηται, ὅπποτε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος. 170
 ἀλλ' ἦ τοι ὄρκον μὲν ἐάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἔλθοι ὅπως μιν ἐγὼ γ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια
 Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
 νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον οὐδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσσεύς,
 Τηλεμάχου· τὸν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἴσου, 175
 καὶ μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὐ τι χέρεια
 πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, δέμας καὶ εἶδος ἀγῆτόν,
 τὸν δέ τις ἀθανάτων βλάβῃ φρένας ἔνδον ἔϊτας
 ἢ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουῆν
 ἐς Πύλον ἡγαθήν· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαοὶ 180
 οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσι, ὅπως ἀπὸ φύλον ὀληται
 νώνυμον ἕξ Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
 ἀλλ' ἦ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἦ κεν ἀλώῃ
 ἦ κε φύγη καὶ κέν οἱ ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων.
 ἀλλ' ἄγε μοι σύ, γεραιέ, τὰ σ' αὐτοῦ κῆδ' ἐνίσπες, 185
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὐ ἐιδῶ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς;
 ὅπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἡγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνας ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γὰρ τί σε πεζὸν οἴομαι ἐνθάδ' ἰκῆσθαι.” 190
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

168 μὴ δέ τι g : μὴ δέ τε L⁵ 169 θυμὸς... 170 ἄχνηται fh U¹ :
 θυμὸν... ἄχνηται cet. 171 ὄρκον] κεῖνον Zen. 174-184 obelis
 notat U⁵, signo s H³ 175 γρ. οὐρανίωτες L⁴ 176 χέρεια Ar. :
 χέρεια Eust. 488. 38 (κατὰ τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων) : χερείω codd.
 (χερείων Br U¹ : χερείον f U⁸) 177 δέμας fij L⁵ Eust. : φρένας cet.
 εἶδος] ἦθος f U⁸ 178 τὸν beg (ἐν σχήματι schol.) : τοῦ
 cet. 180 ἐν πύλῳ ἡγαθήν d 183 εἶκεν adl 184 εἶ adl
 185 ἐνίσπες e H³ L⁴ Pal. U⁶ ed. pr. : ἐνίσπε cet., cf. γ 101 188 τ'
 f U⁸ (Ar. ad a 171) : δ' cet. 189 εὐχετόωνται bf H³ L⁴ P⁶

14. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ

“ τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ’ ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδῆ
 ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσι,
 δαίνυσθαι ἀκέοντ’, ἄλλοι δ’ ἐπὶ ἔργον ἔποιεν· 195
 ῥῆϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
 οὐ τι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
 ὅσσα γε δὴ ζῦμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
 ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχομαι εὐρειάων,
 ἀνέρος ἀφνειοῦ παῖς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι 200
 νιέες ἐν μεγάρῳ ἡμὲν τράφεν ἠδ’ ἐγένοντο
 γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ’ ὠνητὴ τέκε μήτηρ
 παλλακίς, ἀλλὰ με ἴσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
 Κάστωρ Ἰλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι·
 ὅς τὸτ’ ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὧς τίετο δῆμῳ 205
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε καὶ νιάσι κυδαλίμοισιν.
 ἀλλ’ ἦ τοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
 εἰς Ἀΐδαο δόμους· τοὶ δὲ ζῶην ἐδάσαντο
 παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο,
 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν καὶ οἰκί’ ἔνειμαν. 210
 ἠγαγόμην δὲ γυναιῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων
 εἵνεκ’ ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα
 οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ’ ἦδη πάντα λέλοιπεν·
 ἀλλ’ ἔμπης καλάμην γέ σ’ οἶομαι εἰσορόωντα
 γιγνώσκειν· ἦ γὰρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή. 215
 ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ’ ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη
 καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κρίνοιμι λόχουδε
 ἀνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,

192 τοιαῦτα f U⁸ μάλ’] φίλε U¹ ss. 195 τ’ ἀκέοντ’ b c f i
 ed. pr. : κ’ ἀκέοντ’ d ἔργα c e g L⁷ τράποιντο o, γρ. U⁵ Eust.
 (cf. Γ 422 Ψ 53 π 144) 197 θυμῷ a d l 201 νιέες ἐν b c f g :
 νίεες ἐν vulg. μεγάροις L⁸ corr. ed. pr. 202 ἀλόχου b c g L⁷ U⁵ :
 ἀλόχων vulg. 203 ἰθαγενέεσσιν g L⁴ : παρέφθαρται τὰ ἀντίγραφα
 τὰ ἔχοντα ἰθαγενέεσσιν Epimerism. Hom. in Ἄσιος (An. Ox. i. 61. 9)
 204 Καλλίστρατος ἐν τῇ ἐκ Μουσείου καστῶρ φησι γεγράφθαι schol.
 H³. non liquet 205 ποτ’ b c e g 206 om. U⁵ 213 λέ-
 λοιπα R² Z 214 οιομαι εἰσοραασθαι [215 γινωσκοντ’ ?] p²⁸

14. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ

οὐ ποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἔλεσκον 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων ὃ τέ μοι εἴξειε πόδεσσι.
 τοῖος ἔα ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκειν
 οὐδ' οἰκωφελίη, ἧ τε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,
 ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν
 καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες εὖξεςτοι καὶ οἰστοί, 225
 λυγρά, τά τ' ἄλλοισὶν γε καταριγηλὰ πέλονται.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε τά που θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
 ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
 πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 εἰνάκισ ἀνδράσιν ἄρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν 230
 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, καί μοι μάλα τύγχανε πολλά.
 τῶν ἐξαιρέυμην μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
 λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
 δεινός τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τήν γε στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς 235
 ἐφράσαθ', ἧ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε,
 δὴ τότε ἔμ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενεῖα
 νήεσσ' ἠγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
 ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμου φῆμις.
 ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν, 240
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
 οἴκαδε σὺν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοῦς.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς·
 μῆνα γὰρ οἶον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι
 κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα 245
 Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,
 νῆας ἐὺ στείλαντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.

220 ὄλεσκον **cp** 222 ἔ' ἐν **cfi**: ἔην, om. ἐν **JP³R¹⁰U¹**:
 ἔον om. ἐν **U⁸** cum ἐν **Eust.**: ἔα om. **d P¹** 226 καὶ ῥιγηλὰ **de**
 228 τ' om. **j Clem. Alex. strom. vi. 2. 7** 230 ἦρξα **codd.** 231 καί
 σφιν **Zen.** πολλά **b c f i k**, γρ. **e**: πάντα **cet.** 232 ita **vulg.**:
 ἔξη- **df**: ἔξε- **l L⁷**: ἔξευ- **L⁵R¹⁰U⁸** 234 τετάγμην **b c g**
 237 ἤνωγαν **f** 239 φήμη **a g L⁵M²** 243 εὐρύοπα **e**

14. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ

ἐννέα νῆας στείλα, θοῶς δ' ἔσαγαίρετο λαός.
 ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι
 δαίνυντ'. αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήϊα πολλὰ παρεῖχον 250
 θεοῖσιν τε ῥέζειν αὐτοῖσιν τε δαῖτα πένεσθαι.
 ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
 ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραεῖ καλῷ
 ῥηϊδίως, ὡς εἶ τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις οὔν μοι
 νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι 255
 ἡμεθα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνήται τ' ἴθυνον.
 πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον εὐρρείτην ἰκόμεσθα,
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἔνθ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήρηας ἑταίρους
 αὐτοῦ παρ νήεσσι μένειν καὶ νῆας ἔρυσθαι, 260
 ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιᾶς ὄτρυνα βέεσθαι
 οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
 αἴψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
 αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτῆ. 265
 οἱ δὲ βοῆς αἶοντες ἄμ' ἠοὶ φαινομένηφιν
 ἦλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδίον περζῶν τε καὶ ἵππων
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέρανος
 φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλειν, οὐδέ τις ἔτλη
 μείναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη. 270
 ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὄξει χαλκῷ,
 τοὺς δ' ἄναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὦδε νόημα
 ποίησ'· ὡς ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 αὐτοῦ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο· 275
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυκτον ἔθηκα

248 θυμός pro λαός b (ex O 240 Φ 417) 253 πλέομεν e: πλέομεν
 ἐν fi 255 ἀσκηθέες b d e Eust., cf. e 26 257 εὐρείην P³ P⁵
 258 στήσας δ' P⁵ U⁵: στήσαμεν J R¹⁰: στήσαμεν p U² 261 ὦτρ.
 codd. 262 σφῶν a d f l Eust. 263 μάλ'] μὲν k 269 ἔτλη]
 ἦδη f 272 ἄναγον b h i k L⁷: ἄγαγον cet. 273 ὦδε] τοῦτο
 b fi

καὶ σάκος ὤμοϊν, δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων
καὶ κύσα γούναθ' ἑλών· ὁ δ' ἐρύσατο καὶ μ' ἐλέησεν,
ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγειν οἴκαδε δάκρυ χέοντα. 280
ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊσσον μελίησιν,
ἰέμενοι κτεῖναι—δὴ γὰρ κεχολώατο λίην—
ἀλλ' ἀπὸ κείνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσῶνται κακὰ ἔργα.
ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγειρα 285
χρήματ' ἂν' Αἰγυπτίους ἄνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς,
τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει·
ὅς μ' ἄγε παρπεπιθῶν ἦσι φρεσίν, ὄφρ' ἰκόμεσθα 290
Φοινίκην, ὅθι τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
ἔνθα παρ' αὐτῷ μείνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύντο
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
ἐς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐέσσατο ποντοπόροιο 295
ψεύδεα βουλευσας, ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
κεῖθι δέ μ' ὡς περάσειε καὶ ἄσπετον ὦνον ἔλοιτο.
τῷ ἐπόμεν ἐπὶ νηὸς, οἰόμενός περ, ἀνάγκη.
ἦ δ' ἔθεεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκραεῖ καλῷ,
μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι μῆδετ' ὄλεθρον. 300
ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνεται γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἠχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

277 ἔκτοσι f 278 ἵππῳ J U⁵ 279 μ' ἐσάωσεν h L⁸ Pal.
Eust. 280 δ' ἀνέσας ed. Aeolica 283 ἀλλά που [sc. αὐτός?] g
ἐποπίζετο L⁷ 286 ἅπαντα d1 L⁷ 289 ἀνθρώποισιν b c e g L⁷:
ἀνθρώπους cet. 291 κτήματ' ἔασι C P³ U⁶ 295 ἐφέσσατο Rhianus :
ἐφέισατο Zen. 297 περάσειε g ed. pr. : περάσῃσι cet. ἄριτο
L⁸ man. sec., γρ. H¹ 299 εὐκραεῖ f P⁶ 300 βούλετ' a d1, cf. h.
Herm. 540 301 τὴν νῆσον a d1 304 κεφαλῆς g H¹ marg.
πόντον g r L⁴, cf. μ 406

Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· 305
 ἢ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγείσα κεραυνῷ,
 ἐν δὲ θεεῖου πλήτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
 οἱ δὲ κορώνησιw ἵκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιw ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτός, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ, 310
 ἱστὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
 τῷ ῥα περιπλεχθεῖς φερόμην ὄλοοῖς ἀνέμοισιν.
 ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον. 315
 ἔνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φεῖδων
 ἥρωσ ἀπριάτην· τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 αἶθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
 χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός·
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα ἔσσειν. 320
 ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκε
 ξεινίσαι ἠδὲ φιλήσαι ἰόντ' ἐς πατρίδα γαίαν,
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς,
 χαλκόν τε χρυσόν τε πολύκμητόν τε σῖδηρον.
 καὶ νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι· 325
 τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος.
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλήν ἐπακούσαι,
 ὅππως νοστήσει' Ἰθάκης ἐς πῖονα δῆμον
 ἦδη δὴν ἀπεών, ἢ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν. 330
 ὦμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,

307 ἐκ pro ἐν de CP¹ πλεῖτο g L⁵ P⁵ 312 ἐπὶ b f i o
 κῦμα O, cf. P 99 315 αἶψ e J κόμισεν dl: νόμισε C
 317 ἀπριάτην Rhian. : ἀπριάτης Crates (κακῶς γράφει) ap. Ap lex. in v.
 (39. 28 Bekk.) 318 αἶθρῳ Zen. Aristoph. Ar. codd. : αἶθρη schol. Ap.
 Rhod. iv. 765 : λύθρῳ quidam ap. Ap. lex. in v. (κακῶς) 323 κειμήλια
 τ' f P⁶ 324 ἔλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν h Eust. 325 νύ κεν] νῦν b f
 H³ P⁶ R¹ 326 τόσσα a g B r U⁸ Eust. (πᾶσαι schol.) : ὅσα cet.
 328 ἐπακούσαι Aristoph. f P²⁸ P⁶ U² Strabo 329 : ἐπακούση Ar.
 vulg. : ἐσακούσαι i 331 ὕμνε Eust. ἐπισπένδων ed. Aeol. P²⁸,
 cf. τ 288

νῆα κατειρῦσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
 οἳ δὴ μιν πέμψουσι φίλην ἔς πατρίδα γαίαν.
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἔς Δουλίχιον πολύπυρον. 335
 ἔνθ' ὃ γέ μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
 ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἦνδανε βουλή
 ἀμφ' ἐμοί, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
 ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηῦς,
 αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο. 340
 ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἶματ' ἔδυσαν,
 ἀμφὶ δέ με ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 ῥωγαλέα, τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι·
 ἐσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλου ἔργ' ἀφίκοντο.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὖσσέλμῳ ἐνὶ νηϊ 345
 ὄπλω εὖστρεφέϊ στερεῶς, αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
 ἐσσυμένως παρὰ θίνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
 αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγραμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας
 ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσση 350
 στήθος, ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσσ' ἀμφοτέρησι
 νηχόμενος, μάλα δ' ὤκα θύρηθ' ἕα ἀμφὶς ἐκείνων.
 ἔνθ' ἀναβάς, ὅθι τε δρύϊος ἦν πολυανθέος ὕλης,
 κείμην πεπτηώς. οἳ δὲ μεγάλα στενάχοντες
 φοίτων· ἀλλ' οὐ γὰρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι 355
 μαίεσθαι προτέρω, τοὶ μὲν πάλιν αὐτίς ἔβαινον
 νηὸς ἐπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυσαν θεοὶ αὐτοὶ
 ῥηϊδίως, καὶ με σταθμῶ ἐπέλασσαν ἄγοντες
 ἀνδρὸς ἐπισταμένου· ἔτι γάρ νύ μοι αἴσα βιώναι."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα· 360

335 πολύμηλον K R¹⁰ 336 ἐκάστῳ g o r 337 βουλή
 ἦνδανε θυμῷ O 338 δὴ ἐπὶ πῆμα γένηται Aristoph. 342 με
 f j r L⁴ : μοι cet. 343 ῥωγαλέον Rhianus U⁶ 345 ἐπὶ b P⁵ U⁸
 νηὸς P⁵ 349 κεφαλῆν δὲ Aristoph. r U⁵ uv. 351 διήρεσα
 b c e g i k 352 θύρηθ' f Eust. 353 δρύϊος o r C L⁵ πολυβεν-
 θεός V³ ὕλη o 355 ἀλλ' ἐπεὶ οὐ Eust.

14. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ

“ ἄ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἠδ’ ὅσ’ ἀλήθης.
 ἀλλὰ τά γ’ οὐ κατὰ κόσμον ὀίομαι, οὐδὲ με πείσεις
 εἰπὼν ἀμφ’ Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον ἔοντα
 μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ’ εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς 365
 νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὃ τ’ ἤχθητο πᾶσι θεοῖσι
 πάγχυ μάλ’, ὅττι μιν οὐ τι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν
 ἦε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
 τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδί μέγα κλέος ἦρατ’ ὀπίσσω. 370
 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο.
 αὐτὰρ ἐγὼ παρ’ ὕεσσι ἀπότροπος· οὐδὲ πόλιωδε
 ἔρχομαι, εἰ μὴ πού τι περίφρων Πηνελόπεια
 ἐλθέμεν ὀτρύνησι, ὅτ’ ἀγγελίη ποθὲν ἔλθη.
 ἀλλ’ οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσι, 375
 ἡμὲν οἱ ἄχυνται δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 ἠδ’ οἱ χαίρουσι βίοτον νήπιουον ἔδουτες·
 ἀλλ’ ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 ἐξ οὗ δὴ μ’ Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μῦθος,
 ὅς ῥ’ ἀνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀληθεῖς, 380
 ἦλθεν ἐμὰ πρὸς δώματ’· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
 φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ’ Ἰδομενῆϊ ιδέσθαι
 νῆας ἀκείομενον, τὰς οἱ ξυνέαζαν ἄελλαι·
 καὶ φάτ’ ἐλεύσεσθαι ἦ ἐς θέρος ἦ ἐς ὑπώρην,
 πολλὰ χρήματ’ ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι. 385
 καὶ σύ, γέρον πολυπενθές, ἐπεὶ σέ μοι ἦγαγε δαίμων,
 μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο μήτε τι θέλγε·
 οὐ γὰρ τοῦνεκ’ ἐγὼ σ’ αἰδέσσομαι οὐδὲ φιλήσω,
 ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας αὐτόν τ’ ἐλεαίρων.”

361 *δ c P³, γρ. Br, cf. λ 618* 365 *δὲ οἶδα a d l* 366 *ᾧδ’*
adfl: δs L⁴ U⁸ 369, 370 *om. b g i k H³ Eust. (= α 239 ω 32)*
 375-377 *signa = praef. U⁸ (καὶ ὧδε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δύο στίχοις τὸ*
ἔρθρον ἐστὶ schol.), cf. π 247, 318 377 *χαίροντες . . . ἔδουσι r: χαί-*
ροντες Pal. 381 *ἦλυθ’ ἐμὸν πρὸς σταθμὸν h P²⁸ Mon Eust.* 382 *ἰδο-*
μενῆα d g l: -ῆ’ f g 388 *αἰδήσομαι b f g h k* 389 *ἐλεήσας g ed. pr.*

14. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος, 391
 οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας περ ἐπήγαγον οὐδὲ σε πείθω.

ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὄπισθε
 μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοί, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα, 395
 ἔσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα πέμψαι
 Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς ὡς ἀγορεύω,
 δμῶας ἐπισσεύας βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
 ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπένειν.” 400

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε διὸς ὑφορβός·
 “ ξεῖν', οὕτω γάρ κεν μοι ἐϋκλείη τ' ἀρετὴ τε
 εἶη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
 ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείνια δῶκα,
 αὐτὶς δὲ κτείναιμι φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην· 405
 πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.
 νῦν δ' ὦρῃ δόρποιο· τάχιστα μοι ἔνδον ἐταῖροι
 εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.”

ἌΩς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἀγχιμόλον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί. 410
 τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἦθεα κοιμηθῆναι,
 κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν ἀυλιζομενάων·
 αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο διὸς ὑφορβός·
 “ ἄξεθ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερέσῳ
 τηλεδαπῶ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἳ περ οἴζυν 415
 δὴν ἔχομεν πάσχοντες ὑῶν ἔνεκ' ἀργιοδόντων·
 ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματος νήποινον ἔδουσιν.”

ἌΩς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεῖ χαλκῷ

393 ὑπερθεν **adh1** Eust. 396 εἴματα] οἴκαδε **h** 403 ἅμα
 αὐτίκα ed. gr. : ἅμ' αὐτίκα **L³ P¹** Eust. μετόπισθεν **ad1** Eust.
 406 δὴ κεν **ad1** κρονίων' ἀλιτοίμην **CM² P¹ U² V⁴ R⁷** corr. 407 ἔνδοι
U²: Siculoorum proprium dicit Heraclides ap. Eust. 1726. 24
 408 τετυκαίμεθα **P¹²**: -κώμεθα **b**: -κήμεθα **R⁴** 411 τοὺς **df** ἄνω **O**
 412 ἦλθε **b**

οἱ δ' ὕν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἔσχάρη· οὐδὲ συβώτης 420
 λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθήσιν·
 ἀλλ' ὅ γ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
 ἀργιόδοντος ὕος, καὶ ἐπέυχετο πᾶσι θεοῖσι
 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
 κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίξῃ δρυός, ἦν λίπε κείων· 425
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχῇ. τοὶ δὲ σφάξάν τε καὶ εὔσαν·
 αἶψα δέ μιν διέχευαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
 πάντων ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτου ἀκτῆ,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 430
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα,
 βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης
 ἔστατο δαιτρεύων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ἦδη.
 καὶ τὰ μὲν ἔπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·
 τὴν μὲν ἴαν νύμφησι καὶ Ἑρμῇ, Μαιάδος υἱεῖ, 435
 θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐκάστω·
 νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
 ἀργιόδοντος ὕος, κῦδαινε δὲ θυμὸν ἀνακτος·
 καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ αἶθ' οὕτως, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο 440
 ὡς ἐμοί, ὅττι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.”
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα·
 “ ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσδε,
 οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
 ὅττι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.” 445

419 εἰσάγαγον **a fi** 425 πλῆξε Dion. Hal. de comp. verb. 5. 37
 ἀπαρχόμενος Dion. Hal. ant. Rom. vii. 72 (ex 422): ἀναχαζόμενος O
 σχίξῃς **b** 426 δ' ἔσφ. codd. praeter Mon. 428 πάντων
 ΑΓ.: παντόθεν codd. (αἱ εἰκαιότεραι) 429 ἀκτῆν **b R**¹¹: ἀκτῆς **i**
 L⁵ P² P⁵ 433 δαιτρεύων **a b k p** 434 om. U⁵ ἔπταχα] ἔσχατα O:
 ἔσταχα L⁵: εὔτεχνα U¹ 436 ἐπαρξάμενος **d** ἐκάστοις **a d l**
 Eust. 438 ἦνδαινε **d j l R**⁴ V⁴: τόδ' ἄρ' ἦνδαινε C 439 ἔπεα πτερόεν-
 τα προσήδα **g P**²⁸ M⁴ P¹ R¹⁰, H¹ mg. 441 γρ. καὶ κυδανείεις R⁴

Ἦ ῥα καὶ ἄργματα θύσε θεοῖς αἰειγενέτησι,
 σπείσας δ' αἶθοπα οἶνον Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ
 ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν· ὁ δ' ἔζητο ἦ παρὰ μοίρῃ.
 σίτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
 αὐτὸς κτήσατο οἶος ἀποικομένοιο ἄνακτος, 450
 νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·
 παρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 σίτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεσαύλιος, οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον 455
 σίτου καὶ κρειῶν κεκορημένοι ἐσσεύοντο.

Νῦξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακῆ, σκοτομήνιος· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
 πάννυχος, αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος.
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτew πειρητίζων,
 εἴ πῶς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι, ἢ τιw' ἑταίρων 460
 ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεὶ ἐο κήδετο λίνην·

“ κέκλυθι νῦν, Εὐμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
 εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγει
 ἠλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' αἰεῖσαι
 καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνήκε, 465
 καὶ τι ἔπος προέηκεν ὃ πέρ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.

εἴθ' ὣς ἠβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὣς ὅθ' ὑπὸ Τροίην λόχον ἦγομεν ἀρτύναντες.
 ἠγείσθην δ' Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος, 470
 τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἄρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
 ἀλλ' ὅτε δῆ ῥ' ἰκόμεσθα ποτὶ πτόλw αἰπύ τε τείχος,
 ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστν κατὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 ἂν δόνακας καὶ ἔλος, ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες

455 κοῖτην g O m. sec. P⁵ ss. 457 ἔοικεν ἢ σκοτομήνιος καὶ
 σκοτομήνεια γράφεσθαι Eust. citato fort. Heraclide 461 λίνην]
 βουλὴν U⁵ 462 κέκλυτε fort. U⁵, Eust. 464 χαλεπήναι E. M.
 425. 57 465 ἀνώγει Cl. Alex. paed. ii. 48. I 466 καὶ τε Ath.
 179 F παρέθηκεν Aristoph. 469 τροίην g h P²⁸ P⁵ U⁵ Strab.
 599 470 ἠγείσθων b 471 ἦρχον codd. 474 τείχεσι v. l. ant.
 HOM. IV. 3

14. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ

κείμεθα, νῦξ δ' ἄρ' ἐπήλθε κακὴ Βορέας πεσόντος, 475
 πηγυλῖς· αὐτὰρ ὕπερθε χιῶν γένετ' ἠύτε πάχνη,
 ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
 ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον ἠδὲ χιτῶνας,
 εὐδον δ' εὐκηλοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμοις·
 αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον 480
 ἀφραδίης, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγασέμεν ἔμπης,
 ἀλλ' ἐπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 καὶ τότε ἔγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα
 ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε· 485
 'διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὗ τοι ἔτι ζωῶσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
 δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρά μ' ἦπαφε δαίμων
 οἰοχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' οὐκέτι φυκτὰ πέλονται·
 ὧς ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέθε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ, 490
 οἶος κείνος ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι·
 φθεγξάμενος δ' ὀλίγη ὑπὶ με πρὸς μῦθον ἔειπε·
 'σίγα νῦν, μή τίς σευ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ·
 ἦ καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλῇν σχέθεν εἰπέ τε μῦθον·
 'κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος. 495
 λίην γὰρ νηῶν ἐκάς ἦλθομεν· ἀλλὰ τις εἶη
 εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι·
 ὧς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν θέτο φοινικέεσσαν, 500
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνου
 κείμεν ἄσπασίως, φάε δὲ χρυσόθρονος Ἥως.

476 ἔπειτα **g** Pal. marg. : ἔπι **j** v. om. **r** 478 ἄλλοι **gh** L¹ P⁵ :
 ἄλλοι μὲν **cet.** 481 ἀφραδίης **hp** Eust. (-ais) : ἀφραδέως **bceg** :
 ἀφραδίη **vulg.** : ἀμαθία **γρ.** Br H³ V⁴ 485 ἀνόρουσε **gj** 488 ἤλασε
 Callistratus 489 ἵμεναι Callistratus 490 σχέτο **i** L⁵,
γρ. U⁵ 494 θέτο **bceg** 495 ἀθετεῖται ὧς ἐκ τῆς Ἰλιάδος
 [B 56] μετενηνεγμένος **schol.** ἐνύπνιος **dgr** 500 βάλε **cegr**
 501 δ' ἰέναι **g**

ὥς νῦν ἠβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη·
δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
ἀμφότερον, φιλότῃ καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἔηος· 505
νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κακὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα·
"ὦ γέρον, αἶνος μὲν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες·
τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεται οὔτε τευ ἄλλου, 510
ὧν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ράκεα δυοπαλίξεις.
οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι ἐπημιοβοί τε χιτῶνες
ἐνθάδε ἔνυσσθαι, μία δ' οἷη φωτὶ ἐκάστω.
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός, 515
αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα δώσει,
πέμψει δ' ὄππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει."

ἄΩς εἰπὼν ἀνόρουσε, τίθει δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
εὐνήν, ἐν δ' οἴων τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ 520
πυκνήν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ παρεκέσκειτ' ἀμοιβάς,
ἔνυσσθαι ὅτε τις χειμῶν ἔκπαγλος ὄροιτο.

ἄΩς ὁ μὲν ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνῖαι· οὐδὲ συβῶτῃ
ἦνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὕων ἄπο κοιμηθῆναι, 525
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὀπλίζετο· χαίρει δ' Ὀδυσσεύς,
ὅττι ρά οἱ βιότου περικήδετο νόσφιν ἐόντος.
πρῶτον μὲν ξίφος ὄξυν περὶ στιβαροῖς βάλετ' ὦμοις,
ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἐέσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνήν,

503 καὶ ὁ Ἀθηνοκλῆς προσητέει schol. 503-506 obelos praefig. U⁵:
504-506 uncino simplici notat M¹, forte et R⁸, non autem Br
509 ἐνίσπες eg, cf. γ 101 515-517 hab. adfl Eust., om. cet.
516 δώσει] ἔσσει f CP⁸ 519 αἰγῶν τε καὶ οἴων eg P⁵
521 μαλακὴν eg παρέχεσκεν ad (ἐν τισὶ διὰ τοῦ χ̄ schol.): παρε-
χέσκειτ' q Mon. R⁸ v. l. ap. Eust. ἀμοιβήν h O uv. 522 εἴνυσθαι
Rhianus, Aristoph.: αἴνυσθαι P³ 526 κατέλεξατο fj R⁹: κατα-
ρέξατο g: ὀπλίζετο l R⁴ Z: ὤπλ- cet. 528 στιβαροῦς... ὦμοις g

ἂν δὲ νάκην ἔλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος μεγάλοιο, 530
 εἴλετο δ' ὄξυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
 βῆ δ' ἵμεναι κείων ὄθι περ σύες ἀργιόδοντες
 πέτρῃ ὑπο γλαφυρῇ εὐδον, Βορέω ὑπ' ἰωγῆ.

530 νάκος schol. Theocr. v. 2
 Theocr. l.c

532 ἰέναι g

εὐστρεφέος b j L⁴: ὀριτρόφου schol.
 533 ἰωῆ U⁸: ἰωγῆς f L⁵ M² P⁵

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο

Ἥ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
 οἶχετ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
 νόστον ὑπομνήσουσα καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι.
 εὔρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
 εὔδοντ' ἐν προδόμφῳ Μενελάου κυδαλίμοιο, 5
 ἦ τοι Νεστορίδην μαλακῶ δεδμημένον ὕπνῳ·
 Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρός ἔγειρεν.
 ἄγχου δ' ἴσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάησαι, 10
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 οὕτω ὑπερφιάλους· μῆ τοι κατὰ πάντα φάγωσι
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηῦσίην ὁδὸν ἔλθης.
 ἀλλ' ὄτρυνε τάχιστα βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον
 πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμης. 15
 ἦδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται
 Εὐρυσμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
 μνηστήρας δώροισι καὶ ἐξώφελλεν ἕδνα·
 μῆ νύ τι σεῦ ἀέκητι δόμων ἐκ κτήμα φέρηται.
 οἴσθα γὰρ οἶος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός· 20
 κείνου βούλεται οἶκον ὀφέλλειν ὅς κεν ὀπιύη,
 παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
 οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος οὐδὲ μεταλλᾶ.
 ἀλλὰ σύ γ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἕκαστα

2 ψχ. codd. 3 νόστον efR⁹ 6 om. b 7 ἔλε bL⁵U⁸ 8 πατρός]
 θυμὸς L⁴ ἄγειρεν p^q 10 οὐ μὲν Ap. lex. in v. Καλά τῆδ' U⁸:
 δὴν g 11 δώμασι σοῖσι O 16 γὰρ τε bfi 17 περίβαλλεν
 r: περι κάλλει f 19 ἀθετεῖ Ἀριστοφάνης ἐπὶ μικρολογία. ἔνιοι
 τοὺς γ' νοθεύουσιν schol. 24 post 25 posuit g, postponi voluit P⁵

δμφάων ἢ τίς τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι, 25
 εἰς ὃ κέ τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
 ἄλλο δέ τοί τι ἔπος ἔρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
 μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσι
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι. 30
 ἀλλὰ τά γ' οὐκ οἴω· πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσι.
 ἀλλὰ ἐκὰς νήσων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα,
 νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι οὔρον ὄπισθεν
 ἀθανάτων ὅς τίς σε φυλάσσει τε ρύεταί τε. 35
 αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
 νῆα μὲν ἐς πόλιν ὀτρύναι καὶ πάντας ἑταίρους,
 αὐτὸς δὲ πρότιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἦπια οἶδεν.
 ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρύναι πόλιν εἴσω 40
 ἀγγελίην ἔρέοντα περίφρουι Πηνελοπεΐῃ,
 οὔνεκά οἱ σῶς ἐσσι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας."

Ἡ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἠδέος ὕπνου ἔγειρε
 λὰξ ποδὶ κινήσας, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 45

“ ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
 ζεύξον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.”

Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἠΰδα·

“ Τηλέμαχ', οὗ πως ἔστιν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο
 νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσσειται ἠώς. 50
 ἀλλὰ μὲν· εἰς ὃ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θῆῃ

26 φήνωσι g H³ L⁴ Pal.: φήνωσι j: φάνωσι o: φαίνωσι cet.: δώωσι
 h: δώησι θεός Eust. κεδνήν r L⁵ R¹: κυδνήν a o 27 τοί τι ἔπο.
 g Mon. U⁶: γε pro τι d: τι om. cet. ἄλλο δέ τοι ἔρέω· σὺ δ' ἐνὶ
 φρεσὶ βάλλο θυμῷ e (praeter Br): λείπει τὸ ἔπος ἐν ἄλλω βυβλίω Br
 31 ὑποπτεύει Διονύσιος schol. 33 ἀπέχευ d 40 ἔνθα
 κεν q P⁵ marg. 43 γλαυκῶπις ἀθήνη e 44 a ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος
 προσέφη τηλέμαχος θεοειδής a d e 45 νοθεύεται ὡς διαπεπλασμένους
 ἐξ ἡμιστιχίου τῆς κ' Ἰλιάδος [158] schol. 48, 49 om. q P²⁸ (add.
 mg.) H² R² R⁴ 49 ἐπειγόμενόν d: -ουσαν V⁴

15. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο

ἦρως Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψη.
τοῦ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκειται ἤματα πάντα
ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα παράσχη.” 55

ἌΩς ἔφατ’, αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.
ἀγκίμολον δέ σφ’ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
τὸν δ’ ὡς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλόεντα 60

δύνειν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ’ ὤμοις
ἦρως, βῆ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσηῦδα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
“ Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
ἦδη νῦν μ’ ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν· 65
ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ’ ἰκέσθαι.”

Τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
“ Τηλέμαχ’, οὐ τί σ’ ἐγώ γε πολλὸν χρόνον ἐνθάδ’ ἐρύξω
ἰέμενον νόστοιο· νεμεσῶμαι δὲ καὶ ἄλλω
ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ’ ἔξοχα μὲν φιλήησω, 70
ἔξοχα δ’ ἐχθαίρησιν· ἀμείνω δ’ αἴσιμα πάντα.
ἴσόν τοι κακὸν ἐσθ’, ὅς τ’ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
ξεῖνον ἐποτρύνει καὶ ὅς ἐσύμενον κατερύκει.

χρῆ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
ἀλλὰ μὲν’ εἰς ὅ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείω 75
καλά, σὺ δ’ ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, εἴπω δὲ γυναιξὶ
δεῖπνον ἐνὶ μεγάροις τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἰόντων.
ἀμφότερον κῦδός τε καὶ ἀγλαίη καὶ ὄνειρα
δειπνήσαντας ἴμεν πολλὴν ἐπ’ ἀπείρονα γαίαν.
εἰ δ’ ἐθέλεις τραφῆναι ἀν’ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος, 80

61 δῶναι f P⁶ 62 δ’ ἔπος ηῦδα L⁴ 63 hab. e f j ed. pr.,
om. cet. 74 ἐν πολλοῖς οὐκ ἐφέρετο . . . εἰ δὲ δεχοίμεθα αὐτόν, πρὸ
τῶν πρὸ ἑαυτοῦ δύο στίχων ὀφείλει γράφεσθαι schol. 76 ἴδῃς codd.,
cf. λ 94 78-85 οἱ ἢ ἠθετοῦντο schol. obelos praem. U⁵ 80 ταρ-
φῆναι a Mon. P⁶ U⁸: ταρφᾶναι f: τρεφῆναι Eust. ed. pr.: στραφ[θ]ῆναι
schol. p Amh. 18

ὄφρα τοι αὐτὸς ἔπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
 ἄστεα δ' ἀνθρώπων ἠγήσομαι· οὐδὲ τις ἡμέας
 αὐτῶς ἀπέμψει, δώσει δέ τι ἔν γε φέρεσθαι,
 ἢ τινα τριπόδων εὐχάλκων ἢ λεβήτων,
 ἢ δὴ ἡμιόνους ἢ χρύσειον ἄλεισον.” 85

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 “Ἄτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 βούλομαι ἤδη νείσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὄπισθεν
 οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσιν·
 μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι, 90
 ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.”

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 αὐτίκ' ἄρ' ἦ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῆσι κέλευσε
 δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισιν τετυκεῖν ἄλις ἔνδον ἐόντων.
 ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοΐδης Ἑτεωνεύς, 95
 ἀνστὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ ναίεν ἀπ' αὐτοῦ·
 τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ὀπτησαί τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηῶντα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθης. 100
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὄθι κειμήλια κείτο,
 Ἄτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
 νῖον δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
 ἀργύρεον· Ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιοι, οὓς κάμειν αὐτῆ. 105
 τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἑλένη φέρε, διὰ γυναικῶν,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀσπὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
 βᾶν δ' ἰέναι προτέρω διὰ δώματος, ἧος ἴκοντο
 Τηλέμαχον· τὸν δὲ προσέφη ζανθὸς Μενέλαος· 110

83 ita Ap. lex. : ἀπέμψει schol. P Amh. 18 (-αι) c k M² P⁶ V⁴ :
 ἀποπ. cet. ἔν γε] ἔργα h 96 οὐκ ἀναγκαῖον ἀθετεῖν schol. 97 τῷ
 R³ 101 ἴκανον o i k r : ἴκοντο cet. ὄθι b f j H³ Mon. : ὄθι o i cet.
 102 λάβε δέπας f, cf. 182 105 ἔργα γυναικῶν a d l q 109 δώ-
 ματα Eust.

“Τηλέμαχ’, ἦ τοι νόστοι, ὅπως φρεσὶ σῆσι μεινωῶς,
 ὡς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἕρης.
 δῶρων δ’, ὅσσ’ ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κείται,
 δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ 115
 ἐστὶν ἅπας, χρυσῷ δ’ ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται,
 ἔργον δ’ Ἐφαιστόιο· πόρεν δέ ἐ Φαίδιμος ἦρωσ,
 Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ’ ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
 κεῖσ’ ἐμὲ νοστήσαντα· τείν δ’ ἐθέλω τόδ’ ὀπάσσαι.”
 ἌΩς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον 120
 ἦρωσ Ἀτρείδης· ὃ δ’ ἄρα κρητῆρα φαειῶν
 θῆκ’ αὐτοῦ προπάροιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
 ἀργύρεον· Ἐλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρῃος
 πέπλον ἔχουσ’ ἐν χερσίν, ἔπος τ’ ἔφατ’ ἕκ τ’ ὀνόμαζε·
 “δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι, 125
 μνήμ’ Ἐλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμον ὤρην,
 σῆ ἀλόχῳ φορέειν· τῆος δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
 κείσθαι ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκιοιο
 οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σῆν ἐς πατρίδα γαίαν.”
 ἌΩς εἰποῦσ’ ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ’ ἐδέξατο χαίρων. 130
 καὶ τὰ μὲν ἐς πείριπθα τίθει Πεισίστρατος ἦρωσ
 δεξάμενος, καὶ πάντα ἐφ’ θηήσατο θυμῷ·
 τοὺς δ’ ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος.
 ἐξέσθην δ’ ἄρ’ ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
 χέρνιβα δ’ ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα 135
 καλῆ χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῆτον δ’ αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,

111 ἐν φρεσὶν ὡς σὺ **b** 113-119 om. **bi** **p**²⁸ uv. H³ L⁵ schol. **p**
 Amh. 18 uv. (= δ 613-617) 113 δῶρον δ’ **e k q** 118 v.
 δ 618 119 κείθι με **h** 120 χειρὶ **i** L⁵ (γρ. χειρὶ ἐνικῶς
 schol.): χερσὶ cet., cf. γ 51 124 χειρὶ **c** V⁴ U⁸ corr.: χερσὶ cet.
 125 τῆ νῦν καὶ σοι τοῦτο τέκος κειμήλιον ἔστω Macrobr. v. 6. 2
 (= Ψ 618) 127 εἰως schol. **p** Amh. 18 128 κείσθαι Ag. L⁴ L⁸:
 κείσθω codd. (κείσθαι C) 130 γρ. χειρὶ H³

15. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο

εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων·
πὰρ δὲ Βοηθοΐδης κρέα δαίετο καὶ νέμε μοίρας· 140
οἰνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον, 145
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.

τοὺς δὲ μετ' Ἀτρείδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
ἐν δέπαϊ χρυσέφ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.

στή δ' ἵππων προπάροιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηΐδα· 150
“χαίρετον, ᾧ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἐμοί γε πατὴρ ὡς ἦπιος ἦεν,
ἦος ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἴες Ἀχαιῶν.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
“καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις, 155
πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἶ γὰρ ἐγὼν ὡς
νοστήσας Ἰθάκηνδε, κιχῶν Ὀδυσῆ' ἐνὶ οἴκῳ,
εἴποιμ' ὡς παρὰ σείο τυχῶν φιλότῃτος ἀπάσης
ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.”

ᾧ ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, 160
αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων οὐνύχεσσι πέλωρον,
ἡμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ὑζόντες ἔποντο

ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
δεξιὸς ἠΐξε πρόσθ' ἵππων· οἱ δὲ ἰδόντες
γῆθησαν, καὶ πᾶσι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 165

τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἄρχετο μύθων·
“φράζεο δῆ, Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,

139 hab. **dfgh**, om. cet. 141 οἰνοχόει L⁴ U⁵ ss. schol. TA 470, cf. A 598 : *φν*-codd. 142 ἱαλλεν εξετεινεν sch. P Amh. 143 om. **g** 144 δὴ **adhkq** : καὶ cet. 145 ἵππους ἐξ., om. τε, Ca P¹ R² R⁴ al. 149 ἐν δέπαϊ χρυσέφ **egjk** : χρυσέφ ἐν δ. vulg. 150 διδι- [σκομενος] sch. P Amh. 152 οὕτως εἰπεῖν, οὐκ εἴπετον schol. 153 ἦος] ὀππότ' L⁴ 157 κιχῶν **kq** R², γρ. Br R³ V⁴ : κίων cet. 166 ἦρχ. codd.

15. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο

ἢ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας ἦε σοὶ αὐτῶ.”

ᾧΩς φάτο, μερμήριξε δ' ἀρηίφιλος Μενέλαος,
ὄππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας. 170

τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·
“ κλυτέ μεν· αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι οἴω.

ὡς ὄδε χῆν' ἦρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ
ἔλθων ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε τόκος τε, 175

ὡς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
οἴκαδε νοστήσει καὶ τίσεται· ἦε καὶ ἦδη
οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.”

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
“ οὔτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἕρης· 180
τῷ κέν τοι καὶ κείθι θεῶ ὦς εὐχετοφώμην.”

Ἦ καὶ ἐφ' ἵπποιῦν μάστιν βάλεν· οἱ δὲ μάλ' ὦκα
ἦϊξαν πεδίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.
οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί· 185

ἔς Φηρᾶς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ἵππους τε ζεύγυνντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαιων, 190

ἔκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
μάστιξι· δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.

αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον·
καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·

“ Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας 195

168 ἢ **bf** L⁴ P¹ U⁸: εἰ cet. διὸς τέρας **P**¹³ Mon. 172 μοι **P**¹³
Porph. qu. II. 273, 7, cf. A 451 ζ 239 al. κέκλυτε Eust.: κέκλυτέ μιο
U¹ μνηθσομαι quidam 173 μέλλουσι **f** τετελέσθαι **a d l g**,
cf. a 201 174 ἦρπαξεν ἀταλλομένην **b** 182 βάλε μάστιν P⁶
186 φῆρας V¹ V³: φηρας R¹⁰ βαθυκλῆος **b** 187 ὀρσιλόχοιο
e f H¹ P⁶, cf. γ 489 188 αἴ[σαν] εκοιμηθησαν scho! **p** Amh.
192 ἀέκοντε ο H² L⁵ O: ἄκοντε cet.

15. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο

μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐκ πατέρων φιλότητος, ἀτὰρ καὶ ὀμήλικές εἰμεν·
 ἦδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὀμοφροσύνησιν ἐνήσει.
 μή με παρέξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
 μή μ' ὁ γέρων ἀέκοντα κατάσχη ᾧ ἐνὶ οἴκῳ 200
 ἰέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεῶ θάσσον ἰκέσθαι.”

Ἦς φάτο, Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐῷ συμφράσσατο θυμῷ,
 ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειεν.
 ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
 στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θίνα θαλάσσης, 205
 νῆϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
 ἐσθῆτα χρυσόν τε, τὰ οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
 καὶ μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε κέλευέ τε πάντας ἐταίρους,
 πρὶν ἐμὲ οἴκαδ' ἰκέσθαι ἀπαγγεῖλαι τε γέροντι. 210
 εὔ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὗ σε μεθήσει,
 ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἴσεται, οὐδέ ἔ φημι
 ἀψ' ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.”

Ἦς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλιτρίχας ἵππους 215
 ἀψ' Πυλίων ἐς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν·
 “ ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἐταῖροι, νῆϊ μελαίνῃ,
 αὐτοῖ τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.”

Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο, 221
 αἶψα δ' ἄρ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 ἦ τοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο καὶ εὔχετο, θῦε δ' Ἀθήνη
 νῆϊ πάρα πρύμνῃ· σχεδόνθεν δέ οἱ ἦλυθεν ἀνῆρ

197 ἦμεν R²: ἐσμέν q Eust. j marg. 198 ὀνήσει f: ἐνήκε h:
 ἀνήσει ed. pr. 201 χρεῶν e 206 ἐπι P¹³ ut conl. Duentzer
 ἐξαινετο schol. P Amh. 208 μιν φωνήσας h 213 ἴξεται
 g L⁴ H¹ marg.: οἴσεται jr ε] σε cefhkr Eust. 215 ἴμασεν
 eg Mon. 216 εἰς codd. 217 ἐποτρύνων P¹⁴ bceik
 218 τεύχε' ἐμοὶ ἐρίρηες ἐταῖροι b 220 ἠδ' ἐπήκουον eg 221 ἔμ-
 βαινον d

τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς,
 μάντις· ἀτὰρ γενεὴν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν, 225
 ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μῆλων,
 ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·
 δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων
 Νηλέα τε μεγάλθυμον, ἀγαυότατον ζώντων,
 ὃς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 230
 εἶχε βίη. ὁ δὲ τῆος ἐνὶ μεγάροις Φυλάκιο
 δεσμῶ ἐν ἀργαλέῳ δέδετο, κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
 εἶνεκα Νηλῆος κούρης ἄτης τε βαρείης,
 τὴν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλήτις Ἐρινύς.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους 235
 ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης καὶ ἐτίσατο ἔργον αἰεκὲς
 ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ δὲ γυναῖκα
 ἠγάγετο πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄλλων ἴκετο δῆμον,
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ νύ οἱ αἴσιμον ἦεν
 ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν. 240
 ἔνθα δ' ἔγημε γυναῖκα καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
 γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, υἱε κραταιῶ.
 Ἀντιφάτης μὲν τίκτεν Ὀϊκλήα μεγάλθυμον,
 αὐτὰρ Ὀϊκλήης λαοσσόον Ἀμφιάραον,
 ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων 245
 παντοίην φιλότητ'· οὐδ' ἴκετο γήραος οὐδόν,
 ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβησι γυναίων εἶνεκα δῶρων.
 τοῦ δ' υἱεῖς ἐγένοντ' Ἀλκμάων Ἀμφίλοχος τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδέα τε Κλείτῳ τε·

224 τηλεδαπός V³ 227 μέγ'] μετ' v. l. ant. (ἡ γραφή μετά schol.),
 cf. I 623 al. 228 ἄλλων a c j k Eust. uv. : ἄλλον cet. 231 τῆος
 Nauck : τέως μὲν codd. ἰφίκλοιο M² P⁵ 232 ἐν om. a d l
 234 τὴν βὰ οἱ a d l δυσπλήτις j L⁵ M² Bothe : δ' ἐσπλήτις Pal.,
 δ' ἀπλήτις V³ : γρ. δυσπλήτες R⁶ U⁵ 238 ἄλλον a l : ἄλλον ἀφίκετο d
 243 τίκτεν k Eust. : ἔτικτεν cet. 244 οἰκλήης j k (διχῶς
 schol.) ed. pr. : -είης cet. ἀμφιάραον a d l : -ηον Zen. vulg., cf. 253
 245 ἀπόλλων] ἀθήνη b L⁴ 246 παντοίη Plato Axioch. 368 A
 οὐδῶ g H¹ P⁵ marg. 247 diplen praem. p¹⁴ 248 ἀλκμαίων
 P³ R¹

ἀλλ' ἦ τοι Κλείτον χρυσόθρονος ἦρπασεν Ἡὼς 250
 κάλλεος εἵνεκα οἴο, ἔν' ἀθανάτοισι μετεΐη·
 αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεια μάντιν Ἀπόλλων
 θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος·
 ὅς ῥ' Ἐπερησίηνδ' ἀπενάσασατο πατρὶ χολωθεῖς,
 ἔνθ' ὃ γε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι. 255

Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπήλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
 ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἴστατο· τὸν δ' ἐκίχανε
 σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, 260
 λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
 σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπονται,
 εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα μηδ' ἐπικεύσης·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδὲ τοκῆς;”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα· 265
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοι ἔστιν Ὀδυσσεύς,
 εἶ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἦδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
 τοῦνεκα νῦν ἐτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
 ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο.” 270

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 “οὔτω τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
 ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε
 Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιῶν.
 τῶν ὑπαλευάμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν 275
 φεύγω, ἐπεὶ νύ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.
 ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεὶ σε φυγῶν ἰκέτευσα,

250 *diplex praem.* P¹⁴ 251 ὁ ἀστερίσκος ὅτι τοῦτον γράφουσ.
 τὸν στίχον καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐα ἐπὶ τοῦ Κλείτου οὐ δεόντως schol. Υ 235
 253 ἀμφιάραος a d 1: -ηος cet., cf. 244 254 ὑπαρησείην Br V⁴:
 ὑπεθηείην P² 261 ἦδὲ τοκῆων a d 1 q V⁴ utrumque Eust.
 262 ἔποντο a d 1 268 λυγρὸν ὀλεθρον v. l. ant. (αἱ χαριέστεραι),
 cf. γ 87 274 ἀν'] ἐς f P³ ἀχαιοὶ b e: ἐπειοί P³ 275 αλευομενος
 schol. P Amh. 276 κατὰ χρόνους γρ. R¹² U⁵

μή με κατακτείνωσι· διωκόμεναι γὰρ οἴω.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 “οὐ μὲν δὴ σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς εἴσης, 280
 ἀλλ' ἔπεν· αὐτὰρ κείθι φιλήσειαι, οἳά κ' ἔχωμεν.”

ἌΩς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἐπ' ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
 ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσεται ποντοπόροιο.
 ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο, πὰρ δὲ οἱ αὐτῷ 285
 εἶσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
 ὄπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπίθοντο.
 ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
 στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 290

ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσι.
 τοῖσιν δ' ἴκμενον οὔρον ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
 νηὺς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ.
 βὰν δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον. 295

Δύσετό τ' ἠέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·
 ἦ δὲ Φεᾶς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρω,
 ἦδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
 ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῆσιν,
 ὄρμαίνων ἢ κεν θάνατον φύγοι ἢ κεν ἀλώη. 300

282 οὐ γ 285 παρέζετο g νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο
 ἀγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ h 290 κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν g H¹ marg.
 293 λαῦρον L^b, invenit Eust. ἐπαίσσοντα Aristoph. 295 om.
 codd. leg. Strabo 350, 447 (et hic quidem πετρήεσαν fort. ex B 640):
 add. Barnes adnotante Casaubono in marg. ed. Steph. bibl. univ.
 Cantabrig. (Nn. v. 17) *deest hic versus. vide ἑραβ. viii.*—H. h. Apoll.
 425: βῆ δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην 296 δύετο
 Strabo 350 297 φεράς codd. (φρένας H²): φεαῖς Ar. teste sch. H 135
 (cf. Strab. 351): φεᾶς cit. Strabo 350 (ὁ παράπλους παρὰ... Φεᾶν 351).
 eadem ratio intercedit inter Φεῖάν Thuc. ii. 25 et Φεράν, Φερίαν, Φεράς
 Diod. xii. 43 4, cf. τῆς Ἥλειας εἰς τὴν καλουμένην Φλιαῖδα (corr. in
 Φειάδα) νήσον Polyb. iv. 9. 9: Φειγάλειαν dedit eadem vox Paus. v. 18.
 6: ceterum Φηρᾶς pro Φεῖᾶς leg. Did. H 135, duce Pherecyde: cf. εἶτε
 φεράς ἐπέβαλλεν ἀγαλλόμενῃ Διὸς οὔρω h. Apoll. 427: ἀγαλλόμενῃ ex
 hoc loco cit. Strabo 350 300 αλοῖη sch. p Amh.

Τὼ δ' αὐτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβὸς
 δορπείτην· παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτῳ πειρητίζων,
 ἦ μιν ἔτ' ἐνδυνκέως φιλέοι μείναι τε κελεύοι 305
 αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῶ, ἣ ὀτρύνειε πόλινδε·
 “ κέκλυθι νῦν, Εὐμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι·
 ἠῶθεν προτὶ ἄστνυ λιλαιομαι ἀπονέεσθαι
 πτωχεύσων, ἵνα μὴ σε κατατρήσω καὶ ἑταίρους.
 ἀλλὰ μοι εὖ θ' ὑπόθεν καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,
 ὅς κέ με κείσ' ἀγάγη· κατὰ δὲ πτόλιω αὐτὸς ἀνάγκη 311
 πλάγξομαι, αἶ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
 καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
 ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 καὶ κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην, 315
 εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν ὀνείατα μυρὶ' ἔχοντες.
 αἰψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν ἄσσο' ἐθέλοισιν.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον·
 Ἑρμείαιο ἔκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
 ἀνθρώπων ἔργοισι χάριω καὶ κῦδος ὀπάξει, 320
 ὀρηστοσύνη οὐκ ἂν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
 πῦρ τ' εὖ νηῆσαι διὰ τε ξύλα δανὰ κεάσσαι,
 δαιτρεῦσαι τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ οἰνοχοῆσαι,
 οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες.”

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφησ, Εὐμαιε συβώτα· 325
 “ ὦ μοι, ξείνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἐπλετο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαιέαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
 εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδῦναι ὄμιλον,
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.

301 κλισίῃ gji L⁵: -ης cet. 305 εἶ codd. 310 εἶθ' εκο L⁸:
 εἶ cet. καὶ μ' ἡγεμόν' k M² R² 314 δαίφρονι leg. uv. Eust. 1784. 30
 317 ἄσσο' Ar. ad A 554: ὅττ' (ὅττι) codd. ἐθέλοισιν Ar. (φασί
 schol.) vulg.: θέλοισιν bgj 322 τ' ἐνῆσαι quidam ap. Eust.
 (ἦτοι κατευνάσαι) δανὰ e R¹⁰ U⁸ Eust.: δ' ἀνὰ j Pal. R⁹: πολλὰ vulg.
 324 πάρα R¹ schol. p Amh. uv., Eust. (ἀναστρεπτέον schol.)
 329 ἡκει g P⁵ ed. pr.: ἡκοι C P³

οὗτοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστήρες ἐκείνων, 330
 ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἰμένοι ἠδὲ χιτῶνας,
 αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
 οἳ σφιν ὑποδρώσωσιν· ἐϋξέστοι δὲ τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.

ἀλλὰ μὲν· οὐ γάρ τις τοι ἀνιάται παρεόντι, 335
 οὔτ' ἐγὼ οὔτε τις ἄλλος ἐταίρων, οἳ μοι ἔασιν.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 κείνός σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματα ἔσσει,
 πέμψει δ' ὄππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.”

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 340

“ αἴθ' οὕτως, Εὖμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο
 ὡς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ οὐζύου αἰνῆς.
 πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν·
 ἀλλ' ἐνεκ' οὐλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν 345
 ἀνέρες, ὃν τιν' ἴκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.

νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάας μείναί τέ με κείνον ἄνωγας,
 εἶπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο
 πατρός θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῶ,
 ἢ που ἔτι ζῶουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
 ἢ ἤδη τεθνήασι καὶ εἰν' Αἴδαο δόμοισι.” 350

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

“ τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

Λαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Διὶ δ' εὐχεται αἰεὶ

θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·

ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς οὐδύρεται οἰχομένοιο 355

κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἣ ἔ μάλιστα

ἦκαχ' ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὤμῳ γήραϊ θῆκεν.

ἢ δ' ἄχεϊ οὐ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,

λευγαλέῳ θανάτῳ, ὡς μὴ θάνοι ὅς τις ἐμοί γε

334 ἠδ'] an καὶ leg. ? 344 κήδε' eghk Eust.: ἄλγε' Eust. 1820.

15: μῆδε' cet. 345 om. gk ὢν bci: ὦ r 349 ἦ r: εἴ cet.

354 ἀπέκ p φθίσαι er: φθεῖραι o μεγάροισιν ἐοῖσιν J,

γρ. K 357 ἐν om. Br V⁴, non leg. Eust.

ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἶη καὶ φίλα ἔρδοι. 360
 ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην, ἀχέουσά περ ἔμπης,
 τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 οὐνεκά μ' αὐτῇ θρέψεν ἅμα Κτιμένη ταυυπέπλω,
 θυγατέρ' ἰφθίμη, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·
 τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσσον ἐτίμα. 365
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβην πολυήρατον ἰκόμεθ' ἄμφω,
 τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν καὶ μυρὶ' ἔλοντο,
 αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματ' ἐκείνη
 καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα
 ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον. 370
 νῦν δ' ἦδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῷ
 ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες θεοὶ ᾧ ἐπιμίμνω·
 τῶν ἔφαγόν τ' ἐπιόν τε καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
 ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μείλιχον ἔστιν ἀκούσαι
 οὔτ' ἔπος οὔτε τι ἔργον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεισεν οἴκῳ, 375
 ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσιν
 ἀντία δεσποίνης φάσθαι καὶ ἕκαστα πυθέσθαι
 καὶ φαγέμεν πιέμεν τε, ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι
 ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δμῶεσσιν ἰαίνει."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐών, Εὐμαιε συβῶτα, 381
 πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκῆων.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἣν διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγνια,
 ἧ ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ, 385
 ἣ σέ γε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἦ παρὰ βουσὶν
 ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον ἠδ' ἐπέρασσαν
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δῶμαθ', ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·

363 οὐνεκ' ἄρ' αὐτῇ **d** 364 ἰφθίμη **b** παῖδα Mon. Eust.
 368 ἐμοὶ **adlp** 379 αἰεὶ δμῶεσσιν **bchijk**: ἐνὶ στήθεσσιν cet.
 ἰαίνειν schol. **p** Amh. 384 πτόλις **d e h** Mon. Eust.: πόλις
 cet. 385 ναιετάασκε **adfklp** Eust.

“ ξείν’, ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ’ ἀνείρειαι ἠδὲ μεταλλᾶς, 390
 σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
 ἡμενος. αἶδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὔδειν,
 ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκούειν· οὐδέ τί σε χρῆ,
 πρὶν ὄρη, καταλέχθαι· ἀνὴρ καὶ πολὺς ὕπνος.
 τῶν δ’ ἄλλων ὅτινα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγει, 395
 εὐδέτω ἐξελθῶν· ἅμα δ’ ἠοὶ φαινομένηφι
 δειπνήσας ἅμ’ ὕεσσιν ἀνακτορήσιω ἐπέσθω.
 νῶϊ δ’ ἐνὶ κλισίῃ πίνουτέ τε δαιτυμένω τε
 κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λευγαλείοισι,
 μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ, 400
 ὅς τις δὴ μάλα πολλὰ πάθη καὶ πόλλ’ ἐπαληθῆ.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ’ ἀνείρειαι ἠδὲ μεταλλᾶς.

Νῆσός τις Συρίη κικλήσκειται, εἴ που ἀκούεις,
 Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
 οὐ τι περιπληθῆς λίην τόσον, ἀλλ’ ἀγαθὴ μὲν, 405
 εὐβοτος εὐμηλος, οἰνοπληθῆς πολύπυρος.
 πείνη δ’ οὐ ποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
 νοῦδος ἐπὶ στυγερῇ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιω·
 ἀλλ’ ὅτε γηράσκωσι πόλιω κατά φύλ’ ἀνθρώπων,
 ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν 410
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιω ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
 ἔνθα δὴ πόλιες, δίχα δὲ σφισι πάντα δέδασται·
 τῆσιω δ’ ἀμφοτέρησι πατῆρ ἐμὸς ἐμβασίλευε,
 Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.

Ἐνθα δὲ Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες, 415
 τρωῶνται, μυρὶ ἄγοντες ἀθύρματα νητὶ μελαίνη.
 ἔσκε δὲ πατὴρ ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ’ ἐνὶ οἴκῳ,
 καλή τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυῖα·

393 ἀκούειν Ag. : ἀκούεμεν codd. 395 θυμὸς τε κελεύει Mon. U⁶
 398-401 } notat R¹² marg. 400 μεμνομένω γρ. U⁵ ἄλγεα
 U³ 401 μνήμενος ὅστις πολλὰ πάθη καὶ πολλὰ ἔδωργη Ag. Rhēt.
 1370 b 5 404 τροφαὶ et στροφαὶ quidam (ἔγραψαν δὲ τινες) ap.
 Hesych. in Ὀρτυγίη 407 ἐπέρχεται eK Ap. Dyc. conl. 228. I
 411 cf. γ 280 ἐπέεσσιν R¹⁰ 413 ἠγεμόνευε b

15. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο

τὴν δ' ἄρα Φοῖνικες πολυπαῖπαλοι ἠπερόπενον.
 πλυνούσῃ τις πρῶτα μίγῃ κοίλῃ παρὰ νηὶ 420
 εὐνῇ καὶ φιλότῃτι, τὰ τε φρένας ἠπεροπεύει
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἦ κ' εὐεργὸς ἔησιυ.
 εἰρώτα δὴ ἔπειτα τίς εἶη καὶ πόθεν ἔλθοι·
 ἦ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφῆς δῶ·
 ' ἔκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὐχομαι εἶναι, 425
 κούρη δ' εἴμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
 ἀλλὰ μ' ἀνήπαξαν Τάφιοι ληΐστορες ἄνδρες
 ἀγρόθεν ἐρχομένην, πέρασαν δέ τε δεῦρ' ἀγαγόντες
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ'· ὁ δ' ἄξιον ὦνον ἔδωκε.'
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ· 430
 ' ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὐτίς ἄμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιο,
 ὄφρα ἴδῃ πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφῆς δῶ
 αὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.'
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ' εἶη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται, 435
 ὄρκῳ πιστωθῆναι ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.'
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπόμνυον ὡς ἐκέλευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσάν τε τελευτήσάν τε τὸν ὄρκον,
 τοῖς δ' αὐτίς μετέειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ' σιγῇ νῦν, μή τίς με προσαυδάτω ἐπέεσσιν 440
 ὑμετέρων ἐτάρων, ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγνιῇ
 ἢ που ἐπὶ κρήνῃ· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 ἐλθὼν ἐξείπῃ, ὁ δ' οἰσάμενος καταδήσῃ
 δεσμῶ ἐν ἀργαλέῳ, ὑμῖν δ' ἐπιφράσσειτ' ὀλεθρον.
 ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπέιγετε δ' ὦνον ὀδαίων. 445
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλεῖη βιότοιο γένηται,
 ἀγγελίῃ μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δώμαθ' ἰκέσθω·
 οἴσω γὰρ καὶ χρυσόν, ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθῃ'

419 τὴν δ' **bcg** **hi** L⁴: τῆ δ' cet. 420 τις] τῆ **b**: ἦ L⁵ M² P²
 422 ἦ] εἴ **g** L⁴ U⁸ Eust. 423 ἠρώτα codd. praeter **deg** L⁵
 432 ἴδῃ **bc** P⁵: ἴδῃς cet., cf. A 203 al. λ 94 437 ἐπόμνυον Ar. vulg.
 ἀπ- a al. ἀπο- Br Ca R² U¹ U⁴, cf. σ 58 440 σιγῇ L⁵ Eust.: σίγα
 C U³ 447 ἰκέσθαι L⁵ Pal. 448 εἶη **bc** L⁵ M² P⁵

15. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο

καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην.
 παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἕηος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω, 450
 κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τροχόωντα θύραζε·
 τὸν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός, ὃ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
 ἄλφοι, ὅπῃ περάσητε κατ' ἀλλοθρούους ἀνθρώπους.'

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς δώματα καλά,
 οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῶν αὔθι μένοντες 455
 ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίσιτον πολὺν ἐμπολώωντο.

ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 καὶ τότε ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγείλειε γυναικί.
 ἦλθ' ἀνὴρ πολυῦδρις ἐμοῦ πρὸς δώματα πατρὸς
 χρύσειον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔεργο. 460

τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρω δμῶαὶ καὶ πότνια μήτηρ
 χερσίν τ' ἀμφαφώωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὄρωντο,
 ὦνον ὑπισχόμεναι· ὃ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.

ἦ τοι ὃ κανεύσας κοίλῃν ἐπὶ νῆα βεβήκει,
 ἦ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα δόμων ἐξήγε θύραζε. 465

εὔρε δ' ἐνὶ προδόμφῃ ἡμὲν δέπα ἠδὲ τραπέζας
 ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μὲν πατέρ' ἀμφεπένοντο.

οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον δῆμιό τε φῆμιν,
 ἦ δ' αἶψα τρί' ἄλεια κατακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ

ἔκφερον· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην ἀσειφροσύνησι. 470
 δύσετό τ' ἠέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·

ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν ὦκα κίοντες·
 ἐνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηὺς.

οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
 νῶ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὔρον ἴαλλεν. 475

451 om. d ἀματροχόωντα f U² Porph. qu. II. 264. 2, qu. Od.
 121. 5 Eust. : δημοτρ. γρ. Eust. 453 κατ' a d l L⁴ V⁴ Ap. lex. in v.
 ἄλφοι : πρὸς cet. 454 καλά] πατρός b 460 μετὰ δ'] ἀτὰρ
 Herod. ἔεργτο i p CL⁵ v. l. ap. Eust. 461 μεγάρῳ] προδόμφ
 U⁶ 462 χείρεσιν R¹, γρ. L² Mo 466 δέπα L⁸ (ἐκτατέον τὸ
 δέπα, ποτήρια schol.) : δέπατ' Pe R¹² : δέπας vulg., cf. τ 62
 469 κόλπου Aristoph. ap. schol. i 329 473 ἦν ἀνδρῶν eg ed. pr.
 ὠκύπορος a d l L⁴ V⁴

ἐξήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχάειρα,
 ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὡς εἰναλίη κῆξ.
 καὶ τὴν μὲν φώκησι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι 480
 ἔκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ·
 τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ,
 εἴθθα με Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσιν.
 οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσι.”

Τὸν δ' αὖ διογενῆς Ὀδυσσεὺς ἠμείβετο μύθῳ· 485
 “ Εὔμαι', ἦ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας
 ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
 ἀλλ' ἦ τοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
 Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δῶματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
 ἠπίου, ὃς δὴ τοι παρέχει βρῶσίν τε πόσιω τε 490
 ἐνδυκῆως, ζῶεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνω.”

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
 αἴψα γὰρ Ἡὼς ἦλθεν εὐθρόνος. οἱ δ' ἐπὶ χέρσου 495
 Τηλεμάχου ἔταροι λύον ἰστία, καὶ δ' ἔλον ἰστὸν
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς.
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 δειπνόν τ' ἐντύνοντο κερῶντό τε αἶθοπα οἶνον. 500
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἄρχετο μύθων·
 “ ὕμεις μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀγροῦς ἐπιείσομαι ἠδὲ βοτῆρας·

477 ἦτ' ἄρ' d 479 κῆνξ adflq V⁴ 484 τὴν δέ τ' ἐγὼν
 γαῖαν C 487 ἠδ' ὅσ' ἀλήθης eg P⁵ R⁴ (= ξ 362) 495 δ' ἄρ'
 adl Mon. V⁴ 497 ὡς ὄρμον e: ἐς λιμένα dlq L⁴ V⁴ προέρευσσαν
 codd, cf. i 73 v 279 (προέρεσσαν διχῶς schol.) 501 obelo not. U⁵
 502 ἄρχετο hic V⁴ 503 δῖοι ἐταῖροι b 504 ἀγρὸν δ' eg
 ἐπελεύσομαι a dlq L⁴ V⁴

15. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ο

ἔσπεριος δ' ἔς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτειμι. 505
 ἠῶθεν δέ κεν ὕμμιν ὄδοιπόριον παραθείμην,
 δαίτ' ἀγαθὴν κρειῶν καὶ οἴνου ἠδυπότοιο."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 "πῆ γὰρ ἐγώ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δῶμαθ' ἴκωμαι
 ἀνδρῶν οἱ κραναῆν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν; 510
 ἢ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;"

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 "ἄλλως μὲν σ' ἂν ἐγώ γε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
 ἔρχεσθ'. οὐ γάρ τι ξενίων ποθή· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 χεῖρον, ἐπεὶ τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ 515
 ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστήρσ' ἐνὶ οἴκῳ
 φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπερωῖφ ἰστὸν ὑφαίνει.
 ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι ὄν κεν ἴκοιο,
 Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
 τὸν νῦν ἴσα θεῶ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι 520
 καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ μέμονέν τε μάλιστα
 μητέρ' ἐμὴν γαμέειν καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἔξειν,
 ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων,
 εἴ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἡμάρ."

ᾧσ' ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, 525
 κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
 τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε
 μεσσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
 τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἐτάρων ἀπονόσφι καλέσσας
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 530
 "Τηλέμαχ', οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις·
 ἔγνω γάρ μιν ἐσάντα ἰδὼν οἰωνὸν ἐόντα.
 ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένεος βασιλεύτερον ἄλλο

506 ἐπιδόρπιον P³ παραθείην bi C Mon.: -είτην h 507 τε
 καὶ codd. ἠδὲ ποτοῖο a d l q V² 514 τι] τοι gr Mon. U⁵ U⁸
 Eust. 531 ἔπτατο c Pal. P⁵ U⁸: ἐπέπτατο eg: ἤλυθε cet.
 533 γένεος e J, γρ. Br: γένεος vulg.: γένους V¹ L² corr. U⁸ in ras.:
 γένος P⁶ R⁷ Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος οὔτε τι φωνῆν
 Ἡρώδew Kaibel Ep. Gr. 1046. 36

ἐν δῆμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 535

“ αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
τῷ κε τάχα γνοῖης φιλόγητά τε πολλὰ τε δῶρα
ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.”

Ἦ καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον·
“ Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα 540

πέιθη ἑμῶν ἐτάρων, οἳ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἔποντο·
καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν
ἐνδυνκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὃ κεν ἔλθω.”

Τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ἤδα·
“ Τηλέμαχ', εἰ γὰρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνους, 545
τόνδε τ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὐ ποθῆ ἔσται.”

Ἔως εἰπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
αὐτοῦς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, 550

εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξεϊ χαλκῷ,
νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν.

οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσε
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο·
τὸν δ' ὦκα προβιβάντα πόδες φέρου, ὄφρ' ἴκετ' αὐλήν, 555
ἐνθα οἱ ἦσαν ὕες μάλα μυρίαί, ἦσι συβώτης
ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίανεν, ἀνάκτεσιν ἠπια εἰδώς.

536 γὰρ τοι τοῦτο a b 1 q Br V⁴ (λείπει τὸ τοι παρ' ἐνίοις Br)
τελέσειε κρονίων L⁴ 537 τάχα] μάλα ε 556 οἴσι Mon. Eust.
συφορβὸς C 557 ἐνιαύειν f (sc. ἐνιαυέει)

ΟΛΤΣΣΕΙΑΣ Π

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
 ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἡοῖ, κηαμένω πῦρ,
 ἔκπεμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι·
 Τηλέμαχον δὲ περίσσαινον κύνες ὑλακόμωροι,
 οὐδ' ὕλαον προσιόντα. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς 5
 σαίνοντάς τε κύνας, περί τε κτύπος ἦλθε ποδοῦιν.
 αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ Εὐμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἑταῖρος
 ἦ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
 ἀλλὰ περισσαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δούπον ἀκούω.” 10
 Οὗ πω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
 ἔστη ἐνὶ προθύροισι. ταφῶν δ' ἀνόρουσε συβώτης,
 ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπονείτο,
 κινρὰς αἴθοπα οἶνον. ὁ δ' ἀντίος ἦλθεν ἀνακτος,
 κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ 15
 χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 ὡς δὲ πατήρ ὄν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάσῃ
 ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
 μῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
 ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς 20
 πάντα κύσεν περιφύς, ὡς ἐκ θανάτοιο φνγόντα·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε

1 κλισίῃ **ck** P⁵ R⁹ R¹² U⁸: -ης cet. 2 φαινομένηφι Plut. quaest.
 cony. viii. 4 = 726 C 6 ὑπὸ δὲ κτύπος Dion. Hal. de comp. verb. 3
 7 προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα Dion. Hal. l. c. 14 κινρὰς **1** H³ U¹:
 κινρῶν L⁵ ἦλθεν **e** O U⁶: ἦλθ' cet. 15 τε om. L⁵ Eust.
 Meletius in An. Ox. iii. 68. 13 16 θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων
 R¹² (εἴβων **c**) 17 φιλοφρονέων R¹ 18 ἐλθὼν **bc** 19 om. **d**
 πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν Alexander in Rhet. gr. viii. 441. 8
 (= I 482)

ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ οἶχεο νηὶ Πύλονδε.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σε θυμῷ 25
 τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἔοντα.
 οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεται οὐδὲ νομῆας,
 ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὧς γάρ νύ τοι εὐαδε θυμῷ,
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἔσορᾶν αἰδήλον ὄμιλον.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 30
 “ ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ' ἔνεκ' ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω καὶ μῦθον ἀκούσω,
 ἢ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἢέ τις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν, Ὀδυσσῆος δέ που εὐνή
 χίρτει ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.” 35

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 “ καὶ λίην κελίη γε μένει τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· διῆζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χεοῦση.”

Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος· 40
 αὐτὰρ ὃ γ' εἶσω ἔεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
 τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατήρ ὑπέειξεν Ὀδυσσεύς·
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε·
 “ ἦσο, ξέν· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δῆομεν ἔδρην
 σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· παρὰ δ' ἀνὴρ ὅς καταθήσει.” 45

Ὡς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τῷ δὲ συβώτης
 χεῦεν ὑπο χλωρὰς ῥώπας καὶ κῶας ὑπερθεν·
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
 τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
 ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες, 50

24 ὄψ. codd. 24 a λάθ[ρ]η ἐμεῦ ἀέκητι φίλου μετὰ πατρὸς ἀκούη
 U⁶ marg. = ρ 43 29 ἔσορᾶν b c h Mon. : προσορᾶν cet. 31 οὕτω
 U³ : οὕτως ἔχουσι schol. [?] 33 ἢ c d C : εἰ cet. 35 ἐνευναίῳ
 v. l. ap. schol. (ἄμφω δοτικά, οἱ παλαιοὶ ap. Eust.) 39 φθίνουσιν f
 C L⁴ Pal. R⁸ U⁶ : φθινόθουσιν cet., cf. λ 183 v 338 42 ὑπέειξεν Ar.
 44 ἦσ' δ g k p U⁸ Eust., γρ. Br R⁶, M¹ O corr., P⁵ mg. δῖομεν
 L⁵ : θῆομεν O uv. 49 πίνακας κρειῶν b c k Athen. 228 C 50 om.
 d q P¹ R⁴ τὰ ῥα L⁵ P² κατέλειπον i o P³ P⁶ Plut. quaest. conv.
 vii. 4. 6 = 704 A

16. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π

σίτου δ' ἔσσυμένως παρενήνεεν ἐν κανέοισιν,
ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρην μελιηδέα οἶνον·
αὐτὸς δ' ἀντίον ἴζεν Ὀδυσσῆος θείοιο.

οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 55

δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν·

“ ἅττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὄδ' ἴκετο; πῶς δέ ἐ ναῦται

ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;

οὐ μὲν γάρ τί ἐ πεζὸν οἴομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα· 60

“ τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.

ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχεται εὐρειάων,

φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστυα δινηθῆναι

πλαζόμενος· ὥς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τά γε δαίμων.

νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν παρὰ νηὸς ἀποδρὰς 65

ἦλθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν, ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω·

ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἰκέτης δέ τοι εὐχεται εἶναι.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·

“ Εὖμαι', ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·

πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ; 70

αὐτὸς μὲν νέος εἰμι καὶ οὐ πω χερσὶ πέποιθα

ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη·

μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,

ἢ αὐτοῦ παρ' ἐμοί τε μένη καὶ δῶμα κομίζη,

εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν, 75

ἢ ἤδη ἅμ' ἔπηται Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος

μῶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ καὶ πλείστα πόρησιν.

ἄλλ' ἦ τοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἴκετο δῶμα,

ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,

51 παρενήνεον bcp

κανέεσσιν e: κανέησι P³

65 ἐκ adgl

Eust.: ἀπὸ Mon. U⁶

66 παρὰ c

70 ἐμῶ e

72 ἀπα-

λέξασθαι schol. T 326

73 δέ μοι ek M², γρ. Br

74 μένειν...

κομίζειν L⁵ P³: μένειν Pal. corr.

79 ἔσσωμι leg. schol.: μέν g p²⁷:

εἰσόκε μιν P³

δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσι πέδιλα, 80
 πέμψω δ' ὄππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει
 εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας·
 εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σίτον ἅπαντα
 ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε κατατρύχη καὶ ἑταίρους.
 κείσε δ' ἂν οὖ μιν ἐγὼ γε μετὰ μνηστῆρας ἔωμι 85
 ἔρχεσθαι· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι
 μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
 πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα
 ἄνδρα καὶ ἴφθιμον, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτεροί εἰσι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 90
 “ὦ φίλ', ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
 ἦ μάλα μεν καταδάπτειτ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
 οἷά φατε μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
 ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος.
 εἰπέ μοι ἠὲ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ 95
 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῆ,
 ἦ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφει, οἷσί περ ἀνὴρ
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νέικος ὄρηται.
 αἶ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἶην τῶδ' ἐπὶ θυμῶ,
 ἦ πάϊς ἐξ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἠὲ καὶ αὐτὸς 100
 ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα·
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην
 ἐλθῶν ἐς μέγαρον Λαερτιάδew Ὀδυσῆος.
 εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο μῶνον ἐόντα, 105
 βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
 τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὄραασθαι,

85 ἐὼ μῖν g L⁴: ἐῶμιν M¹ corr.: ἐῶμιν d L⁵ U⁸: ἐάσω b c e f i

86 ἔργον e J 91 θῆν H³ R⁴ 92 μὲν U⁸: δὴ μεν o 99 ἐπὶ
 Ag. j Mon.: ἐνὶ cet. 101 οὗτος ὁ στίχος ὀβελίζεται καὶ καλῶς.
 περιττὸς ὁ στίχος καὶ διαλύων τὸ πᾶν νόημα schol. 104 ath. Zen.
 105 μ' ἐν o πληθὺς p 106 κ' ἐν L⁸ P³ U⁸: κεν cet. (οὕτως
 schol.) 107 ἢ αὐτοῦ αἰὲν b (sc. τῆδ')

ξείνους τε στυφελιζομένους δμῳάς τε γυναικας
 ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά,
 καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας 110
 μὰς αὐτως, ἀτέλεστον, ἀνηνύστω ἐπὶ ἔργῳ.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 “ τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
 οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ 115
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.

ᾧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν μούνωσε Κρονίων·
 μούνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε,
 μούνον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μούνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν οὐδ' ἀπόνητο. 120

τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυριοὶ εἴς' ἐνὶ οἴκῳ.
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιραλέουσι,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον. 125

ἢ δ' οὐτ' ἀρνεῖται στυγερόν γάμον οὔτε τελευτήν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ 130

εἴφ' ὅτι οἱ σῶς εἶμι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι,
 οἷη ἀπαγγείλας· τῶν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
 πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανῶνται.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συβῶτα· 135
 “ γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἦ καὶ Λαέρτη αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω

115 κασιγνήτους ο

128 δέ με d

131 εἰπεῖν eo

138 ἦ

de L⁵: εἰ cet.

16. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π

δυσμόρφῳ, ὃς τῆος μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων
 ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε μετὰ δμῶων τ' ἐνὶ οἴκῳ 140
 πῖνε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγοι·
 αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε οἶχεο νηϊ Πύλοδδε,
 οὗ πῶ μιν φασιν φαγέμεν καὶ πιέμεν αὐτως,
 οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόφῳ τε
 ἦσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὄστεόφι χρώς." 145

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα·
 " ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
 εἰ γάρ πως εἶη ἀντάγρετα πάντα βροτοῖσι,
 πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἐλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ.
 ἀλλὰ σύ γ' ἀγγελίας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροῦς 150
 πλάζεσθαι μετ' ἐκείνου· ἀτὰρ πρὸς μητέρα εἰπεῖν
 ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν ὅτι τάχιστα
 κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγεῖλειε γέροντι."

Ἡ ῥα καὶ ὦρσε συφορβόν· ὁ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα,
 δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλιωδ' ἱεν. οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην 155
 λήθεν ἀπὸ σταθμοῦ κιῶν Εὐμαιος ὑφορβός,
 ἀλλ' ἦ γε σχεδὸν ἦλθε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
 καλῇ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίη.
 στή δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανείσα·
 οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον οὐδ' ἐνόησεν, 160
 οὐ γάρ πως πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς,
 ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε κύνες τε ἴδον, καὶ ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
 κνυζήθμῳ δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῦ φόβηθεν.
 ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρῦσι νεῦσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς, 165
 στή δὲ πάροισ' αὐτῆς· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
 " διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

139 τ' εἰως Br R² U¹ U⁸ ed. pr. : εἰως M² : τείως cct. 142 φχ.
 codd. σύ γ' ἐπέρχεο L⁵ 143 οὗ πῶ] οὕτω b Ap. lex. in v. Αὐτως
 145 μινύθει j 147 μὲν a g L⁵ ἀχνύμενον g P⁸ v. l. ap. Eust.
 153, 154 νοθεύονται schol. 154 ὦσεν ὑφορβόν d P¹ 161 πω
 b c e f i 162 ἀλάοντο c 165 γρ. καὶ θρίγκιον U⁵ : τριγχιόν L⁴ ss.
 166 αὐλῆς e i

16. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π

ἤδη νῦν σῶ παιδὶ ἔπος φάο μῆδ' ἐπίκευθε,
ὥς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτῇ 170
δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι μεμαυῖα μάχεσθαι.”

Ἡ καὶ χρυσεῖη ράβδῳ ἐπεμάσασατ' Ἀθήνη.
φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον εὐπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
θήκ' ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἦβην.
ἄψ δὲ μελαγχροῖς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν, 175
κυνάεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.

ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἔρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἦεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός,
ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα μὴ θεὸς εἴη,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 180

“ ἄλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἢ ἐπάροιθεν,
ἄλλα δὲ εἶματ' ἔχεις, καὶ τοι χρῶς οὐκέθ' ὁμοῖος.
ἦ μάλα τις θεὸς ἔσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρὰ
ἠδὲ χρύσεια δῶρα, τετυγμένα· φεῖδιο δ' ἡμέων.” 185

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
“ οὐ τίς τοι θεὸς εἶμι· τί μ' ἀθανάτοισιν ἔϊσκεῖς;
ἀλλὰ πατὴρ τεός εἶμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
πάσχεις ἄλγεα πολλά, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.”

ἌΩς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καδ δὲ παρειῶν 190
δάκρυον ἦκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεῖ.
Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὄν πατέρ' εἶναι,
ἐξαυτίς μιν ἔπεσσω ἀμειβόμενος προσέειπεν·
“ οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἔσσι πατὴρ ἐμός, ἀλλὰ με daίμων
θέλγει, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω. 195

οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο
ῶ αὐτοῦ γε νόφ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθῶν

168 φάε J U⁵, fort. L⁵ 174 στήθεσφι **ch k**
k, γρ. O: cit. schol. Theocr. i. 34, v. l. ap. Eust.
181 νέον φάνης **f** ἢ τὸ πάροιθεν **j** Iulian. 309 D
editio ἢ κυκλική 197 οἱ **e**, γρ. B¹ H³

176 ἐθειράδες
γένεια **j**
195 θέλγεις

ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ νέον ἢ γέροντα.
 ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων καὶ ἀεικέα ἔσσο·
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἕοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.” 200

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Τηλέμαχ', οὐ σε ἕοικε φίλον πατέρ' ἐνδον ἐόντα
 οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάασθαι
 οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 ἀλλ' ὄδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακά, πολλὰ δ' ἀληθείς, 205
 ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν.

αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
 ἣ τέ με τοῖον ἔθηκεν ὄπως ἐθέλει, δύναται γάρ,
 ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἀνδρὶ νέῳ καὶ καλὰ περὶ χροῖ εἴματ' ἔχοντι. 210
 ῥηϊδίον δὲ θεοῖσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 ἡμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κακῶσαι.”

ἄΩς ἄρα φωνήσας κατ' ἄρ' ἔζετο, Τηλέμαχος δὲ
 ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν οἰόμετο, δάκρυα λείβων.
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἡμερος ὦρτο γόοιο· 215

κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδιώτερον ἢ τ' οἰωνοί,
 φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
 ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι
 ὡς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
 καὶ νύ κ' ὄδυρομένοισιν ἔδυσεν φάος ἡελίοιο, 220

εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὄν πατέρ' αἶψα·
 “ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νῆϊ σε ναῦται
 ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἴομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.”

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 225
 “τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.

198 παλαιόν b 205 πόλλ' ἐπαληθεῖς P³: δ' ἀνατλάς a d h j k l
 Eust., cf. ο 401 214 ἀμφιχυθεὶς Ar. codd. de altera scriptura
 tacent scholl. an ἀμφιπεσών? 215 ἄρσε e, c ss. 216 ἦπερ
 Eust.: ἦτ' οἰωνῶν d H³ corr.: ἦτ' οἰωνοί g P³ 217 ἦ om. e M²
 marg. Br, Ap. lex. in v. φήνη αἰγυπτιοὶ fo: αἰγυπτιακοὶ Ap. lex.
 218 πετεηνὰ g p r: ποτεηνὰ R² U¹ 219 δάκρυα λείβον Pal. R⁷ (-ην) U⁶

Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἳ τε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται·
 καὶ μ' εὔδοντ' ἐν νηϊ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 κάτθεσαν εἰς Ἴθάκην, ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα, 230
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν σπήεσσι θεῶν ἰότητι κέονται·
 νῦν αὖ δεῦρ' ἰκόμην ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλευόμεν.
 ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον, 235
 ὄφρα ἰδέω ὅσοι τε καὶ οἳ τινες ἀνέρες εἰσὶ
 καὶ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας
 φράσσομαι, ἢ κεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
 μούνω ἀνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα· 240
 “ὦ πάτερ, ἢ τοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
 χεῖράς τ' αἰχμητῆν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλήν·
 ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει· οὐδὲ κεν εἴη
 ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
 μνηστήρων δ' οὐτ' ἄρ δεκάς ἀτρεκέες οὔτε δὺ οἶαι, 245
 ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεται ἐνθάδ' ἀριθμόν.
 ἐκ μὲν Δουλιχίωιο δύω καὶ πεντήκοντα
 κούροι κεκριμένοι, ἕξ δὲ δρηστήηρες ἔπονται·
 ἐκ δὲ Σάμης πίσυρες καὶ εἴκοσι φῶτες ἕασιν,
 ἐκ δὲ Ζακύνθου ἕασιν εἴκοσι κούροι Ἀχαιῶν, 250
 ἐκ δ' αὐτῆς Ἴθάκης δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι,
 καὶ σφιν ἄμ' ἔστι Μέδων κῆρυξ καὶ θεῖος ἄοιδὸς
 καὶ δοῖω θεράποντε, δαήμονε δαιτροσυνάων.
 τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,

228 ὅτι **dfk** 230 ἔδοσαν **j** 234 βουλευόμεναι **Br**
 236 ὄφρα ἰδέω **ik Pal.** : ὄφρα οἱ ἰδέω **o** : ὄφρ' εἰδέω **cet.** 238 ἢ **H³ O** :
 εἴ **cet.** (αἴ **j Mon.**) 239 **ath.** Dionysius 242 ἐπίφρονα βουλήν
U⁶ 246 πλείον **e M², γρ. Br** ἐνθάδ' αὐτὸς **b L⁵** : αὐτὸς ἐπελθών
L⁴, γρ. P² 247 **dipl. praef. U³ = U⁸, cf. ξ 375** 249-251 — **praem.**
U⁶ 249 σάμου **U⁸, cf. α 246 ι 24** τε καὶ **codd.** ἄνδρες **P³** :
 κούροι **γρ. Br hab. ed. pr.** 250 κούροι **a b c h j** : φῶτες **cet.**

μη πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσσαι ἐλθών. 255
 ἀλλὰ σὺ γ', εἰ δύνασαι τι' ἀμύντορα μερμηρίζαι,
 φράξεν, ὃ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “ τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον·
 καὶ φράσαι ἢ κεν νῶϊν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ 260
 ἀρκέσει, ἢέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίζω.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 “ ἐσθλῷ τοι τούτῳ γ' ἐπαμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
 ὕψι περ ἐν νεφέεσσι καθημένω· ὦ τε καὶ ἄλλοις
 ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.” 265

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 “ οὐ μὲν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
 φυλόπιδος κρατερῆς, ὅποτε μνηστῆρσι καὶ ἡμῖν
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κρῖνῆται Ἄρηος.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ ἄμ' ἠοὶ φαινομένηφιν 270
 οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὀμίλει·
 αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ ἄστνυ συβώτης ὕστερον ἄξει,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι.
 εἰ δέ μ' ἀτιμῆσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
 τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο, 275
 ἦν περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε
 ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι.
 ἀλλ' ἦ τοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
 μελιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὐ τι
 πείσονται· δῆ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἡμαρ. 280
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

256 μερμηρίζας f 256 a (= 261) hab. g (vacat L⁸ m. rec.)
 257 φράξ(ε) ce M², γρ. Br 264 ὦ ek L⁸ M² Pal. Eust. : ὦ P² R¹ U³ :
 οἱ cet. 267 κείνων P³ L⁸ m. rec. P⁵ ss. ἔσεσθον] ὀπάσσω P³ :
 ἔπαθον P⁵ : ἔσεσθαι Be P⁵ marg. 273 ἐπιείκελον adlq 274 οἱ
 δέ adg L⁴ P¹ 279 παρασταδὸν b οὐκὶ adlq : οὐκὶ gh Eust.
 ed. pr. 280 δῆ] ἢ ei αἰπὸς ὄλεθρος L⁴ 281-298 νοθεύονται
 ἠ΄... ἀθετεῖ Ζηνόδοτος ἠ΄ schol. : ἢ περὶ τῶν ὕπλων ἐνταῦθα παραγγελία
 τῆ τῆς τ μάλιστα ραψωδίας [τ 4-13] ὠκείωται κατὰ τοὺς παλαιούς· ἄδε
 γὰρ ὀβελίζονται φασὶ τὰ τοιαῦτα ἔπη μετὰ καὶ ἀστερίσκων, ἐκεῖ δὲ
 καιοῖάτα κείνται Eust.

16. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π

ὄπποτε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θῆσιω Ἀθήνη,
νεύσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ, σὺ δ' ἔπειτα νοήσας
ὄσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήϊα τεύχεα κείται
ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι ἀείρας 285
πάντα μάλ'. αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιw ποθέοντες·
' ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιw ἐώκει
οἶά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή. 290
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
μή πως οἰνωθέντες, ἔρω στήσαντες ἐν ὑμῖν,
ἀλλήλους τρώσητε κατασχύνητέ τε δαῖτα
καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
νῶϊν δ' οἴοισιw δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε 295
καλλιπέειν καὶ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἐλέσθαι,
ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἐλοίμεθα· τοὺς δέ κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξει καὶ μητίετα Ζεὺς.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιw·
εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέριοι, 300
μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
μήτ' οὖν Λαέρτης ἴστω τό γε μήτε συβώτης
μήτε τις οἰκίωv μήτ' αὐτῆ Πηνελόπεια,
ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγὼ τε γυναικῶv γνώομεν ἰθύν·
καὶ κέ τεο δμῶων ἀνδρῶων ἔτι πειρηθεῖμεν, 305
ἡμὲν ὅπου τις νῶϊ τίει καὶ δεΐδιε θυμῶ,
ἦδ' ὅστις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμᾶ τοῖον ἐόντα."

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
" ὦ πάτερ, ἦ τοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ', οἶω,

285 ὑψηλὸν Mon. 291 μοι τόδε eij ed. pr. ἔμβαλε δαίμων h
Mon. (= τ 10) 296 καλλείπειν f: καλλιπέτην J U⁵ 300 ἐμοί
δέ σ' ἐγείνατο μήτηρ, γρ. Mon. P⁴ U⁷, leg. Plut. vit. Hom. ii.
149 305 κεν τοι d C O: κεν τε q P¹ P⁵ R⁴ (τεω f):
κ' ἐτεοδυῶων Ptol. Asc. l.: κ' ὅτεο quidam, cf. τ 176 πειρηθῆμεν
n P² V²: -εἶημεν e H³: -ῶμεν a d g l 306 ὅπου beik: ὅπως
cet.

16. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π

γνώσεται· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνην γέ μ' ἔχουσιν· 310
 ἀλλ' οὐ τοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι οἷω
 ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
 δηθὰ γὰρ αὐτως εἴση ἐκάστου πειρητίζων,
 ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισιν ἔκηλοι
 χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπι φειδώ. 315
 ἀλλ' ἢ τοί σε γυναικας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
 αἶ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἶ νηλίτιδες εἰσι·
 ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε κατὰ σταθμοὺς ἐθέλομι
 ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
 εἰ ἐτεόν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.” 320

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἢ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηὺς εὐεργής,
 ἢ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἐταίρους.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβευθέος ἐντὸς ἴκουτο,
 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν, 325
 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
 αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
 αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 ἀγγελίην ἐρέοντα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὐνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγροῦ, νῆα δ' ἀνώγει 330
 ἄστυδ' ἀποπλείειν, ἵνα μὴ δείσασ' ἐνὶ θυμῷ
 ἰφθίμη βασιλεία τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
 τῷ δὲ συναντήτην κήρυξ καὶ δῖος ὑφορβὸς
 τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκουτο δόμον θείου βασιλῆος, 335
 κήρυξ μὲν ῥα μέσησι μετὰ δμωῆσι ξειπεν·
 “ ἦδη τοι, βασιλεία, φίλος πάϊς εἰλήλουθε.”

310 μέ γ' ἔχουσιν H³ L⁵ P² P⁶: μέ τ' ορ M²: μετέχουσιν e
 311 τό γε P⁵ U⁸: γε τὸ e L² M² 313 αὐτίς b 315 οὐδέ τι
 ce h P⁵ Eust. 317 om. a1 L⁴ R⁶ U¹ νηλίτιδες Hesych.
 Suid. Eust. 1874. 9, 1932. 39 schol. τ 498: νηλιτεῖς codd. (νηλιτέες J
 νηλητεῖς L⁵ U⁸), cf. τ 498 χ 418 318 om. Mon. = praef. U⁸
 330 νόσφι πόλλος L⁵, γρ. P² 331 ποτιπλείειν efi H³ Pal.
 335 ὄδυσῆος L⁵, γρ. P² U⁵ 337 ἐκ πύλου ἦλθε bef Mon.:
 utramque lectionem conflavit Eust. 1797. 17

Πηνελοπείη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστάς
 πάνθ' ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε, 340
 βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε.

Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἐκ δ' ἦλθον μεγάρου παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
 αὐτοῦ δὲ προπάροιθε θυράων ἐδριώωντο.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἄρχ' ἀγορεύει· 345
 “ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἢ τις ἀρίστη,
 ἐς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἳ κε τάχιστα
 κείνοις ἀγγείλωσι θεῶς οἰκόνδε νέεσθαι.” 350

Οὐ πῶ πάν εἶρηθ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
 στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντός,
 ἰστία τε στέλλοντας ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
 ἦδὲ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μετεφώνεεν οἷς ἐτάροισι·
 “μή τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνομεν· οἴδε γὰρ ἔνδον. 355
 ἢ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ ἔσιδον αὐτοὶ
 νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχῆναι.”

Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θίνα θαλάσσης,
 αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες. 360
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίου ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλον
 εἶων οὔτε νέων μεταίξειν οὔτε γερόντων.

τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “ὦ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν.
 ἦματα μὲν σκοποὶ Ἴζον ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας 365
 αἶεν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 οὐ ποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ

344 ἀγχοῦ **gk**, γρ. **U**⁵ 345 ἀντίον ἠῶδα **r Mon.** 346 ἐτελέσθη
g j k l L⁸, γρ. **e** 347 οἱ **b g h H**⁸: μιν **cet.** οὐ] μή **e L**²
 356 εἰσιδον **codd.** 357 **om.** **U**⁵: κιχάναι **c**: κιχῆσαι **g** 358 θίνα
c e g j l Pal.: θινί **cet.** 361 ἄλλων **d** 367 ἀέσσαμεν **a d l**:
 ἔσσαμεν **g** ἐπὶ **a d l**

νηὶ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν Ἡῶ διαν,
 Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἐλόντες
 αὐτόν· τὸν δ' ἄρα τῆος ἀπήγαγεν οἴκαδε δαίμων. 370
 ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
 Τηλεμάχῳ, μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ οἴω
 τούτου γε ζῶντος ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλήν τε νόον τε,
 λαοὶ δ' οὐκέτι ἀμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν. 375
 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὀμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς
 εἰς ἀγορῆν—οὐ γάρ τι μεθυσμένοι μιν οἴω,
 ἀλλ' ἀπομηνίσει, ἐρέει δ' ἐν πᾶσι ἀναστὰς
 οὐνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν οὐδ' ἐκίχημεν·
 οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα· 380
 μή τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξελάσσωσι
 γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον·
 ἀλλὰ φθέωμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος
 ἢ ἐν ὁδῷ· βίοντον δ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχωμεν,
 δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὐτε 385
 κείνου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ' ὅς τις ὄπυιοι.
 εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρῷα πάντα,
 μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲ' ἔδωμεν
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ἐκ μεγάρου ἕκαστος 390
 μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἢ δέ κ' ἔπειτα
 γήμαιθ' ὅς κε πλείστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.”
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
 Νίσου φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἀνακτος, 395
 ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου ποιήεντος
 ἠγείτο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ Πηνηλοπεΐη
 ἦνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσιν·

382 ἄλλων e g h k Pal. : ἄλλον cet. 385 μετὰ U²: κατὰ δῆμον
 γρ. e 387 βόλεσθε d L⁴: βούλεσθε cet. 389 χρήματα καλὰ
 d: πάντα Mon. ἔπειτα om. a Br R² U¹ 392 μόρσιμον a d l q

16. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π

ὃ σφω εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 “ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἐγὼ γε κατακτείνεω ἐθέλοιμι 400
 Τηλέμαχον· δεινὸν δὲ γένος βασιλῆϊόν ἐστι
 κτείνειν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς.
 εἰ μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μέγαλοιο θέμιστες,
 αὐτὸς τε κτενέω τούς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω·
 εἰ δέ κ' ἀποτρῶπῶσι θεοί, παύσασθαι ἄνωγα.” 405

ᾧς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσι δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
 ἔλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.

Ἥ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
 μνηστήρεσσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριω ἔχουσι 410
 πεύθετο γὰρ οὐ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
 κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπέυθετο βουλάς.
 βῆ δ' ἰέναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στή ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο, 415

ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
 Ἄντινοον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “Ἄντινο', ὕβριω ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σέ φασιν
 ἐν δήμῳ Ἰθάκης μεθ' ὀμήλικας ἔμμεν ἄριστον
 βουλῆ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα. 420

μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 ῥάπτεις, οὐδ' ἰκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 μάρτυρος; οὐδ' ὀσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν.
 ἦ οὐκ οἶσθ' ὅτε δεῦρο πατῆρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
 δῆμον ὑποδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λήην, 425

403 θέμιστες M²: τομοῦροι cit. Strabo 328 (γρ. τινές) 329 (οἱ νεώτεροι),
 v. l. ap. Eust. 405 ἀποτρεπέησι θεός cit. Strab. l. c. 406 ἀμφήν-
 δανε d1q 407 ἀστάντες Mon. 408 λίθοισι b c e f k C
 410 ἀπεχθομένοισι περ ἐμπης a d r (= σ 165) 412a αὐλῆς ἐκτὸς
 ἔων· οἱ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον hab. a d j l r (= δ 678) — praef.
 rubrica P⁵ 414 ἦ δ' ὅτε δὴ l Br P⁴ μνηστήρσιν a d l
 417 ἐνέειπεν c e k, cf. ι 37, 90, 167 σ 78, 321 τ 65 φ 287 χ 212 ψ 96 ω 161
 419 εἶναι e Mon. Eust. 423 ὄσιον a d l r

16. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Π

οὔνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
 ἦκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμοι ἦσαν.
 τόν ρ' ἔθελον φθίσει καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ
 ἠδὲ κατὰ ζωῆν φαγέειν μενοικεάα πολλήν·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἰεμένους περ. 430
 τοῦ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάα δὲ γυναικα
 παῖδά τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις·
 ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.”

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἤδα·
 “ κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια, 435
 θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 οὐκ ἔσθ' οὔτος ἀνὴρ οὐδ' ἔσσεται οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῶ νιεί χεῖρας ἐποίσει
 ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 440
 αἰψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρώησει περὶ δουρὶ
 ἡμετέρῳ, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 πολλάκι γούνασιν οἴσιν ἐφессάμενος κρέας ὀπτὸν
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
 τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν 445
 ἀνδρῶν, οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἄνωγα
 ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.”

ᾧ Ως φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
 ἦ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώια σιγαλόεντα
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνου 450
 ἠδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἐσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ νιεί διος ὕφορβὸς
 ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὀπλίζοντο,
 σὺν ἱερέσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη

427 ἄρθμοι L⁸ Pal. U⁶, H³ U⁵ corr. : ἀρίθμοι cet., cf. h. Herm. 524
 428 φθίσει cg L⁴ Pal. R³ U⁸ : κτείνει cet., γρ. φθείσθαι U⁵ 430 ἰέ-
 μενός j L⁵, fort. C U⁷ 432 τ' ἐκπάγλως Mon., γρ. R¹²
 434 πεπνυμένος eijk 436 μή τι γε d : μήτι Pal. 437 διερὸς
 βρότος U⁶ (= ζ 201) 438 ὅς κ' ἐπὶ ko 440 μιν afiklq
 441 αἰψά κεν adlq μέλαν αἷμα e 453 ἐπὶ σταθμὸν g ὄπλ.
 Ar. p C M² R¹ : ὄπλ. cet.

ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα 455
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα πάλιν ποίησε γέροντα,
 λυγρὰ δὲ εἴματα ἔσσε περὶ χροῦ, μὴ ἔσυνώτης
 γνοίῃ ἐσάντα ἰδῶν καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
 ἔλθοι ἀπαγγέλλων μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν· 460
 “ἦλθες, δῖ’ Εὐμαιε. τί δὴ κλέος ἔστ’ ἀνὰ ἄστῳ;
 ἦ ῥ’ ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
 ἐκ λόχου, ἦ ἔτι μ’ αὐτ’ εἰρύνεται οἴκαδ’ ἰόντα;”

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφησεν, Εὐμαιε συνβῶτα· 465
 “οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 ἄστῳ καταβλώσκοντα· τάχιστα με θυμὸς ἀνώγει
 ἀγγελίην εἰπόντα πάλιν δεῦρ’ ἀπονέεσθαι.
 ὦμήρησε δέ μοι παρ’ ἐταίρων ἄγγελος ὠκὺς,
 κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἔπος σῆι μητρὶ ἔειπεν.

ἄλλο δέ τοι τό γε οἶδα· τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν. 470
 ἦδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι Ἐρμαιοσ λόφος ἐστίν,
 ἦα κίων, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην κατιοῦσαν
 ἐς λιμέν’ ἡμέτερον· πολλοὶ δ’ ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ,
 βεβρίθει δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι
 καὶ σφέας ὠίσθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδὲ τι οἶδα.” 475

“Ὡς φάτο, μείδησεν δ’ ἱερῇ ἰς Τηλεμάχοιο
 ἐς πατέρ’ ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν, ἀλέεινε δ’ ὑφορβόν.

Οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ’, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 480
 κοίτου τε μνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλουτο.

459 μηδὲ] ἠδὲ α: οὐδὲ M² ss.: μὴ καὶ L⁵ P² 460 πεπνυμένος
 ἀντίον ἠδὲ α U⁸: marg. οὗτος κείται τὸν καὶ τηλέμαχος πρότερος [κτλ.]
 461 δῖ’ j k: δῆ cet., cf. χ 157 Hes. Opp. α 463 ἔνδον j: ἰόντι d
 Br H³ P¹: ἰόντες α 466 τὸ βλώσκοντα δύναται γραφῆναι καὶ βλώ-
 σκοντι Eust. 468 ἐλθῶν Harpocr. in v. ἡμερέοντας 469 μητέρι
 d 1 471 ὅθι θ’ U⁸: ὅθι δ’ g Herod. N 791 481 δὴ τότε κοιμήσαντο
 g U⁸ Eust., γρ. Br H³ Pal.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

Ἴημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
 ἄστυδε ἰέμενος, καὶ ἔον προσέειπε συβώτην· 5
 “ ἄττ', ἦ τοι μὲν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιω, ὄφρα με μήτηρ
 ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι οἴω
 κλαυθμοῦ τε στυγεροῦ γοοῖο τε δακρυόεντος,
 πρὶν γ' αὐτόν με ἴδῃται· ἀτὰρ σοί γ' ᾧδ' ἐπιτέλλω.
 τὸν ξείνων δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιω, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι 10
 δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ ὅς κ' ἐθέλησι
 πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὐ πως ἔστιν ἅπαντας
 ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
 ὁ ξείνος δ' εἶ περ μάλα μνηΐει, ἄλγιον αὐτῷ
 ἔσσεται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.” 15

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ ᾧ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαῖνω·
 πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιω ἢ ἐκατ' ἀγροῦς
 δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι ὅς κ' ἐθέλησιν.
 οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειω ἔτι τηλίκος εἶμί, 20
 ὡς τ' ἐπιτειλαμένω σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
 ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὄδε, τὸν σὺ κελεύεις,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γέννηται.
 αἰνώσ γὰρ τάδε εἶματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσση
 στίβη ὑπηοίη· ἔκαθεν δέ τε ἄστυ φάτ' εἶναι.” 25

3 a εἴματα ἐσσάμενος περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμω U⁶ (= β 3)
 6 ἄττ' ἄλλ' a d l r 9 με ἴδῃται e f i H³ Pal. : μ' ἐσίδῃται cet., cf.
 σ 246 10-13 signum (>) praem. H³ m. sec., R⁷ (= o) 17 οὐδ'
 αὐτός τοι e M² P² P⁶ Pal. 18 βέλτιον g U³ 21 πυθέσθαι a l
 Br U¹, cf. ψ 40 25 ἐπηοίη editio ἢ κυκλική : ὑπηοίη o

17. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διὰ σταθμοῖο βεβήκει,
 κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς, κακὰ δὲ μνηστῆρσι φύτευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
 αὐτὸς δ' εἶσω ἔεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν. 30

Τὸν δὲ πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
 κῶεα καστορνύσα θρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισι,
 δακρύσασα δ' ἐπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
 δμῶαί Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους. 35

Ἥ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περιφρῶν Πηνελόπεια,
 Ἄρτεμίδι ἱκέλη ἠὲ χρυσῆν Ἄφροδίτην,
 ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πῆχχε δακρύσασα,
 κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 40
 “ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος. οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
 ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ οἴχεο νηῖ Πύλουδε
 λάθρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
 ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.”

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 45
 “μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι μηδέ μοι ἦτορ
 ἐν στήθεσσι φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλ' ὑδρηνάμενη, καθαρὰ χροὶ εἶμαθ' ἑλοῦσα,
 εἰς ὑπερῶ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 εὔχεο πᾶσι θεοῖσι τελέεσσας ἐκατόμβας 50
 ῥέξειω, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσση.

26 διέκ μεγάροιο **k**, γρ. H³ V³ 29 ita **bgi** H³ ed. pr. ἄλλως
 Eust. (μακρὸν **pr**) (= α 127), ἔγχος μὲν στήσε πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας
fjk Eust. lectionem ex utraque conflatam **a de** 30 αὐτὰρ ὁ Ἀρ.
 Dyc. synt. 8. 27 Bekk. 32 καστρων(ν)ύσα **adlq**: καστροννύσα
 O U⁴ 36 βῆ δ' ἰέναι θαλάμοιο **eg** L² ed. pr.: κῆ δ' ἐν μεγάροισι
 Cocondrius Rhet. gr. viii. 795 38 δύναται τὸ φίλῳ καὶ δνικῶς
 λέγεσθαι Eust.: φίλα U⁷ πῆχχεῖ M⁴ 42 ἀψ ἐφάμην ὄψεσθ' **k** P²
 φχ. codd. 43 post 44 hab. **g** P⁵ 45 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος τηλέ-
 μαχος ἀντίον ἤδα **e** 46 ἐμοὶ U³, L⁵ uv. 49 om. **ce** Eust., post
gi hab. **adl** 50 ἔρχεο Pal.

17. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορὴν ἐσελεύσομαι, ὄφρα καλέσω
 ξείνον, ὅτις μοι κείθεν ἄμ' ἔσπετο δεῦρο κίοντι.
 τὸν μὲν ἐγὼ προὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι,
 Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα προτὶ οἶκον ἄγοντα
 ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιέμεν, εἰς ὃ κεν ἔλθω.”

Ἔως ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 ἦ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροτὶ εἵμαθ' ἑλουσα,
 εὔχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἑκατόμβας
 ῥέξειν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσση.

Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα διέκ μεγάροιο βεβήκει
 ἔγχος ἔχων, ἅμα τῷ γε δύο κύνες ἀργοὶ ἔποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριω κατέχευεν Ἀθήνη·
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
 ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο

ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσοδοόμενον.
 αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πουλλὸν ὄμιλον,
 ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἦστο καὶ Ἀντιφος ἠδ' Ἀλιθέρης,
 οἳ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἐταῖροι,
 ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἅπαντα.

τοῖσι δὲ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθε
 ξείνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιw· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκὰς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη.
 τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 “Τηλέμαχ', αἰψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικάς,
 ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 “Πείραι', οὐ γὰρ ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
 λάθρη κτείναντες πατρώϊα πάντα δάσωνται,

52 δὲ ἐλεύσομαι Aristoph. ed. pr.: δ' ἐλεύσομαι **eg** i: ἀγορὴν ἐπε-
 λεύσομαι **b** C, cf. a 88 Z 365: ἐσελεύσομαι cet. 62 κύνες δύο **i**:
 κύνες ποδὰς ἀργοὶ **g** C L⁴ M¹ Pal. P¹ ed. pr., cf. β 11 70 ἅπαντα
d: ἕκαστα cet., γρ. ἵκελα M¹ 71 τοῖσι δὲ **cg** i C Pal. P² P⁶: τοῖς
 δ' ἐπὶ cet. ἀντίον **e** 78 τ' ἴδμεν codd.

17. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν ἢ τινα τῶνδε·
εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω,
δὴ τότε μοι χαίρουσι φέρειν πρὸς δῶματα χαίρων.”

ἌΩς εἰπὼν ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν εἰς οἶκον.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας, 85

χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
εἰς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.

τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὐλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον. 90

χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων. 95

μήτηρ δ' ἀντίον ἴζε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο
κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα.
οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε περίφρων Πηνελόπεια· 100

“Τηλέμαχ', ἦ τοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἣ μοι στονόεσσα τέτυκται,
αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
οἴχεθ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσι εἰς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα, 105
νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴ που ἄκουσας.”

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα·
“ τοιγὰρ ἐγὼ τοι, μήτηρ, ἀληθείην καταλέξω.
οἰχόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
δεξάμενος δέ με κείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν 110
ἐνδυκέως ἐφίλει, ὥς εἴ τε πατὴρ ἐὼν υἴον

83 πατρός a dl r 87 ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον o 88 χρίσαν
λίπ' ἐλαίῳ d f l 100 τοίων μύθων d P¹: τοίων δὲ a Br
R² U¹ ἤρχ. codd. 104 ῥχ. codd. 109 ῥχ. codd. praeter W
III vñ Ar. teste schol c e i j k Pal. Eust. ed. pr.: υἴον cet.: ἐὼν
παῖδα Zen. teste schol., cf. I 481 π 17

17. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν· ὥς ἐμὲ κείνος
 ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν νιάσι κυδαλίμοισιν.
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὐ ποτ' ἔφασκε
 ζωῶ οὐδὲ θανόντος ἐπιχθονίων τευ ἀκούσαι, 115
 ἀλλὰ μ' ἐς Ἀτρείδην, δουρικλειτὸν Μενέλαον,
 ἵπποισι προὔπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 ἔνθ' ἴδον Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
 Ἀργεῖοι Τρῶές τε θεῶν ἰότητι μόγησαν.
 εἶρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος 120
 ὅττεν χρῆζων ἰκόμην Λακεδαίμονα διᾶν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθείην κατέλεξα·
 καὶ τότε δὴ με ἔπεσσι ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 'ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἦθελον εὐνηθῆναι, ἀνάγκιδες αὐτοὶ εἴοντες. 125
 ὥς δ' ὀπότεν ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθνηροὺς
 κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκεια ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἔην εἰσήλυθεν εὐνήν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκεν, 130
 ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
 τοῖος ἐὼν οἴός ποτ' εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλεΐδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
 καδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί, 135
 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσι δὴμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' ἄ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσεται, οὐκ ἂν ἐγὼ γε
 ἄλλα παρέξ εἵποιμι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω,
 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρων ἄλιος νημερτής, 140

112 ἢ ἐμὲ n U¹ (an ἦ?) 114 μεγαλήτορος Mon. 118 πολλοὶ
 afhk Eust. 119 δάμησαν fk R⁴ U⁸, γρ. Br R² R⁶ versibus
 122, 124, 126, 135, 140, 147 notam s praef. H³ 122 τοι ad P¹:
 πάντα κατὰ μοῖραν j 128 ἄγγεα adkl 129 ὃ δ' ἔπειτα cegi
 Pal. : ὃ δέ τ' ἄκα cet. 130 ἐφήσει M⁴ P² R² R⁷: ἐφήει cK
 133 οἴος περ f U³

τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρίψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω,
 φῆ μιν ὃ γ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι.
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρητμοι καὶ ἑταῖροι, 145
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὔρου
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἐπεμφαν.”

ἌΩς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε. 150
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
 “ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδω Ὀδυσῆος,
 ἦ τοι ὃ γ' οὐ σάφα οἶδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
 ἀτρεκέως γάρ τοι μαντεύσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα 155
 ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω,
 ὡς ἦ τοι Ὀδυσσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ,
 ἦμενος ἢ ἔρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
 ἔστω, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει·
 οἷον ἐγὼν οἰωνὸν εὐσσέλμου ἐπὶ νηὸς 160
 ἦμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
 ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.” 165

ἌΩς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσῆος μεγάροιο

141 οὐδ' αὐτίκ' ἐγὼ P³ 142 [θαλερὸν] κατὰ δάκρυ χέοντα v. l.
 ap. Eust. 150-165 ἀθετοῦνται 15' (1β' p) στίχοι schol. id. ad 160
 ἐν τοῖς χαριστέροις οὔτοι μόνου οἱ δύο [160, 161] ἀθετοῦνται... ἐν δὲ
 τοῖς κοινοτέροις (εἰκαιότεροις V⁴) ἀπὸ τοῦ ὡς ἔφατο [150] ἕως τοῦ ἐξ
 ἐμεῦ [165]. omnibus praeter v. 151 praef. obelos U⁶; uncino
 simplici incl. p 150 τῆς k Br V⁴ U⁶ ras. 153 μύθων ef
 H³ L³ Pal. 156 ἐστίη ag P⁵: εἰστίη U⁸ (sc. ἐστίη), cf. ξ 159
 158 ἔρπων] ὄρων e 160 τοῖον ij L⁵ 161 ἐγεγώνεον L⁵ P⁵
 Herod. ad N 337 diserte: ἐγεγώνεον M² M⁴ 167 μεγάροιο] θείοιο j

δίσκοισιν τέρπουτο καὶ αἰγανήσιω ἰέντες,
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριω ἔχοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεῖπνηστος ἔην καὶ ἐπήλυθε μῆλα 170
 πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον οἱ τὸ πάρος περ,
 καὶ τότε δὴ σφιν ἔειπε Μέδων· ὃς γάρ ῥα μάλιστα
 ἦνδανε κηρύκων, καὶ σφιν παρεγίγνετο δαιτί·
 “κῶροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλοις,
 ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα· 175
 οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.”

ᾧ ἔφαθ', οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν πείθοντό τε μύθῳ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκουτο δόμους εὖ ναιετάοντας,
 χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 οἱ δ' ἰέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας, 180
 ἴρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
 δαῖτ' ἐντυνόμενοι. τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
 ὀτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἰέναι καὶ ὄϊος ὑφορβός.
 τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 “ξείν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις 185
 σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός,—ἦ σ' ἂν ἐγὼ γε
 αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι
 ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δεῖδια, μὴ μοι ὀπίσσω
 νεικείη· χαλεπαὶ δὲ ἀνάκτων εἰσὶν ὀμοκλαί·
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα 190
 ἡμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἔσπερα ρίγιον ἔσται.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
 ἀλλ' ἴομεν, σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
 δὸς δέ μοι, εἴ ποθὶ τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστί, 195
 σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ ἦ φατ' ἀρισφαλὲ' ἔμμεναι οὐδόν.”

169 ἔχοντες **k** U⁵ U⁶ Eust. : ἔχεσκον *cet.* 177 ἄρα πάντες Pal.
 U⁸ οἶκον δὲ ἕκαστος **g** : ποτὶ οἶκον ἕκαστος **cefi** 181 *ath.*
 Aristoph. Ar. 183 ὥτρ. **kp** U⁶ U⁸ 184 ἡρχ. *codd.* 186 ἐμοὶ
fP⁴ 187 σταθμῶ *Mon.* U⁸ *gas.* : σταθμοῦ *O* λιπέσθαι **cjk** L³ P⁵
 Pal. : γενέσθαι *cet.* 189 τ' ἀνάκτων *codd.* ὀμικλαί P⁵ : ἀμεικλαί
 P¹ M¹ U⁴ *ss.* 193 νοέοντι] φρονέοντι **de** 196 ἀρισφαλὲς . . .

Ἡ ρά καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πῆρην,
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
 Εὖμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκε.
 τῷ βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες 200
 ῥύατ' ὄπισθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι,
 σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἶματα ἔστο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κἀτα παιπαλόεσσαν
 ἄστεος ἐγγὺς ἔσαν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο 205
 τυκτὴν καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,
 τὴν ποίησ' Ἴθακος καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος,
 πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέειν ὕδωρ
 ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο 210
 νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδίται·
 ἔνθα σφέας ἐκίχανεν υἱὸς Δολίιο Μελανθεὺς
 αἶγας ἄγων, αἱ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
 δεῖπνον μνηστήρεσσι· δύω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες.
 τοὺς δὲ ἰδὼν νεΐκεσεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν 215
 ἔκπαυλον καὶ ἀεικές· ὄρωε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
 “νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγηλάζει,
 ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
 πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 πτωχὸν ἀνηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντήρα; 220
 ὅς πολλῆς φλιῆσι παραστὰς θλίψεται ὤμους,
 αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας·

οὐδας quidam ap. Heraclidem περὶ δυσκλίτων ὀνομάτων ap. Eust.:
 ἀρισφαλές· μεγάλως σφαλλόμενον Hesych.: ἔρ' ἐσφαλές Ioann. Alex. τον.
 παρ. 42. 18 201 γέροντες f 203 ἔστο] ἔχοντα ei 206 ὑδρῶντο
 f ὁδίται γρ. K (ex 211) 212 ἐκίχαν' f H³ Mon. P¹: ἔκιχεν egi
 217 ἀγηλάζει d Br O: ἠγηλάζει v. l. ant. 218 αἰεὶ τοι τὸν
 ὁμοῖον Plato Lysis 214 A, Aristoteles M. M. 1208 b 10 ὡς τὸν c g i j:
 ἐς τὸν cet. 219 ποῖ Br P³ μολαβρός v. l. ap. Aristoph. ἐν τῷ
 περὶ ὀνομασίας ἠλικιῶν ap. Eust. (τάχα δ' ἂν ἐγγίξοι τούτῳ καὶ ὁ ἐν τῇ
 Ὀδυσσεΐα εἶτε μολοβρὸς εἶτε μολαβρός) ἀμέγαρτα f Mon. 221
 φλοῖησι U⁸ φλίψεται a d f k l r H³ Eust.

τόν κ' εἶ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι
σηκοκόρον τ' ἔμειναι θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
καί κεν ὄρον πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θέιτο. 225

ἀλλ' ἐπεὶ οὖν διῆ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθέλησει
ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσω κατα δῆμον
βούλεται αἰτίζων βόσκειν ἢν γαστέρ' ἀναλτον.

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
αἶ κ' ἔλθη πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο, 230

πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμῶν
πλευραὶ ἀποτρίψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.”

Ὡς φάτο, καὶ παριῶν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίησιν
ἰσχίῳ· οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἐστυφέλιξεν,
ἀλλ' ἔμειν' ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμηήριξεν Ὀδυσσεὺς 235

ἢ μεταίξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφουδὶς αἰείρας.

ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
νεῖκεσ' ἐσάντα ἰδὼν, μέγα δ' εὖξαστο χεῖρας ἀνασχών·

“νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἶ ποτ' Ὀδυσσεὺς 240
ὑμῶν ἐπὶ μηρία κῆε, καλύψας πῖονι δημῶ,

ἀρνῶν ἢδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρηῆνατ' ἐέλωρ,
ὥς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἐ δαίμων·

τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,
τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ 245

ἄστνυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·

“ὦ πόποι, οἶον ἔειπε κύων ὀλοφώϊα εἰδώς,

τόν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐϋστέλμοιο μελαίνης

223 λιπέσθαι c Pal. Eust. 225 ὄρον U⁵, γρ. θάρων 226 οὐδὲ

θέλησιν a d l 231 ἀμφικαρῆ Ptol. Ascal., γρ. H³ 232 πλευρὰς

O ed. pr. v. l. ap. Eust. (fort. Ptol. Ascal.) 233 a ἤλθεν ἐσυνμένως

μεγάλην σοφίην ἀνιχνεύων add. g (vacat L⁸) 237 ἀμφουδὶς c L⁴

Pal. schol. Eust. : ἀμφ' οὐδας cet. ἐρείσας e L², γρ. K v. l. ap. Eust.

239 νεῖκεσσ' ἄντα d 241 ἀργέτι e g i πῖονα δημόν k

244 ἀτασθαλίας γρ. K 245 ὑβρίζεις φορέων Mon. 246 φθινύθουσι

P³ Ioann. Alex. τον. παρ. 28. 13

ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι. 250
αἶ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
σήμερον ἐν μεγάροις, ἣ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
ὡς Ὀδυσῆϊ γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.”

ἌΩς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι ἦκα κίοντας,
αὐτὰρ ὁ βῆ, μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος. 255

αὐτίκα δ' εἴσω ἔεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθίζεν,
ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
τῷ πάρα μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο,
σίτον δ' αἰδοίη ταμὴν παρέθηκε φέρουσα

ἔδμεναι. ἀγχίμουλον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβὸς 260
στήτην ἐρχομένω, περὶ δὲ σφεας ἦλυθ' ἰωῆ

φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' αἰεῖδεν
Φήμιος. αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέειπε συβώτην·

“Εὖμαι, ἣ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
ρεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι. 265

ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν, ἐπήσκηται δὲ οἱ αὐτῆ
τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐερκέες εἰσὶ

δικκλίδες· οὐκ ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο.
γιγνώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται

ἄνδρες, ἐπεὶ κνίση μὲν ἐνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγγι 270
ἠπύει, ἦν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβώτα·
“ρεῖ ἔγνωσ, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πέρ ἐσσ' ἀνοήμων.

ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
ἦε σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας, 275

δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἴμι προπάροιθε.

μηδὲ σὺ δηθύνειν, μὴ τίς σ' ἔκτοσθε νοήσας

252 μεγάρω e 254 αὐτόθι eik L⁸: αὐτοῦ cet. 262 δὲ σφιν a b d l
267 θριγγοῖσι d C L⁵ O P¹ εὐεργέες k o P³ Eust. Dio Prus. ii.
43 268 διήροδες Br: κικλίδες C 269 πένονται Pal., γρ. H⁸
270 ἐνήνοθεν Ar. ei P⁵ U⁶ v. l. ap. Eust.: ἀνήνοθεν cet. (αἰ
κοινάι) 271 ἑταῖρον C; R¹⁰ U⁵ uv.: ἑταίρων f 276 λίσσεο h:
δύεο O 277 om. R⁹ 278 δηθυνέειν g

17. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ P

ἡ βάλη ἡ ἐλάση· τὰ δέ σε φράζεσθαι ἄνωγα.”

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 280

“γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέουσι κελεύεις.

ἄλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.

οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων οὐδὲ βολάων.

τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα

κύμασι καὶ πολέμφ· μετὰ καὶ τότε τοῖσι γενέσθω. 285

γαστέρα δ' οὐ πως ἔστιν ἀποκρῦψαι μεμαυῖαν,

οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι,

τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες ἐΰζυγοι ὀπλίζονται

πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.”

ᾠς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον· 290

ἂν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσχεν,

Ἄργος, Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς

θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' ἐς Ἴλιον ἱρὴν

οἶχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες

αἴγας ἐπ' ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγούς· 295

δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποιχομένοιο ἄνακτος,

ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων

ἡμιόνων τε βοῶν τε ἄλις κέχυτ', ὄφρ' ἂν ἄγοιεν

δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·

ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐνίπλειος κυνροαιστέων. 300

δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς εἶοντα,

οὐρῇ μὲν ῥ' ὃ γ' ἔσηνε καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω,

ἄσσον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος

ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,

ρεῖα λαθὼν Εὐμαιῶν, ἄφαρ δ' ἐρεῖνιέτο μύθῳ· 305

279 ἡ ἐ βάλη a d P¹ 281 φρονέουσι e 282 ὑπολήψομαι p
 Pal. 286 ἀποπλήσαι Clem. Al. strom. vi. 2. 12 289 φέροντες e:
 φυτεῦσαι L⁸ 291 δ' ὁ R¹: ἄνθ' ὁ Cocondrius Rhet. gr. viii. 792. 5
 293 eis codd. 294 ῥχ. codd. 295 πτώκας R⁹ U³, γρ. Br V⁴
 296 ὀδυσῆος efjk ed. pr.: -οιο ὀδυσῆος g H³ 299 δμῶες ἀναγκαῖοι
 E. M. 530. 44 (ἀνάγκη schol. Ω 164) = ω 210 κοπρήσοντες k
 M² P² P⁵: -ίσσοντες p U²: κοπρίσοντες vulg.: κοπρήσονται Pal. (-ίσ-
 R²) 302 κάββαλεν c e f r Eust.: κάμβαλεν cet. 304 ἰὼν e L⁵ L⁸:
 ἐὼν R¹ ἐπεμόρξατο o 305 μῦθον g Eust.

“ Εὖμαι, ἧ μάλα θαῦμα κύων ὄδε κείτ’ ἐνὶ κόπρῳ.
καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ’ οὐ σάφα οἶδα,
ἧ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἶδει τῷδε,
ἧ αὐτῶς οἰοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
γίγνοντ’, ἀγλαίης δ’ ἔνεκεν κομέουσι νῆακτες.” 310

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὖμαιε συβῶτα·
“ καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὄδε τῆλε θανόντος.
εἰ τοιόσδ’ εἶη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα,
οἶόν μιν Τροίηνδε κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
αἰψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτήτα καὶ ἀλκήν.” 315

οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσι νύκτας
κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἴχνεσι γὰρ περιμήδη·
νῦν δ’ ἔχεται κακότητι, ἀναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
ᾤλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.
δμῶες δ’, εὐτ’ ἂν μηκέτ’ ἐπικρατέωσι νῆακτες, 320

οὐκέτ’ ἔπειτ’ ἐθέλουσι νείσιμα ἐργάζεσθαι
ἡμισυ γάρ τ’ ἀρετῆς ἀποαίνονται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνέρος, εὐτ’ ἂν μιν κατὰ δούλιον ἡμαρ ἔλῃσι.”

ἌΩς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
βῆ δ’ ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστήρας ἀγανούς.” 325

Ἄργον δ’ αὖ κατὰ μοῖρ’ ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
ἀντίκ’ ἰδόντ’ Ὀδυσῆα ἔεικοστῷ ἐνιαυτῷ.

Τὸν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς
ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβῶτην, ᾧκα δ’ ἔπειτα
νεῦσ’ ἐπὶ οἱ καλέσας· ὁ δὲ παπτήνας ἔλε δίφρων 33·
κείμενον, ἔνθα τε δαιτρὸς ἐφίξεσκε κρέα πολλὰ
δαιόμενος μνηστήρσι δόμον κάτα δαιτυμένοισι·
τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν

306 μέγα U⁶ 308 εἰ codd., cf. v 415 314 om. U⁵, ante
313 pos. R⁹ 316 τάρφεισιν γρ. U⁵ 317 δίοιτο ο p v. l. ap.
Eust. (φύγησι schol. Plat. Axioch. 365 C, διώξειε gl. L⁴ M²) Herod.
ad Ψ 475: ἰδοῖτο cet., cf. χ 85 318 γαίης U⁵ 322 τε νόου
Plat. Legg. 777 A (Athen. 264 E) Eust. 1766. 37 ἀπαμείρεται Plat.
(Athen.) l. c. 323 ἀνδρῶν οὐς ἐν δὴ idem 329 ᾧκα] ᾧδ’ H³,
cf. ζ 289 331 δὲ codd. corr. Bekk.

17. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

αυτίον, ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
μοῖραν ἔλων ἐτίθει κανέου τ' ἐκ σίτον ἀείρας. 335

Ἄγχιμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσето δώματ' Ὀδυσσεύς,
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος ἠδὲ γέροντι,
σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ εἴματα ἔστο.
ἶξε δ' ἐπὶ μελίνου οὐδοῦ ἔντοσθε θυράων,
κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὃν ποτε τέκτων 340
ξέσσειν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.

Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέειπε συβώτην,
ἄρτον τ' οὖλον ἔλων περικαλλέος ἐκ κανέοιο
καὶ κρέας, ὥς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι·
“ δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων αὐτόν τε κέλευε 345
αἰτίξειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.”

Ὡς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
“ Τηλέμαχός τοι, ξείνε, διδοῖ τάδε, καὶ σε κελεύει 350
αἰτίξειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκτη.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσῳ ὄλβιον εἶναι,
καὶ οἱ πάντα γένοιτο ὅσα φρεσὶν ἦσι μενωῖα.” 355

Ἡ ρὰ καὶ ἀμφοτέρησιν ἐδέξατο καὶ κατέθηκεν
αἴθι ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελῆς ἐπὶ πῆρης,
ἦσθιε δ' ἦος ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν·
εὖθ' ὁ δεδειπνήκει, ὁ δ' ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός,
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'· αὐτὰρ Ἀθήνη 360
ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
ὄτρυν', ὥς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,

334 ἔνθα περ **fp** H³ 335 προτίθει **ei** P⁵ 338, 339 om. R¹²
347 κεχρημένον ἀνδρα κομίξειν **k** U⁸ παρεῖναι] προίκτη **Mon.**
Eust., γρ. L⁴ Mo (ex 352) 349 ita **e fi** L⁴: πτερόεντα προσηύδα
cet. 358 ἕως ὄτ' **Mon.**: ὡς ὄτ' cet. 359 ath. διὰ τὸ γελοῖον sch.
X 329 δεδειπνήκειν **op** L⁴ M² P⁵ (οὕτω sch.): δεδειπνήκει cet., cf.
Γ 388 σ 344 χ 275 362 ὄτρυν' codd.

17. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

γνοίη θ' οἷ τινές εἰσω ἐναίσιμοι οἷ τ' ἀθέμιστοι·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος. 365
 βῆ δ' ἔμην αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,

πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἶη.
 οἱ δ' ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν,
 ἀλλήλους τ' εἶροντο τίς εἶη καὶ πόθεν ἔλθοι.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν·
 “ κέκλυτέ μεν, μνηστήρες ἀγακλειτῆς βασιλείης, 370
 τοῦδε περὶ ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.

ἦ τοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν,
 αὐτόν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὐχεται εἶναι.”

ἄΩς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην·
 “ ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλιυδε 375
 ἦγαγες; ἦ οὐχ ἄλις ἡμῶν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι,

πτωχοὶ ἀνηροί, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
 ἦ ὄνοσαι ὅτι τοι βίοντον κατέδουσι ἀνακτος
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ προτὶ τόνδ' ἐκάλεσσας;”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαίε συβῶτα· 380
 “ Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
 τίς γὰρ δὴ ξείνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν

ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν οἷ δημοεργοὶ ἔασι,
 μάντιν ἢ ἰητήρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων, 385
 ἦ καὶ θέσπιω ἀοιδόν, ὃ κεν τέρπησιω αἰείδων;

οὔτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπίερα γαίαν·
 πτωχὸν δ' οὐκ ἄν τις καλέοι τρύζοντα ἐ αὐτόν.
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστήρων
 δμωσὶν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὐτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ γε

363 εἶεν g 365 ἐνδεξία v. l. ap. schol. (διχῶς) 371 μιν
 πρόσθεν ce: πρόσθεν μιν cet. 375 ὦ ἀρίγνωτε conit. Barnes:
 ἀρίγνωτε om. ὦ g j: ὠρίγνωτε b d f l: ὦ βρίγνωτε a M² Eust.: ὦ βρίγνωτε
 vulg. 378 κατέχουσιν R² U¹ 379 ita c Pal.: ποθι cet.
 382 “Ὀμηρος οὕτως ἐποίησεν ἀλλ' οἶον μὲν ἔστι καλεῖν ἐπὶ δαῖτα θάλειαν
 (pro 382?) καὶ οὕτω προειπῶν ἐτέρους τινὰς οἷ καλέουσιν ἀοιδόν φησιν ὃ
 κεν τέρπησιν ἅπαντας (385) Ar. Pol. 1338 a 25 383 τὸν d p Pal. P¹
 387 καλέοιτο a d e f τρύζοντα h L⁸ M² Pal. P² R⁴ ἕκαστον
 γρ. U⁵

οὐκ ἀλέγω, ἦός μοι ἐχέφρων Πηλεόπεια
ζῶει ἐνὶ μεγάροις καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.” 390

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα
“ σίγα, μὴ μοι τοῦτον ἀμείβεο πολλὰ ἔπεσσι·
Ἐντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζόμεναι
μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.” 395

Ἦ ῥα καὶ Ἐντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ Ἐντίνο', ἦ μεν καλὰ πατήρ ὧς κήδεαι υἱός,
ὅς τὸν ξείνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δῖεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
δός οἱ ἐλών· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε· 400
μήτ' οὖν μητέρ' ἐμὴν ἄξου τό γε μήτε τιν' ἄλλον
δμῶων, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
ἀλλ' οὐ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλειαι ἢ δόμεν ἄλλῳ.”

Τὸν δ' αὖτ' Ἐντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέειπε· 405
“ Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον εἶπες.
εἴ οἱ τόσον πάντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι.”

Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ ἐρήνυν ἐλών ὑπέφηνε τραπέζης
κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχευ λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων. 410
οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλήσαν δ' ἄρα πῆρην
σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς
αὐτὶς ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
στῆ δὲ παρ' Ἐντίνοον, καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπε·
“ δός, φίλος· οὐ μὲν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν 415
ἔμμεναι, ἀλλ' ὄριστος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἕοικας.
τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῶϊον ἢ ἐπερ ἄλλοι

391 μεγάρω f P⁶ U⁵ 393 σίγα] ἄττα b c e f v. l. ap. Eust.
τόσον d P¹ R⁴ πόλλ' ἐπέεσσι codd. 394 αἰε] γρ. δίω U⁵
395 om. R⁴ 401 μήτε τι a d k l 402 om. g Mon.
404 πολὺ] μάλα M²: μάλα πολὺ g 405 ἀπαμειβετο φώνησέν τε
vulg.: ἀπαμειβόμενος προσέειπε c e f i k Pal. 409 ὑπέθηκε h k
τραπέζῃ b e j k l 410 οἶνοποτάζων h l⁵ 415 δός] ᾧ Pal.
417 αλλωι p¹⁷

17. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

σίτου· ἐγὼ δὲ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
 ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη 420
 τοίῳ, ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτεν κεχρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι ἄλλα τε πολλὰ
 οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων—ἤθελε γάρ που—
 ὅς μ' ἄμα ληϊστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν 425
 Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδόν, ὄφρ' ἀπολοίμην.
 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
 ἔνθ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήρας ἐταίρους
 αὐτοῦ πὰρ νῆεσσι μένειω καὶ νῆα ἔρυσθαι,
 ὀπτῆρας δὲ κατὰ σκοπιᾶς ὄτρυνα νέεσθαι. 430
 οἱ δ' ὕβρει εἴξαντες, ἐπισπόμενοι μένει σφῶ,
 αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροῦς
 πόρθεον, ἐκ δὲ γυναῖκας ἄγον καὶ νῆπια τέκνα,
 αὐτοὺς τ' ἔκτεινον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή.
 οἱ δὲ βοῆς αἴοντες ἄμ' ἠοῖ φαινομένηφιν 435
 ἦλθον· πλήτο δὲ πᾶν πεδίου πεζῶν τε καὶ ἵππων
 χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραννος
 φύζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
 στήναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
 ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χυλκῶ, 440
 τοὺς δ' ἀναγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἐμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
 Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρου ἴφι ἀνασεν·
 ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἴκω πῆματα πάσχων.”
 Τὸν δ' αὐτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε· 445
 “ τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίην;

418 δέ σέ κε e : δ' ἄν σε Eust. ed. pr. 421 ἔοι] ἔω a l p : ἔην R¹ :
 ἔα P⁵ : ἐγὼ d 426 δολιχὴν] χαλεπὴν Mon., γρ. R¹² ἀργαλέην
 τε L⁵ U⁶ 427 στήσας δ' g i p : στήσαν δ' U¹ 429 νῆα a b f j k l :
 νῆας cet. 430 ὄτρυνα codd. plerique 431 σφῶν d f r
 432 om. a d l 435 αἴοντες b c e i j k : ἀκόοντες d : ἀκούοντες cet.
 443 ἀνάσει d 444 ἴκω c e g j ed. pr. : ἦκω cet.

στῆθ' οὕτως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
 μὴ τάχα πικρὴν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴκηαι·
 ὡς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἐσσι προίκτης.
 ἐξείης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσι 450
 μαψιδίως, ἐπεὶ οὐ τις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς
 ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἐκάστω·”

Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ πόποι, οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν·
 οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῶ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλα δοίης, 455
 ὅς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος οὐ τί μοι ἔτλης
 σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν·”

ἌΩς ἔφατ', Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “νῦν δὴ σ' οὐκέτι καλὰ διέκ μεγάροιο γ' οἶω 460
 ἄψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὄνειδεα βάζεις·”

ἌΩς ἄρ' ἔφη, καὶ θρήνυν ἔλων βάλε δεξιὸν ὦμον,
 πρηνυότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐστάθη ἠύτε πέτρι
 ἔμπεδον, οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
 ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομῆων. 465
 ἄψ δ' ὅ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, καδ δ' ἄρα πῆρην
 θῆκεν εὐπλείην, μετὰ δὲ μνηστήρσιν ἔειπε·

“κέκλυτέ μεν, μνηστήρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 οὐ μὰν οὐτ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτε τι πένθος, 470
 ὀππότ' ἀνὴρ περὶ οἴσι μαχειόμενος κτεάτεσσι
 βλήεται, ἢ περὶ βουσὶν ἢ ἀργεννῆς δέεσσι·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
 οὐλομένης, ἢ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.

448 ἴδηαι **egijk** v.l. ap. Eust. : ἴκηαι cet. 449 ὅς τις **agko**
 v.l. ap. Eust. 450-452 *τρεις νοθεύονται* schol. 455 οὐδαλα
 R¹, Callistratus (τὰ κόπρια), οὐδ' ἄλα L¹ (ἄλλα P⁵ U¹), cf. λ 134
 ψ 281 : οὐ δ' ἄλλω **g** P⁵ 457 σίτου ἀπάρξασθαι πολλῶν κατὰ οἶκον
 ἐόντων Dion. Prus. vii. 250 = 83 466 δ' ὄγ' **bcefg** : δ' ἄρ' cet.
 470 ἐνὶ φρεσὶν **e** M² 472 βλήται **d** : βλήσεται **o** : βλέσεται
 U²

ἀλλ' εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσίν, 475
 Ἄντινοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.”

Τὸν δ' αὖτ' Ἄντινοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “ἔσθι' ἔκκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη,
 μή σε νέοι διὰ δῶματ' ἐρύσσωσ', οἷ' ἀγορεύεις,
 ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρός, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.” 480

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν·
 ᾧδε δέ τις εἶπεςκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 “Ἄντινο', οὐ μὲν κάλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,
 οὐλόμεν', εἰ δὴ πού τις ἐπουράνιος θεὸς ἔστι.
 καί τε θεοὶ ξεινοῖσιω εἰοκότες ἀλλοδαποῖσι, 485
 παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
 ἀνθρώπων ὕβριω τε καὶ ἐνομίην ἐφορῶντες.”

ἌΩς ἄρ' ἔφαν μνηστήηρες, ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
 Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίη μέγα πένθος ἄεξε
 βλημένου, οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροϊιν, 490
 ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.

Τοῦ δ' ὡς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
 βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμῳῆσιω ξείπεν·
 “αἶθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.”
 τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ξείπεν· 495
 “εἰ γὰρ ἐπ' ἀρήσιω τέλος ἡμετέρησι γενέοιτο·
 οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐϋθρονον Ἥῳ ἴκοιτο.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανῶνται·
 Ἄντινοος δὲ μάλιστα μελαίην κηρὶ ἕοικε. 500
 ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα
 ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνέπλησάν τ' ἔδοσάν τε,

475-480 νοθεύονται 5' schol. uncino simplici incl. M⁴R⁸ 479 ἐρω-
 γῶσ' g 487 ὕβρεις τε καὶ ἐνομίας τῶν ἀνθρώπων καθορᾶν Plat. Soph.
 216 B ὑφορῶντες e: ἐσορῶντες Diod. i. 12. 10: ἐφέποντες Himer.
 or. iv. 3 494 ἀργυρότοξος a d l 496 τέκος c g i j L⁴ Pal. v. l.
 ap. Eust. 500 κηρὶ] νυκτὶ V¹ 501-504 νοθεύει Ἀρίσταρχος
 δ' schol.

17. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

οὔτος δὲ θρήνυι πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.”

Ἦ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευε μετὰ δμῶησι γυναιξίν, 505

ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνει διὸς Ὀδυσσεύς.

ἦ δ' ἐπὶ οἷ καλέσασα προσηύδα διὸν ὑφορβόν·

“ ἔρχεο, δι' Εὐμαιε, κιῶν τὸν ξεῖνον ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι ἢδ' ἐρέωμαι

εἶ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται 510

ἦ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικε.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε σὺβῶτα·

“ εἰ γάρ τοι, βασιλεία, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·

οἷ ὅ γε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.

τρεις γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἡματ' ἔρυξα 515

ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἐμ' ἴκετο νηὸς ἀποδράς·

ἀλλ' οὐ πῶ κακότητα διήνυσεν ἦν ἀγορευῶν.

ὥς δ' ὅτ' αἰοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρκεται, ὅς τε θεῶν ἔξ

αἰεῖδῃ δεδαῶς ἐπέ' ἱμερόεντα βροτοῖσι,

τοῦ δ' ἄμοτον μεμάασιν ἀκουέμεν, ὀππότε' αἰεῖδῃ· 520

ὥς ἐμὲ κείνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.

φησὶ δ' Ὀδυσσῆος ξείνος πατρώϊος εἶναι,

Κρήτην ναιετάων, ὅθι Μίνωος γένος ἐστίν.

ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἴκετο πῆματα πάσχων,

προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσῆος ἀκυῦσαι 525

ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίοιι δῆμῳ,

ζωοῦ· πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια ὄνδε δόμονδε.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

“ ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἴν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπη.

οὔτοι δ' ἠὲ θύρησι καθήμενοι ἐψιαάσθων 530

ἦ αὐτοῦ κατὰ δῶματ', ἐπεὶ σφισι θυμὸς εὐφρων.

αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κείτ' ἐνὶ οἴκῳ,

506 ἐδείπνει ed. pr., cf. ἐκόσμεε Ξ 388, μετεφώνεε Σ 323 in quarto
pede: ἐδείπνει Pal. 508 δι' δὴ a c i, cf. π 461 φ 234 509 νῦν

προσφθέγγομαι ἢ προσδέξομαι U⁵ ss.: προσφθέγγομαι J, γρ. U⁵
514 οἶά γε M²: οἶ' ἄγε L⁵ P²: ἦ ὄγε H³ p 516 γὰρ μ' a d f l

525 πρόχυν κυλινδόμενος g P⁵ ss. 526 ἐνὶ f U⁵: ἐπὶ L⁵

529 ἴν' ἀντίοον P⁵, γρ. H³

17. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

σίτος καὶ μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆς ἔδουσι,
οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἥματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πίονας αἶγας, 535
εἰλαπινάζουσιν πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον
μασιδιῶς· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
αἰψά κε σὺν ᾧ παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.” 540

ἄΩς φάτο, Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπτарев, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
αἰψα δ' ἄρ' Εὐμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ ἔρχεό μοι, τὸν ξεῖνον ἐναντίον ᾧδε κάλεσσον.
οὐχ ὀράας ὃ μοι υἱὸς ἐπέπτаре πᾶσι ἔπεσσι;
545 τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελῆς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
αἶ κ' αὐτὸν γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἴματα καλά.” 550

ἄΩς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν,
ἀγχού δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“ ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἐ θυμὸς
ἀμφὶ πόσει κέλεται, καὶ κῆδεά περ πεπαθυῖη. 555
εἰ δέ κέ σε γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα,
ἔσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρητίζεις· σίτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
γαστέρα βοσκῆσεις· δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλησι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 560
“ Εὐμαι, αἰψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι

533 μὲν L⁸: μέν τ' cet. 534 ἡμέτερον vulg.: ἡμέτερον a k Br
R² U¹ U⁸: ἡμέτερόν γε d, cf. β 55 η 301 537 κατάνεται d:
κατανέται c: κτάνεται f P⁶ U⁸ 540 ἔλθων g Mon. Pal. 542 κανά-
χησε g γρ. U⁵, v. l. ap. Eust. ed. pr.: κονάχησε j O 545 υἱα
d1 οἷσιν pro πᾶσιν Origen. c. Cels. iv. 94. 226 547 om. g k
555 πόσιν d: πόσι f1 πεπαθοῖης p

17. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρου Πηνελοπέιη·
 οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὄμην δ' ἀνεδέγμεθ' οἷζύν.
 ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὄμιλον,
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἴκει. 565
 καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὗτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
 οὐ τι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνησιω ἔδωκεν,
 οὔτε τι Τηλέμαχος τό γ' ἐπήρκεσεν οὔτε τις ἄλλος.
 τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
 μέναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα· 570
 καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἡμαρ,
 ἄσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί· εἴματα γάρ τοι
 λύγρ' ἔχω· οἴσθα καὶ αὐτός, ἐπεὶ σε πρῶθ' ἰκέτευσα.²
 ὦς φάτο, βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
 τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια· 575
 “οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὐμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
 ἦ τινά που δείσας ἐξαίσιον ἦε καὶ ἄλλως
 αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.”
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησ, Εὐμαιε συβῶτα·
 “μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅ πέρ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος, 580
 ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερνηρορέοντων.
 ἀλλὰ σε μέναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
 καὶ δὲ σοὶ ᾧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ᾧ βασιλεια,
 οἷην πρὸς ξείνων φάσθαι ἔπος ἦδ' ἐπακουσαί.”
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 585
 “οὐκ ἄφρων ὁ ξείνος οἶεται, ὥς περ ἂν εἴη·
 οὐ γάρ πώ τις ἐδὲ καταθνητῶν ἀνθρώπων
 ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώνται.”

563 ἀνεδέγμην Br C P¹ U¹ U⁴ V⁴ 564 χαλεπὸν efijk Pal.
 565 om. beij H³ Mon. ἦκει f P³ U⁸: ἦκε M⁴ U²: ἴκεν d
 568 a δμῶν οἱ κατὰ δώματ' ὀδυσησῆος θείοιο hab. p Mon. (= 402)
 577 a ὕβριν ἀλυσκάζειν ἀνδρῶν ὑπερνηρορέοντων g P⁵ (marg. ὕρα rubr.)
 (vacat L⁸) = 581 578 κακῶς L⁸ ed. pr.: κακὸν Eust.
 δ' om. df L⁸ P¹ 581 ἀλυσκάζων vulg. (ἐν τοῖς πλείστοις schol.):
 ἀλισκάζων af: ἀλυσκάζειν L⁸: ἀναγκάζων P⁶ 586 ᾧς H³ L⁴ Pal.
 U⁵, L⁸ corr.: ὅς cet. (ὅς ὡσπερ P⁶) 587 πω codd.: που Eust.

17. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ρ

Ἴ μὲν ἄρ' ὧς ἀγόρευεν, ὁ δ' οἶχετο δῖος ὑφορβὸς
μνηστήρων ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 590

αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
ἄγχι σχῶν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
“ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας καὶ κείνα φυλάξω,
σὸν καὶ ἔμὸν βίοτον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
αὐτὸν μὲν σε πρῶτα σάω, καὶ φράξο θυμῷ 595
μή τι πάθης· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν,
τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
“ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔρχεο δειελήσας·
ἠῶθεν δ' ἰέναι καὶ ἄγειν ἱερήϊα καλά· 600
αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.”

Ἦς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου,
πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος
βῆ ῥ' ἴμεναι μεθ' ὕας, λίπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε
πλείον δαιτυμόνων· οἱ δ' ὄρχηστῦ καὶ ἀοιδῇ 605
τέρποντ'· ἦδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

589 ῥχ. cet. 592 πευθοῖαθ' P⁶ 593 κύνα f: κύνας U²: κοῖνα
Pal. corr. 595 σάο M²: σάου V¹ 596 ἀχαιοί a b c d i l
599 διελινήσας M², γρ. U⁵, gl. H³ K V³ 602 ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη
H³ M² Pal. P² (ἔθεν) e 603 a αὐτὰρ ἐπεὶ δειέπνησε καὶ ἤραρε θυμὸν
ἐδωδῆ hab. p Mon. (περισσὸς εἰς ἐκ τῶν β p): uncino simplici incl. R⁸
(= ε 95 ξ ΙΙΙ)

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστῳ
 πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ
 ἀζηχῆς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς
 οὐδὲ βίη, εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀράασθαι.
 Ἄρναϊος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ 5
 ἐκ γενετῆς· Ἴρου δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
 οὔνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, ὅτε πού τις ἀνώγοι·
 ὅς ῥ' ἔλθων Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο,
 καὶ μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἔλκη. 10
 οὐκ αἴεις ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
 ἐλκόμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.”
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “δαιμόνι, οὔτε τί σε βέζω κακὸν οὔτ' ἀγορεύω, 15
 οὔτε τινα φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
 οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται, οὐδέ τί σε χρῆ
 ἀλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης
 ὡς περ ἐγών, ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάξειν.
 χερσὶ δὲ μὴ τι λίην προκαλίζεο, μὴ με χολώσῃς, 20
 μὴ σε γέρων περ ἐὼν στῆθος καὶ χεῖλεα φύρσω
 αἵματος· ἤσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
 αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι οἶω
 δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδew Ὀδυσῆος.”

3 ἀζυγῆς ο πινέμεν c: ἠδὲ πιέμεν e (ἰδὲ coni. Bothe) 5 θέτό
 οἱ ποτε μήτηρ E. M. 146. 12 δειλή pro πότνια V¹ 6 γενεῆς v. l.
 ant. (διχῶς) 7 οὔνεκεν ἀγγέλλεσκε U⁶ κέν τις L⁸ ed. pr.
 14 δ' ἀπαμειβόμενος c e f i 15 βέξα h 17 ἀμφοτέρωθ' E. M
 809. 12, fort. U⁸ 24 αὔτις ἔσω μεγάρων L⁸, γρ. P⁵, ed. pr. (μέγαρον)
 (= ψ 24)

Τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεεν Ἴρος ἀλήτης· 25
 “ὦ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει,
 γρη῏ καμνοὶ ἴσος· ὄν ἂν κακὰ μητισταίμην
 κύπτων ἀμφοτέρησι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
 γναθμῶν ἐξελάσαιμι σὺς ὡς ληῖβοτείρης.
 ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε 30
 μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;”

Ἄως οἱ μὲν προπάραιθε θυράων ὑψηλάων
 οὐδοῦ ἐπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο.
 τοῖν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντιόοιο,
 ἠδὺ δ' ἄρ' ἐκελάσας μετεφώνει μνηστήρεσσιν· 35
 “ὦ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
 οἴην τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα.
 ὁ ξεῖνος καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλοϊν
 χερσὶ μαχέσσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα.”

Ἄως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελῶντες, 40
 ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοεῖμονας ἠγερέθοντο.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπίθεος υἱός·
 “κέκλυτέ μευ, μνηστήρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω.
 γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρὶ, τὰς ἐπὶ δόρπῳ
 καθήμεθα κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες. 45
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλέσθω·
 αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον
 πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.”

Ἄως ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος. 50
 τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ φίλοι, οὐ πως ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
 ἀνδρα γέροντα, δῦή ἀρημένον· ἀλλὰ με γαστήρ

27 καμινῶ, ἐν πολλοῖς H³ 28 δέ κε Ag. (σχεδὸν πᾶσαι schol.):
 δ' ἐκ codd.: δέ γε U⁸ 35 μετεφώνει b c C L⁴ M² R⁸: προσεφώνει
 e g ed. pr.: ἐπεφώνει U⁸ 38 τε καὶ codd. praeter Pal.
 40 γελῶντες U⁸: γελάσαντες Mon. 44 κέαται M² P³ 47 ἐθέ-
 λησθα d 51 τὸν δὲ c e Pal.: τῶν p τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε πολύτλας
 δῖος Ὀδ. j

ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῆσι δαμείω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον, 55
 μή τις ἐπ' Ἴρω ἦρα φέρων ἐμὲ χειρὶ βαρείῃ
 πλήξῃ ἀτασθάλων, τούτῳ δέ με ἴφι δαμάσση.
 ἄΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπόμνουν ὡς ἐκέλευεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 τοῖς αὖτις μετέειψ' ἱερῇ ἴς Τηλεμάχοιο 60
 “ξείν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μή τιμ' Ἀχαιῶν
 δεῖδιθ', ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχίησεται ὅς κέ σε θείηη.
 ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆε,
 Ἄντιόος τε καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.” 65
 ἄΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μῆδεα, φαῖνε δὲ μηροὺς
 καλοὺς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι
 στήθεά τε στιβαροὶ τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἦλδανε ποιμένι λαῶν. 70
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ἦ τάχα Ἴρος Ἀἶρος ἐπίσπαστον κακὸν ἔξει,
 οἶην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.”
 ἄΩς ἄρ' ἔφαν, Ἴρω δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμὸς. 75
 ἀλλὰ καὶ ὡς δρηστήρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη
 δειδιότα· σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσι.
 Ἄντιόος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “νῦν μὲν μῆτ' εἴης, βουγαίε, μήτε γένοιο,
 εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς, 80

56 ἐπ' delendum παχείη ad gijl Eust., cf. Φ 590 57 ἀτασθαλέων
 h ἀνάσση Br V⁴ 58 ἐπώ(ό)μνον vulg. : ἐπ- Ar. : ἀπώ(ό)μνον
 a d l L⁴ Eust. 59 om. g Eust. puncto rubro not. P⁵ 60 μετέφη
 a d l 65 εὐρύμαχος τε καὶ ἀντίνοος P¹⁸ b c e f g i ed. pr. 67 ῥάκεϊ
 Eust. 1835. 10 73 ἄξει Z, γρ. U³: Ap. lex. in v. Ἐπίσπαστον
 75 κακὸς C L⁵ L⁸ P¹ U⁸ ed. pr. 76 μνηστῆρες f C O Dion. Hal.
 Ant. Rom. vii. 72 78 αλ[xii litt.] ἐνέ P¹⁸: ἐνένιπεν U⁸ V³, fort.
 Pal., cf. π 417 79 βουγήε Zen. ad N 824: βουκαίε alii

ἄνδρα γέροντα, δῦη ἀρημένον, ἧ μιν ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν σ' οὔτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται.
 πέμψω σ' ἠπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηϊ μελαίνῃ,
 εἰς Ἐχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
 ὅς κ' ἀπὸ ρίνα τάμησι καὶ οὔατα νηλεῖ χαλκῶ,
 μήδεά τ' ἐξερύσας δῶή κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.”

85

ἌΩς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα
 ἐς μέσσον δ' ἀναγον· τῷ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.

δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς

90

ἧ ἐλάσει' ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὔθι πεσόντα,

ἧέ μιν ἦκ' ἐλάσειε τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.

ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,

ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίαιτ' Ἀχαιοί.

δὴ τότ' ἀνασχομένω ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον

95

Ἴρος, ὁ δ' αὐχέν' ἔλασσεν ὑπ' οὔατος, ὅστέα δ' εἴσω

ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθε κατὰ στόμα φοίνιον αἶμα,

καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας

λακτίζων πρὸς γαίαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ

χεῖρας ἀνασχομένοι γέλω ἔκθανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

100

ἔλκε διέκ προθύροιο λαβὼν ποδός, ὄφρ' ἴκετ' αὐτὴν

αἰθούσης τε θύρας· καὶ μιν ποτὶ ἐρκίον αὐλῆς

εἶσεν ἀνακλίνας, σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο σύας τε κύνας τ' ἀπερύκων,

105

μηδὲ σύ γε ζείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι

λυγρὸς ἐών, μή πού τι κακὸν καὶ μείζον ἐπαύρη.”

Ἦ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πῆρην,

πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.

86 τάμη **e i** 88 τόνδ' **j** ἦλυθε **g k** ed pr., cf. κ 31 ω 49

91 ἐλάσ' εἴως **e M**²

97 ἦλθεν ἀνά **g k** ed. pr.

98 χανῶν ed.

Aeolica

99 ποτὶ **a b d f k**: ποσὶ cet.

105 ἦσο] κεῖσο **k M**²,

cf. φ 122 ubi **g k** ed. pr.

διχῶς Ag. κείσο et ἦσο, υ 262 (ἦσο)

κύνας τε σύας

107 ἐπαύρης **g** ed. pr.: ἐπαίρει Pal. ἄλλο πάθησθα γρ.

Mon.

18. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ

ἄψ δ' ὅ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
ἦδὸν γελῶντες καὶ δεικανόωντο ἔπεσσι· III

ᾧδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηγορόντων· III a

“Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
ὅς τοῦτον τὸν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπασας
ἐν δῆμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἠπειρόνδε 115
εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.”

ᾧς ἄρ' ἔφαν, χαῖρεν δὲ κληιδόνι διὸς Ὀδυσσεύς.
Ἄντιοος δ' ἄρα οἱ μεγάλην παρὰ γαστέρα θῆκεν,
ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
ἄρτους ἐκ κανέοιο δύο παρέθηκεν αἰείρας 120

καὶ δέπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο φώνησέν τε·
“χαῖρε, πάτερ ᾧ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσι.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι· 125

τοίου γὰρ καὶ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον,
Νῆισον Δουλιχιῆα ἐὺν τ' ἔμεν ἀφνειὸν τε·
τοῦ σ' ἔκ φασι γενέσθαι, ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
τοῦνεκά τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μὲν ἄκουσον·
οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο 130
πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρη·
ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,

110 δ' ὅ γ' e L³ U⁶: δ' ἄρ' cet. 109 d III γελῶντες d Br
H³: -ontes vulg.: γελώοντες Eust. 1895. 30, cf. v 347, 390 ἐδεικ-
aefj1 III a hab. fh L⁴ Pal., om. cet. (= β 324) 113 ὅσσα
ad1 115, 116 οὔτοι οἱ δύο ἐκ τῶν ἄνωθεν [84, 85] μετήχθησαν...
διδ περιγράφονται schol. 118 ἀμφίνομος k U⁸ 119, 120 om.
R² R⁶ U¹ 122 ἔς περ cj Pal. U⁵ Eust.: ὡς περ cet., cf. v 199
126 τοιούτου p Eust. 130 ... διδ καὶ Ζηνόδοτον εὐθύνοσι γράφοντα
οὐθὲν ἀκιδνότερον Ammon. in v. Οὐδέν γῆ ἐκτρέφει Georgides in
Boissonad. An. i. 70 131 om. H³ L⁸ Pal. U⁵ Plut. cons. Apoll.
104 D 132 φασὶ e H³ M² Mon. Pal. U⁸ 133 ἐρώη P⁵

- καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ. 135
 τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 οἶον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιω ὄλβιος εἶναι,
 πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
 πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι. 140
 τῷ μὴ τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμιστίος εἴη,
 ἀλλ' ὅ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν.
 οἷ' ὀρώ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανώοντας,
 κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
 ἀνδρός, ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης 145
 δρῶν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν· ἀλλά σε δαίμων
 οἴκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
 ὅπποτε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἀναιμωτί γε διακρινέεσθαι οἴω
 μνηστῆρας καὶ κείνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθη." 150
 Ὡς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον,
 ἄψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη 155
 Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχρῃ ἴφι δαμῆναι.
 ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου ξυθεν ἀνέστη.
 Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 μνηστήρεσσι φανῆναι, ὅπως πετάσειε μάλιστα 160
 θυμὸν μνηστήρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
 μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ νιέος ἢ πάρος ἦεν.
 ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσευ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 "Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὗ τι πάρος γε,

148 μήποτε νοστήσαι τε Plut. Hellen. 26 = 297 B 149 διακρινθή-
 μεναι οἴω Plut. fort. Rom. 326 C 153 διὰ g ed. pr. : κατὰ cet.
 154 κεφαλὴν a d l Mon. U⁸, cf. 240 θυμός e g j v. l. ap. Eust.
 155 om. U⁵ 160 θέλειε f Mon. O, R¹² ss., γρ. Br V² V³

18. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ

μνηστῆρεςσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης· 165
 παιδὶ δέ κεν εἶποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἶη,
 μὴ πάντα μνηστῆρσιw ὑπερφιάλοισιν ὀμιλεῖν,
 οἷ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσι.”

Τὴν δ' αὐτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπε·
 “ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες. 170
 ἀλλ' ἴθι καὶ σῶ παιδὶ ἔπος φάο μηδ' ἐπίκειυθε,
 χρώτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς·
 μηδ' οὕτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα
 ἔρχευ, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ.
 ἦδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα 175
 ἦρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραῦδα, κηδομένη περ,
 χρώτ' ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι ὑλοιφῆ· 180
 ἀγλαΐην γὰρ ἐμοί γε θεοί, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 ὤλεσαν, ἐξ οὗ κείνος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσίν.
 ἀλλὰ μοι Αὐτονόην τε καὶ Ἴπποδάμειαν ἄνωχθι
 ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρστήτεον ἐν μεγάροισιν·
 οἷη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.”

Ἔως ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει 185
 ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι.

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κούρη Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,
 εὐδε δ' ἀνακλιθθεῖσα, λύθην δέ οἱ ἄψφα πάντα
 αὐτοῦ ἐνὶ κλινητῆρι· τέως δ' ἄρα διὰ θεάων 190
 ἄμβροτα δῶρα δίδου, ἵνα μιν θησαίατ' Ἀχαιοί.
 κάλλει μὲν οἱ πρῶτα προσώπατα καλὰ κάθηρεν

166 ἦεν **dlq** 167 ὀμιλεῖν] ἐπαινεῖν **eik**, γρ. Br R¹², cf. h.
 Herm. 457 μῦθον ἐπαίνει πρεσβυτέροισιν 173 πρόσωπον **d**
 174 ἔρχεο **d** 178 κηδομένη] μετὰ τοῦ ἰ ἀντι τοῦ κηδεύουση πρὸς τὸ
 χ [X 416] schol. 184 οὐκ εἴσειμι **eik**, γρ. Br τινὲς ap. schol. :
 οὐ κείσ' εἶμι cet. 184 a μίσγεσθαι μνηστῆρσιw ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη
 hab. **ad** Br P¹ U⁸ (cf. ξ 27) 190 κλισμῶ τῆος Nauck δὲ Ἄφρο-
 δίτη Zen. (ap. schol. 197) 192 πρόσωπά τε **g** : -ώπατε O corr. :
 πρόσωπα τὰ Ap. lex. in v. Κάλλει : πρόσωπα plures codd. Eust.

18. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ

ἄμβροσίῳ, οἷῳ περ ἔϋστέφανος Κυθήρεια
 χρίεται, εὐτ' ἂν ἦ Χαρίτων χορὸν ἱμερόντα·
 καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι, 195
 λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκε πριστοῦ ἑλέφαντος.
 ἦ μὲν ἄρ' ὧς ἔρξασ' ἀπεβήσεται διὰ θεάων,
 ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο
 φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
 καὶ ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειᾶς φώνησέν τε· 200
 “ ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν.
 αἴθε μοι ὧς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἀγνή
 αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὄδυρομένη κατὰ θυμὸν
 αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλιον
 παντοίην ἀρετὴν, ἐπεὶ ἕξοχος ἦεν Ἄχαιῶν.” 205
 Ὡς φαμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα,
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο.
 ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
 ἅντα παρειᾶων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα· 210
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 τῶν δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατ', ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔθειλχεν,
 πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
 ἦ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
 “ Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα· 215
 παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐσσι καὶ ἦβης μέτρον ἰκάνεις,
 καὶ κέν τις φαίη γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρός,
 ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὀρώμενος, ἀλλότριος φῶς.
 οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὐδὲ νόημα, 220
 οἶον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,

194 εἰς ἐρόντα J ed. pr. : ἐρόντα γρ. V⁵ 196 λευκοῦ γρ. U⁵
 197 εἰποῦσ' P² ἀπέβη γλαυκῶπις ἀθήνη Pal. 199 om. V²
 200 εἰπέ τε μῦθον Mon. 211 ἀμφίπολοι... κεδναὶ... παρέστη
 V¹ δέ οἱ ἄρα d1 U⁵ 212 ἔρωσ CL⁵ Pal., P² ss., γρ. U⁵ ἔθειλχεν
 h k Pal., γρ. U⁵ 214 δ' ἄρα ef H³ M² Pal. 220 ἐναίσιμοι]
 ἐνάρισμοι Pal. : ἔμπεδοι C (ex 215)

ὅς τὸν ξεῖνον ἕασας ἀεικισθήμεναι οὕτως.
 πῶς νῦν, εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
 ἦμενος ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγειωῆς;
 σοί κ' αἰσχος λῶβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.” 225

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
 “ μήτηρ ἐμή, τὸ μὲν οὖ σε νεμεσσωμαι κεχολῶσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
 ἔσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νῆπιος ἦα.
 ἀλλὰ τοι οὐ δύναμαι πεπνυμέναι πάντα νοῆσαι· 230

ἐκ γάρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος
 οἶδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἄρωγοί.
 οὐ μὲν τοι ξείνου γε καὶ Ἴρου μῶλος ἐτύχθη
 μνηστήρων λότῃτι, βίη δ' ὅ γε φέρτερος ἦεν.
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλον, 235
 οὕτω νῦν μνηστήρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
 νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
 οἱ δ' ἐντοσθε δόμοιο, λελύτο δὲ γυῖα ἕκαστου,
 ὡς νῦν Ἴρος κείνος ἐπ' αὐλείησι θύρησιν
 ἦσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι εἰοικώς, 240
 οὐδ' ὀρθὸς στήναι δύναται ποσὶν οὐδὲ νέεσθαι
 οἴκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος, ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.”

ᾧ οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Εὐρύμαχος δὲ ἔπεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·
 “ κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια, 245
 εἰ πάντες σε ἴδοιεν ἂν Ἰασον Ἄργος Ἀχαιοί,
 πλέονές κε μνηστήρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
 ἦῤωθεν δαινύατ', ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν

223 εἴ τι M² Mon. Pal. R² U⁶ U⁷ U⁸ Eust. (οὕτως schol.): τις vulg.:
 τοι ef 225 γένοιτο Porph. qu. Il. 334. 20: γένεται C 229 ath.
 Aristoph. Ar. μέγας δέ κε νῆπιος εἶην, γρ. schol. 238 λέλυντο
 g Mon., H³ corr. οἱ δὲ καὶ ἔκτοσθεν μεγάρων εὐναιεταόντων k U⁸
 239 γοῦν R⁷ marg., γρ. H³ 240 κεφαλῇ cijk: -ῆν vulg., cf. 154
 241 ὀρθὸς acdl L⁴ U⁸ δύναται στήναι jk L⁸ 242 οὐδ'
 ὅπῃ οἱ νόστος e γοῦνα U⁶ 246 γ' ἐσίδοιεν Strab. 369, cf. p 9
 h. Apoll. 341 al. 248 δαίνυντ' ei L⁸ Pal.

18. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Σ

εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας.”

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια· 250

“Εὐρύμαχ', ἣ τοι ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε

ᾤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον

Ἄργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.

εἰ κείνός γ' ἔλθων τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει,

μειζόν κε κλέος εἶη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτως. 255

νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.

ἣ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λιπὼν κάτα πατρίδα γαίαν,

δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἔλων ἐμὲ χεῖρα προσηύδα·

‘ὦ γύναι, οὐ γὰρ οἴω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς

ἐκ Τροίης εὖ πάντασ' ἀπήμονας ἀπονέεσθαι· 260

καὶ γὰρ Τρώας φασι μαχητὺς ἔμμεναι ἄνδρας,

ἡμὲν ἀκουτιστὰς ἠδὲ ῥυτήρας οἴστῶν

ἵππων τ' ᾠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἳ κε τάχιστα

ἔκριναν μέγα νείκος ὁμοίου πολέμοιο.

τῷ οὐκ οἶδ' ἣ κέν μ' ἀνέσει θεός, ἣ κεν ἀλώω 265

αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.

μεμνήσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν

ὡς νῦν, ἣ ἔτι μᾶλλον ἔμευ ἀπονόσφιν ἐόντος·

αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδῃαι,

γῆμασθ' ᾧ κ' ἐθέλησθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα.' 270

κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

νῦξ δ' ἔσται ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσῃε

οὐλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπήυρα.

ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·

μνηστήρων οὐχ ἦδε δίκη τὸ πάροιθε τέτυκτο, 275

οἳ τ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα

μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοισ ἐρίσωσιν·

254 ἐκείνος om. εἰ c^d P¹ 256 ἔχομαι d¹: ἄχομαι L³ P⁵, U⁸
corr. R¹⁰ ss.: ἄχνυμαι L⁵ P² ἐπέ(γ)χευεν a^d: ἐπέκλωσε g (cf. τ ι 29)

263 μάλιστα e¹ 265 ἣ C L⁵ M² P² P³ U² U⁸: εἴ cet.

271 τῶς leg. Ar. B 330: θ' ᾧς Herod. ib. e f k H³ L⁸ Eust.: δ' ᾧς cet.

275 προπάροιθε e

αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγουσι βόας καὶ ἴφια μῆλα,
 κούρης δαίτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
 ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.” 280

Ἔως φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 οὐνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
 μειλιχίοις ἐπέεσσι, νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοίνα.

Τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “ κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια, 285
 δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλησιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
 δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσω ἐστίν·
 ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἔμεν οὔτε πη ἄλλη,
 πρὶν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος.”

Ἔως ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος, 290
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
 Ἀντινόω μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
 ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
 χρύσειαι, κληῖσιν εὐγνάμπτοις ἀραρυῖαι.

ὄρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔνεικε, 295
 χρύσειον, ἠλέκτροισιν ἑρμένον, ἠέλιον ὦς.

ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράπουτες ἔνεικαν
 τρίγληνα μορούεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος
 ἴσθμιον ἠνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἀγαλμα. 300

ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
 ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα διὰ γυναικῶν,
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.

Οἱ δ' εἰς ὄρχηστὺν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
 τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθειν. 305
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθεν.

279 κούρης... φίλησι f M² Pal. R³ U⁵: κούρης ο ἔργα c Mon.
 280 ἠδέ κεν g 282 εὐτελὲς τοῦτο. διὸ καὶ κεραυνιον παρέθηκεν
 Ἀριστοφάνηschol. 286 ὦς b 287 εἴη U⁶ 289 σέ γε
 d1 295 Εὐρύμαχος Paus. ix. 41. 5 περικαλλέα Mon.
 296 ἑργμένον a Bγ L⁵ P⁵ 298 ἀνεδέξατο e 302 σιγαλόεντα
 C Pal.

αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἴστασαν ἐν μεγάροισιν,
 ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάγκανα θήκαν,
 αἶα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῶ,
 καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον 310
 δμῶαί 'Οδυσσῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
 αὐτὸς διογενῆς μετέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς·

“ δμῶαί 'Οδυσσῆος, δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος,
 ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' αἰδοίη βασιλεία·
 τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτὴν 315
 ἦμεναι ἐν μεγάρῳ, ἣ εἴρια πείκετε χερσίν·
 αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.

ἦν περ γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐΰθρονον 'Ηῶ μίμνειν,
 οὗ τί με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί.”
 Ὡς ἔφαθ', αἰ δ' ἐγέλασαν, ἐς ἀλλήλας δὲ ἴδοντο. 320

τὸν δ' αἰσχυρῶς ἐνένιπε Μελανθῶ καλλιπάρηος,
 τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
 παῖδα δὲ ὧς ἀτίταλλε, δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
 ἀλλ' οὐδ' ὧς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
 ἀλλ' ἦ γ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο καὶ φιλέεσκεν. 325
 ἦ ῥ' 'Οδυσῆ' ἐνένιπεν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·

“ ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσί,
 οὐδ' ἐθέλεις εὖδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθών,
 ἦέ που ἐς λέσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις,
 θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ 330
 ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἦ νύ τοι αἰεὶ
 τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις.
 ἦ ἀλύεις ὅτι ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;

307 ἴστασαν **hjk**: ἴστασαν cet., cf. γ 182 308 ἐπὶ **efj**
 309 om. R² 314 ἔρχεσθαι H³L⁴ Pal.: ἔρχεσθον L⁵ 321 ἐνένιπτε
adl Mon.: ἐνένισπε H³P², cf. π 417 323 θυμοῦ H³L⁸ Mon. Pal.
 U⁶ 324 σχέθε **ei j** L⁸ Mon. v. l. ap. Eust. 326 ἐνένιπτεν
adl: -ισπεν **fp**, cf. π 417 327 ἐκπεπαταγμένος **f**, cf. 160
 330-332 ἀθετοῦνται τρεῖς ὡς ἐκ τῶν ἐξῆς [390-392] μετατιθέμενοι schol.
 uncino incl. M⁴R⁸ 330 θαρσαλέος **ce** L⁴ Pal. 332 μεταμῶλια
efgj Mon.

μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῆ,
ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπῶς χερσὶ στιβαρήσι 335
δῶματος ἐκπέμψησι φορύξας αἵματι πολλῷ.”

Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἳ ἀγορεύεις,
κεῖσ' ἔλθῶν, ἵνα σ' αὔθι διὰ μελεῖσσι τάμησιw.”

Ἄως εἰπὼν ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας. 340

βὰν δ' ἴμεναι διὰ δῶμα, λύθην δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης
ταρβουσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπτήρσι φαείνων αἰθομένοισιw
ἐστήκειw ἐς πάντας ὀρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ὄρμαιε φρεσὶν ἦσιw, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο. 345

Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήνορας εἶα Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

τοῖσιw δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἄρχ' ἀγορεύειw,
κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλω δ' ἐτάροισιw ἔτευχε· 350

“ κέκλυτέ μεw, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἄθειεἰ ὄδ' ἀνῆρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκει·
ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
κὰκ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ τρίχες οὐδ' ἠβαιαί.” 355

Ἡ ῥ', ἅμα τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον·
“ ζεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλοις θητενέμεν, εἰ σ' ἀνελοίμην,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς—μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται—
αἵμασιᾶς τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
ἔνθα κ' ἐγὼ σίτου μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμ, 360

334 μή πού τις δ 335 κεκοπῶς j schol. (διὰ τοῦ φ), cf. N 60
339 γε διαμελιστὶ δ L⁵ 341 διὰ] κατὰ j γυῖα] βία Pal., cf.
μ 279 344 ἐστήκειw Pal. P⁶; εἰστ- H³ K v. l. ap. Eust.: ἐσ(είσ)-
τήκει cet., cf. p 359 χ 275 ἐς πάντας] ἅπαντας adlr 345 ὄρμαινε
codd. ἀτέλεστα dl γένοιτο e: γένοιτο L⁴, H³ corr. 348 λαερ-
τιάδην ὀδυσῆα e M² Mon. ed. pr. (cf. v 286) 349 ἦρχ' codd.
350 γέλω N R¹⁰ uv. V¹, L⁸ corr.: γέλων vulg.: γέλωτ' U⁸ ἄρα
τοῖσιw cf Pal. ἔχευε q: ἔθηκε dk 355 κὰκ Barnes: καὶ codd. (γρ.
κὰκε R¹²), cf. δ 72 356 μεγάλθυμον Mon., γρ. R¹² 360 ἐνθάδ' g o L⁵

εἶματα δ' ἀμφιέσαιμι ποσὶν θ' ὑποδήματα δοῖην.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
 ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
 βούλεια, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλτον.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο 366
 ὦρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
 ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
 καὶ δὲ σὺ τοῖου ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργον
 νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, ποίῃ δὲ παρείῃ. 370
 εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαννέμεν, οἳ περ ἄριστοι,
 αἴθωνες μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
 ἤλικες ἰσοφόροι, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 τετράγνον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρω·
 τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην. 375
 εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
 σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δοῦρε
 καὶ κυνέη πάγχαλκος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα,
 τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,
 οὐδ' ἂν μοι τὴν γαστέρ' ὄνειδίζων ἀγορεύοις. 380
 ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 καὶ πού τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἠδὲ κραταῖός,
 οὔνεκα πὰρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὀμιλεῖς.
 εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
 αἰψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα, 385
 φεύγοντι στείνοιτο δι' ἐκ προθύροιο θύραζε.”

ᾧς ἔφατ', Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ ἂ δειλ', ἧ τάχα τοι τελέω κακόν, οἷ' ἀγορεύεις
 θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσι, οὐδέ τι θυμῷ 390

364 ἔχη e ἀναντλον C R¹⁰ 370 κνέφεος dekr P¹
 371 ὤσπερ k, γρ. H³: ὄσσοι e 374 χῶρος ko 383 οὐτιδανοῖσιν
 k, γρ. R¹² 386 φεύγοντες στείνοιτε e M² P⁵ καὶ ἐκ e h
 μεγάροιο Rhianus ad h l 388 χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθω j
 390 θαρσαλέος p H³ L¹ L⁴, cf. 330

ταρβείς· ἡ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἣ νύ τοι αἰεὶ
 τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις.
 ἡ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;”

Ἄως ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἄμφινόμου πρὸς γούνα καθέζετο Δουλιχιῆος, 395
 Εὐρύμαχον δείσας· ὃ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
 δεξιτερῆν· πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα,
 αὐτὰρ ὃ γ' οἰμῶξας πέσεν ὑπτιος ἐν κούρησι.
 μνηστήρες δ' ὀμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιδεύτα,
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· 400
 “ αἴθ' ὦφελλ' ὃ ξείνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι
 πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὐ τι τόσον κέλαδον μετέθηκε.
 νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδὲ τι δαιτὸς
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.”

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειψ' ἱερῆ ἰς Τηλεμάχοιο· 405
 “ δαιμόνιοι, μαίνεσθε καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
 βρωτῶν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὑμῶν ὀροθύνει.
 ἀλλ' εἴ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
 ὅπποτε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὐ τι τιν' ἐγὼ γε.”

Ἄως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες 410
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
 τοῖσι δ' Ἄμφινόμος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε
 Νίσου φαίδιμος υἱός, Ἀρητιάδαο ἀνακτος·
 “ ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δῆ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
 ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαῖοι· 415
 μήτε τι τὸν ξείνων στυφελίζετε μήτε τι τιν' ἄλλοι
 ὁμώνων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θεῖοιο.
 ἀλλ' ἄγε, οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·

392 μεταμῶλια fgp, cf. β98 393 hab. cefg, om. cet.
 402 πρὶν γ' U⁸ μετέθηκε Ag. (πᾶσαι): μεθέηκε codd. 403 πτωχῶ
 d, γρ. Br, leg. Eust.: πτωχῶν e 405 μετέφη adl 407 θεός j
 Eust. 409 εἶποτε c 413 hab. gij Pal., om. cet. (= π 395)
 418 ἄγε d P¹: ἄγετ' cet.

τὸν ξείνον δὲ εἴωμεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος 420
 Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.”

ἌΩς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιw ἐαδότα μῦθον ξείπε.
 τοῖσιw δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μούλιος ἦρως,
 κῆρυξ Δουλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
 νόμησεν δ' ἄρα πᾶσιw ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσι 425
 λείψαντες μακάρεσσι πῖον μελιηδέα οἶνον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπίον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 βάν ῥ' ἵμεναι κείοντες ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος.

420 δ' εἴωμεν **fj p**
 9 Br M² Mon. Pal.

μεγάροισιν ἔκηλον Rhianus
 426 σπείσαντες **ceij** Pal.

425 νόμησαν
 427 cf. γ 342

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρω ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων·
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε’ ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
 πάντα μάλ’, αὐτὰρ μνηστήρας μαλακοῖς ἐπέεσσι 5
 παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
 ἐκ καπνοῦ κατέθηκ’, ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἔωκει,
 οἷά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ κατήκισται, ὅσσον πυρὸς ἵκετ’ αὐτμῆ.
 πρὸς δ’ ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων, 10
 μή πως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
 ἀλλήλους τρώσσητε κατασχύνητέ τε δαῖτα
 καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.”

Ὡς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
 ἐκ δὲ καλεσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν· 15
 “μαῖ’, ἄγε δὴ μοι ἔρυσον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
 καλά, τὰ μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει
 πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ’ ἔτι νήπιος ἦα.
 νῦν δ’ ἐθέλω καταθέσθαι, ἵν’ οὐ πυρὸς ἴζετ’ αὐτμῆ.” 20

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 “αἶ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο
 οἴκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
 ἀλλ’ ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἶσει;

Νίπτρα Aelianus I ἀπελείπετο g 4-12 οἱ ἀστερίσκοι ὅτι
 ἀναγκαίως ἐνθάδε schol. (= π 281-298), asteriscos circumpunctos
 praebent H³ V⁴, invenit et Eust. (κεῖται πρὸ ἐνὸς ἐκάστου στίχου
 ἀστερίσκος δίχα ὀβελοῦ, ὡς ἐνταῦθα τῶν στίχων ἄριστα κειμένων)
 17 καταθέομεν g U⁶ 18 om. d 19 δὴν ἄρ προ πατρὸς d
 20 ἵκετ’ e i L⁸ M²; ἴζετ’ L⁵ Pal. 24 ἀλλ’ εἴ τις τοι j, γρ. ἀλλ’
 εἴ τις δήτοι Br

δμῶς δ' οὐκ εἶας προβλωσκέμεν, αἶ κεν ἔφαινον.” 25

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 “ξείνος ὄδ'· οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν ἐμῆς γε
 χοῖνικος ἄπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθῶς.”

ἌΩς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
 κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων. 30

τῷ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱὸς
 ἔσφόρεον κόρυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας
 ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 χρύσειον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει.
 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὄν πατέρ' αἶψα· 35

“ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τὸδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι.
 ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλάι τε μεσοῦδμαι
 εἰλάτιναί τε δοκοὶ καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
 φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὡς εἰ πυρὸς αἶθομένοιο.
 ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.” 40

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “σίγα καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε μῆδ' ἐρέεινε·
 αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ,
 ὄφρα κ' ἔτι δμῶς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω· 45
 ἦ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶ ἕκαστα.”

ἌΩς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διῆκ μεγάροιο βεβήκει
 κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
 ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο καὶ Ἡῶ διὰν ἔμιμνεν. 50
 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.

Ἡ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περιφρῶν Πηνελόπεια,

27 ἐνέξομαι fort. interpretatur Heliodorus ap. Ap. lex. in v. Ἀνέξομαι
 30 θαλάμων Mon. 34 φάος v. l. ant. (ἐν τισι schol.)
 38 ὕψος c d j 40 θεῶν R¹, Plutarch. ap. Stobaeum Flor. 33. 17
 43 θεοῦ quidam ap. Eust. 44 καταλέξε' U⁸ αὐτὸς J U⁵
 46 ἀμφίς codd. em. Bekker 51 μεγάρῳ c e g h i Pal. : προδόμῳ
 Mon. : μεγάροις vulg.

19. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

Ἄρτέμιδι ἰκέλη ἢ ἐ χρυσήν Ἄφροδίτην.
 τῆ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἐφίξει, 55
 δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων
 ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρήνῳ ποσὶν ἦκε
 προσφυσέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
 ἦλθον δὲ δμῶαι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο. 60
 αἱ δ' ἀπὸ μὲν σίτου πολὺν ἦρεον ἠδὲ τραπέζας
 καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
 πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον, ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
 νήησαν ξύλα πολλά, φόως ἔμεν ἠδὲ θέρεσθαι.
 ἦ δ' Ὀδυσσῆ' ἐνένιπε Μελαυθῶ δευτέρου αὐτίς· 65
 “ξείν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνήσεις διὰ νύκτα
 δινεύων κατὰ οἶκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναικας;
 ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
 ἦ τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἴσθα θύραζε.”
 Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “δαιμονίη, τί μοι ᾧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
 ἦ ὅτι δὴ ῥυπόω, κακὰ δὲ χροῦ εἴματα εἶμαι,
 πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπέγει.
 τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον 75
 ὄλβιος ἀφνειὸν καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτη
 τοίῳ, ὁποῖος ἔοι καὶ ὅτεν κεχρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρῖοι, ἄλλα τε πολλὰ
 οἴσιν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἦθελε γάρ που· 80
 τῷ νῦν μὴ ποτε καὶ σύ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσῃς

57 θρήνυς L⁸ ἦεν gj 58 ἐνθ' ἐπιβάλλεται h 61 τράπεζαν
 f Athen. 12 A 62 om. d1 δέπας R⁴, cf. o 466 64 φάος
 P⁵: φάος τ' E. M. 565. 39: φόος b L⁴ 65 ἐνένιπε a d1: -ισπε f,
 cf. π 417 65 sq. Μελαυθῶς λαιδορία Paus. x. 25. 1 69 ἦσθα a b g l
 L⁴ 72 ἦ ὅτι τοι ῥυπαρὰ κατὰ χροὶ g λιπόω U²: οὐ λιπόω o Mon.
 γρ. U⁵ Eust. 73 ἰκάνει k, γρ. M² U⁵, cf. ψ 623 76, 77 om. P³
 77 om. d1 81 πᾶμπαν o, γρ. P⁷

ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῶῃσι κέκασσαι
 μὴ πῶς τοι δέσποινα κοιεσσαμένη χαλεπήνη,
 ἢ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἴσα.
 εἰ δ' ὁ μὲν ὧς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν, 85
 ἀλλ' ἦδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκρητι,
 Τηλέμαχος· τὸν δ' οὐ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 λήθει ἀτασθάλουσ', ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν.”

ἌΩς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
 ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 90
 “ πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδεές, οὐ τί με λήθεις
 ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῆ κεφαλῇ ἀναμάξεις·
 πάντα γὰρ εὖ ἦδησθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,
 ὧς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
 ἀμφὶ πόσει εἶρεσθαι, ἐπεὶ πυκνῶς ἀκάχημαι.” 95

Ἡ ῥα καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “ Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος ἠδ' ἐπακούσῃ
 ὁ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.”

ἌΩς ἔφαθ', ἡ δὲ μάλ' ὄτραλέως κατέθηκε φερουσα 100
 δίφρον ἐϋξεστον καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 “ ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῆ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς;” 105

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ ὦ γύναι, οὐκ ἄν τις σε βροτῶν ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν
 νεικέοι· ἡ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει,
 ὧς τέ τευ ἡ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεοῦδῆς
 ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων 110

82 ἀγλαΐη R² R⁶ U¹ τὴν ο L⁸ Mon. W 83 ἦν πως γρ. U⁵
 (ἡ γραφὴ schol.): μὴ πως codd. (τὰ εἰκαιότερα schol.) 90 cf. π 417
 93 εἶδησθ' r Mon.: οἶδησθ' f U⁸ 101 αὐτῷ g j k: αὐτοῦ cet.
 103 ἦρχε codd. 105 ἦς a 110 om. Plat. rep. 363 B, Plut. ad
 princ. inerud. 3 = 780 F, Themist. or. xv. 189 A, Philodemus (uv.)
 περι ἀγ. βασ. xii. 27

19. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
 πυρούς καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῶ,
 τίκτη δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθύς
 ἐξ εὐηγεσίης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
 τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετὰλλα σῶ ἐνὶ οἴκῳ, 115
 μῆδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαίαν,
 μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
 μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρῆ
 οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε μυρόμενόν τε
 ἦσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ· 120
 μή τίς μοι δμῶν νεμεσήσεται, ἢ ἐ σὺ γ' αὐτῆ,
 φῆ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνω·”
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 “ ξεῖν', ἦ τοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν εἰδὸς τε δέμας τε
 ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον 125
 Ἄργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κείνός γ' ἔλθων τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
 μείζον κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὔτω.
 νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 130
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην εὐδείελον ἀμφινέμονται,
 οἳ μ' ἀκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
 τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὔθ' ἱκετάων
 οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν· 135
 ἀλλ' Ὀδυσῆ ποθέουσα φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
 οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.

114 εὐηγεσίης L⁵ R⁸ v. l. ant. (κακῶς schol.): εὐεργεσίης L⁴ U⁵
 αὐτῷ j Mon.: αὐτοῖς Br V¹: ἐν αὐτῷ e 115 τῷ] ὡς Eust.
 116 μῆδέμοι Ar.: μῆδ' ἐμοὶ L⁴: ἐμὸν codd. 121 γ' om.
 g j k: ἢ σὺ περ e M² 122 om. k καὶ με φησὶ δάκρυ πλώειν
 βεβαρημένον οἴνω Arist. Probl. 953 b 12 129 ἐπέ(γ)χευε dr P¹:
 ἐπέκλωσεν g k R² U⁸ (gl. *neuit*) ed. pr., cf. σ 256 130-133 ἠθέτηνται
 δ' ἐν δὲ τοῖς πλείστοις οὐδὲ ἐφέροντο schol., cf. α 245 sq. π 122 sq.
 136 ὀδυσῆ ποθέουσα Ar., Br: ὀδυσῆα ποθεύσα of g j Eust.: ποθοῦσα r
 R²: ὀδυσῆα ποθέουσα cet. 137 δόλον j k

19. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
 στησαμένη μέγαν ἰστόν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
 λεπτόν καὶ περιμέτρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέειπον· 140
 ‘κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 μίμνεντ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος
 ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὄληται,
 Λαέρτη ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι ταηλεγέος θανάτιο· 145
 μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσῆση,
 αἶ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
 ὥς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἰστόν,
 νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπεὶ δαΐδας παραθείμην. 150
 ὥς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιοῦς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη,
 καὶ τότε δῆ με διὰ δμῶάς, κύνας οὐκ ἀλεγοῦσας,
 εἶλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν. 155
 ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
 νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγείην δύναμαι γάμον οὔτε τιw' ἄλλην
 μῆτιw' ἔθ' εὐρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆς
 γήμασθ', ἀσχαλάα δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων,
 γιγνώσκων· ἦδη γὰρ ἀνὴρ οἶός τε μάλιστα 160
 οἴκου κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἶπὲ τεὸν γένος, ὀππόθεν ἐσσί·
 οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

138 φρεσὶ] μέγα **eik** 139 ὑφαίνειν Ar. **cfgkl** ed. pr.:
 ὑφαινον cet. 143 μεταμῶλια **eg** ed. pr., cf. β98 144 εἰσόκε
 τε U³: ὀππότε **j** 147 κῆται U⁶, fort. O: κῆται cet. 150 ἀνλύ-
 εσκον v. l. ant. (διὰ τοῦ ῥ̄ schol.) 153 om. **djk** P¹ = κ 470 ω 143
 155 ὁμοκλήσαντ' **gk** 158 ἐφευρίσκω **g**: ἀνευρίσκω **o** ἄμα
 προ μάλα L⁴ 159 μνάσθ' P³ 160 μάλιστα] μέγας τε **g** R²
 161 ἔλβον **bcef** v. l. ap. Eust. 163 εἰσί **f**: ἐστί **e** παλαι-
 φάγου quidam 163 a ἀλλ' ἀνδρῶν γένος εἰσί add. Clemens Al.
 Protrept. ii. 38, Sext. Empir. 577. 11 Bekk. (ἦεν)

“ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδῃσιν Ὀδυσῆος, 165
 οὐκέτ’ ἀπολήξεις τὸν ἔμῳ γόνῳ ἐξερέουσα;
 ἀλλ’ ἐκ τοι ἔρέω· ἢ μὲν μ’ ἀχέεσσι γε δώσεις
 πλείοσιν ἢ ἔχομαι· ἢ γὰρ δίκη, ὅππότε πάτρης
 ἦς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον ὅσσον ἐγὼ νῦν,
 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε’ ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων. 170
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἔρέω ὃ μ’ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς.
 Κρήτη τις γὰρ ἔστι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 καλὴ καὶ πείρα, περίρρυτος· ἐν δ’ ἀνθρωποὶ
 πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόλεις·
 ἄλλη δ’ ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί, 175
 ἐν δ’ Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
 Δωριεῖς τε τριχᾶϊκες δῖοί τε Πελασγοί·
 τῆσι δ’ ἐνὶ Κνωσός, μεγάλη πόλις, ἔνθα τε Μίνως
 ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου δαριστής,
 πατρὸς ἐμοῖο πατῆρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος. 180
 Δευκαλίῳ δ’ ἐμὲ τίκτε καὶ Ἰδομενῆα ἀνακτα·
 ἀλλ’ ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 οἴχεθ’ ἄμ’ Ἀτρεΐδῃσιν, ἐμοὶ δ’ ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
 ὀπλότερος γενεῆ· ὃ δ’ ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων.
 ἔνθ’ Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην καὶ ξείνια δῶκα. 185
 καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἰς ἀνέμοιο,
 ἰέμενον Τροίηνδε παραπλάγξασα Μαλειῶν·
 στήσῃ δ’ ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,
 ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγισ δ’ ὑπάλυξεν ἀέλλας.
 αὐτίκα δ’ Ἰδομενῆα μετάλλα ἄστυδ’ ἀνελθῶν· 190
 ξεῖνον γάρ οἱ ἔφασκε φίλον τ’ ἔμεν αἰδοῖόν τε.

171 τὸν μῦθον ἐνισπῆσω σὺ δ’ ἄκουσον j (cf. μ 37) 172 γαῖα τις
 p J 174 ἐννήκοντα d: ἐννήκοντα cet. 176 ἐν δέ τε καὶ
 κρήτες g R² Strab. 221 codd. B h l, ἐν δὲ Κρ. sch. Theocr. vii. 12, cf.
 T 255 π 305, Theognis 288 177 τριχᾶϊκες e 178 τῆσι c g k Pal.
 Plat. Minos 319 B: τοῖσι cet. 179 ἐννέωρος d k C δαριστός d e g
 C Pal.: -εὐς U⁶ 183 ὄχ. codd. κλυτὸς e g i j Herod. ad X 51,
 parodia exstat apud Theognidem 1209 184 ὀπλοτέρω h ἄμα j
 Mon. (Ar. B 707) 186 κρήτη δὲ b f 188 ἀμνησῶ a 1: ἀμνοῖσῶ L⁵
 P² 189 μόγισ g U⁶ uv. ed. pr.: μόλις cet. 191 οἱ] μιν g ed. pr.

19. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

τῷ δ' ἤδη δεκάτῃ ἢ ἑνδεκάτῃ πέλεν ἡὼς
 οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἰλιον εἴσω.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων ἐὺ ἐξέινισσα,
 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων· 195
 καὶ οἱ τοῖς ἄλλοις ἐτάροις, οἳ ἄμ' αὐτῷ ἔποντο,
 δημόθεν ἄλφιστα δῶκα καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας
 καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, ἵνα πλησαίατο θυμὸν.
 ἔνθα δωδέκα μὲν μένον ἤματα δίοι Ἀχαιοί·
 εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας οὐδ' ἐπὶ γαίῃ 200
 εἶα ἴστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὤρορε δαίμων·
 τῇ τρισκαίδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε, τοὶ δ' ἀνάγοντο.”

Ἰσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς.
 ὡς δὲ χιῶν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν, 205
 ἦν τ' Εὐρος κατέτηξεν, ἐπὶν Ζέφυρος καταχεύῃ·
 τηκομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
 ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δάκρυ χεούσης,
 κλαιούσης ἐὼν ἄνδρα παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 210
 θυμῷ μὲν γοώωσαν ἐὼν ἐλέαιρε γυναῖκα,
 ὀφθαλμοὶ δ' ὡς εἰ κέρα ἔστασαν ἢ σίδηρος
 ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅ γε δάκρυα κεύθει.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτιο γόοιο,
 ἐξαυτὶς μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·
 “ νῦν μὲν δὴ σευ, ξεῖνε, οἴω πειρήσεσθαι, 215
 εἰ ἐτεδὸν δὴ κείθι σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι
 ξέινισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιω, ὡς ἀγορεύεις
 εἰπέ μοι ὀπποῖ' ἄσσα περὶ χρότ' εἴματα ἔστο,
 αὐτὸς θ' οἶος ἔην, καὶ ἐταίρους, οἳ οἱ ἔποντο.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

192 πέλεν] γένετ' **k** : ἦν **e j** 194 ἄγων **p L**⁵ εἰδ' δ' **p** 197 αείρας
cefk 198 ἱερεύσας **τε q** 200 γαίης **jk** 203 ἴαχε **L**⁵ :
 ἴσχε **g R**² Plut. l. citando λέγειν fort. **U**² : Plut. glor. Ath. 347 E,
 schol. Rhet. gr. vii. 918. 21 205 ὄρεσφιν **g R**² 212 δέ γε
M² Plut. de virt. mor. 442 E 215 νῦν δὴ σείω (om. μὲν) **g** ed. pr.
 γε πειρήσεσθαι οἴω **P**⁶ αὐτως add. in fin. vers. **C** 216 κεί ον **e**

19. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

“ ὦ γυναί, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἔοντα 241
 εἰπέμεν· ἦδη γάρ οἱ ἔεικοστὸν ἔτος ἐστὶν
 ἐξ οὗ κείθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης·
 αὐτὰρ τοι ἔρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.
 χλαῖναν πορφυρέην οὐλην ἔχε διὸς Ὀδυσσεύς, 225
 διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο.
 αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
 ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἑλλόν,
 ἀσπαίροντα λάων· τὸ δὲ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
 ὥς οἱ χρύσειοι ἔοντες ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων, 230
 αὐτὰρ ὁ ἐκφυγέειν μεμαῶς ἦσπαιρε πόδεσσι.
 τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ χροῦ σιγαλόεντα,
 οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν κάτα ἰσχαλέοιο·
 τῶς μὲν ἔην μαλακός, λαμπρὸς δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
 ἦ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθήσαντο γυναῖκες. 235
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὐκ οἶδ' ἦ τάδε ἔστο περὶ χροῦ οἴκοθ' Ὀδυσσεύς,
 ἦ τις ἐταίρων δῶκε θεῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
 ἦ τίς που καὶ ξείνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
 ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοιοί. 240
 καὶ οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακα δῶκα
 καλὴν πορφυρέην καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
 αἰδοίως δ' ἀπόπεμπον εὐσσέλμου ἐπὶ νηός.
 καὶ μὲν οἱ κῆρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
 εἶπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἶος ἔην περ. 245

222 μοι af H³ Pal. U⁸: μιν dr: τοι k 223 ἐξ οἷ] μέσφ' ὅτε
 e j k, cf. ω 310 Θ 508 Λ 756 μεσφα, μεστ' ἄν, μεσποδι praeb. lapides
 224 αὐτὰρ ἐγὼν ἔρέω g R² ed. pr. ἄλλὰ καὶ ὥς ἔρέω ὥς
 φρεσὶν εἶδεται εἶναι a dr P¹ ἰνδάλλεται ἦσθαι f Br marg.: εἶδεται
 πάτρης Br V⁴ (ex 223) 226 διπλῆν ἐκταδίην ἐν δ' ἄρα οἱ περόνη
 χρυσοῖο τέτυκτο k Pal. U⁸ (om. ἐν δ' ἄρα οἱ), cf. K 134: αὐτὰρ τοι
 περόνη χρυσοῖο τέτυκτο φαεινοῦ dr P¹ R⁴: τέτυκτο (-αι) χρυσοῖο φαεινοῦ
 g i C 227 δαίδαλος L⁵: δαίδαλα L⁸ et O corr., ed. pr. E. M. 169.
 147, Zon. 343 ἦκεν E. M. l. c. Zon. 230 ἔόντες j ut Heyne:
 ὄντες cet. 233 λεπὰς f: λεπὸν Br: λέπος Galen. iii. 787 K.
 καταῖσχαλέοιο d e j H³ R⁴ 237 ἦ] εἰ codd. οἴκαδ' a L¹ Br corr.
 241 οἶ] τότ' a d P¹ 243 ἀπόπεμπον g ed. pr.: ἀπέ- cet.

19. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, οὐλοκάρηνος,
 Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
 ὦν ἐτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη.”

ἌΩς φάτο, τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἴμερον ὤρσε γόοιο,
 σήματ' ἀναγνούσῃ τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς. 250

ἢ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
 καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε·
 “ νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινός,
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔση αἰδοῖός τε·
 αὐτὴ γὰρ τάδε εἶματ' ἐγὼ πόρον, οἳ' ἀγορεύεις, 255
 πτύξασ' ἐκ θαλάμου, περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν
 κείνῳ ἄγαλμ' ἔμηναι· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 οἴκαδε νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.

τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
 οἴχετ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.” 260

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ ὦ γύναι αἰδοίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
 μηκέτι νῦν χροῶ καλὸν ἐναίρειο μηδέ τι θυμὸν
 τῆκε πόσιν γοώουσα· νεμεσσωμαί γε μὲν οὐδέν·
 καὶ γάρ τίς τ' ἄλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα 265
 κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότῃ μιγείσα,
 ἢ Ὀδυσῆ', ὅν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.

ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον·
 νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω
 ὡς ἦδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα 270

ἀγχοῦ, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πῖονι δῆμφ,
 ζωοῦ· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 αἰτίξω ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἐρίηρας ἐταίρους

246 ἔην ὤμοισιν p r Galen. de dign. puls. i. 4, Herod. de fig. 64. 21
 (Rhet. gr. viii. 610), Aphth. Rhet. gr. i. 104 (ἐν cod. Vind.) Eust.

μελάγχροος Galen. Aphth. : μελανόχρεως P⁶ 252 ἐπειγομένη e

254 ἐσσι g R² 255 αὐτίκα γρ. U⁵, R⁷ ss. 260 ῥχ. codd.

ὀνομαστὸν c P¹ R⁴ 263 μύθων g i R⁴ 272 ἀτὰρ τοι d L⁴ R⁴ :

αὐτὰρ τοι C P¹ U³ πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια καλὰ καὶ ἐσθλά U⁸ Mon.
 corr., ὅν δε δόμον δε j Mon., cf. p 527

19. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 Θρινακίης ἀπο νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ 275
 Ζεὺς τε καὶ Ἥλιος· τοῦ γὰρ βόας ἕκταν ἑταῖροι.
 οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθειοι γεγάασιν,
 οἱ δὴ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὧς τιμήσαντο 280
 καὶ οἱ πολλὰ δόσαν πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
 οἴκαδ' ἀπήμαντον. καὶ κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς
 ἦεν· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἶσατο θυμῷ,
 χρήματ' ἀγυρτάζω πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
 ὧς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων 285
 οἶδ' Ὀδυσσεύς, οὐδ' ἂν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 ὧς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φεῖδων·
 ὅμνυε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,
 νῆα κατειρύσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν ἑταίρους,
 οἱ δὴ μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. 290
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
 καὶ νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι,
 ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος. 295
 τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
 ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 ἤδη δὴν ἀπεών, ἣ ἀμφαδὸν ἦε κρυφηδόν.
 ὧς ὁ μὲν οὕτως ἐστὶ σόος καὶ ἐλεύσεται ἤδη 300
 ἄγχι μάλ', οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμψης δέ τοι ὄρκια δώσω.

278 ἔμβαλε **c f g** (om. νεὸς) 283 ἦεν **e** : εἶην **c Pal.** P¹ R⁴ :
 εἶη **ā r C** 287 φαίδων **C** 288 ὅμνυε **codd.** ἐπισπένδων **j**,
 γρ. U⁵, cf. ξ 331 291, 292 om. **h j k**, hab. **cet.** (bina puncta : praem.
 R⁶, vacant secundum alios codices L⁸ m. rec.) = ξ 334, 335 295 τόσσα
j o Mon., cf. ξ 326 300 οὕτως **c i j** : οὗτος **cet.**

19. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω·
 ἦ μὲν τοι τάδε πάντα τελείεται ὡς ἀγορεύω. 305
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 τοῦ μὲν φθίνουτος μηνός, τοῦ δ' ἴσταμένοιο."

Τὸν δ' αὔτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 " αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἶη·
 τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα 310
 ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
 ἀλλά μοι ᾧδ' ἀνὰ θυμὸν οἴεται, ὡς ἔσεται περ·
 οὔτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
 τεύξῃ, ἐπεὶ οὐ τοῖοι σημάντορές εἰσ' ἐνὶ οἴκῳ
 οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μετ' ἀνδράσι, εἴ ποτ' ἔην γε, 315
 ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι.
 ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπουίψατε, κάθθετε δ' εὐνήν,
 δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 ὡς κ' εὔθ' ἀλπιῶν χρυσόθρονον Ἴῆ ἴκηται.
 ἠῶθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρίσαι τε, 320
 ὡς κ' ἐνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
 ἡμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον ὅς κεν ἐκείνων
 τοῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος· οὐδὲ τι ἔργον
 ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
 πῶς γὰρ ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαήσσαι εἴ τι γυναικῶν 325
 ἀλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
 εἴ κεν ἀϋσταλέος κακὰ εἰμένος ἐν μεγάροισι
 δαινύη; ἄνθρωποι δὲ μινυθᾶδιοι τελέθουσιν.
 ὅς μὲν ἀπηνῆς αὐτὸς ἔη καὶ ἀπηνέα εἰδῆ,

304 ἐστίη j C : εἰστίη (= ἔστίη) M² U⁸, cf. ξ 159 305 τοι] τῆ c k :
 μοι e : δὴ Mon. 306 obelo (dicitur) not. J (an 307? cf. ξ 162)
 314 τεύξαι d j k r R⁴ : τεύξαι g οὔτοι a d P¹ U⁸ Eust.
 317 μιν] μοι k U⁵ 319 κεν θαλπιῶν d e r : κε L⁵ Pal. : εὐθαλπιῶν
 U² v.l. ap. Eust. (ὕφ' ἐν) 320 μάλ' εἰρήσεται ἦρι j λοέσσαι τε
 Pal. U⁵ : -ετε L⁵ 323 τι] κεν a d P¹ 324 αἰνῶς] αἰεὶ C
 325 δαείσσαι c 326 ἐχέφρονα h j k, γρ. U⁵, Eust. βουλήν
 Mon. Pal. (γ 128)

τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω 330
 ζῶῳ, ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
 ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔη καὶ ἀμύμονα εἶδη,
 τοῦ μὲν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ τέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος, 336
 ἦ τοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
 ἦχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
 νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο,
 κειῶ δ' ὡς τὸ πάρος περ αὐπνους νύκτας ἴαον· 340
 πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
 ἄεσα καὶ τ' ἀνέμεινα ἐϋθρονον Ἡῶ διῖαν.

οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ
 γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο
 τάων αἶ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν, 345
 εἰ μὴ τις γρηῦς ἐστί παλαιή, κεδνὰ ἰδυῖα,
 ἣ τις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν ὅσσα τ' ἐγὼ περ·
 τῇ δ' οὐκ ἂν φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμεῖο.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “ξεῖνε φίλ', οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὦδε 350
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἔκετο δῶμα,
 ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις·
 ἔστι δέ μοι γρηῦς πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχουσα,
 ἣ κείνον δύστηνον ἐϋ τρέφεν ἠδ' ἀτίταλλε,
 δεξαμένη χεῖρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ, 355
 ἣ σε πόδας νίψει, ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπησ.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστάσα, περίφρων Εὐρύκλεια,
 νίψον σοῖο ἀνακτος ὀμήλικα. καὶ που Ὀδυσσεὺς

341 ἐνὶ οἴκῳ **g** R² 343 ἐπίηρ' ἀνὰ **cd** **fg** P¹ v. l. ap. Eust. :
 ἐνὶ **r** U³ θυμὸν **f** **g** L⁵ 346-348 ἀθετοῦνται οἱ τρεῖς. obelis dicitur
 notare J 347 δὴ L⁴ V⁴ cit. schol. Eust., om. cet. 348 τῇ δ'
 οὐκ ἂν **g** R² : τῆδε δ' ἂν οὐ vulg. : τῆνδε **df** P¹ R⁴ Eust. : τῆσδε Ἀρ.
 Dysc. pron. 57. 29 Schn. 351 τ' ἄλλοδαπῶν R⁴ τ' ἐμὸν **a** **d** **j** **r** P¹
 356 ὀλίγη περ ἐοῦσα **j** **q** 358 τοῖο **p**

ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας τοιόσδε τε χεῖρας·
αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.” 360

Ἄως ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
“ὦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
ἀνθρώπων ἔχθαιρε θεοῦδέα θυμὸν ἔχοντα.

οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῃ 365

πίονα μηρία κῆ' οὐδ' ἐξαίτους ἐκατόμβας,
ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους, ἀρώμενος ἦος ἴκοιο
γῆράς τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαίδιμον υἱόν·
νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἡμαρ.

οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφειψιόωντο γυναῖκες 370

ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τευ κλυτὰ δώμαθ' ἴκοιτο,
ὡς σέθεν αἱ κύνες αἶδε καθεψιόωνται ἅπασαι,
τάων νῦν λώβην τε καὶ αἴσχρα πόλλ' ἀλεείνων
οὐκ ἔαας νίξειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἄνωγε
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.

τῷ σε πόδας νίψω ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπέης 375

καὶ σέθεν εἶνεκ', ἐπεὶ μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
κῆδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅττι κεν εἴπω·
πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἴκοντο,

ἀλλ' οὐ πώ τινα φημι εἰκότα ὧδε ιδέσθαι 380

ὡς σὺ δέμας φωνήν τε πόδας τ' Ὀδυσσῆϊ ἔοικας.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ὦ γρηῦ, οὕτω φασὶν ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοισιν

ἔμμεναι, ὡς σύ περ αὐτῇ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.” 385

Ἄως ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα,
τοῦ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ

361 κατέσχεθε lemm. sch. min., cf. δ 758 χερσὶ] κατὰ Pal.
364 ἤχθηρε vulg.: ἤχθαιρε a e j Pal., cf. λ 437, 560 367 ἐδίδου ο
H³ Mon. M²: ἐδίδως a d r 369 οἴῳ] σ' ὧδε U⁵: ὧδέ σε g i: δέ τι
σοι ὧδε p 371 ὅτ' ἐς τὰ δ. h κλυτὰ] κατὰ j Mon. 374 νίψειν e
ἴκουσαν a d ἀνώγει e g i 387 πουλὺ g R² Pollux x. 77:
πολλὸν cet.

ψυχρόν, ἔπειτα δὲ θερμόν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἶξεν ἐπ' ἐσχαρόφω, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἴψα·
 αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν οἴσατο, μὴ ἔλαβοῦσα 395
 οὐλήν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
 νίξε δ' ἄρ' ἄσσον ἰούσα ἀναχθ' ἐόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 οὐλήν, τὴν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῶ ὀδόντι
 Παρνησόνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ νῆας,
 μητρὸς ἐῆς πατέρ' ἐσθλόν, ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο 395
 κλεπτοσύνη θ' ὄρκῳ τε· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
 Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καίεν
 ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἄμ' ὀπήδει.
 Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν Ἰθάκης ἐς πῖονα δῆμον
 παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς· 400
 τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
 πανομένῳ δόρποιο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 “Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὔρεο ὅττι κε θῆαι
 παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοί ἐστι.”
 Τὴν δ' αὐτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο φώνησέν τε· 405
 “γαμβρὸς ἐμὸς θυγάτηρ τε, τίθεισθ' ὄνομ' ὅττι κεν εἴπω·
 πολλοῖσι γὰρ ἐγὼ γε ὀδυσσάμενος τόδ' ἰκάνω,
 ἀνδράσι γὰρ ἠδὲ γυναιξὶν ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἐγὼ γε,
 ὀππότεν ἂν ἠβήσας μητρώϊον ἐς μέγα δῶμα 410
 ἔλθῃ Παρνησόνδ', ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασι,
 τῶν οἱ ἐγὼ δώσω καὶ μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.”
 Τῶν ἔνεκ' ἦλθ' Ὀδυσσεύς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ νῆεες Αὐτολύκοιο
 χερσίην τ' ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισι· 415
 μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς περιφῶσ' Ὀδυσῆϊ

389 ἐπ' Br M² Mon. P¹ P³ P⁵ P⁶ R¹ R¹² U¹ U² U⁸: ἀπ' cet. 391 ἀ-
 φάσσαιτο P³ U³ 396 τε νόφ τε, γρ. V¹: ὡς κεν τε θεὸς h 399 δ'
 Ἰθάκης ἐλθὼν g P³ R² 400 θηήσατο a Br 403 θεῖαι j k U⁸: θείης
 e g i Eust. 407 ἐγὼ δὴ j k τόθ' c e: ἐνθάδ' R¹: αὐτόθ' g R²
 408 βωτιάνειραν c h j k Pal. Eust. 413 πόρε g R² 416 ὀδυσσῆα g k

κῦσσ' ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά.
 Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι
 δεῖπνον ἐφοπλίσσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
 αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενά πενταέτηρον· 420
 τὸν δέρον ἀμφί θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὦπτησάν τε περιφραδέως δάσσαντό τε μοίρας.
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης· 425
 ἡμος δ' ἡέλιος κατέδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 βάν ῥ' ἔμεν ἐς θήρην, ἡμὲν κύνες ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 υἷεες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς 430
 ἦιεν· αἰπὸν δ' ὄρος προσέβαν καταειμένον ὕλη
 Παρνησοῦ, τάχα δ' ἴκανον πτύχας ἠνεμοέσσας.
 Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
 ἐξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο,
 οἱ δ' ἐς βῆσαν ἴκανον ἐπακτῆρες· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν 435
 ἴχνι' ἐρευνῶντες κύνες ἦισαν, αὐτὰρ ὀπισθεν
 υἷεες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἦιεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκνῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
 τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων, 440
 οὔτε μιν Ἥελιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
 οὔτ' ὄμβρος περᾶσκε διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνῇ
 ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἠλιθα πολλῇ.

420 ἄρσενά] πίονα Mon. 423 δάσσαντό τε μοίρας k R¹²:
 ἐρύσαντο vulg.: ἐρύσαντό τε πάντα egh i R⁴, cf. ξ 431 431 ἐπέβαν
 a e g i: προσέφαν o 432 παρνησὸν j 433 ἀρούραις f U⁶ Strabo 3
 435 βῆσας a Br U⁷: βῆσας g M² R² βῆσσα ἢ μὲν τοῦ ὄρους ἐν
 δυσλ σσ. πόλις δέ τις Βῆσα ἐν τῇ Βοιωτίᾳ [B 532] γράφεται καὶ δι' ἐνός
 Eust. 436 ἴχνη g Mon. Pal. R² Eust. 1870. 26: ἦν μὲν γὰρ καὶ
 ἴχνη γράψαι διὰ τοῦ ἦ Eust.: ἴχνη' O 440 διάη k P⁵ U² U⁸: διαίει
 cet. ἐόντων j k

τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῦν,
 ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο, 445
 φρίξας εὖ λοφίην, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
 στῆ ρ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρῶτιστος Ὀδυσσεὺς
 ἔσσυτ' ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
 οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
 γουνὸς ὑπερ, πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι 450
 λικριφίς ἀίξας, οὐδ' ὀστέον ἔκετο φωτός.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε φαινεοῦ δουρὸς ἀκωκῆ·
 κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κουίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφιπένοντο, 455
 ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
 δῆσαν ἐπισταμένως, ἐπαιοιδῆ δ' αἷμα κελαιὸν
 ἔσχεθον, αἶψα δ' ἔκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκος τε καὶ νιέες Αὐτολύκοιο
 εὖ ἰησάμενοι ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες 460
 καρπαλίμως χαίροντα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμπον
 εἰς Ἰθάκην. τῷ μὲν ῥα πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 χαῖρον νοστήσαντι καὶ ἐξερέεινον ἅπαντα,
 οὐλὴν ὅττι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν
 ὡς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι, 465
 Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν νιάσιν Αὐτολύκοιο.

Τὴν γρηῦς χεῖρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα
 γυνὴ ρ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι
 ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, κανάχησε δὲ χαλκός,
 ἂψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ. 470
 τὴν δ' ἄμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα, τῷ δέ οἱ ὄσσε

444 τῶν δ' **CP** L⁵: τῶν U⁵: τὴν C ποδοῦσιν f Bg: ἦλθε ποσσίν j
 445 οὖς Mon. v. l. ap. Eust. 446 εὐλοφιὴν q L⁴ Pal. R²: ἐς λοφίην o
 455 ἀμφιπένοντο g L⁵ Mon. Z: ἀμφεπ. cet.: ἀμφιέποντο U⁸
 458 om. R⁴ V⁴ φίλα V¹, cf. h. Dem. 107, 180 461 φίλην ἐς
 πατρίδ' g R²: φίλως ἐς q: φίλως χαίροντες vulg.: φίλην χαίροντες ed.
 pg.: φίλως δ' ἀπέπεμπον C 463 ἅπαντα V¹: ἕκαστα cet., cf. p 70
 466 om. R⁴ 467 καταπρηνέσσι x C Mon. P² R² 469 om. Plut.
 vit. Hom. ii, 217

δακρῶφι πλήσθεν, θαλερῇ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
 “ ἦ μάλ’ Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ’ ἐγώ γε
 πρὶν ἔγνω, πρὶν πάντα ἄνακτ’ ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.” 475

Ἡ καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
 πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιω ἔνδον ἐόντα.
 ἦ δ’ οὐτ’ ἀθρήσαι δύνατ’ ἀντίη οὔτε νοῆσαι·
 τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 χεῖρ’ ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι, 480

τῇ δ’ ἐτέρῃ ἔθεν ἄσπον ἐρύσσατο φώνησέν τε·
 “ μαῖα, τίη μ’ ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ’ ἔτρεφες αὐτῇ
 τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ’ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
 ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαίαν.
 ἀλλ’ ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, 485
 σίγα, μή τίς τ’ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
 ὦδε γὰρ ἐξερῶ, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ χ’ ὑπ’ ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
 οὐδὲ τροφοῦ οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὅπποτ’ ἂν ἄλλας
 ὁμῶς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας.” 490

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια·
 “ τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 οἴσθα μὲν οἶον ἐμὸν μένος ἔμπεδον οὐδ’ ἐπιεικτόν,
 ἔξω δ’ ὡς ὅτε τις στερρῇ λίθος ἢ σίδηρος.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 495
 εἴ χ’ ὑπὸ σοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
 δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 αἱ τέ σ’ ἀτιμάζουσι καὶ αἱ νηλίτιδες εἰσι.”

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μὲν θήσεται; οὐδέ τί σε χρεή. 500

474 μάλ’] σύ γ’ g j P²⁸ οὐ σέ τ’ ἔγωγε j 487 καὶ μὴν j o L⁴: τὸ δὲ
 καὶ g R²: καὶ κεν vulg. 490 κτείνωμι j M² Mon. P² R¹³: -ωμι
 U², v. l. ap. Eust.: -οιμι a d: -αιμι cet. 494 στερρῇ d P¹ ἔξω δ’
 ἢ ὅτε περ κρατερῆ δρῶς ἢ σίδηρος Plut. garrul. 506 A 498 νηλιτίδες
 a c g i v. l. ap. Eust.: νηλιτεῖς vulg.: νηλητεῖς j Br Mon., cf. π 317
 χ 418

εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι καὶ εἴσομ' ἐκάστην·
ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.”

ἌΩς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
οἰσομένη ποδάμπιτρα· τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ, 505

αὐτίς ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
θερσόμενος, οὐλλῆν δὲ κατὰ ρακέεσσι κάλυψε.
τοῖσι δὲ μύθων ἄρχε περίφρων Πηνελόπεια·
“ἔξινε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἔσσεται ἠδέος ὦρη, 510

ὄν τινά γ' ὕπνος ἔλοι γλυκερός, καὶ κηδόμενόν περ.
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὄδυρομένη, γοόωσα,
ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὀρώωσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ·
αὐτὰρ ἐπεὶ νύξ ἔλθη, ἔλησί τε κοῖτος ἅπαντας, 515

κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκναὶ δέ μοι ἀμφ' ἄδιδὸν κῆρ
ὀξεῖαι μελεδῶναι ὄδυρομένην ἐρέθουσιν.
ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηῖς ἀηδῶν,
καλὸν ἀείδησιν ἕαρος νέον ἰσταμένοιο, 520

ἧ τε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν,
παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἰτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῶ
κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθιοιο ἀνακτος,

ὥς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἧὲ μένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω, 525
κτῆσι ἐμήν, δμῳάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν,
ἧ ἧδὲ ἄμ' ἔπωμαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος

504 τὰ δὲ f 506 δίφρον] διος j Mon. 508 ἄρχε codd.
517 μελεδῶνες a e h k 518 ὥς καὶ Strab. 665 πανδαρέη k : πανδά-
ρεω b : πανδαρέως An. Ox. iv. 313, cf. v 66 520 δένδρων e M²
521 πολυδευκέα quid. ap. Ael. H. N. v. 38 522 Ἰτυλον v. l. ap.
Eust.: Ἰακτυλος Hellad. in Phot. bibl. 531 A 20 523 κοῦρος
U⁶: κοῦροι U⁷ Ζήταο v. l. ap. Eust.: Ζήτης ὁ Βορέου παῖς Hellad.
524 ὕρωεν a i U⁵: ὀρίνεται Eust. 1875. 58 525 ἰεμένω j παρ
a d f H³

μνᾶται ἐνὶ μεγάροισι, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα,
 παῖς δ' ἔμὸς ἦος ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων, 530
 γήμασθ' οὐ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν·
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἤβης μέτρον ἰκάνει,
 καὶ δὴ μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
 κτήσιος ἀσχαλῶν, τήν οἱ κατέδουσι ν' Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄκουσον. 535

χῆνές μοι κατὰ οἶκον εἰκόσι πυρὸν ἔδουσι
 ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
 ἐλθῶν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχειλῆς
 πᾶσι κατ' ἀνχέν' ἔαξε καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
 ἀθρόοι ἐν μεγάροισι, ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρηθι. 540

αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκων ἐν περ ὄνειρῳ,
 ἀμφὶ δ' ἔμ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιοί,
 οἴκτρ' ὀλοφυρομένην ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
 ἀψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάθρῳ,
 φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε φώνησέν τε· 545

‘ θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
 χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
 ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω.’ 550
 ὧς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελιθεῖς ὕπνος ἀνήκε·
 παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
 πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἦχι πάρος περ.”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ ὦ γύναι, οὐ πως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον 555
 ἄλλη ἀποκλίναντ', ἐπεὶ ἦ ρά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς
 πέφραδ' ὅπως τελέει· μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὄλεθρος

529 ἄποινα p: δῶρα Mon. 530 ἔως (εἴως) μὲν codd. corr. Nauck
 532 ἴκηται e 534 ἀσχάλλων e 539 ἀνχέν' ἔηξε Herod.
 π. μόν. λέξ. i. 15, cf. γ 298 ε 385: ἀνχένας ἦξε codd. 540 μεγάρῳ
 ἀ e f r P¹: ἐκ μεγάρων P² ἠέρα v. l. ap. Eust. δῖον a g j k r
 547 ἐστί e M² 557 τελέση d P¹: -ει f: τελέθει e M²

19. Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

πάσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κήρας ἀλύξει."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 " ξεῖν', ἦ τοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι 560
 γίνονται, οὐδέ τι πάντα τελεῖται ἀνθρώποισι.
 δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὄνειρων·
 αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
 τῶν οἳ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
 οἳ ῥ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες· 565
 οἳ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
 οἳ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὄτομαι αἰνὸν ὄνειρον
 ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 570
 ἦδε δὴ ἧὼς εἰσι δυσώνυμος, ἦ μ' Ὀδυσῆος
 οἴκου ἀποσχίσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
 τοὺς πελέκεας, τοὺς κείνος ἐνὶ μεγάρουσιν εἴοισιν
 ἴστασχ' ἐξείης, δρυόχους ὥς, δῶδεκα πάντας·
 στὰς δ' ὅ γε πολλὸν ἀνευθε διαρρίπτασκεν οἷστόν. 575
 νῦν δὲ μνηστήρεσσι ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
 ὅς δέ κε ῥήϊτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι
 καὶ διοίστευση πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
 κουνίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότιοι, 580
 τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὄτομαι ἐν περ ὀνείρω."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 " ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδω Ὀδυσῆος,
 μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἐνὶ τοῦτον ἄεθλον·
 πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς, 585
 πρὶν τούτους τόδε τόξον ἐύξοον ἀμφαφόοντας

558 a μνηστήρων οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέου ὀδυσῆος b ἀνέρες ὑβρίζοντες
 ἀτάσθαλα μηχανόωνται hab. a f r, marg. N U⁶ (= v 369, 370)
 562 ἀμενηναὶ P³: ψευστάων E. M. Phot. Suid. in v. τυφλῶν 569 εἴ
 g R² 572 αεθλα P²³ 575 διεργ-Br οἰστών g R²⁸ 576 τόνδε
 j: τοῦτο leg. Eust. 577 ὅς δ' ἐκ, γρ. R⁷ 581 τότε g R², v. om.
 P²⁵ 584 τοῦτο νόημα Pal. 586 ποτε, γρ. H³ V⁴

19. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

νευρήν τ' ἔντανύσαι διοϊστεύσαι τε σιδήρου.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “ εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
 τέρπειν, οὗ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη. 590

ἀλλ' οὐ γάρ πως ἔστιν αὐπνους ἔμμεναι αἰὲν
 ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἐκάστω μοῖραν ἔθηκαν
 ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.

ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβάσασα
 λέξομαι εἰς εὐνήν, ἣ μοι στονόεσσα τέτυκται, 595

αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἔξ οὔ Ὀδυσσεὺς
 οἴχετ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
 ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ἣ χαμάδις στορέσας ἦ τοι κατὰ δέμνια θέντων.”

Ἔως εἰποῦσ' ἀνέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα, 600
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
 ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβάσασα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ

κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιω, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἠδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

587 σίδηρον Br V⁴ . 595 λέξω g R² 597 ῥχ. codd. 599 χαμάδι
 Eust. : χερμάδι U⁶

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Τ

Αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 κὰμ μὲν ἀδέψητου βοέην στόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθε
 κώεα πόλλ' οἴων, τοὺς ἱρέυεσκον Ἀχαιοί·
 Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 5
 κεῖτ' ἐγρηγορών· ταὶ δ' ἐκ μεγάρου γυναιῖκες
 ἦσαν, αἱ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
 ἀλλήλησι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 πολλὰ δὲ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 10
 ἦε μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἐκάστη,
 ἦ ἔτ' ἐῶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
 ὕστατα καὶ πύματα, κραδίῃ δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
 ὥς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα
 ἄνδρ' ἀγνοήσασ' ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι, 15
 ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένον κακὰ ἔργα·
 στήθος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
 “ τέτλαθι δῆ, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
 ἦματι τῷ ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἦσθιε Κύκλωψ
 ἰφθίμους ἐτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις 20
 ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο οἰόμενον θανέεσθαι.”

6 ἐγρηγορέων Galen. de Hipp. et Plat. dogm. iii. 266 (v. 304 K) ut
 conī. Bothe 7 ἐμισγεσκον τοπάρου περ ο πάρουθεν Galen.
 l. c. An. Ox. i. 377. 1 8 ἀλλήλοισι c p C L⁵ P⁵ Pal. Galen. l. c.
γέλω τε καὶ a k Pal. P¹ Eust. : γέλων fh p : γέλωτα καὶ vulg. :
 γελῶων (sc. γέλῳ) j 9 ὠρίνετο ο 12 ἐῶ g i j l : ἐᾶ vulg. :
 ἦέτ' g j : ἦε τεῶ a 14 ἀπαλῆσι d U⁸ Plut. vit. Hom. ii. 86 : -οῖσι
 Galen. l. c. 16 ἀγαζομένου Galen. : ἀγανομένου Br 19 ὅτε
 τοι e g i j Galen. l. c. 20 δὲ ἔτλης Galen. l. c.

ὦς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
 τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
 νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο, 25
 ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 αἰόλλη, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι,
 ὡς ἄρ' ὃ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσεται μερμηρίζων
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει 30
 μῦνος ἐὼν πολέσι. σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη
 οὐρανόθεν καταβάσα· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί·
 στη δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
 “τίπτ' αὐτ' ἐγρήσσεις, πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;
 οἶκος μὲν τοι ὄδ' ἐστί, γυνὴ δέ τοι ἦδ' ἐνὶ οἴκῳ
 καὶ πάϊς, οἶόν ποῦ τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα.” 35

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τί μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
 ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω,
 μῦνος ἐὼν· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι. 40
 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μείζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
 εἴ περ γὰρ κτείναιμι Διὸς τε σέθεν τε ἔκητι,
 πῆ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὰ σε φράζεσθαι ἄνωγα.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερεῖονι πείθεθ' ἑταίρω, 45
 ὅς περ θνητὸς τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 ἀτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, διαμπερὲς ἦ σε φυλάσσω
 ἐν πάντεσσι πόνοισι. ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
 εἴ περ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
 νῶϊ περισταῖεν, κτεῖναι μεμαῶτες Ἄρηϊ, 50

23 πείσει a f Meletius An. Ox. iii. 98. 4: πειθοῖ U⁶, gl. H³ U⁵
 27 αἰώλη Br V⁴, U⁸ uv. 34 ἦδ'] ὦδ' g k R² ed. pr. 42 τ' ἀέκητι
 g R² R⁴ corr. ed. pr. 43 τόδε g i: τόδε σε e 45 θαρσει
 εταιρω P¹⁹ 46 om. a ὡσπερ L⁸ Pal. ed. pr. οἶδεν] ε... P¹⁹
 48 πόνοισιν a g r C Mon.]πων ερεω P¹⁹ 49 περ γὰρ g

καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
 ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνὴρ καὶ τὸ φυλάσσειν
 πάννυχον ἐγρήσσοντα, κακῶν δ' ὑποδύσει ἤδη.”

Ἵως φάτο, καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευεν,
 αὐτὴ δ' ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἀφίκετο διὰ θεάων. 55

εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 λυσιμελής, ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κεδνὰ ἰδυῖα,
 κλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὄν κατὰ θυμόν,
 Ἄρτεμιδι πρῶτιστον ἐπεύξατο διὰ γυναικῶν 60

“Ἄρτεμι, πότνα θεά, θύγατερ Διός, αἶθε μοι ἤδη
 ἴὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμόν ἔλοιο
 αὐτίκα νῦν, ἧ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
 οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
 ἐν προχοῆς δὲ βάλοι ἀφορροῦν Ὀκεανοῖο. 65

ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι·
 τῆσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοί, αἱ δ' ἐλίποντο
 ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δι' Ἀφροδίτη
 τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκερῶ καὶ ἠδέϊ οἴνω·

Ἥρῃ δ' αὐτῆσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν 70
 εἶδος καὶ πυνυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἀγνή,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.

εὔτ' Ἀφροδίτη διὰ προσέστιχε μακρὸν Ὀλυμπον,
 κούρης αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο, 75
 ἐς Δία τερπικέρανον—ὁ γάρ τ' εὔ οἶδεν ἅπαντα,
 μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων—
 τόφρα δὲ τὰς κούρας ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο

καὶ ῥ' ἔδοσαν στυγερῆσιν ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
 ὡς ἔμ' αἰστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἧέ μ' εὐπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα 80

51 βοας κα[.]τα[.] . . p¹⁹ 51 a]ειας απ[p¹⁹ 52]πνος
 ε. . . επικ[p¹⁹ 53 om. p¹⁹ 55 ἀπέστιχε p¹⁹ Mon., cf. O 572
 55 a]ρος με[p¹⁹ 58 a]σθεν ακην εχον οι p¹⁹
 60 θεάων eg i L⁴ 68 κομιζε p¹⁹ 79 ἔχουσαι U⁶

ὄσσομένη καὶ γαῖαν ὑπο στυγερὴν ἀφικοίμην,
 μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὅπποτε κέν τις
 ἦματα μὲν κλαίῃ, πυκνῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
 νύκτας δ' ὕπνος ἔχρισω—ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἀπάντων, 85
 ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ—
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνειράτ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 τῆδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἵκελος αὐτῷ,
 τοῖος ἐὼν οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἦδη.” 90

ἄΩς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.
 τῆς δ' ἄρα κλαιούσης ὅπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
 ἦδη γιγνώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῆφι.
 χλαῖναν μὲν συνελῶν καὶ κώεα, τοῖσιω ἐνεῦδεν, 95
 ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοείην
 θῆκε θύραζε φέρων, Διὶ δ' εὔξατο χεῖρας ἀνασχών·
 “Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὕγρην
 ἦγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λήην,
 φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων 100
 ἔνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.”

ἄΩς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς,
 αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
 φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς 105
 πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι ἦατο ποιμένι λαῶν,
 τῆσιω δῶδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναικες
 ἀλφίτα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
 αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὐδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν,

83 om. dr P¹ ἔχει g: ἔχειν cet. 83a ἦτοι μὲν τε βροτῶν
 ἄλλος ὃ πένθος ἰκάνει d 84 ἦματι d 85 ἔλυσιν aj ἐπέλυσεν
 L⁵ O ἅπαντας ei q C Pal. 86 ἀμφεκάλυψεν d Voss 96 θρόνον
 f ioi φανῆναι g, P⁵ ss. 106 εἶατο codd.: εἶατο v. l. ant. (ψιλῶς,
 ἴν' ἧ ἦσαν schol.) 107 τῆσι δὲ Br P³ R⁴ U⁶: τοῖσιω cf H³ Pal.:
 τοῖσιω δὲ d 108 ἀλείφατα bcde: ἀλίφατα g

ἦ δὲ μί' οὐ πω παύετ', ἀφαιροτάτη δ' ἐτέτυκτο· 110
 ἦ ῥα μύλην στήσασα ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι·
 “Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
 ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐδὲ ποθι νέφος ἐστὶ· τέρας νύ τεψ τόδε φαίνεις.
 κρήνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῆ ἔπος, ὅττι κεν εἶπω· 115
 μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἡματι τῷδε
 ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινῆν,
 οἳ δὴ μοι καμάτῳ θυμαλγεί γούνατ' ἔλυσαν
 ἄλφιστα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.”

Ἄς ἄρ' ἔφη, χαίρειν δὲ κληδόνι δίος Ὀδυσσεὺς 120
 Ζηνός τε βροντῆ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.

Αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
 ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρη ἀκάματον πῦρ.
 Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φώς,
 εἵματα ἐσδάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὦμῳ· 125
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπε·
 “μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ
 εὐνῆ καὶ σίτῳ, ἣ αὐτῶς κεῖται ἀκηδής; 130
 τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα·
 ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
 χεῖρονα, τὸν δέ τ' ἀρείον' ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια· 135
 “οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόω.
 οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός,
 σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινῆμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,

110 μὲν g: μιν j ἀβροτάτη a 115 κρήνον j: κρίνον C
 123 ἐγρόμεναι a j k p ἐνέκαιον q 125 ὦμοις j k R⁴ 129 πῶς
 τὸν ξεῖνον c e g i Pal. Eust. 130 αὐτός g 131 ἐμοὶ g ed. pr.
 132 ἐκπλήγδην g 134 φίλη τροφὸς e P²⁸ Ma Mon.
 135 αἰτιόωιο U⁶: αἰτιόωντο j: -ωτε U⁸ 136 οἶνον O P⁴ U⁴ Eust. 1886. 19

ἣ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμοῦσιν,
 αὐτὰρ ὃ γ', ὥς τις πάμπαν οἷζυρός καὶ ἄποτμος, 149
 οὐκ ἔθει' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδει,
 ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἴων
 ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.”

ἌΩς φάτο, Τηλέμαχος δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
 ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἔποντο. 145
 βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ' ἔϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

ἣ δ' αὐτε δμοῦσιν ἐκέκλετο διὰ γυναικῶν,
 Εὐρύκλει', ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·

“ἀγρεῖθ', αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
 ῥάσσατέ τ' ἐν τε θρόνοισι εὐποιήτοισι τάπητας 150
 βάλλετε πορφυρέους· αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας

πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητήρας
 καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ

ἔρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἴσετε θάσσον ἰούσαι.
 οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο, 155

ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή.”

ἌΩς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.

αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον,

αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.

Ἔς δ' ἦλθον ὀρηστήρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα 160

εἶ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, ταὶ δὲ γυναῖκες

ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης

τρεῖς σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.

καὶ τοὺς μὲν ῥ' εἶασε καθ' ἔρκεα καλὰ νέμεσθαι,

αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μελιχίοισι· 165

“ξεῖν', ἣ ἄρ τί σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,

140 ὅστις **bg** Br C L⁴ U⁵ 143 ἔδραθεν ἐν **g** M² Eust. 145 om.

d L⁵ P¹ 149 ἀγρεῖσθαι μὲν **a** : ἀγρεῖθ' ἐμὸν **q** ποιπνύουσαι **g**

Mon. ed. pr. : ποιπνήσασαι **a** Br 150 ῥάσσατέ **f** P³ : ἔάσατε **j**

ξεν] εἶ P⁵ θῶνοισιν U² U⁸ (? θῶκοισιν) 151 πορφυρέας **eg**

152 om. **q** 159 δῶμα **eg** Pal. 160 ἐκ **bcdf** P¹ U⁵ U⁸

μνηστῆρες **g** L⁴ U⁸ ἀχαιῶν **aj** Br 166 ἣ ἄρα τι **a**

Br V⁴

ἦέ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τὸ πάρος περ;"

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

“ αἶ γὰρ δὴ, Εὖμαιε, θεοὶ τισαίατο λώβην,

ἦν οἷδ' ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται

170

οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσω.”

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,

ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,

αἶγας ἄγων αἶ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,

δέλπνον μνηστήρησσι· δύω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες.

175

καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,

αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσηῖδα κερτομοίοισι

“ ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνήσεις κατὰ δῶμα

ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεισθα θύραζε;

πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι οἴω

180

πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον

αἰτίσεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.”

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.

Τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

βοῦν στεῖραν μνηστήρησιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.

186

πορθμῆες δ' ἄρα τοὺς γε διήγαγον, οἳ τε καὶ ἄλλους

ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.

καὶ τὰ μὲν εἶ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,

αὐτὸς δ' αὐτ' ἐρέεψε συβώτην ἄγχι παραστάς·

190

“ τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλουθε, συβῶτα,

ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεται εἶναι

ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;

δύσμορος, ἣ τε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι·

ἀλλὰ θεοὶ δυνώσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,

195

167 ἦέ τ' a: ἦ ἔτ' Br P⁵: ἦ ἔσ' U⁵ 170 ἀτάσθαλα a j k Eust.:
ἀεικέα cet. 173 ἀγχίμολος O σφίσι μετήλυθε U⁵ 176 τὰς a j

Br L⁸, U⁵ corr. v. l. ap. Eust. (τινα τῶν ἀντιγράφων), τοὺς cet. (ταῖς R⁹)
κατέδησεν a g j: -αν cet. 182 ἄλλαι b c d f g: ἄλλοθι cet.

186 οἴας Mon., γρ. U⁵ 188 ὅτε τις g: ὅτε i: ὅστις o ἐπ' εὐρέα
νῶτα θαλάσσης k 189 εἶ] αῦ a Br: οἶν g i 195 διόωσι Mon. P²

ὄππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται οἰζύν.”

Ἡ καὶ δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παραστάς,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“χαῖρε, πάτερ ᾧ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς περ ὀπίσσω
ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσι. 200
Ζεῦ πάτερ, οὗ τις σείο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεται αὐτός,
μισογέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλείοισιν.
ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυνται δέ μοι ὅσσε
μνησαμένῳ Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κείνουν οἶτω 205
τοιάδε λαίφε’ ἔχοντα κατ’ ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,
εἴ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο.
εἰ δ’ ἤδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
ὦ μοι ἔπειτ’ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ’ ἐπὶ βουσὶν
εἶσ’ ἔτι τυτθὸν ἐόντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ. 210
νῦν δ’ αἰ μὲν γίγνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
ἀνδρὶ γ’ ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
τὰς δ’ ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμενά σφισιν αὐτοῖς
ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
οὐδ’ ὄπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη 215
κτῆματα δάσασσθαι δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος.
αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
πόλλ’ ἐπιδιωεῖται· μάλα μὲν κακὸν νῖος ἐόντος
ἄλλων δῆμον ἰκέσθαι ἰόντ’ αὐτῆσι βόεσσιν,
ἄνδρας ἔς ἀλλοδαπούς· τὸ δὲ ῥίγιον αὐθι μένοντα 220
βουσὶν ἐπ’ ἀλλοτρίησι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
ἔξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ’ ἀνεκτὰ πέλονται

197 om. P²⁸ add. mg. 199 ἔσπερ P²⁸ Mon. Eust. : ὡσπερ cet.,
cf. σ 122 200 πολλοῖσιν g p 202 αὐτοῦς e 204 παρειὰ h k
205 μνησάμενος j 211 ἄλλω a h j k o p 212 ἀπεσταχύοιτο a :
ὑποσταχύωτο Eust. 215 φρονέουσι L⁵ Pal. : τροπέουσι O 216 πατρὸς
δὴν οἰχομένοιο d 219 ἄλλον e g L¹ v. l. ap. Eust. αὐτοῖσι c d
L⁵ U⁸ 221 ἀλλοτρίοισι d H³ U⁸ 222 ἐντροφέων a Bg : ἐντροφέων
j Mon. (9 rubr. marg. P⁵), γρ. O R¹²

ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον οἶομαι, εἴ ποθεν ἔλθῶν
ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη." 225

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἕοικας,
γιγνώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὃ τοι πινυτὴ φρένας ἔκει,
τοῦνεκά τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα,
ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
ἣ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·
σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεται, αἶ κ' ἐθέλησθα,
κτεινομένους μνηστήρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανεύουσι.” 230

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ· 235
“αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
γνοίης χ' οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.”

ὣς δ' αὐτῶς Εὐμαιὸς ἐπέυξατο πᾶσι θεοῖσι
νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.

ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 240
μνηστήρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.

τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 245
“ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἦδε γε βουλή,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.”

ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
ἐλθόντες δ' εἰς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο
χλαίνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
οἳ δ' ἰέρευον οἷς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας, 250
ἴρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, ἐν δέ τε οἴνου
κρητῆρσιν κερῶωντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.

230 πρῶτα ζεὺς g ἕπατος καὶ ἀριστος k Pal. (cf. τ 303) 233 ἐσό-
ψεται aj Mon. 237 ἐμοι o Mon. ἄπτοι k U⁸ 245 ἣ δέ
τε e M² : ἣ δέ e g 249 κατέθηκαν e 250 μεγάλας O, ed. pr.
252 ἐν δ' ἄρα οἶνον a e g i Mon. P⁵ 253 κερῶωντο b c d L⁴ P¹
Eust. : κερᾶσαντο cet.

σῆτον δέ σφ' ἐπένοιμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
καλοῖς ἐν κανέοισιν, εἰνοχοεὶ δὲ Μελανθεύς. 255
οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.

Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
ἐντὸς εὖσταθῆος μεγάρου, παρὰ λαῖνον οὐδόν,
δίφρον ἀεικέλιον καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν·
πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἴνου ἔχευεν 260
ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

“ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὗ τοι δήμιός ἐστιν
οἶκος ὄδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κείνος. 265
ὕμεις δέ, μνηστήρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπέης
καὶ χειρῶν, ἵνα μὴ τις ἕρις καὶ νεῖκος ὄρηται.”

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός· 270

“καὶ χαλεπὸν περ ἔοντα δεχόμεθα μῦθον Ἀχαιοὶ
Τηλεμάχον· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
οὐ γὰρ Ζεὺς εἶασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἦδη
παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγύν περ ἔοντ' ἀγορητήν.”

ἌΩς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων. 275
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστνυ θεῶν ἱερὴν ἐκατόμβην
ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ἄλσος ὑπο σκιερὸν ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα· 280
πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν οἱ πονέοντο
ἴσην, ὡς αὐτοὶ περ ἐλάγχχανον· ὦς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεῖοιο.

Μνηστήρας δ' οὐ πάμπαν ἀγήγορας εἶα Ἀθήνη

255 ἐφνοχ. codd., cf. ο 141 259 καταθεὶς a j k (καθεὶς L⁴ L⁵) Eust.
Ag. Poet. 1458 b 29: παραθεὶς cet. 260 μοῖραν ο L² U⁸ 267 χεῖρας
g 281 οἱ δ' ἐπέοντο e g i 282 αὐτοὶ τε λάγχχανον g

λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον 285
 δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
 ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια εἰδώς,
 Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμη δ' ἐνὶ οἰκίᾳ ναίεν·
 ὃς δὴ τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς θεσπεσίοισι
 μνάσκετ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα. 290
 ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
 “κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήγορες, ὄφρα τι εἴπω·
 μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
 ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
 ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ' ἴκηται. 295
 ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
 ἦε λοετροχόφῳ δῶη γέρας ἠέ τῷ ἄλλῳ
 δμῶων, οἷ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.”
 ὧς εἰπὼν ἔρριψε βοδὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
 κείμενον ἐκ κανέοιο λαβῶν· ὁ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς 300
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν, μείδησε δὲ θυμῷ
 σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὐδμητον βάλε τοίχον.
 Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·
 “Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
 οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός. 305
 ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ δξυόεντι,
 καὶ κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατῆρ τάφον ἀμφιπονεῖτο
 ἐνθάδε. τῷ μὴ τίς μοι ἀεικειάς ἐνὶ οἴκῳ
 φαινέτω· ἦδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
 ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα. 310
 ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
 μῆλων σφαζομένων οἴνοιο τε πινομένοιο
 καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.

286 λαερτιάδεω ὀδυσῆος L⁵ O U⁸, marg. P²: λαερτιάδην ὀδυσῆα cet.
 (= σ 348) 288 ναίων egi: μένε j 289 θεσπεσίοισι ajk
 Eust.: πατρὸς εἰὼο cet. 296 ἀλλά τε gi U⁵ 302 σαρδάνιον
 P²⁸ H³ Mon. Ca corr. Plat. rep. 337 A (μάλα σαρδάνιον) Paus. x. 17. 13
 al. Eust.: σαρδόνιον codd. (cf. Lucius Tarrhaeus in schol. Plat.) μέγα
 v. l. ap. Eust., cf. p 306 307 ἀμφεπ. codd. praeter Pal., cf. τ 455
 308 δημωι P²⁸ 311 τετλάμεν d

ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ρέζετε δυσμενέοντες·
 εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κτείναι μενεαίνετε χαλκῶ, 315
 καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἶη
 τεθναμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὄραασθαι,
 ξείνους τε στυφελιζομένους δμῶάς τε γυναῖκας
 ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα καλά.”

ᾠΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· 320
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·
 “ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
 ἀντιβίους ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαῖνοι
 μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε μήτε τιw' ἄλλον
 δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο. 325

Τηλεμάχῳ δὲ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
 ἥπιον, εἴ σφωῖν κραδίῃ ἄδοι ἀμφοτέροισιν.
 ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιw ἐώλπει
 νοστήσειw Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
 τόφρ' οὐ τις νέμεσιs μενέμεν τ' ἦν ἰσχέμεναί τε 330
 μνηστῆρας κατὰ δώματ', ἐπεὶ τότε κέρδιον ἦεν,
 εἰ νόστησ' Ὀδυσσεὺs καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
 νῦν δ' ἤδη τότε δῆλον, ὅ τ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιw.
 ἀλλ' ἄγε σῆ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
 γήμασθ' ὅs τις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλείστα πόρησιw, 335
 ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρῷα πάντα νέμῃαι,
 ἔσθων καὶ πίνων, ἢ δ' ἄλλον δῶμα κομίζῃ.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 “οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸs ἐμοῖο,
 ὅs που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται, 340
 οὐ τι διατρίβω μητρὸs γάμον, ἀλλὰ κελεύω
 γήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλη, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.

315 εἰ δ' ἤδη μ' a g j Eust. : εἰ δὴ μή μ' cet. (εἰ δὴ μὲν μ' M²)
 θυμῶ Mon., γρ. R¹² 316 ἦεν a e f, cf. 331 317 ἢ τὰδ' αἰὲν
 i a : ἢε τὰδ' αἰὲν U⁸ : cf. π 107 327 κραδίην g Mon. 328 ἐώλπει
 L⁸ 329 ita L⁴ L⁵ : -σαι cet. 331 εἶη P⁵ 335 om. g
 337 δῶμαθ' ἵκηται Eust. 340 ὄπ(π)ου g j ἢε φθίται f L⁴ P¹ U² :
 ἐφθίεται j 342 πόρησι r (δίδωσι Eust.), cf. 335

αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάρουο δῖεσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.”

Ἦς φάτο Τηλέμαχος· μνηστήρησι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄσβεστον γέλω ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα. 346

οἱ δ' ἦδη γναθμοῖσι γελῶων ἀλλοτρίοισιν,
αἰμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὅσσε δ' ἄρα σφέων
δακρυόφιῳ πίμπλαντο, γόον δ' ὠίετο θυμός.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής· 350

“ ἄ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
εἰλύεται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γούνα,
οἰμωγὴ δὲ δέδηγε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλά τε μεσοῦμαι·
εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή, 355
ιεμένων Ἐρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος δὲ
οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλὺς.”

Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασσαν.
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἄρχ' ἀγορεύει·
“ ἀφραίνει ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς. 360
ἀλλά μιν αἴψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκει.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής·
“ Εὐρύμαχ', οὐ τί σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆς ὀπάσειν·
εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἄμφω 365
καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικῆς.
τοῖς ἔξιμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ἕμμιν
ἐρχόμενον, τό κεν οὐ τις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἀλέαιτο
μνηστήρων, οἱ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσῆος
ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.” 370

346 γέλον **de** ed. pr. 347 γελώων **U**⁵ **Eust.** ed. pr., cf. 390

348 τ' ἤσθιον **g** 351 δαιμόνιοι **Plat. Ion 539 A** 352 γυῖα **ib.**

354 **om. Plato l. c.** ἐρράδαται **g k**: -εται **M**⁴ **Heracl. Alleg.**

Hom. 73, cf. η 86, 95, 113 355 πλέων **afgk Pal. P**¹ 358 οἱ δέ

τε **Mon., γρ. R**¹² 359 ἦρχε **codd.** 362 εἴσκεις **M**² **P**⁵, **H**³ **ss.** :

εἴσκει **e** 368 οὐ μὲν **hdfk H**³ 369 ἀνδρῶν οἱ **k, γρ. ἀνδρῶν**

οἱ κατὰ δῶματ' ὀδυσσῆος **θείοιο c, cf. 298 σ 417**

ἄΩς εἰπὼν ἐξῆλθε δόμων εὖ ναιεταόντων,
 ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὀρώοντες
 Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελώοντες·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερμηροεόντων· 375

“ Τηλέμαχ', οὐ τις σείο κακοξενιώτερος ἄλλος·
 οἶον μὲν τινα τοῦτου ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
 σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον, οὐδέ τι ἔργων
 ἔμπαιον οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὐτως ἄχθος ἀρούρης.
 ἄλλος δ' αὐτέ τις οὗτος ἀνέστη μαντεύεσθαι. 380
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
 τοὺς ξείνους ἐν νηϊ πολυκλήϊδι βαλόοντες
 ἐς Σικελοὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.”

ἄΩς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
 ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δέγμενος αἰεὶ, 385
 ὅπποτε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.

Ἢ δὲ κατ' ἀντηστω θεμένη περικαλλέα δίφρον
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
 ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἐκάστου μῦθον ἄκουε.
 δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελώοντες τετύκοντο 390
 ἠδὺ τε καὶ μενοεικές, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἴερευσαν·
 δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
 οἶον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
 θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανώοντο.

374 θαύμαζον **k**, γρ. H³, Eust. (α 382) ξείνω **g**: ξείνοιο **j p**
 377 ἄγεις v. l. ap. Eust. 379 ἔμπεον **e M**²: ἔμπεδος **g**: ἔμπειρον **p**
 381 εἰ δὴ τι **i j** Mon. ed. gr.: ἤδη τι **g U**⁵: ἀλλ' εἰ δὴ μοί τι **a**
 Br 386 ἐφείη **g i j** 387 κατανηστί **f** Mon. F¹ R¹: κατανίστην
q: -η **j** Pal.: κατανικρὺ **d** 390 γελοῖωντες Eust. (βέλτιον οὕτω
 γράφειν), cf. 347 σ III

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ

Τῆ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφροσι Πηνελοπείη,
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον
 ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
 κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο οἷο δόμοιο, 5
 εἶλετο δὲ κληῖδ' εὐκαμπέα χειρὶ παχείη
 καλὴν χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπήεν.
 βῆ δ' ἵμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
 ἔσχατον· ἔνθα δὲ οἱ κειμήλια κείμενα ἄνακτος,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος. 10
 ἔνθα δὲ τόξον κείμενον παλίντονον ἠδὲ φαρέτρη
 ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονούεντες οἴστοι,
 δῶρα τὰ οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας
 Ἰφίτος Εὐρυτίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισι.
 τῷ δ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοισιν 15
 οἴκῳ ἐν Ὀρτιλόχοιο δαΐφρονος. ἦ τοι Ὀδυσσεὺς
 ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ρά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
 μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
 νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς 20
 παιδνὸς ἑών· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ ἄλλοι τε γέροντες.
 Ἰφίτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἳ οἱ ὄλοντο
 δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·
 αἱ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γέγοντο,

3 θέμεναι fgj 6 ἐπικαμπέα Mon. : ἐνκαμπέα U¹ in ras.
 χειρὶ φίλῃσι quidam in Et. Flor. Miller Mél. 308 (μετέγραψαν)
 7 Πηνελόπη Strab. 551 in init. χαλκείην a j k Eust. : χρυσεῖην cet.
 11 ἔκειτο a h j k Eust. : κείμετο cet. 13 δῶρα] καλὰ Strabo 367
 15 τῷ H³ L⁸ Pal. P² R⁴ R⁶ 16 ὀρσιλόχοιο f 17 δῆμος
 πᾶς g ὄφειλε k U⁸ Eust.

ἐπεὶ δὴ Διὸς υἷὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον, 25
 φῶθ' Ἑρακλῆα, μεγάλων ἐπίστορα ἔργων,
 ὅς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπῳ αἰδέσατ' οὐδὲ τράπεζαν,
 τὴν ἣν οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν, 30
 ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερόνυχας ἐν μεγάροισι.
 τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συνήντετο, δῶκε δὲ τόξον,
 τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
 κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασι ψηλοῖσι.
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ξίφος ὄξυ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
 ἀρχὴν ξειωσύνης προσκηδέος· οὐδὲ τραπέζῃ 35
 γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἷὸς ἔπεφνε
 Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὅς οἱ τόξον ἔδωκε. τὸ δ' οὐ ποτε δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 ἤρείτ', ἀλλ' αὐτοῦ μνῆμα ξεῖνοιο φίλοιο 40
 κέσκετ' ἐνὶ μεγάροισι, φόρει δέ μιν ἥς ἐπὶ γαίης.
 Ἥ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,
 οὐδόν τε δρυῖνον προσεβήσεται, τὸν ποτε τέκτων
 ξέσσειν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
 ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς· 45
 αὐτίκ' ἄρ' ἦ γ' ἱμάντα θεῶς ἀπέλυσε κορώνης,
 ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας
 ἅντα τιτυσκομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν ἥύτε ταῦρος
 βοσκομένος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
 πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα. 50
 ἦ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ· ἔνθα δὲ χηλοὶ
 ἔστασαν, ἐν δ' ἄρα τῆσι θυνώδεα εἴματ' ἔκειτο.

26 ἥρακλειᾶ c 28 αἰδέσατ' egi: ἠδ- cet., cf. H 93 θ 86
 29 τὴν δὴ οἱ d Eust.: ἦν om. cj U⁸ 31 μετήντετο e 32 μὲν
 ῥ' L⁶ U⁶: μὲν cet. 35 τραπέζης Mon. 36 ἀλλήλω fko ed.
 pr. Eust.: ἀλλήλους a h j Br 41 θέσκετ' fgijk, cf. ξ 521
 42 τὸν om. q 46 θεῆς ἀπέκλεισε O κορώνη L⁴ Pal. U⁸ Eust.
 48 ἀνέβραχεν g 49 τῷ p: τῶς g R¹ R³ R⁸ 52 θυσει-
 δέα O

ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
 αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς οἱ περίκειτο φαεινός.
 ἔζομένη δὲ κατ' αὔθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θέϊσα, 55
 κλαίει μάλα λιγέως, ἐκ δ' ἤϊρεε τόξον ἄνακτος.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτιο γόοιο,
 βῆ ῥ' ἴμεναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστήρας ἀγαυούς
 τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οἴστοι. 60
 τῆ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
 κείτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
 ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
 στή ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
 ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα. 65
 ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη.
 αὐτίκα δὲ μνηστήρσι μετηύδα καὶ φάτο μῦθον·
 “ κέκλυτέ μεν, μνηστήρες ἀγήνορες, οἳ τόδε δῶμα
 ἐχράετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεὶ
 ἀνδρὸς ἀποικομένιοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιw' ἄλλην 70
 μῦθον ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
 ἀλλ' ἐμὲ ἴεμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναιῖκα.
 ἀλλ' ἄγετε, μνηστήρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται' ἄεθλον·
 θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θεῖοιο·
 ὃς δέ κε ῥήϊτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι 75
 καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
 τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην νοσφισσαμένη τότε δῶμα
 κουρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότιοιο,
 τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι οἴομαι ἔν περ ὀνείρω.”
 ἌΩς φάτο, καὶ ῥ' Εὐμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν, 80
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολίον τε σίδηρον.
 δακρύσας δ' Εὐμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκε·

53 εἴλετο a Br, U⁵ ss.: ἐν(ν)υτο g P³ τόξα g R⁴ 56 ἤρει g
 58 ἴμεναι a j k: ἴμεν ἐς cet. 61 ὄγκιους o ss.: ὄγκιον cit.
 Eust. (παροξυτόνως) 65, 66 om. p²⁸ 66 om. c M² Mon. Pal. U⁵
 U³ (= σ 211) 71 γε δύνασθε g

21. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ

κλαίει δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
 Ἄντινοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “ νῆπιοι ἀγροῖῳται, ἐφημέρια φρονέοντες, 85
 ἃ δειλώ, τί νυ δάκρυ κατεΐβητον ἠδὲ γυναικί
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνεται; ἦ τε καὶ ἄλλως
 κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὦλεσ' ἀκοίτην.
 ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἦ δὲ θύραζε
 κλαίεται ἐξελθόντε, κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε, 90
 μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον· οὐ γὰρ οἷω
 ῥηϊδίως τόδε τόξον εὐξοον ἐντανύεσθαι.
 οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν
 οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα,
 καὶ γὰρ μνήμων εἰμί, πᾶσι δ' ἔτι νῆπιος ἦα.” 95
 Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
 νευρὴν ἐντανύειν διοῖστεύσειν τε σιδήρου.
 ἦ τοι οἷστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
 ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν τότ' ἀτίμα
 ἦμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὄρνυε πάντας ἐταίρους. 100
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειψ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο·
 “ ὦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
 μήτηρ μὲν μοί φησι φίλη, πινυτή περ ἐοῦσα,
 ἄλλῃ ἄμ' ἔψεσθαι νοσφισσαμένη τόδε δῶμα·
 αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ καὶ τέρπομαι ἄφροني θυμῷ. 105
 ἀλλ' ἄγετε, μνηστήρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον,
 οἷη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν,
 οὔτε Πύλον ἱερῆς οὔτ' Ἄργεος οὔτε Μυκῆνης·
 οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης οὔτ' ἠπείροιο μελαίνης·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἴνου; 110

83 ἄλλος **cefgi** 86 τίνι **M¹U⁷** μετείβητον **B^r** 89 ἀλλὰ
 καὶ ὡς **M²**, quidam ap. Eust. (μεταγράφοντες) 93 τοῖσι δὲ **egij C**
Mon. 97 τε τανύσειν **L⁵**: ἐντανύσειν **bcd Eust.** 99 χειρὸς
gP² ποτ' **Pal. Eust.** 100 ὄρνυε **g**: ὠρνυε **cet.** 101 μετέφη
a d 105 γελῶ] γ' ἔσθω **g M²**: ἔσθω **U⁵**: γελᾶω **U⁸** 109 om.
a c e h p²⁸ Mon., cf. ξ97, 98 110 γ' om. **egi Mon. Eust.**: γ' ἴστε
cet.

21. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ

ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε μηδ' ἔτι τόξου
 δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, ὄφρα ἴδωμεν.
 καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
 εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοϊστεύσω τε σιδήρου,
 οὗ κέ μοι ἀχθυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ 115
 λείποι ἄμ' ἄλλω ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
 οἴος τ' ἦδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι."

Ἡ καὶ ἀπ' ὤμοιῦν χλαῖναν θέτο φοινικέεσσαν
 ὀρθὸς ἀναίξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὄξυν θέτ' ὤμων.
 πρῶτον μὲν πελέκεας στήσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας 120
 πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν,
 ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐναξε· τάφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας,
 ὡς εὐκόσμως στήσεν· πάρος δ' οὗ πώ ποτ' ὀπώπει.
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζε.

τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσασθαι μενεαίνων, 125
 τρὶς δὲ μεθήκε βίης, ἐπιελπόμενος τό γε θυμῷ
 νευρὴν ἐντανύειν διοϊστεύσειν τε σιδήρου.
 καὶ νύ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίη τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθεν ἰεμένον περ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειψ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο· 130

“ὦ πόποιοι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικος,
 ἢ ἐνώτερός εἰμι καὶ οὗ πω χερσὶ πέποιθα
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνην.
 ἀλλ' ἄγεθ', οἳ περ ἐμεῖο βίη προφερέστεροί ἐστε,
 τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.” 135

Ὡς εἰπὼν τόξον μὲν ἀπὸ ἔο θῆκε χαμαῖζε,
 κλίνας κολλητήσιν εὐξέστης σανίδεσσι,
 αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ,

111 μύνησι] μ' ὤρησι g 115 ἀχθυμένῳ ck Pal. U⁸: ἀχθυμένη
 cet. 119 ὤμῳ bdefgi, cf. υ 125 122, 123 om. C
 125 μιν om. f P¹ U⁶: μὲν δὴ d 126 βίη Eust. 1904. 38 ἀλλ'
 οὐν το γ' ἀρ' ἠ]θελε θυμ[ος P²⁸ (?) 127 νευρην τ' d L⁵ ἐντανύειν
 e g: ἐντανύσειν vulg. διοϊστεύειν j r C al., cf. 97 128 δὴν ἐτάνυσσε
 f P¹: δὴ τανύσειε g i: ῥ' om. a j k 130 τοῖσι δ' αἶ d P¹ αὐτοῖς q
 131 ἀναλκίς e 133 ἐπαμύνασθαι a d 134 πολὺν φέρτεροιο
 a j k 138 προσέθηκε f O

ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξειτ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
τοῖσιν δ' Ἄντινοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός· 140

“ ὄρνυσθ' ἐξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι,
ἀρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἴνοχοεύει.”
ἌΩς ἔφατ' Ἄντινοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

Ληώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Οἴνοπος υἱός,
ὃ σφι θυσοκόος ἔσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν 145

ἴζε μυχοίτατος αἰεὶ· ἀτασθαλῖαι δὲ οἱ οἶψ
ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν·
ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζεν,
οὐδέ μιν ἐντάνυσε· πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων 150
ἀτρίπτους ἀπαλάς· μετὰ δὲ μνηστήρησιν ἔειπεν·

“ ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆσας κεκαδήσει

θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστι
τεθνάμεν ἢ ζῶντας ἀμαρτεῖν, οὐ θ' ἔνεκ' αἰεὶ 155

ἐνθάδ' ὀμιλέομεν, ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα.
νῦν μὲν τις καὶ ἔλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ μενουῖα

γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος παράκοιτιν.
αὐτὰρ ἐπὶν τόξου πειρήσεται ἠδὲ ἴδηται,

ἄλλην δὴ τιν' ἔπειτα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων 160
μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἦ δέ κ' ἔπειτα

γῆμαιθ' ὅς κε πλείστα πόροι καὶ μόρσιμος ἔλθοι.”
ἌΩς ἄρ' ἐφώνησεν καὶ ἀπὸ ἔο τόξον ἔθηκε,

κλίνας κολλητήρησιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν,
αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλιπε κορώνῃ, 165

ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξειτ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη.
Ἄντινοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

141 ἀριστοὶ Bγ V⁴ 142 οἴνοχοεύειν J L⁵: τ' ἐπινοχοεύει a e g j
p²⁸ 144 ἦνοπος e f g p²⁸ L⁴ Pal. P¹, cf. Ψ 634, Ξ 444, 445 κ 360
146 μυχαιτάτος d f C P¹ v. l. ap. Eust. 150 ἐκτάνυσε d 152 οὐ
δύναμαι τανύσαι Athen. 437 E 162 ὅς τις a g j k ἔλθοι] εἶη e g
165 προσέθηκε e C, cf. 138 167 ἐνένισπεν a f: -πτεν O ed. pr.,
cf. π 417

21. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ

“ Ληῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε, —νεμεσσωμαι δέ τ' ἀκούων,—
 εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστήης κεκαδήσει 170
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ ταυύσαι.
 οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ
 οἶόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ οἰστῶν·
 ἀλλ' ἄλλοι ταυύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγανοί.”

ἌΩς φάτο, καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν·
 “ ἄγρει δὴ, πῦρ κῆον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ, 176
 παρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἑόντος,
 ὄφρα νέοι θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῆ,
 τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.” 180

ἌΩς φάθ', ὁ δ' αἰψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ,
 παρ δὲ φέρων δίφρον θῆκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἑόντος·
 τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειῶντ'· οὐδ' ἐδύναντο
 ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν. 185
 Ἐντίνοος δ' ἔτ' ἐπέιχε καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
 ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἕξοχ' ἀριστοί.

Τῶ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὀμαρτήσαντες ἄμ' ἄμφω
 βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θελίοιο·
 ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε διὸς Ὀδυσσεύς. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
 φθηγξάμενός σφε ἔπεσσι προσηύδα μειλιχίοισι·
 “ βουκόλε καὶ σύ, συφορβέ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
 ἦ αὐτὸς κεύθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
 ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι 195

172 τοι] πω P²⁸ 173 οἰστοῦ c 176 [ἀλλ'] ἕγε δὴ g κείον
 codd. κείε j: corr. Bekker 180 πειρηθῶμεν Eust. 181 ὡς
 φάτο αἰψα δ' ἔκαιε b d H³ L⁸ P¹ conflatas lectiones e f q 183 ἑόντων
 j 185 βίη Pal. 188 ὀμαρτήσαντες c k q Pal. 189 om. L⁵
 190 δόμου ἤλυθε μετ' αὐτοῦς, γρ. R¹² 191 ἴσαν g O 192 σφ'
 ἐπέεσσι a j k: μιν ἔπεσσι cet. 194 ὃ αὐτὸς p: αὐτως Pal. U⁶ ut
 Bothe 195 εἶτ'(ε) v. l. ap. Heraclidem (ap. Eust.): ἦτ' d f g

ὄδε μάλ' ἔξαπίνης καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκαι;
ἢ κε μνηστήρεσσι ἀμύνοιτ' ἢ Ὀδυσῆϊ;
εἶπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θυμὸς τε κελεύει."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ·
"Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ τοῦτο τελευτήσεται ἐέλδωρ, 200
ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἐ δαίμων·
γνοίης χ' οἴη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται."

Ὡς δ' αὐτως Εὐμαιὸς ἐπέυχετο πᾶσι θεοῖσι
νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω, 205
ἔξαυτίς σφε ἔπεσσω ἀμειβόμενος προσέειπεν·
"Ἐνδον μὲν δὴ ὄδ' αὐτὸς ἐγώ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαίαν.

γιγνώσκω δ' ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἰκάνω
οἴοισι δμῶων· τῶν δ' ἄλλων οὐ τευ ἄκουσα 210
εὐζαμένου ἐμὲ αὖτις ὑπότροπον οἴκαδ' ἰκέσθαι.

σφῶϊν δ', ὡς ἔσεται περ, ἀληθείην καταλέξω·
εἶ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστήρας ἀγανούς,
ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσσω
οἰκία τ' ἐγγυὺς ἐμείο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα 215
Τηλεμάχου ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.

εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
ὄφρα μ' ἐν γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
οὐλήν, τήν ποτέ με σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἰάσιω Αὐτολύκοιο." 220

Ὡς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀπόεργαθεν οὐλήης.
τῷ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην εὖ τ' ἐφράσσαντο ἕκαστα,

196 αὐτος **p**²⁷ ἔνεικεν **g** 202 ἔσονται **ac** 205 τὸν γε **efg** :
ἐπεὶ τούτων γε **d** νημερτές **a Br** 206 μιν ἐπεσσι **e**, cf. 192
207 και pro κακὰ **p**²⁷ 208 ἦλυθον **e** 213 εἶχ' **af** : αἶθ' **f M**¹ : αἶχ'
cet. 216 τηλεμάχῳ **p Ca**, schol. T 298 ed. pr. ἔσεσθαι **d** schol.
T Ξ 499 : ἔσεσθε **r** Eust. 217 λέξω **g** 218 με εὖ **d j** Clarke : με
γνῶτον **g** 219 μοι **k** : ἐμοί **a** σὺς ἤλασε παρνησόνδε **a**
219, 220 om. **p**²⁸ Mon. U⁶ 220 ἐλθόντα μετ' αὐτόλυκόν τε καὶ υἱάς
ἀγρώσσω **a L**⁵ (om. ἀγρώσσω) μετ' ἀνδράσιν αὐτολύκοιο **O** : μετ'
αὐτόλυκόν τε καὶ υἱάς Eust., γρ. R¹² U⁵ (= τ 394) : ἐς αὐτ. δὲ καὶ υἱάς
L⁴ 222 τήν δ' **g** ἄνακτα **afj**

κλαῖον ἄρ' ἄμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι χεῖρε βαλόντε,
 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους.
 ὧς δ' αὐτως Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε. 225
 καὶ νύ κ' ὄδυρομένοισιν ἔδν φάος ἠελίοιο,
 εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε φώνησέν τε·
 “παύεσθον κλαυθμοῖο γοοῖό τε, μὴ τις ἴδηται
 ἐξελθὼν μεγάροιο, ἀτὰρ εἴπησι καὶ εἴσω.
 ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες, 230
 πρῶτος ἐγώ, μετὰ δ' ὑμεες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω·
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
 οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
 ἀλλὰ σύ, δι' Εὐμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον
 ἐν χεῖρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι, εἰπεῖν τε γυναιξὶ 235
 κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας,
 ἣν δέ τις ἢ στοναχῆς ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μὴ τι θύραζε
 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργω.
 σοὶ δέ, Φιλοίτιε διέ, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς 240
 κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἰῆλαι.”

Ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
 ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δΐφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη·
 ἐς δ' ἄρα καὶ τῶ δμῶε ἵτην θείου Ὀδυσῆος.

Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 245
 θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλά μιν οὐδ' ὧς
 ἐντανύσαι δύνατο, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·
 “ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων·

223 ὄδυσῆα δαΐφρονα κ P²⁸ Eust. ed. pr. 224 τε χέρας τε καὶ
 ὦμους a Br U⁶ γρ. R¹² U⁵ 229 εἴσω] ἄλλω C, cf. χ 373: ἄλλως L⁴,
 v. om. R⁹ 231 πρῶτον g Pal. U⁵ 232 ἀγαυοί c: ἀχαιοί a Br
 233 οὐδὲ j Br R⁴ 234 δὴ c e j h, cf. ρ 508 δῶμα τὸ g Mon.
 235 δόμεναι a j, γρ. Br V⁴ 244 δμῶαι a k U⁸: δμῶ' ἐσίτην
 b d f P¹ 244 ante 243 O; om. Mon. 246 σέλας j: πυρός σέλα
 τ, cf. Θ 563 248 ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν a j k P²⁸: πρὸς ὄν
 μεγαλήτορα θυμὸν cet.

οὔ τι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ· 250
 εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιίδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
 ἀμφιάλω Ἰθάκῃ, αἱ δ' ἄλλησιw πολλέσσιν·
 ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
 ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὃ τ' οὐ δυνάμεσθα ταυῖσσαι
 τόξον· ἐλεγχείῃ δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.” 255

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 “ Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται· νοεῖεις δὲ καὶ αὐτός.
 νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
 ἀγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνουτ'; ἀλλὰ ἔκηλοι
 κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴ κ' εἰῶμεν ἅπαντας 260
 ἐστάμεν· οὐ μὲν γὰρ τιw ἀναιρήσεσθαι οἴω,
 ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδew Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ἄγετ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
 ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα·
 ἠῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν, 265
 αἴγας ἄγειν, αἱ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
 ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ
 τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.”

Ὡς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιῆνδανε μῦθος.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουαν, 270
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείσαν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ κέκλυτέ μευ, μνηστήρες ἀγακλειτῆς βασιλείης· 275
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα
 λίσσομ', ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπε,
 νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν·

251 ἡμὲν Eust. 252 ἡδ' g Eust. 253 ἡδη q 260 γε
 om. a k B r καὶ εἴπερ ἐῶμεν Eust. ἅπαντες a g k 261 ἐστά-
 μенаи g 270 om. r R⁷ 273 cf. γ 342 276 add. ed.
 pr. (= ρ 469 σ 352), om. codd. 277 Ἀντίνοον . . . Εὐρύμ. p²⁸

ἠῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος φ᾽ κ' ἐθέλησιν. 280

ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε τόξον ἐϋξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, ἢ μοι ἔτ' ἐστὶν
ἴσ, οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμptoῖσι μέλεσσιν,
ἦ ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ' ἀκομιστή τε.”

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν, 285
δείσαντες μὴ τόξον ἐϋξοον ἐντανύσειεν.

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·

“ ἂ δειλὲ ξείνων, ἐνὶ τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
οὐκ ἀγαπᾶς ὃ ἕκηνος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν
δαίνυσσαι, οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδσαι, αὐτὰρ ἀκούεις 290
μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξείνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.

οἶνός σε τρώει μελιηδῆς, ὅς τε καὶ ἄλλους
βλάπτει, ὅς ἂν μιν χανδὸν ἔλη μηδ' αἴσιμα πῖνη.
οἶνος καὶ Κένταυρον, ἀγακλυτὸν Εὐρυτώνα, 295

ἄασ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ἄσεν οἶνω,

μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο·
ἦρωας δ' ἄχος εἶλε, διἕκ προθύρου δὲ θύραζε
ἔλκον ἀναίξαντες, ἀπ' οὔατα νηλεῖ χαλκῷ 300

ρίνας τ' ἀμήσαντες· ὃ δὲ φρεσὶν ἦσιω ἀσθεῖς
ἦιεν ἦν ἄτην ὀχέων ἀσειφροσι θυμῷ.

ἔξ οὔ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,

οἱ δ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὔρετο οἰνοβαρέων.

ὣς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἶ κε τὸ τόξον 305
ἐντανύσης· οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
ἡμετέρῳ ἐνὶ δῆμῳ, ἄφαρ δέ σε νηὶ μελαίνῃ

282 ἢ Mon. : εἴ cet. 287 ἐνένισπεν af Br, cf. π 417 289 ὄθ'
eg ἐνὶ μμεγα[οισι . . . οἰ]σι P²⁸ 296 ἄσεν μεγάρῳ eg : ἄασ' ἐν
R¹ R³ : ἄσεν ἐν Eust. : ὄλεσ' ἐν Athen. 613 A : μεγάροισ Mon.
298 γάμον v. l. ap. Eust. : δόμοισ ἐν Athen. l. c. 300 εἶλκ. ajk Br
V⁴ 302 om. q ἀχέων dfkr P¹ Hes. Scut. 93 (v. Rzach) ἀασί-
φροσι Ap. lex. et Heysch. in v. 306 ἐκτανύσης P³ R⁴ ἐδητύος o
L⁵ P² U³ : ἐπητέως Ar. (διὰ τοῦ ε) ap. Ap. lex. in v. Ἐπητῆ

εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
πέμπσομεν· ἔνθεν δ' οὐ τι σαώσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι.” 310

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
“ Ἄντινό, οὐ μὲν καλὸν ἀτέμβειν οὐδὲ δίκαιον
ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δῶμαθ' ἵκηται.
ἔλπει, αἶ χ' ὁ ξείνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
ἐντανύσῃ χερσίν τε βίηφί τε ἦφι πιθήσας, 315
οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι καὶ ἔην θήσεσθαι ἄκοιτιν;
οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσι ξολπε·
μηδέ τις ὑμείων τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
ἐνθάδε δαινύσθω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε.”

Τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἀντίον ἤῤα· 320
“ κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
οὐ τί σε τόνδ' ἄξεσθαι οἰόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
ἀλλ' αἰσχυρόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,
μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν·
' ἦ πολὺ χεῖρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν 325
μῶνται, οὐδέ τι τόξον ἐύξοον ἐντανύουσιν·
ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
ρήϊδίως ἐτάνυσσε βίον, διὰ δ' ἦκε σιδήρου·
ὡς ἐρέουσ', ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 330
“ Εὐρύμαχ', οὐ πως ἔστιν ἐϋκλείας κατὰ δῆμον
ἔμμεναι οἱ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδουσιν
ἀνδρὸς ἀριστήος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
οὔτος δὲ ξείνος μάλα μὲν μέγας ἦδ' εὐπηγῆς,
πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὐχεται ἔμμεναι υἱός. 335
ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐύξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
ᾧδε γὰρ ἐξερῶ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

308 om. a k o p²⁸ Br 310 ἐρέεινε f M¹ 315 ἴφι d k C U⁵ U³
πεποιθώς Pal. Eust. 318 om. L⁵ 322 τωδ p²⁷ οιομαι p²⁷
326 ita j L⁵ L⁸ O : ὅτ' οὐδέ c e g h Pal. : ὃ οὐδέ d f 329 δέ κ' ἐλέγχεα
r Voss : δέ ἐλ. d f g P¹ 334, 335 om. a 335 ἀνδρὸς a e g j p²³
Mon. Eust. 337 τὸ δὲ οἱ a j Br

εἶ κέ μιν ἐντανύσῃ, δῶν δέ οἱ εὐχος Ἀπόλλων,
 ἔσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, εἵματα καλά,
 δῶσω δ' ὄξυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν, 340
 καὶ ξίφος ἄμφηκες· δῶσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα,
 πέμψω δ' ὄππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει.”

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 “μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὐ τις ἐμείο
 κρείσσω, ᾧ κ' ἐθέλω, δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι, 345
 οὐθ' ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσιν,
 οὐθ' ὅσοι νήσοισι πρὸς Ἥλιδος ἵπποβότοιο·
 τῶν οὐ τίς μ' ἀέκοντα βιήσεται αἶ κ' ἐθέλωμι
 καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι. 350
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἰστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἀνδρῶσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.”

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ. 355
 ἔς δ' ὑπερφ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
 κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιω, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δίος ὑφορβός·
 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάρουσιν· 360
 ᾧδε δέ τις εἶπεςκε νέων ὑπερηνορέοντων·

“πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
 πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ἕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
 οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὓς ἔτρεφες, εἶ κεν Ἀπόλλων
 ἡμῖν ἰλήκησι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.” 365

ᾧς φάσαν, αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῆ ἐνὶ χώρῃ,

339 πάντα c U⁸ 347 νήσοισι] ναῖοισι g j, γρ. U⁵ (= ν 240,
 νήσοισι π 122) 348 ἐθέλωμι c e k: ἐθέλοιμι cet. 352 τόξον]
 μῦθος b e g k p²⁸ (= α 358) 353 a ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ περίφρων
 πηνελόπεια a j (Θ rubr. praem. P³), marg. Be U⁵ R⁹ (οὐκ οἶδα εἰ στίχος)
 359 εφ[ερα αγκυλα διος υφορβο]s p²⁸ 363 τάχα σ' a Br P⁵ ἄυσ'
 f O U⁸ Eust. κατέδουσι g 365 ἡμῖν a j L⁴ Eust.: ἡμῖν θ' cet.:
 ἡμῖν θ' g 366 αὐτῆ ἐνὶ χώρῃ a c h: αὐτῷ . . . χώρῳ cet.: αὐτοῦ k:
 αὐτοῦ ἐν χειρὶ P⁵, γρ. ἐν χειρὶ P⁷

δείσας, οὐνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι.
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει·
 “ἄττα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὔ πᾶσι πιθήσεις·
 μή σε καὶ ὀπλότερός περ ἔων ἀγρόνδε δίωμαι, 370
 βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρτερός εἰμι.
 αἱ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασι,
 μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε φέρτερος εἶην·
 τῷ κε τάχα στυγερώς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
 ἡμετέρου ἐξ οἴκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.” 375

“Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν
 μνηστῆρες, καὶ δὴ μέθιεν χαλεποῖο χόλοιο
 Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι θῆκε παραστάς.
 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν· 380
 “Τηλέμαχος κέλεται σε, περίφρων Εὐρύκλεια,
 κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκνωῶς ἀραρυίας,
 ἦν δέ τις ἠ̄ στοναχῆς ἠ̄ ἐκτύπου ἔνδον ἀκούση
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτοῦ ἀκὴν ἔμεναι παρὰ ἔργῳ.” 385

“Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
 κλήϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὔ ναιεταόντων.
 Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
 κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς.
 κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὄπλον νεὸς ἀμφιελίσσης 390
 βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἦϊεν αὐτός·
 ἔζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη,
 εἰσορόων Ὀδυσῆα. ὁ δ' ἦδη τόξον ἐνώμα
 πάντη ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,

369 αλλα pro ἄττα P²⁷, cf. p 6 πιθήσας g 371 βιη δέ τι a Br
 U⁶: δέτε j: δέγε OR¹ εἶην g 373 χείρεσσι e g k ἦα a j
 Br 374 ἐγὼν ἀπέπεμψα Eust. (= ψ 23): τοὺς ἐγὼ g 378 τὰ om. a:
 δὲ τὰ a Br 385 παρβλώσκειν Mo ἔργον a: ἔργα R¹ 386 om.
 a ὡς ἔφαθ' ἠ̄ δὲ μάλ' ὀτραλέως τὸν μῦθον ἄκουσε a h j Br P⁸ P⁴, γρ.
 U⁵ 387 κλήισ(σ)αι a 391 βύβλινον j Br: βίβλινον cet. ἐν C
 M⁴: ἐκ g k

μὴ κέρα ἵπες ἔδοιεν ἀποικομένοιο ἀνακτος. 395
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 “ ἦ τις θηητῆρ καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλετο τόξων.
 ἦ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κείται,
 ἦ ὃ γ’ ἐφορμᾶται ποιησέμεν, ὡς ἐνὶ χερσὶ
 νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.” 400
 Ἄλλος δ’ αὖ εἶπεσκε νέων ὑπερηγορούντων·
 “ αἱ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν
 ὡς οὗτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.”
 Ὡς ἄρ’ ἔφαν μνηστήρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ’ ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ ἶδε πάντη, 405
 ὡς ὅτ’ ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς
 ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέφ’ περὶ κόλλοπι χορδῆν,
 ἄψα ἀμφοτέρωθεν εὐστρεφὲς ἔντερον οἴος,
 ὡς ἄρ’ ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
 δεξιτερῇ δ’ ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς· 410
 ἦ δ’ ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδῆν.
 μνηστήηρσι δ’ ἄρ’ ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ’ ἄρα χρῶς
 ἐτράπετο. Ζεὺς δὲ μεγάλ’ ἔκτυπε σήματα φαίνων·
 γήθησέν τ’ ἄρ’ ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὅτι ῥά οἱ τέρας ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· 415
 εἶλετο δ’ ὠκὺν οἰστόν, ὃ οἱ παρέκειτο τραπέζῃ
 γυμνός· τοὶ δ’ ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
 κείατο, τῶν τάχ’ ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
 τὸν ῥ’ ἐπὶ πῆχει ἐλὼν ἔλκεν νευρὴν γλυφίδας τε,
 αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, ἦκε δ’ οἰστόν 420
 ἄντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ’ οὐκ ἤμβροτε πάντων
 πρώτης στείλειης, διὰ δ’ ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
 ἰὸς χαλκοβαρῆς· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπε·

395 κέρ’ αἶπες α: κέρας k U⁸: κεραῖτες et κεραίδες quidam ap. Eust.
 396 ἄλλων p 397 θηητῆρ L⁴U⁸ corr.: θηρητῆρ a d f r τόξου
 Mon. P⁵ 400 ἀλητῆρ g 401 αὐτ’ codd. 407 περὶ
 a h j k: ἐπὶ cet. 411 αὐδῆν] ἄντην Eust. 412 μνηστήηρσι
 δ’ ἄχος Mon. fort. p²⁸ 414 δ’ ἄρ’ p²⁸ Eust. 416 ὅς codd. corr.
 Bekker

21. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Φ

“Τηλέμαχ’, οὐ σ’ ὁ ξείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 ἤμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἤμβροτον οὐδέ τι τόξον 425
 δὴν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,
 οὐχ ὡς με μνηστήρες ἀτιμάζοντες ὄνουνται.

νῦν δ’ ὦρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκέσθαι
 ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάσθαι
 μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ’ ἀναθήματα δαιτός.” 430

Ἡ καὶ ἐπ’ ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ’ ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
 Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
 ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχει, ἄγχι δ’ ἄρ’ αὐτοῦ
 πὰρ θρόνον ἐστήκει κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῶ.

425 ἤμβροτεν H⁸ L¹ O P¹ U³ Eust. τόξον c U³ 427 οἶονται
 j q: ὀνοῖονται R⁹ (sc. ὄνονται) 430 τ’ om. C Mon. Eust.
 434 θρόνφ j U⁵ L⁸ ss. ed. pr

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ X

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδόν, ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
 ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἴστοις
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν·
 “ οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται· 5
 νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὐ πῶ τις βάλεν ἀνὴρ,
 εἴσομαι, αἶ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὐχος Ἀπόλλων.”
 Ἦ καὶ ἐπ' Ἀντινόφῃ ἰθύνετο πικρὸν οἴστον.
 ἦ τοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε,
 χρύσειον ἄμφωτον, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα, 10
 ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνοσ δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
 μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι
 μῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτεροὺς εἴη,
 οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
 τὸν δ' Ὀδυσσεύς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῶ, 15
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένου ἤλυθ' ἀκκῆ.
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε, δέπασ δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸσ
 βλημένου, αὐτίκα δ' αὐλὸσ ἀνὰ ρίνας παχὺσ ἦλθεν
 αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶσ δ' ἀπὸ εἶο τράπεζαν
 ὦσε ποδὶ πλήξασ, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε· 20
 σιτός τε κρέα τ' ὄπτὰ φορύνετο. τοὶ δ' ὀμάδησαν
 μνηστῆρεσ κατὰ δῶμαθ', ὅπως ἴδου ἀνδρα πεσόντα,
 ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρυθέντεσ κατὰ δῶμα,

Μνηστήρων φόνοσ Aelianus 3 εὐπλείην g 5 ἀάατοσ οσ
 Br L⁴ R⁴: ἀατοσ cet. 7 τύχωμι p²³ U⁵ P¹ ss.: τύχοιμι cet.
 8 ἴθυνε g 14 φυτεύσαι Pal., γρ. V¹ V³ (cf. β 165) 15 ἐπισχό-
 μενον e R¹ 16 om. Plut. vit. Hom. ii. 82 18 βλημένω v. l.
 ap. Eust. (ὠφεῖλει μὲν δοτικῇ εἶναι, ἵν' ᾗ βλημένω· καὶ δὴ καὶ εὐρηναί
 τινα τῶν ἀντιγράφων οὕτωσ ἔχοντα) 22 δῶμα g Pal. ed. pr.
 πνέοντα d

πάντοσε παπταίνοντες ἔϋδμήτους ποτὶ τοίχους·
οὐδέ που ἀσπίς ἔην οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος ἐλέσθαι. 25
νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιω ἐπέεσσι·

“ ξείνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκέτ' ἀέθλων
ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος,
καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες ὃς μέγ' ἄριστος
κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.” 30

Ἴσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ ἦ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
ὥς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπτο.
τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ ᾧ κύνες, οὐ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἴκαδ' ἰκέσθαι 35
δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
δμωῆσιω δὲ γυναιξὶ παρεννάζεσθε βιαίως,
αὐτοῦ τε ζῶντος ὑπεμνάσθε γυναῖκα,
οὔτε θεοὺς δεῖσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιω,
οὔτε τιω' ἀνθρώπων νέμεσιω κατόπισθεν ἔσεσθαι· 40
νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.”

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντα ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλε·
πάπτηνεω δὲ ἕκαστος ὄπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον·
Εὐρώμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσείπεω·
“ εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας, 45
ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπας, ὅσα ῥέξεσκον Ἀχαιοί,
πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιω ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἄντινοος· οὔτος γὰρ ἐπίηλεω τάδε ἔργα,
οὔ τι γάμου τόσσουω κεχρημένος οὐδὲ χατίζων, 50
ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἳ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίωω,

24 ἐντμήτους g κατὰ e 25 που a Br R¹: πω vulg.: ποι R³:
πη Eust. 30 ἐν a p Pal. Eust. 31-33 νοθεύεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν
τὸ χωρίον τοῦτο Eust.: ἠπάτηται ὁ διασκευαστῆς ἐκ τοῦ Ἰσκε ψεύδεα
[τ 203] schol. 35 οἴκαδε νείσθαι j p²⁸ Mon. R⁴ 37, 38 hoc ordine
a j k Eust., 38, 37 cet. 40 ἔπεσθαι f: ἔθεσθε a e j p²⁸ Eust.: ἔσεσθαι
vulg. (ἀναγνωστέον schol.) 43 hab. d f r, om. cet. 49 τάδε πάντα
k Pal. 50 οὔτι χατίζων q

ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον εὐκτιμένης βασιλεύοι
 αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχίηςας.
 νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται, σὺ δὲ φεῖδεις λαῶν
 σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον, 55
 ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισι,
 τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες εἰκοσάβοιον ἕκαστος,
 χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰς ὃ κε σὸν κῆρ
 ἱανθῆ· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε, 61
 ὅσσα τε νῦν ὑμῶν ἐστὶ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
 οὐδέ κεν ὧς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο
 πρὶν πάσαν μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι.
 νῦν ὑμῖν παράκειται ἐναντίον ἢ μάχεσθαι 65
 ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
 ἀλλὰ τιμ' οὐ φεύξεσθαι οἶομαι αἰπὺν ὄλεθρον.”

Ἵως φάτο, τῶν δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος μετεφώνεε δεύτερον αὖτις·
 “ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους, 70
 ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐύξοον ἠδὲ φαρέτρην,
 οὐδοῦ ἀπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰς ὃ κε πάντας
 ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
 φάσγανά τε σπάσασθε καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας
 ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῶ πάντες ἔχωμεν 75
 ἀθρόοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων,
 ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστνυ, βοῆ δ' ὤκιστα γένοιτο·
 τῶ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο.”

Ἵως ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἄλτο δ' ἐπ' αὐτῶ 80
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ἀμαρτῆ διὸς Ὀδυσσεύς

56 εἰ μὲν διὰ τοῦ α, ὡς Ἀρίσταρχος καὶ ἄλλοι, ἔστι πληθυντικὸν...
 εἰ δὲ διὰ τοῦ ε, ἔστιν ἐνικόν Herod. in E. M. 316. 25 58 ἀποτίσομεν
 U⁶ 68 αὐτῶν g ed. pr. 70 τ' ἄρ g ed. pr. 72 ἐπὶ b c d f
 80 ὀξεί χαλκῶ L⁵: ἐπταβόειον Pal. αὐτόν a g j ed. pr.
 81 ἀμαρτεῖ d g: ὀμαρτῆ a e k

ἰὸν ἀποπροίει, βάλε δὲ στήθος παρὰ μαζόν,
 ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 φάσγανου ἦκε χαμᾶζε, περιρρηδῆς δὲ τραπέζῃ
 κάππεσεν ἰδνωθεῖς, ἀπὸ δ' εἶδατα χεῦεν ἔραζε 85
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ
 θυμῷ ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι
 λακτίζων ἐτίνασσε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλὺς.

Ἄμφινόμος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
 ἀντίος αἴξας, εἶρυντο δὲ φάσγανον ὀξύ, 90
 εἷ πὼς οἱ εἴξιε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ
 Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφω ἔλασσε·
 δουπήσεν δὲ πεσῶν, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, λιπῶν δολιχόσκιον ἔγχος 95
 αὐτοῦ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δῖε μὴ τις Ἀχαιῶν
 ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειε
 φασγάνῳ αἴξας ἢ ἐπροπρηνέα τύψας.

βῆ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
 ἀγχουῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 100
 “ὦ πάτερ, ἦδη τοι σάκος οἴσω καὶ δύο δοῦρε
 καὶ κυνέην πάγχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰών, δώσω δὲ συβώτῃ
 καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “οἶσε θέων, ἦός μοι ἀμύνεσθαι πάρ' οἴστοι, 106
 μὴ μ' ἀποκινήσωσι θυράων μῦνον ἐόντα.”

Ἦς φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπέιθετο πατρί,
 βῆ δ' ἵμεναι θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κείμενα.
 εἵθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτὼ 110

82 ἀποπροίει **αο** : ἀποπροίεις cet. : ἀποπροέηκε **j** 84 περιρρηδῆς
g, cf. ε 26 85 ἰδνωθεῖς **aj**, γρ. **U**⁵, v.l. ap. Eust. : δινωθεῖς **dfr** :
 δινωθεῖς cet., cf. ρ 317 88 κέχυτ' **e H**³ : δὲ κέχυτ' **g** 98 προπρηνέα
d f P¹ : προπρηνέει cet. τύψας **g j k p p**²⁸ Eust. : τύψη(ει) cet.
 99 θέων **g Mon.** **U**⁵ 102 εὔχαλκον **e g** 110 ἔξελε **aj** : εἴλετο
 cet. : σάκε' εἶλον Galen. dign. puls. iv. 2

καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἵπποδασειάς·
βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν,
αὐτὸς δὲ πρότιστα περὶ χροῖ δύσετο χαλκόν·
ὥς δ' αὐτῶς τῷ δμῶε δνέσθην τεύχεα καλά,
ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην. 115

Αὐτὰρ ὃ γ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ οἷστεύοντα ἄνακτα,
τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν εὔσταθέος μεγάρουο 120
ἔκλι' ἑστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθευ ἔνευεν·
εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ. 125

Ὅρσοθύρη δέ τις ἔσκεν εὐδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ,
ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν εὔσταθέος μεγάρουο
ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
τὴν δ' Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
ἑσταότ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίγνεται ἑφορμή. 130
τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων·
“ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἂν ὄρσοθύρην ἀναβαίη
καὶ εἴποι λαοῖσι, βοῆ δ' ὦκιστα γένοιτο;
τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσασαίτο.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν· 135
“οὐ πως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφέες· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
αὐλῆς καλὰ θύρετρα καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·

117 τόφρ' ὄγε Porph. qu. Od. 14. 23 121 ἔκλιε στάμεναι Pal.
R¹ U⁵ 125 ἐκ δ' ἔλετ' a j 126 E. M. 634. 8 φησὶ δὲ Ἀπολλό-
δωρος ὄρσορόκα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι . . . Κράτης δὲ ὄρσοθύρη.—aedium
partes in codicibus delineatas inv. Eust. (καταγραφῆς ἐδεήθησαν
οἱ παλαιοί, σχηματίζοντες ποῦ ἡ ὄρσοθύρη καὶ ποῦ ὁ θάλαμος κτλ., ὡς ἐν
τοῖς τῶν ἀντιγράφων ἀκριβεστέροις κεῖται), cf. schol. σ 102 128 ἐντὸς
εἶσαι p²⁰ a j Mon. v. l. ap. Eust. : ἐνδον εἶσαι altera v. l. ap. Eust.
130 ἀγχοῦ τη[p²⁰ 132 πόποι a j

καί χ' εἰς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
 ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, οἶομαι, οὐδέ πη ἄλλη
 τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.” 140

Ἦς εἰπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥώγας μεγάραιο.
 ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα
 καὶ τόσσας κυνέας χαλκίχρεας ἵπποδασείας· 145

βῆ δ' ἴμεναι, μάλα δ' ὤκα φέρων μνηστῆρσιw ἔδωκε.
 καὶ τότε Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὡς περιβαλλομένους ἶδε τεύχεα χερσὶ τε δοῦρα
 μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίετο ἔργον.
 αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 150
 “Τηλέμαχ', ἦ μάλα δὴ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν ἢ ἐ Μελανθεύς.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 “ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον—οὐδέ τις ἄλλος
 αἴτιος—ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν 155
 κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὐμαιε, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο,
 καὶ φράσαι ἢ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἢ τάδε ῥέζει,
 ἢ υἱὸς Δολίιο Μελανθεύς, τὸν περ οἴω.”

Ἦς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 160
 βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 οἷσων τεύχεα καλά. νόησε δὲ δῖος ὑφορβός,
 αἴψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 κείνος δὴ αὐτ' αἰδὼλος ἀνὴρ, ὃν οἰόμεθ' αὐτοί, 165
 ἔρχεται ἐς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπες,

138 κ' εἰς q ὅς κ' h j L⁸ 140 ἔνθεν g ed. pr. 144 sq.
 τὸ περι τῶν δώδεκα καὶ τὸ ἐφεξῆς Ἀρίσταρχος ἀθετήσας κεχίακεν Eust.
 144 ἔνθα δωδέκα g p 146 om. q 157 δῖ' a b j Br L⁴
 Eust.: δῆ cet., cf. π 461 θύρας k Eust. 158 ἢ a j: εἴ cet., cf.
 v 415 162 ἔντεα Mon., γρ. R¹² 166 ἐνίσπε g j r, cf. γ 101

ἢ μιν ἀποκτείνω, αἶ κε κρείσσω γε γένωμαι,
 ἢέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἔν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
 πολλὰς, ὅσσας οὔτος ἐμήσατο σῶ ἐνὶ οἴκῳ.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ ἦ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστήρας ἀγαυοὺς 170
 σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·
 σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
 ἐς θάλαμον βαλέειω, σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθε,
 σειρήν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε 175
 κίον' ἄν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν,
 ὡς κεν δηθὰ ζωὸς ἐὼν χαλέπ' ἄλγεα πάσχη.”

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο,
 βὰν δ' ἔμεν ἐς θάλαμον, λαθέτην δὲ μιν ἔνδον ἐόντα.
 ἦ τοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα, 180
 τῷ δ' ἔσταν ἐκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοιτε,
 εὐθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
 τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον, πεπαλαγμένον ἄξι,
 Λαέρτεω ἦρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε 185
 δὴ τότε γ' ἦδη κείτο, ραφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' ἐλέτην, ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
 κουρίξ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ,
 σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγεί δεσμῶ
 εὔ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερές, ὡς ἐκέλευσεν 190
 υἱὸς Λαέρταο, πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 σειρήν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
 κίον' ἄν' ὑψηλὴν ἔρυσαν πέλασάν τε δοκοῖσι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Εὐμαίε συβῶτα·
 “ νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις, 195

167 ἦ] εἴ L⁵ U², cf. v 415 174 ὄπισθε] ἱμάντι, γρ. Br V⁴ v. om.
 p²⁸ damnarat Bothe 175 πειρήσαντε(s) f p 177 δηθ αμα p²⁸
 179 βὰν a g j k: βῆ cet. 182 ἐνθ' L⁵ L⁸ 184 εὐρύγερον dr:
 εὐρύτερον a g k: εὐρύηρον p 185 γέροντος Br V⁴ (ξ 9) 188 χα-
 μάδις e ἀχνύμενοι V³ ed. gr. 191 om. c g h i j k p²⁰ p²⁸ R⁴
 (quiλείπει add.)

εὐνή ἐνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε ἕοικεν·
οὐδὲ σέ γ' ἠριγένεια παρ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἥνικ' ἀγινεῖς
αἴγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.”

ἌΩς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταθεῖς ὀλοῶ ἐνὶ δεσμῶ· 200

τῶ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθέντε φαεινῆν,
βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν, οἱ μὲν ἐπ' οὐδοῦ
τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἐσθλοί.

τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη, 205

Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησεν ἰδὼν καὶ μῦθον ἔειπε·

“ Μέντορ, ἄμνον ἀρήν, μνήσαι δ' ἐτάριοιο φίλοιο,
ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὀμηλικὴ δέ μοι ἔσσι.”

ἌΩς φάτ', οἰόμενος λαοσσόου ἔμμεν' Ἀθήνην. 210

μνηστήρες δ' ἐτέρωθεν ὀμόκλεον ἐν μεγάροισι.

πρῶτος τὴν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος·

“ Μέντορ, μή σε ἔπεισι παραιπεπίθησιν Ὀδυσσεὺς
μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνόμεναι δέ οἱ αὐτῶ.

ᾧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι οἶω· 215

ὀππότε κεν τούτους κτέωμεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,

ἐν δὲ σὺν τοῖσιω ἔπειτα πεφήσσαι, οἷα μενοιναῖς

ἔρδειν ἐν μεγάροισι· σῶ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις.

αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῶ,

κτήμαθ' ὀπόσσα τοί ἐστι, τὰ τ' ἔνδοθι καὶ τὰ θύρηφι, 220

τοῖσιω Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι νῆας

ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θυγάτρας

οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κατὰ ἄστνυ πολεύειν.”

196 ὡς ἐπέοικε a e g h ed. pr. 198 ἀνερχομένη p p²⁸ Mon.
200 om. g ὑπὸ b c d f 203 οὐδὲν b d g k 204 δόμον c j k
208 μνήσων e 210 οἰόμενος L⁴ U⁸: ἰέμενος H³ 212 ἐνένισπε
a p, cf. π 417 215 τετελέσθαι g: τελέεσθαι U⁵, cf. a 201

216 κτέομεν b e g: κτένομεν a: κτενώμεν (sc. κτένομεν) k P²

218 σέο P²

ὄσ φάτ', Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 225
 νείκεσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 “οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον οὐδέ τις ἀλκή,
 οἷη ὄτ' ἀμφ' Ἑλένη λευκωλένῳ εὐπατερεῖη
 εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμὲς αἰεῖ,
 πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 230
 σῆ δ' ἦλω βουλή Πριάμου πόλις εὐρύναια.
 πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήμαθ' ἰκάνεις,
 ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρειαι ἄλκιμος εἶναι;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵσταο καὶ ἴδε ἔργον,
 ὄφρα ἰδῆς οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
 Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειω.” 235

Ἡ ῥα, καὶ οὐ πω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν
 ἡμὲν Ὀδυσσῆος ἠδ' υἱοῦ κυδαλίμοιο.
 αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάραιο μέλαθρον
 240
 ἔζετ' ἀναίξασα, χελιδόνη εἰκέλη αὐτην.

Μνηστήρας δ' ὄτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος
 Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε
 Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυβός τε δαΐφρων·
 οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἕξοχ' ἄριστοι,
 245
 ὅσσοι ἔτ' ἔζωον περὶ τε ψυχῶν ἐμάχοντο·
 τοὺς δ' ἦδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
 τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφασκῶν·
 “ὦ φίλοι, ἦδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὐγμᾶτα εἰπῶν,
 οἱ δ' οἴοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι. 250
 τῷ νῦν μὴ ἄμα πάντες ἐφίετε δούρατα μακρά,
 ἀλλ' ἄγεθ' οἱ ἕξ πρώτον ἀκουτίσατ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς

233 ἵσταο H³: ἵστασο cet. (παρίσταο Zen. Ar. K 291) 234 ὄφρα
 ἰδῆς a j P²⁸ Br: ὄφρ' εἰδῆς cet. 235 ἀποτίνων h L⁴ 239 μελάθρου
 L⁵ αἰθαλόεντας ἀνὰ ῥῶγας μεγάραιο [143] schol. Theocr. xiii. 13:
 αἰθαλόεσσα ἀναίξασα μελάθρου E. M. 576. 17: αἰθαλόεντος ὑπὲρ μεγάλιοιο
 μελάθρων E. Gud. 15. 56 241 ὄτρ. a b k q: ὄτρ. cet. 247 ἀγέλαος
 ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν R¹⁰ 251 μῆδ' αμα P²⁰ 252]εθ' α εξ P²⁰

δώη Ὀδυσσῆα βλήσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπεὶ χ' οὐτός γε πέσησιν."

Ἄως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὡς ἐκέλευεν, 255
ιέμενοι· τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὖσταθέος μεγάρου
βεβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων, 260
τοῖς ἄρα μύθων ἄρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
"ὦ φίλοι, ἦδη μὲν κεν ἐγὼν εἴπομι καὶ ἄμμι
μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκοντίσαι, οἱ μεμάασιν
ἡμέας ἐξεναρίζαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν."

Ἄως ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὄξέα δούρα 265
ἄντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεύς,
Εὐρύαδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἐλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ.
οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας,
μνηστήρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάρου μυχόνδε· 270
τοὶ δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἔλοντο.

Αὐτῆς δὲ μνηστήρες ἀκόντισαν ὄξέα δούρα
ιέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὖσταθέος μεγάρου
βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν· 275
ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
λίγδην, ἄκρον δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὐμαιον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
ᾧμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπτατο, πίπτε δ' ἔραζε. 280

254 ἐπίχ' g: ἐπὴν cet. 255 ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ κ
257-9 τινὲς ὠβέλισαν ὡς ταυτολογούντας (= 274-6) Eust. 258 βε-
βλήκειν p²⁸: -ει cet., cf. 273 261 ἦρχ. codd. 262 ἦδη] ἦτοι p²⁸
265 ὡς ἐκέλευεν de (= 255) 267 εὐρύαλον aj Bγ 270 ἀνεχώ-
ρησαν aj L⁸: ἄρ' ἔχ. cet. θαλάμοιο Mon., γρ. R¹² μυχὸν ἐνδον g
273 πάντα a Bγ 275 βεβλήκειν p²⁰ p²⁸ j Mon., cf. 258, 286 δ 400
σ 344 E 66i Ξ 412 278 ἄκρον a Mon. P⁵ p²⁰, utrumque Eust.
279 εὐμαίου κτήσιππος Eust. οἷει χαλκῶι p²⁸ 280 ἐπέπτατο a

τοὶ δ' αὐτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 μνηστήρων ἐς ὄμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
 ἔνθ' αὐτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πολίπορθος Ὀδυσσεύς,
 Ἄμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβου δὲ συβώτης·
 Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ 285
 βεβλήκει πρὸς στήθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα·
 “ὦ Πολυθερσεΐδη φιλοκέρτομε, μή ποτε πάμπαν
 εἴκων ἀφραδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
 μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
 τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὃν ποτ' ἔδωκας 290
 ἀντιθέφ' Ὀδυσῆϊ δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.”

Ἡ ῥα βοῶν ἐλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 οὔτα Δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχρῃ μακρῷ·
 Τηλέμαχος δ' Εὐννορίδην Ληόκριτον οὔτα
 δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσειν· 295
 ἤριπε δὲ πρηνής, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ.
 δὴ τότε Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχευ
 ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐποίηθεν.
 οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὡς ἀγελαῖαι·
 τὰς μὲν τ' αἰόλος οἰστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν 300
 ὦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
 οἱ δ' ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρωσι·
 ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πώσσοισαι ἴενται,
 οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσι ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκῆ 305
 γίγνεται οὐδὲ φυγῆ· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρη·
 ὡς ἄρα τοὶ μνηστήρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
 τύπτου ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικῆς
 κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θύε.

283 εὐρυμέδοντα cf C Pal. U⁸ 287 πολυκέρτομε p²⁰ a e
 294 λειόκρ- a f g r, λειωκρ- cet. corr. Nauck cf. β 242 295 χαλκός g
 297 φθισίμβροτος p C 298 ἐκ κορυφῆς a e j k Eust. φρένας
 ἐπτόησεν a j Eust. 299 δ' ἐφέροντο g 302 ἀγκυλοχῆλαι d
 C R⁹ 302 θορῶντες g L⁵ 308 ὄρνυτ' k Pal. : ὦρη- cet.

Ληώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων, 310
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“γουνούμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον·
οὐ γάρ πώ τινά φημι γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
εἰπεῖν οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
παύεσκον μνηστῆρας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι. 315
ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι·
τῷ καὶ ἀτασθαλίησιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος οὐδὲν ἔοργως
κείσομαι, ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὐχεται εἶναι, 321
πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι
τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι·
τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθα.” 325

Ὡς ἄρα φωνήσας ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
κτεινόμενος· τῷ τόν γε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κοινήσιν ἐμίχθη.

Τερπιάδης δ' ἔτ' αἰοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν, 330
Φήμιος, ὅς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.
ἔσθη δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἄγχι παρ' ὄρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζεν,
ἧ ἐκδὸς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
ἐρκείου ἴζοιτο τετυγμένον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ 335
Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκην,
ἧ γούνων λίσσοιτο προσαιῖξας Ὀδυσῆα.
ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσασατο κέρδιον εἶναι,

310 Λειώδης codd. γούνα a U⁵ ss. 311 φωνήσας P²⁸
317 om. q ἐπέσπον a Br, cf. γ 134 322 που a g j P²⁸: μου
cet. 323 ἐμοῦ H³ Pal. U⁸ 327 δν P²⁸, γρ. U⁵ 329 om. H³
Pal. φθεγγομένη v. l. ap. Eust., cf. K 457 331 παρὰ a j Eust.
(a 154) 334 ἐρκείου προβωμὸν ἐρισθενέως Κρονίωτος (sic) Ap. lex. in
v. ἐρκίου (sc. ἧ ἐρκείου πρὸς βωμὸν ἐρισθένεας) παρὰ a

γούνων ἄψασθαι Λαερτιάδew Ὀδυσῆος.
 ἦ τοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρήν κατέθηκε χαμᾶζε 340
 μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροήλου,
 αὐτὸς δ' αὐτ' Ὀδυσῆα προσαΐξας λάβε γούνων,
 καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ γουνοῦμαί σ', Ὀδυσσεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον·
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν αἰοιδὸν 345
 πέφυγης, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιw αἰεῖδω.
 αὐτοδίδακτος δ' εἰμί, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας
 παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παραείδειν
 ὥς τε θεῶ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
 καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός, 350
 ὡς ἐγὼ οὔ τι ἐκὼν ἐς σὸν δόμον οὐδὲ χατίζων
 πωλεύμην μνηστῆρσιw αἰεσίμενος μετὰ δαΐτας,
 ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.”
 ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχιοι,
 αἶψα δ' ἐδν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα· 355
 “ ἴσχεο μηδέ τι τοῦτου ἀναίτιον οὔταε χαλκῶ·
 καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅς τέ μεν αἰεὶ
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἔοντος,
 εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος ἠὲ συβώτης,
 ἠὲ σοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.” 360
 ὣς φάτο, τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων πεπνυμένα εἰδῶς·
 πεπτηῶς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνου, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 ἔστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
 αἶψα δ' ὑπὸ θρόνου ὤρτο, βοὸς δ' ἀπέδυνε βοείην,
 Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων, 365
 καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὄδ' εἰμί, σὺ δ' ἴσχεο· εἰπέ δὲ πατρὶ

345 μετόπισθ **O** 347 ἔμβαλεν οἶμους Iustin. iii. 152 Otto. θεοὶ
 δέ μοι ὥπασαν ὀμφᾶς Max. Tyr. xvi. 5, xxxviii. 1, v. 1. (ἤγουν) ap. Isidor.
 Pelus. iv. 30 348 περ αἰεῖδεν **g P⁶ ss.** 351 ἐς ἐδν **L⁸, γρ. U⁵:**
 ἐδν om. ἐς **q** 352 κατὰ **U⁶** δαΐτα **a f g j P²⁸ Pal. Eust.** 360 σὺ
 ἀντιβολήσας **a Br** 364 ὑπὸ] ἀπὸ **g P²⁸ P³ ed. pr.** θοῶς **p R⁷, γρ.**
Br H³ K R⁸ βοείην **g:** βόειον **U⁷** 365 ἐπαΐξας **d e** 367 ὦδ' **g**
L⁴ Pal. πατέρα **f L⁵**

μή με περισθενέων δηλήσεται ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἳ οἱ ἔκειρον
 κτήματ' ἐνὶ μεγάρῳ, σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον." 370

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 " θάρσει, ἐπεὶ δὴ σ' οὔτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν,
 ὄφρα γνῶς κατὰ θυμόν, ἀτὰρ εἵπησθα καὶ ἄλλω,
 ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.
 ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕξεσθε θύραζε 375

ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι ὄττεό με χρή."
 Ἄως φάτο, τὼ δ' ἕξω βήτην μεγάροιο κίοντε,
 ἐξέστην δ' ἄρα τῷ γε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
 πάντοσε παπταίνοντε, φόνου ποτιδεγμένω αἰεΐ. 380

Πάπτηνευ δ' Ὀδυσσεὺς καθ' ἐὸν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
 ζῶος ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
 τοὺς δὲ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κούρησι
 πεπτεῶτας πολλούς, ὡς τ' ἰχθύας, οὓς θ' ἀλιῆς
 κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολίης ἔκτοσθε θαλάσσης 385

δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῶ· οἱ δέ τε πάντες
 κύμαθ' ἄλδος ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται·
 τῶν μὲν τ' Ἥέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
 ὡς τότε ἄρα μνηστήρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο·
 δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 390
 " Τηλέμαχ', εἰ δ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
 ὄφρα ἔπος εἴπωμι τό μοι καταθύμιόν ἐστιν."

Ἄως φάτο, Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
 κωήσας δὲ θύρην προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν·
 " δεῦρο δὴ ὄρσο, γρη῏ παλαιγενές, ἧ τε γυναικῶν 395
 δμῳάων σκοπὸς ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·

370 μεγάροισ α g j P^{c8} L⁵ 373 ἄλλοις g: ἄλλως P² 375 εὔ
 ναιεταόντων Athen. 189 F 377 ὄφρα κ' g 381 βαθὺν δόμον g
 μή τις e 383 αἵμασι d e Mon. 384 ἰχθύς d: ἰχθύς r 385 πολ-
 λῆς h 392 εἴποιμι codd. 395 ὄρσο Herod. π. κλίσ. ὄνομ. 145
 Hilgard (Excerpta ex libris Herod. Techn.) ; cf. E 109

ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἶπη.”

ἌΩς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος,
ᾧἔξεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων,

βῆ δ' ἕμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἠγεμόνευεν. 400

εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοιισι νέκυσσιν,

αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα,

ὅς ῥά τε βεβρωκὸς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο·

πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν

αἱματόεντα πέλει, δεινὸς δ' εἰς ὧπα ιδέσθαι· 405

ὥς Ὀδυσσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν·

ἦ δ' ὥς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον ἔσιδεν αἶμα,

ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα ἔσιδεν ἔργον·

ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένην περ,

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 410

“ ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε καὶ ἴσχεο μῆδ' ὀλόλυξε·

οὐχ ὀσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.

τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν καὶ σχέτλια ἔργα·

οὐ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,

οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο· 415

τῷ καὶ ἀτασθαλίησιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.

ἀλλ' ἄγε μοι σὺν γυναικας ἐνὶ μεγάροισι κατάλεξον,

αἱ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἱ νηλιτίδες εἰσιν.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

“ τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω. 420

πεντήκοντά τοί εἰσιν ἐνὶ μεγάροισι γυναικες

δμφαί, τὰς μὲν ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,

εἶριά τε ζαίνειν καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι·

τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,

οὗτ' ἐμὲ τίουσαι οὗτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν. 425

400 προσω ρ²⁸ 401 κατακταμένοιισι g U² 412 φθιμένοιισιν
Philodem. π. αγ. βασ. 18. 28, Cic. ad Att. iv. 7. 2, Plin. Epp. ix. 1. 3,
Stob. Flor. 125. 2 al. 413 τοὺς δὴ g 418 νηλιτίδες g P⁵ marg.,
v. 1. ap. Eust.: νηλιτεῖς(ητεῖς) cet., cf. π 317 τ 498 422 μὲν τ'
codd. 423 ξείνειν e f k H³ Pal. δουλοσύνην e j ρ²⁸ Mon. v. 1. ap.
Eust.: -ης cet. 425 τιμῶσαι g

Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἐ μήτηρ
σημαίνειν εἶσκειν ἐπὶ δμῶησι γυναιξίν.

ἄλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβάσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα
εἴπω σῆ ἀλόχῳ, τῆ τις θεὸς ὕπνου ἐπῶρσε."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
"μή πω τήνδ' ἐπέγειρε· σὺ δ' ἐνθάδε εἰπέ γυναιξίν 431
ἐλθέμεν, αἶ περ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο."

ἌΩς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ διέκ μεγάροιο βεβήκει
ἀγγελεύουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην 435
εἰς ἐ καλεσσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

"ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν καὶ ἄνωχθε γυναικας·
αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὔδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.

αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κατακοσμήσησθε, 440
δμῶας ἐξαγαγόντες ἔϋσταθέος μεγάροιο,
μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
θειέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰς ὃ κε πασέων

ψυχὰς ἐξαφέλησθε, καὶ ἐκλεδάθωντ' Ἀφροδίτης,
τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιω ἔχον μίσγοντό τε λάθρη." 445

ἌΩς ἔφαθ', αἶ δὲ γυναικες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
αἶν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι.
πρῶτα μὲν οὖν νέκυας φόρεον κατατεθνηῶτας,

καδ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν εὐερκέος αὐλῆς,
ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεύς 450
αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.

αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας
ὔδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.

αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο 455

429 ἐπῶρσε a g j k P²⁸ ed. pr. : ἔχευε cet. 435 ὁ om. g j L⁴ R⁴ U⁵

440 διακοσμήσησθε Mon. R⁴ U⁶ 447 αἴγ' g P⁵ ss. : οἴκτρ' P²⁸

U⁶ 450 ἀλλήλοισιν e P² R⁴ U⁶ v. l. ap. Eust. : -ησιw cet.

451 ἐπιστείχων e g j L⁸ Mon. Eust. : ἐπιστείλων a αὐταὶ δ' ἔφερον U⁸

ξῖον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμῳαί, τίθεσαν δὲ θύραζε.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
δμῳὰς δ' ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάρου,
μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος ἀλλῆς,
εἶλεον ἐν στείνει, ὅθεν οὐ πῶς ἦεν ἀλύξαι. 460

τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἄρχ' ἀγορεύειν·
“ μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
τάων, αἰ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὄνειδέα χεῖρα
μητέρι θ' ἡμετέρῃ παρά τε μνηστήρσιν ἴανον.”

ἌΩς ἄρ' ἔφη, καὶ πείσμα νεὸς κυανοπρόρου 465
κίονος ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μὴ τις ποσὶν οὐδας ἴκοιτο.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἦ κίχλαι τανυσίπτεροι ἢ ἐπέλειαι
ἔρκει ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἐστήκη ἐνὶ θάμνῳ,
αὐλῶν ἐσιέμεναι, στυγερός δ' ὑπεδέξατο κοῖτος, 470
ὥς αἶ γ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
δειρήσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.
ἦσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυθά περ, σὺ τι μάλα δῆν.

Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν·
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥινὰς τε καὶ οὐατα νηλεῖ χαλκῷ 475
τάμνον, μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονηψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε
εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον, τετέλεστο δὲ ἔργον·
αὐτὰρ ὃ γε προσέειπε φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν· 480
“ οἷσε θέειον, γρηῦ, κακῶν ἄκος, οἷσε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
πάσας δ' ὄτρυνον δμῳὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλην τροφὸς Εὐρύκλειαν· 485

456 ἔφερον a j P²⁸ Eust. 461 ἦρχ' codd. 462 δῆ] ἐν c f
Pal. ἐλησθε Mon. U²: ἐλοιμεν a 466 ἐξελάσας U³ 467 ἐπαν-
τανύσας P²⁸ L⁸ U⁵ U⁶: ὑψόσε ἐντανύσας f 469 τό θ' P⁵ Eust.: τὸ
δ' cet. 471 πασιών U³, Nauck: -άων d

“ ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ’ ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἴματ’ ἐνείκω,
 μηδ’ οὔτω ράκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
 ἔσταθ’ ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.”

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ πῦρ νῦν μοι πρότιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.” 491

Ἦς ἔφατ’, οὐδ’ ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
 ἦνικεν δ’ ἄρα πῦρ καὶ θήϊον, αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 εὖ διεθείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν.

Γρηὺς δ’ αὐτ’ ἀπέβη διὰ δώματα κάλ’ Ὀδυσῆος 495
 ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι·

αἱ δ’ ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
 αἱ μὲν ἄρ’ ἀμφεχέοντο καὶ ἡσπάζοντ’ Ὀδυσῆα,
 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους
 χεῖράς τ’ αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἕμερος ἦρει 500
 κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς, γίγνωσκε δ’ ἄρα φρεσὶ πάσας.

489 ἔστασ’ α: ἴστασ’ L⁴ H³ V⁴ ss. : ἡσθαι P²⁸ 492 φίλη τροφὸς
 a e g P²⁸ L⁴ : περίφρων cet. 495 ἀνέβη e g L⁴ 497 δάας α:
 δάδας e, cf. δ 300 498 ἀμφεπέοντο a 500 ἦρε a

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ

Γρηὺς δ' εἰς ὑπερῶ' ἀνεβήσεται καρχαλόωσα,
 δεσποῖνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιω ἔνδον ἔοντα·
 γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “ ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδῃαι 5
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τά τ' ἔλδεται ἤματα πάντα.
 ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὄψέ περ ἐλθῶν.
 μνηστῆρας δ' ἔκτειεν ἀγήνορας, οἳ θ' ἔδν οἶκον
 κήδεσκον καὶ κτήματ' ἔδον βιόωντό τε παῖδα.”
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 10
 “ μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἳ τε δύνανται
 ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἔοντα,
 καὶ τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
 οἳ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα.
 τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν 15
 ταῦτα παρέξ ἐρέουσα καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
 ἠδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
 οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
 οἴχετ' ἐποψόμενος Κακοῖλιον οὐκ ὀνομαστήν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἀψ ἔρχου μέγαρόνδε. 20
 εἰ γάρ τίς μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἷ μοι ἔασι,
 ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἠγγεῖλε καὶ ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε,
 τῷ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι
 αὐτὶς ἔσω μέγαρον· σέ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.”

3 ὑπερικταίνοντο L⁵: ὑποακταίνοντο· ἔτρεμον. Hesych. 5 ὄρσοο O.
 cf. K 159 8 οἳ τένν a: οἳ τε οἳ j Eust. 14 παρέβλαψαν a j
 Eust. αἰσίμος h: αἰσίμα g: αἰσίμα οἴσθα C 19 ὄψ. codd.
 20 ἔρχεο b e g 22 μ' ἀνέγειρε a k O P⁵ P⁶ Eust., cf. 16 24 μέγα-
 ρον a j P¹ Eust.: μεγάρων cet.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια· 25
 “ οὐ τί σε λωβεύω, τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
 ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται, ὡς ἀγορεύω,
 ὁ ξείνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι.

Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἤδεεν ἔνδον ἐόντα,
 ἀλλὰ σαοφροσύνησι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν, 30
 ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορέοντων.”

ᾠς ἔφαθ', ἣ δ' ἐχάρη καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
 γρη῏ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκε,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ εἰ δ' ἄγε δῆ μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπες, 35
 εἰ ἔτεόν δῃ οἶκον ἰκάνεται, ὡς ἀγορεύεις,
 ὅπως δῆ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήκε
 μῦνος ἑών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμμνον.”

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 “ οὐ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἶον ἄκουσα 40
 κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῶ θαλάμων εὐπήκτων
 ἡμεθ' ἀτυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
 πρὶν γ' ὅτε δῆ με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
 Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
 εὔρου ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσι 45
 ἔσταθθ'· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον οὐδας ἔχοντες
 κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθησ
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥς τε λέοντα.
 νῦν δ' οἱ μὲν δῆ πάντες ἐπ' αὐλείησι θύρησιν
 ἀθρόοι, αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλές, 50
 πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
 ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβήτων
 ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.

25 περιφρων Ψ^{28} 26 φίλον τέκος e Eust. 1936. 39 : ουδ απα]φισκω
 Ψ^{27} 28 ἀτίμεον g 31 βίας U⁶ Eust. 35 ἐνίσπε g r C L⁵,
 cf. γ 101 40 οὐκ codd. πιθόμην a r An. Par. iv. 236. 12 (διὰ τοῦ i),
 cf. ρ 21 ἄκουον j Mon. R¹ Eust. 48 hab. a f r (χ 402), om. cet.
 52 ἐπιφροσύνης k O 53 ἀμφοτέρω e g j k H³ Pal. : -ων cet.
 πέπασθε J ; πέπονθε L⁵ P⁵ U², Be ss.

νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
 ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, εὔρε δὲ καὶ σέ 55
 καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἷ πέρ μιν ἔρεζον
 μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.”

Τῆν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα.
 οἴσθα γὰρ ὡς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη 60
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ νιεί, τὸν τεκόμεσθα·
 ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὄδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις,
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων κτεῖνε μνηστῆρας ἀγανούς,
 ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
 οὐ τινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 65
 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
 τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιῖδος, ὤλετο δ' αὐτός.”

Τῆν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
 “τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων, 70
 ἢ πόσιν ἐνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρη οὐ ποτ' ἔφησθα
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
 ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι εἶπω·
 οὐλήν, τήν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
 τὴν ἀπονίζουσα φρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῇ 75
 εἰπέμεν· ἀλλὰ με κείνος ἐλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν
 οὐκ ἔα εἰπέμεναι πολυκερδείησι νόοιο.

ἀλλ' ἔπεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
 αἶ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναι μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.”

Τῆν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια· 80
 “μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰειγενετῶν
 δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολυῖδριν ἐοῦσαν·
 ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμόν, ὄφρα ἴδωμαι
 ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἦδ' ὅς ἐπεφνεν.”

76 ἀλλά γε **df** P¹ 77 εἶα **a** Mon. P³ P⁵ Eust. εἰπεῖν **aj** P²⁸
 Mon. πολυιδρήσι **a**: -είησι Mon. R¹ U¹ U⁶ Eust. ed. pr.: -οἰοσι j
 Mo 83 ἴδωμεν **aj** Mon.

ἄΩς φαμένη κατέβαν' ὑπερώϊα· πολλὰ δέ οἱ κῆρ 85
 ὄρμαιν', ἣ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεεῖνοι,
 ἣ παρστάσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβούσα.
 ἣ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν,
 ἔξερ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίη, ἐν πυρὸς ἀνγῆ,
 τοίχου τοῦ ἐτέρου· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὴν 90
 ἦστο κάτω ὀρώων, ποτιδέγμενος εἴ τί μιν εἶποι
 ἰφθίμη παράκοιτις, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
 ἣ δ' ἄνεω δὴν ἦστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἴκανεν·
 ὄψει δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκειν,
 ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα. 95
 Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 “μητὲρ ἐμή, δύσμητὲρ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
 τίφθ' οὐτῶ πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
 ἐξομένη μύθοισιν ἀνείρειαι οὐδὲ μεταλλᾶς;
 οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὦδε γυνὴ τετληῶτι θυμῷ 100
 ἀνδρὸς ἀφισταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
 ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαίαν·
 σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθιο.”

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “τέκνον ἐμόν, θυμὸς μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν, 105
 οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος οὐδ' ἐρέεσθαι
 οὐδ' εἰς ὧπα ἰδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
 ἔστ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἰκάνεται, ἣ μάλα νῶϊ
 γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
 σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.” 110

ἄΩς φάτο, μεῖδῃσεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

86 ὄρμ. codd. ἐξερεεῖναι d 88 ὑπέρβαλε Cocond. Rhet. gr.
 viii. 792. 18 93 ἀνεως P³, cf. Suid. in v. 94 ἐνωπαδίως c p
 L² Pal. v. l. ap. Eust. : ἐνωπιαδίως e : ἐνωπιδίως cet. ἦσκειν quidam
 95 ἀγνώσασκε q 96 ἐνένιπτεν ed. pr. : ἐνισπεν R⁴, cf. π 417
 al. 98 αὐτῷ e 99 ἠδὲ d 101 ἀφισταίη c e g j Pal. P¹ : ἀπο-
 σταίη cet., cf. 169 106 επακουσαι p²³, cf. ρ 584 109 ἀλλήλων d
 P¹ R⁴ 110 κεκριμένα q r Eust.

“ Τηλέμαχ', ἦ τοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
 πειράζειν ξέμεθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
 νῦν δ' ὅττι ρυπόω, κακὰ δὲ χροῦ εἴματα εἶμαι, 115
 τοῦνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὐ πώ φησι τὸν εἶναι.
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
 καὶ γάρ τις θ' ἓνα φῶτα κατακτεῖνας ἐνὶ δήμῳ,
 ᾧ μὴ πολλοὶ ἔωσιw ἀοσητηῆρες ὀπίσσω,
 φεύγει πηούς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν· 120
 ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
 κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τὰ δὲ σε φράζεσθαι ἄνωγα.”

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 “ αὐτὸς ταυτά γε λεύσσει, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
 μῆτιw ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τις τοι 125
 ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
 ἡμεῖς δ' ἔμμεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὄση δύναμίς γε πάρεστιw.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 130
 πρῶτα μὲν ἄρ λούσασθε καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
 δμῶα8 δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἶμαθ' ἐλέσθαι·
 αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸ8 ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
 ἡμῖν ἠγείσθω φιλοπαίγμονο8 ὀρχηθμοῖο,
 ὡ8 κέν τις φαίῃ γάμον ἔμμεναι ἐκτὸ8 ἀκούων, 135
 ἦ ἀν' ὁδὸν στείχων ἦ οἳ περιwaiετάουσι
 μὴ πρόσθε κλέο8 εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστῃ γένηται
 ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέα8 ἐλθέμεν ἔξω
 ἀγρὸν ἐ8 ἡμέτερον πολυδένδρεον. ἔνθα δ' ἔπειτα
 φρασσόμεθ' ὅττι κε κέρδο8 Ὀλύμπιο8 ἐγγυαλίξῃ.” 140

ἌΩ8 ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
 πρῶτα μὲν οὔν λούσαντο καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας,

117 ἔσται τάδε ἔργα Pal. 118 οἴκω r 119 ἔασιν k P³
 ἀοσητηῆρε8 ἔωσιw g 122 τὰ δὲ σε a j p²⁸ Mon. R¹ Eust. : τῶ σε
 cet. 127, 128 hab. p p²⁸ U² U⁸ Eust., marg. c g L⁴, om. cet.
 134 φιλοπαίγμονο8 a e g j k p²⁸ : πολυπ. cet. 138 γ' om. P³ R¹
 Eust. 142 οὔν] ἄρ b c e a f k p²⁸ P¹

ὄπλισθεν δὲ γυναῖκες· ὁ δ' εἴλετο θεῖος ἀοιδὸς
 φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δέ σφισιν ἕμερον ὤρσε
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο. 145

τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶν
 ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν.
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
 “ἦ μάλα δὴ τις ἔγημε πολυμνήστην βασιλείαν·
 σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος οὐ κουριδίοιο 150
 εἶρυσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ἦος ἴκοιτο.”

ἌΩς ἄρα τις εἶπεσκε, τὰ δ' οὐ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
 Εὐρυνόμη ταμίη λούσεν καὶ χρίσεν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φάρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα· 155

αὐτὰρ κὰκ κεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη
 μείζονά τ' ἐσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος
 οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
 ἴδρις, ὃν Ἡφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη 160
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει,

ὥς μὲν τῷ περίχευε χάριω κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
 ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη,
 ἀντίον ἦς ἀλόχου, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 165

“δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
 κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
 οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὦδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
 ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογῆσας
 ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαίαν. 170

ἄλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
 λέξομαι· ἦ γὰρ τῇ γε σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ.”

143 ὄπλ. codd. praeter P³ R⁴ U⁶ U⁸ V⁴ 147 κούρων Ap. lex. in
 v. Κούρος 151 ἔως a j Eust. : ὄφρ' ἂν cet. eis o ken ελθη p²⁸
 155 χλαιναν καλην p²⁸ 156 κάλλος πολὺν χεῦεν Mon. 162 ως
 ara p²⁸ Macr. v. 4. 12 κ[αταχ.] p²⁸ τῷ] οἱ a U⁵ ss. 163 om. e
 169 ἀφεσταίη j q Mon. Eust. : ἀποσταίη cet., cf. 101 172 σιδήρεος
 —θυμὸς a j Eust.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 “ δαιμόνι', οὐτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι οὐτ' ἀθερίζω
 οὔτε λήην ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ οἶδ' οἶος ἔησθα 175
 ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
 ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
 ἐκτὸς εὖσταθέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
 ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν,
 κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.” 180
 Ὡς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κεδνὰ ἰδυίαν·
 “ ὦ γυναῖ, ἧ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
 τίς δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν 185
 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ.
 ἀνδρῶν δ' οὐ κέν τις ζῶδς βροτός, οὐδὲ μάλ' ἦβῶν,
 ῥεῖα μετοχλίσσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται
 ἐν λέχει ἀσκητῶ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον οὐδέ τις ἄλλος.
 θάμνος ἔφν τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐντός, 190
 ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχετος δ' ἦν ἤυτε κίων.
 τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
 πυκνήσιω λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα,
 κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης, 195
 κορμὸν δ' ἐκ ρίζης προταμῶν ἀμφέξεσα χαλκῷ
 εὖ καὶ ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
 ἐρμῖν' ἀσκήσας, τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρω.
 ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
 δαιδιάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἧδ' ἐλέφαντι· 200

175 ὅστις h 178, 179 om. U⁵ 178 μεγάρου L⁴ L⁸
 179 ἐκθεῖσα a O: ἐκθέσθαι e h 180 δέμνια pro κώεα Ammon.
 π. διαφ. ὄνομ. 88 et 146, E. Gud. 367. 39 184 ἄλλος L⁵ O Pal.
 P¹ P² R³ 186 ἄλλω ἐνὶ χώρῳ d χείρων P⁶ 187 οὐδὲ
 γυναικῶν a g j k P²⁸, γρ. Eust. 188 μετεχνάσειεν h τετυκτο P²⁸
 quod conī. Grashof 190 τανυφύλλου d 192 δ' ἐμὸν j L⁵ U⁵ U⁸ :
 ἐμὸν g: βάλων O 193 πυκνοῖσι fr CL³ U⁸ λιθάδεσσι b c d f k
 P¹ U⁸ 196 δε pro δ' ἐκ P²⁸ Ap. lex. in Ἀμφέξεσα 199 ἐντυνον e L²

23. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ψ

ἐν δ' ἐτάνυσσ' ἱμάντα βοὸς φοῖνικι φαεινόν.
 οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφάυσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
 ἢ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἦέ τις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλοσε θῆκε, ταμῶν ὑπο πυθμέν' ἐλαίης.”

ἌΩς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 σήματ' ἀναγνούση τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς· 206

δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 δειρῆ βάλλ' Ὀδυσῆϊ, κάρη δ' ἔκυσ' ἠδὲ προσηύδα·

“ μῆ μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
 ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον οἰζύν, 210

οἱ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
 ἤβης ταρπῆναι καὶ γήραος οὐδὸν ἰκέσθαι.

αὐτὰρ μῆ νῦν μοι τόδε χῶεο μηδὲ νεμέσσα,
 οὐνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ᾧδ' ἀγάπησα.

αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 ἐρρίγει μῆ τίς με βροτῶν ἀπάφοιτο ἔπεσσιν 215

ἐλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλευούσιν.
 οὐδέ κεν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,

ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 εἰ ἦδη ὅ μιν αὐτὶς ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 220

ἄξέμεναι οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἐμελλον.
 τὴν δ' ἦ τοι ῥέξαι θεὸς ὄρορεν ἔργον ἀεικέες·

τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἐῷ ἐγκάτθετο θυμῷ
 λυγρῆν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἴκετο πένθος.

νῦν δ', ἐπεὶ ἦδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας
 εὐνῆς ἡμετέρης, τὴν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει, 225

ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγώ τε καὶ ἀμφίπολος μία μούνη,

201 ἐν δ' a Mon. Eust.: ἐκ δ' cet. φαεινῶ d P¹ Ἴφι κταμένοιο
 ce h P²⁸ Mon. 203 ἢ H⁸ O P¹: εἴ codd., cf. v 415 204 ὑπὸ g k
 C P⁵ U⁵: ἀπὸ cet. 206 ἀναγνώσεως g L⁵ 207 δράμεν a g j
 Mon. Eust.: κίεν cet. 208 προσηύδα] πρόσωπα g 210 ωπασσαν
 P²⁸ uv. 216 et 217 ras. intra unius versus spatium U⁵ 217 om. N
 βουλευόνται L² U⁵ 218-224 ἀθετοῦνται οἱ ζ' ὡς σκάζοντες κατὰ
 τὸν νοῦν. σώζονται δ' ἂν εἰ στίζοιμεν ἐπὶ τῷ εἰ ἦδη schol. 220 εἰ ἦδη]
 ἐνταῦθα στικτέον schol. 221 πατρίδα γαίαν g C Pal. 227 τε om.
 g j Pal.

Ἄκτορίς, ἦν μοι δῶκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιοῦση,
ἦ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινοῦ θαλάμοιο,
πέιθεις δὴ μευ θυμόν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα." 230

ἌΩς φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἤμερον ὦρσε γόοιο·
κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κεδνὰ ἰδυῖαν.
ὡς δ' ὄτ' ἂν ἀσπᾶσιος γῆ νηχομένοισι φανήη,
ὦν τε Ποσειδάων εὐεργέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
ραῖσῃ, ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῶ· 235

παῦροι δ' ἐξέφυγον πολίης ἀλὸς ἠπειρόνδε
νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῖ τέτροφεν ἄλμη,
ἀσπᾶσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
ὡς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοροώση,
δειρῆς δ' οὔ πω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκῶ. 240

καὶ νύ κ' ὄδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχῆν σχέθεν, Ἥῳ δ' αὐτε
ρύσατ' ἐπ' Ὀκεανῶ χρυσόθρονον, οὐδ' ἔα ἵππους
ζεύγνυσθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέροντας, 245

Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἳ τ' Ἥῳ πῶλοι ἄγουσι.
καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
“ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
ἦλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι. 250

ὡς γάρ μοι ψυχὴ μαντεύσατο Τειρεσίαο
ἦματι τῷ ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄϊδος εἴσω,
νόστον ἐταίροισιν διζήμενος ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἦδη
ὑπνω ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε." 255

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·

229 om. g 231 δ' ἔτι a e g j k p²⁸: δ' ἄρα cet. 233 ἀσπᾶσιος j
R¹ U⁵ Eust.: -ως cet. 237 ἐρχόμενοι a δέδρομε b 240 ἀφεί-
λετο a U²: ἀφείχετο P³ 241 om. U⁵ 241, 242 om. U² φάνη]
ἔδν O: ἔδν φάος ἠελίοιο Pal. 243 δολιχῆ d j θῆκε e 244 ὠκεα-
νὸν p 246 ἔασιν Pal. V¹ 249 ἔτι κείθεν j L⁸ - ἐστὶ g j p²⁸
Eust. 251 μυθήσατο e g j C 255 παυσώμεθα V³ ss., cf. Ω 636

“ εὐνή μὲν δὴ σοί γε τότ’ ἔσσεται ὀππότε θυμῷ
 σῶ ἐθέλης, ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἰκέσθαι
 οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν·
 ἀλλ’ ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, 260
 εἶπ’ ἄγε μοι τὸν ἄεθλον, ἐπεὶ καὶ ὄπισθεν, οἶω,
 πεύσομαι, αὐτίκα δ’ ἐστὶ δαήμεναι οὐ τι χέριον.”

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ δαιμονίη, τί τ’ ἄρ’ αὖ με μάλ’ ὀτρύνουσα κελεύεις
 εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ’ ἐπικεύσω. 265
 οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστέ’ ἄνωγεν
 ἐλθεῖν, ἐν χεῖρεσσι ἔχοντ’ εὐήρες ἔρετμόν,
 εἰς ὃ κε τοὺς ἀφίκωμαι οἳ οὐ ἴσασι θάλασσαν
 ἀνέρες, οὐδέ θ’ ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσι· 270
 οὐδ’ ἄρα τοὶ ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 οὐδ’ εὐήρε’ ἔρετμά, τὰ τε πτερὰ νηυσὶ πέλουται.
 σῆμα δέ μοι τόδ’ ἔειπεν ἀριφραδές, οὐδέ σε κεύσω.
 ὀππότε κεν δῆ μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὀδίτης
 φῆη ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὦμῳ, 275
 καὶ τότε μ’ ἐν γαίῃ πῆξαντ’ ἐκέλευσεν ἔρετμόν,
 ἔρξανθ’ ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 ἀρνεῖον ταῦρόν τε συῶν τ’ ἐπιβήτορα κάπρον,
 οἴκαδ’ ἀποστείχειν, ἔρδειν θ’ ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι, 280
 πᾶσι μάλ’ ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφυη
 γῆρα ὑπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσσονται· τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.”

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 285
 “ εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,

259 ες υψ]οροφον P²⁸ 264 αῖ] οὖν g j ὀτρύνουσα j Mon. R⁶:
 -έουσα cet. 266 θυμὸς a e g h j k P²⁸: θυμῷ cet. 268 ἔχων U⁵
 V⁴ 270 ἀνέρας g ed. pr. 271 τοί γ’ codd. 273 τόδ’ ἔειπεν o g h j
 L⁴: τόδε εἶπεν cet. 276 μ’ ἐν g P²⁸ Mon.: δὴ cet. 277 ῥέξαντ’
 a Mon. γρ. R¹² 281 ἔξαλος γρ. V⁴, leg. Eust. uv., cf. λ 134

ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.”

Ἔως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
ἔσθῆτος μαλακῆς, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων. 290

αὐτὰρ ἔπει στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
γρηῦς μὲν κείουσα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει,
τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
ἔς θάλαμον δ' ἀγαγούσα πάλιν κίεν. οἱ μὲν ἔπειτα 295
ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο.
αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης
παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναικας,
αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.

Τῷ δ' ἔπει οὖν φιλότῆτος ἔταρπῆτην ἔρατειωῆς, 300
τερπέσθην μύθοισι, πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε,

ἢ μὲν ὄσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο διὰ γυναικῶν,
ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' αἰδήλου ὄμιλον,
οἳ ἔθεν εἵνεκα πολλά, βόας καὶ ἴφια μῆλα,
ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἠφύσσετο οἶνος· 305

αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ὅσα κῆδ' ἔθηκεν
ἀνθρώποις ὅσα τ' αὐτὸς οἴζυσας ἐμόγησε,
πάντ' ἔλεγε· ἢ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
πίπτειν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.

Ἄρξατο δ' ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα 311
ἦλθ' ἔς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πείριαν ἄρουραν·
ἦδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποιωὴν

287 τις j R¹ 289 ἠδὲ a e h j k p ἔντυον a g p r U⁸
292 κίονσα a g j P³ U⁵ 294 φάος j μετὰ χερσὶν ἔχουσα δαΐδας p
296 Ἀριστοφάνης καὶ Ἀρίσταρχος πέρας τῆς Ὀδυσσεΐας τοῦτο
ποιοῦνται schol. Eust., τὸ τέλος Br, ἴκοντο:—H³ 298 πόδας om.
c d f L⁵ γυναικας P² U² U⁸ Mon. corr. 303 ὄμιλον] κίνδυνον e
306 δ om. p²⁸ Mon. 307 ἀνθρώπους j 310-343 οὐ καλῶς
ἠθέτηκεν Ἀρίσταρχος τοὺς τρεῖς καὶ τριάκοντα schol. agn. Aristoteles
Rhet. 1417 A 13 παράδειγμα δ' Ἀλκίμου ἀπόλογος, ὅτι πρὸς τὴν Πηνελόπην
ἐν ἐξήκοντα [sic] ἔπεσι πεποιήται. paragraphos non obelos praem. U⁶
versibus 310, 311, 312, 314, 318, 322, 326, 327, 328, 329, 330, 333,
338 310 ἦρξ. codd. 311 ἦλθεν Λωτοφάγων e g j L⁴ Eust.

ἰφθίμων ἐτάρων, οὓς ἤσθιεν οὐδ' ἐλάειρεν
 ἦδ' ὡς Αἴολον ἴκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο
 καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι 315
 ἦην, ἀλλὰ μιν αὐτίς ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρειν βαρέα στενάχοντα·
 ἦδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
 οἷ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἔυκνήμιδας ἐταίρους
 πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ. 320
 καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε,
 ἦδ' ὡς εἰς Ἀΐδεω δόμον ἦλυθεν εὐρώεντα,
 ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο,
 νηὶ πολυκλήϊδι, καὶ ἔσιδε πάντας ἐταίρους
 μητέρα θ', ἣ μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα· 325
 ἦδ' ὡς Σειρήνων ἀδιώων φθόγγον ἄκουσεν,
 ὡς θ' ἴκετο Πλαγκτὰς πέτρας δεινήν τε Χάρυβδι
 Σκύλλην θ', ἣν οὐ πώ ποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
 ἦδ' ὡς Ἡελίοιο βόας κατέπεφνον ἐταῖροι·
 ἦδ' ὡς νῆα θοῆν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ 330
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν·
 ὡς θ' ἴκετ' Ὠγγυγίην νῆσον νύμφην τε Καλυψώ,
 ἣ δὴ μιν κατέρυκε λιλαιομένη πόσιν εἶναι
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκε 335
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα·
 ἀλλὰ τοῦ οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
 ἦδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογῆσας,
 οἷ δὴ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὧς τιμήσαντο
 καὶ πέμπσαν σὺν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 340
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες.
 τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος

317 μεγάλα **cdf** **p**²⁴ Mon. U⁸ 318 ἀφίκοντο **gjp** **p**²⁴ Mon.
 Eust. 320 hab. **ajp** U⁸ marg. H³ Mon. (• rubr. praem. P⁵), om.
 cet. 322 ἠερόεντα L⁵, γρ. V¹ 332, 333 αλυξας | ικετ es **p**²⁸
 335 σπέεσι **d** ut Nauck, cf. ι 114 336 ἀγήραον codd., cf. ε 136
 337 τωι **p**²⁸ αὐτοῦ e L² Eust.

λυσιμελής ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμού.

Ἡ δ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὀππότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλλπετο ὄν κατὰ θυμόν 345

εὐνῆς ἧς ἀλόχον ταρπήμεναι ἠδὲ καὶ ὕπνου,
αὐτίκ' ἀπ' Ὀκεανοῦ χρυσόθρονον ἠριγένειαν
ῶρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέροι· ῶρτο δ' Ὀδυσσεὺς
εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·

“ ὦ γύναι, ἦδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων 350
ἀμφοτέρῳ, σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
ιέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης.

νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνήν,
κτῆματα μὲν τά μοι ἔστι κομιζέμεν ἐν μεγάροισι, 355
μῆλα δ' ἅ μοι μνηστήρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ λήτσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
δώσουσ', εἰς ὃ κε πάντας ἐνιπλήσωσω ἐπαύλους.

ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,
ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλόν, ὃ μοι πυκνῶς ἀκάχηται 360
σοὶ δέ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω πυνυτῇ περ ἐούσῃ·
αὐτίκα γὰρ φάτις εἰσιν ἅμ' ἠελίφ' ἀνιόντι

ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
εἰς ὑπερῷ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
ἦσθαι, μηδέ τινα προτιόσσειο μηδ' ἐρέεινε.” 365

Ἡ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσεται τεύχεα καλά,
ῶρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην,
πάντας δ' ἐντέ' ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἐλέσθαι.
οἱ δέ οἱ οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
ῶϊζαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἦιον· ἄρχε δ' Ὀδυσσεύς. 370
ἦδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγγε πόληος.

347 ἐπ' a f 348 ἀθανατοισι P²⁸ φάος Mon. P³ U³ Z: φός q
L⁴ 350 πλεῖον d 353 πεδέασκον P⁶ 354 ἀμφοτέρω Mon.:
-οι cet. 358 ἐναύλους b d f P¹ U⁸: μεσαύλους v. l. ap. Eust.
359 ἔπειμι aj P²⁸ Mon. U⁴ marg. Eust.: ἄπειμι cet. 361 τάδ' ch p
L⁴: τόδ' cet. ἐπιστελλω P²⁸ 366 ἐδήσατο r C 367 ὄσε L⁸,
cf. N 125 H 522 O 694 370 ἦρχε codd.

ΟΔΤΣΣΕΙΑΣ Ω

Ἐρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
 ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δὲ ράβδον μετὰ χερσὶ
 καλὴν χρυσεῖην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τῇ ρ' ἄγε κινήσας, ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο. 5
 ὧς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντρου θεσπεσίῳ
 τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσιν
 ὄρμαθού ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὧς αἰ τετριγυῖαι ἄμ' ἦϊσαν· ἄρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἐρμείας ἀκάκητα κατ' εὐρώεντα κέλευθα. 10
 πὰρ δ' ἴσαν Ὁκεανοῦ τε ροὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
 ἦδὲ παρ' Ἡελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνειρώων
 ἦϊσαν· αἶψα δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων.
 Εὐρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος 15
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἰδός τε δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 ὧς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὀμίλειον· ἀγχίμολον δὲ
 ἦλυνθ' ἐπι ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαιο 20
 ἀχυνμένῃ· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἄμ' αὐτῶ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
 τὸν προτέρη ψυχῇ προσεφώνεε Πηλεΐωνος·

Τὰ ἐν ἀγρφ, Τὰ ἐν Δαέρτου Aelianus 1 sqq. Ἀρίσταρχος
 ἀθετεῖ τὴν Νέκυιαν schol. 2 ἀνδρῶν ἠρώων Diodor. i. 96 (codd. 'C F';
 μνηστ. cett.) 4 a τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης
 o K U⁸ (= ε 49) περιττός μοι δοκεῖ K 5 τῇ ρά γ(ε) d g H³ U⁴.
 τόφρα γε U⁸: ρ' ὄγε b, γρ. U⁵ (ἐ)κίνησεν dr 8 ἄμα eg
 ἔπονται e 9 ἦϊσαν Plat. rep. 387 A ἦρχε codd. 11 ὠκεανοῖο
 ροὰς sch. Alcman. fr. 23 col. ii. 15, p²⁸ 20 ἦλθεν p²⁸ 21 ὄσσαι
 o q L² L⁴ Pal. 22 ἐπέσπων C Mon. P³ R⁹ U⁸, cf. γ 134 λ 197 al.
 23 πηλειδαο p²⁸

“ Ἀτρείδῃ, περὶ μὲν σ’ ἔφαμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
 ἀνδρῶν ἠρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα, 25
 οὐνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσε
 δῆμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε’ Ἀχαιοί.
 ἦ τ’ ἄρα καὶ σοὶ πρῶϊ παραστήσεσθαι ἔμελλε
 μοῖρ’ ὀλοή, τὴν οὐ τις ἀλεύεται ὅς κε γένηται.
 ὡς ὄφελος τιμῆς ἀπουήμενος, ἧς περ ἄνασσε, 30
 δῆμῳ ἔνι Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἠδὲ κε καὶ σῶ παιδὶ μέγα κλέος ἦρα’ ὀπίσσω·
 νῦν δ’ ἄρα σ’ οἰκτίστῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.”

Τὸν δ’ αὖτε ψυχῇ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο· 35
 “ ὄλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖς ἐπιείκελ’ Ἀχιλλεῦ,
 ὅς θάνατος ἐν Τροίῃ ἐκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ’ ἄλλοι
 κτείνουτο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱες ἄριστοι,
 μαρνάμενοι περὶ σείο· σὺ δ’ ἐν στροφάλιγγι κοινῆς 40
 κεῖσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἡμαρ ἐμαρνάμεθ’· οὐδέ κε πάμπαν
 πανσάμεθα πολέμου, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σ’ ἐπὶ νῆας ἐνεΐκαμεν ἐκ πολέμοιο, 45
 κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρῶα καλὸν
 ὕδατι τε λιαρῶ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ’ ἀμφὶ
 δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ κείραντό τε χαίτας.
 μήτηρ δ’ ἐξ ἀλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτης ἀλήισιν
 ἀγγελίης ἀΐουσα· βοῆ δ’ ἐπὶ πόντον ὀρώρει
 θεσπεσίη, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιοῦς· 50
 καὶ νῦ κ’ ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
 εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιά τε πολλά τε εἰδῶς,
 Νέστωρ, οὐ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·

28 πρῶτα c q L⁴ Pal. 29 ἀλεύεται e κεν ἴδεται e 33 ἦραθ’ g p
 39 δ’ ἐν a g j Mon. V⁴: δὲ cet. 41 οὐδέτι e h 45 ἀμφὶ d g r
 p²⁸ H³ L⁴ P¹ U³: ἐμφλς cet., cf. 65 47 ἀθανάτοις d C Pal.
 48 ἀΐουσα P³ 49 ἄσβεστος γρ. R¹² (= A 500 al.) ὑπὸ a e g j k
 p²⁸: ἐπὶ cet. ἦλυθε e g L⁴ (cf. H 215 al. κ 31 σ 88)

ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ‘ἴσχεσθ’, Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδε σὺν ἀθανάτης ἀλήσιν 55
 ἔρχεται, οὗ παιδὸς τεθνηότος ἀντιώσα.’
 ὡς ἔφαθ’, οἱ δ’ ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί·
 ἀμφὶ δέ σ’ ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος
 οἴκτρ’ ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ’ ἄμβροτα εἶματα ἔσσαν.
 Μοῦσαι δ’ ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ 60
 θρήνεον· ἐνθα κεν οὗ τιw ἀδάκρυτόν γ’ ἐνόησας
 Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
 ἐπτα δὲ καὶ δέκα μὲν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 κλαίομεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοὶ τ’ ἄνθρωποι·
 ὀκτωκαίδεκάτῃ δ’ ἔδομεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ’ ἀμφὶ 65
 μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πύονα καὶ ἔλικας βοῦς.
 καίεο δ’ ἐν τ’ ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῶ
 καὶ μέλιτι γλυκερῶ· πολλοὶ δ’ ἦρωες Ἀχαιοὶ
 τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
 πεζοὶ θ’ ἱππῆές τε· πολλὺς δ’ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 70
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σε φλόξ ἦνυσεν Ἥφαιστοιο,
 ἠῶθεν δὴ τοι λέγομεν λεύκ’ ὄστ’ε’, Ἀχιλλεῦ,
 οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
 χρύσειον ἀμφιφορῆα· Διωνύσιοιο δὲ δῶρον
 φάσκ’ ἔμναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο. 75
 ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ’ ὄστ’εα, φαίδιμ’ Ἀχιλλεῦ,
 μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος,
 χωρὶς δ’ Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα τίες ἀπάντων
 τῶν ἄλλων ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 ἀμφ’ αὐτοῖσι δ’ ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον 80

53 om. q 55 μετ’ e g 58 σε στήσαν g 60 sq. ἀθετητέος
 δὲ ὁ Μουσῶν ἐπ’ Ἀχιλλεῖ θρήνος schol. T Ω 720. ἃ δὲ τῷ Ὀμήρῳ
 ἐν δευτέρῃ ψυχοστασία εἴρηται, εἰ δὴ Ὀμήρου ἐκεῖνα... Philostr. Heroic.
 xix. 12 = 323 61 γ’ ἐνόησα j k U⁸: γ’ ἐνόησεν f L⁵ P¹ 62 ὑπώρορε
 Br H³ L⁴: ἐπώρορε cet.: ἐπόρρνε v. l. ap. Eust. 65 ἀμφὶ R¹:
 ἀμφὶς cet., cf. 45: ἐπ’ αὐτῷ b c e g p²⁸ 72 σου ο: σέο U⁸
 77 μίγμα j Br H³

χεύαμεν Ἀργείων ἱερός στρατὸς αἰχμητῶν
 ἀκτῆ ἔπι προῦχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ,
 ὧς κεν τηλεφανῆς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιω εἶη
 τοῖς οἷ νῦν γεγάασι καὶ οἷ μετόπισθεν ἔσονται.
 μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα
 85
 θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας
 ἠρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένον βασιλῆος
 ζῶννυνταί τε νέοι καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα·
 ἀλλὰ κε κείνα μάλιστα ἰδὼν θηήσαο θυμῷ,
 90
 οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
 ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσι.
 ὧς σὺ μὲν οὐδὲ θανῶν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἔσθλόν, Ἀχιλλεῦ·
 αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος ἀργειφόντης,
 ψυχὰς μνηστήρων κατὰγων Ὀδυσῆϊ δαμέντων.
 100
 τῷ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς κίον, ὧς ἐσιδέσθη.
 ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
 ξείνος γάρ οἱ ἔην Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 105
 τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο·
 “ Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδουτε
 πάντες κεκριμένοι καὶ ὀμήλικες; οὐδὲ κεν ἄλλως
 κριβάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
 ἦ ὑμῖν ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 110
 ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρὰ;

83 εἶης a q P⁵ Eust. 87 ἀντεβόλησας L⁸ P² Eust. : -σα cet.
 88 που e 90 ἀλλ' ἄγε q : γε Eust. ἐτεθήπεα j C Ca Mon.
 R⁶ U¹ (= ζ 166) : ἐτέθηπα q : ἐτεθήπεας, ἐτεθήπεο v. ll. ap. Eust.
 96 ἄεθλον d (pars) 107 ἄλλος a g h Eust. 109 ἠέ που g

ἦ πευ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσον
 βοῦς περιταμνομένους ἠδ' οἴων πῶεα καλά,
 ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενοι ἠδὲ γυναικῶν;
 εἶπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὐχομαι εἶναι.
 ἦ οὐ μέμνη ὅτε κείσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
 ὄτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
 Ἴλιον εἰς ἄμ' ἔπεσθαι ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
 μηνὶ δ' ἄρ' οὐλῶ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
 σπουδῆ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πτολίπορθον.”

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος· 120

“ Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις·
 σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
 ἡμέτερον θανάτοιο κακὸν τέλος, οἶον ἐτύχθη.
 μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα· 125

ἦ δ' οὐτ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον οὐτ' ἔτελεύτα,
 ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
 στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε· 130

‘ κούροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φάρος
 ἐκτελέσω, μή μοι μεταμόνια νήματ' ὀληται,
 Λαέρτη ἠρωῖ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
 μοῖρ' ὀλοῆ καθέλῃσι ταηλεγέος θανάτοιο, 135

μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσήσῃ,
 αἶ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας·
 ὧς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,

112 αἰγῶν U⁸: καὶ ὕς καὶ πίονας αἰγας Pal. (β 56 al.) 113 om.
 dr P¹ 115 μέμνησ' L⁵ κατήλυθον e 118 δ' ἐν Ag. ap.
 sch. K 48: δ' ἄρ' codd. 121 hab. b c d f P¹ U⁸ P⁶ (app. ♂ rubr.),
 om. cet. 124 κακὸν μόρον d H³ U⁸ (cf. a 166 al.): μόρον om. κακὸν
 f L⁵ P¹ 133 μεταμόλια g p L⁵, cf. β 98 134 εἰσόκε τε(ν)μιν g
 137 κῆται p⁸: κείται cet.

νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθείτο. 140
 ὧς τρίετες μὲν ἔληθε δόλω καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοῦς·
 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέεσθη,
 καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἦδη,
 καὶ τὴν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν. 145
 ὧς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
 εὖθ' ἣ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστόν,
 πλύνασ', ἠελίφ' ἐναλίγκιον ἢ σελήνῃ,
 καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακός ποθεν ἤγαγε δαίμων
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατήν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης. 150
 ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θεϊοιο,
 ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νηϊ μελαίνῃ
 τῷ δὲ μνηστήρῃσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε
 ἴκοντο προτὶ ἄστῃ περικλυτόν, ἣ τοι Ὀδυσσεὺς
 ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευε. 155
 τὸν δὲ συβώτης ἦγε κακὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα,
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἠδὲ γέροντι
 σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροὶ εἴματα ἔστο·
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο γνῶναι τὸν ἕοντα
 ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν, 160
 ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἠδὲ βολῆσιν.
 αὐτὰρ ὁ τῆος ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἐοῖσι
 βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
 σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' αἰείρας 165
 ἐς θάλαμον κατέθηκε καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας,
 αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον πολυκερδέϊσιν ἄνωγε
 τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
 ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
 οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο 170

143 om. **c e g h** **p**²⁸ (• praef. P⁵), hab. cet. (= κ 470 al.)
 150 ἐσχατήν **dfr** L⁵ 161 ἐνίσσομεν R¹ R³: ἐνίπτομεν **p**, cf. φ 287
 χ 212 ψ 96 162 τέως μὲν codd., corr. Nauck

νευρήν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν.
 ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἴκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
 ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι
 τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι,
 Τηλέμαχος δέ μιν οἶος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν. 175
 αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
 ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιόν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου,
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' οἷστοὺς
 δεινὸν παπταίνων, βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφίει βέλεα στονόεντα, 180
 ἅντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
 γνωτὸν δ' ἦν ὃ ρά τίς σφι θεῶν ἐπιτάρροθος ἦεν·
 αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμενοι μὲν εἰ σφῶ
 κτείνου ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικῆς
 κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θύεν. 185
 ὡς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ', ὦν ἔτι καὶ νῦν
 σώματ' ἀκηδέα κείται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
 οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώμαθ' ἐκάστου,
 οἳ κ' ἀπονίσσαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων
 κατθέμενοι γοάοιεν· ὁ γὰρ γέρας ἔστι θανόντων." 190

Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαιο·
 “ ὄλβιε Λαέρταο πάϊ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκθήσω ἄκοιτιν·
 ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
 κούρη Ἰκαρίου· ὡς εἶ μὲμνητ' Ὀδυσῆος, 195
 ἀνδρὸς κουριδίου. τῶ οἱ κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται
 ἧς ἀρετῆς, τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν αἰοιδῆν
 ἀθάνατοι χαρίεσσιν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ,
 οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μῆσατο ἔργα,
 κουριδίον κτείνασα πόσιν, στυγερῇ δέ τ' αἰοιδῆ 200

171 a ἀντιθέου ὀδυσῆος ὅτ' οὐ δυνάμεθα τανύσαι marg. N (= φ 254)

180 ἀφίει dg στονοεντα βελεμνα P²⁸ ut Buttm. cl. sch. min.

184 ὄρνυτ' ag: ὄρν. cet. 186 ωι pro ὦν P²⁸ P¹ 192 πάις

h 194 ἐχέφρονι gj P²⁸ C Mon. Eust., cf. 198 198 ἀμύμονι dj C

Mon., cf. 194 199 de Τυνδαρέου cf. λ 298 200 χαλεπή δέ τ' . .

201 στυγερῆν δέ τε Philodem. π. ἀγ. βασ. xxiv. 14

ἔσσειτ' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὀπάσσει
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἦ κ' εὐεργὸς ἔησιν.”

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἔσταότ' εἰν Ἀΐδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
 οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἴκοντο 205
 καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Λαέρτης κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν.

ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,
 ἐν τῷ σιτέσκοντο καὶ ἴζανον ἠδὲ ἴανον
 δμῶες ἀναγκαῖοι, τοῖ οἱ φίλα ἐργάζοντο. 210

ἐν δὲ γυνὴ Σικελὴ γρηῦς πέλεν, ἦ ῥα γέροντα
 ἐνδυκέως κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος.
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ νιέει μῦθον ἔειπεν·
 “ ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' εὐκτίμενον δόμον εἴσω,
 δέλπνον δ' αἴψα συνῶν ἱερεύσατε ὅς τις ἄριστος· 215

αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέριοι,
 αἶ κέ μ' ἐπιγνώη καὶ φράσεται ὀφθαλμοῖσιν,
 ἦέ κεν ἀγνοῖῃσι πολλὸν χρόνον ἀμφὶς ἔοντα.”

Ὡς εἰπὼν δμῶεσσω ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν.
 οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 220
 ἄσσον ἔην πολυκάρπου ἀλωῆς πειρητίζων.

οὐδ' εἴβρεν Δολίον, μέγαν ὄρχατον ἔσκαταβαίνων,
 οὐδέ τινα δμῶων οὐδ' νιῶν· ἀλλ' ἄρα τοῖ γε
 αἵμασιὰς λέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἔρκος

οἴχοντ', αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὄδον ἠγεμόνευε. 225
 τὸν δ' οἶον πατέρ' εἴβρεν εὐκτιμένη ἐν ἀλωῇ,
 λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δὲ ἔστο χιτῶνα

ῥαπτὸν ἀεικέλιον, περὶ δὲ κνήμησι βοείας
 κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων,

201 δέ τε g P²⁸ Mon., γρ. R¹², Eust. Philodem. l. c.: δ' ἐπὶ h: δ'
 ἐπὶ vulg. 202 εἴ κ' q L⁵ 204 δόμοις] πόλεις e L² 207 ἐπειή
 a j Mon. 209 ἠδ' ἐνιαυτὸν P⁸ 210 ἠδεον θυμῷ d: ἴσασι. θυμῷ b
 Pe, d ss. 214 πτολίεθρον g, cf. 377 cet. 215 δ' ἔπειτα h
 217 om. U⁵ U⁸, post 218 c Pal. 225 ὄχ. codd. 227 ῥυπόωντα g,
 cf. §87 v 435 229 ῥαπτὰς] γραπτὰς d Ap. lex. in v. Γραπτῦς

χειριδᾶς τ' ἐπὶ χερσὶ βάτων ἔνεκ'· αὐτὰρ ὑπερθεν 230
 αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχυην κατὰ δάκρυον εἶβε.
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν 235
 κύσσαι καὶ περιφῦναι ἐὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
 εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' ἐς πατρίδα γαίαν,
 ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιο.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοῦσατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτον κερτομίους ἐπέεσσω πειρηθῆναι. 240
 τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτοῦ δῖος Ὀδυσσεύς.
 ἦ τοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαιε·
 τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 “ ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν 245
 ὄρχατον, ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν,
 οὐ φυτόν, οὐ συκὴν, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
 οὐκ ὄγχυη, οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺν δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
 αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἅμα γῆρας 250
 λυγρὸν ἔχεις αὐχμείς τε κακῶς καὶ ἀεικέα ἔσσαι.
 οὐ μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἔνεκ' οὐ σε κομίζει,
 οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι
 εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
 τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε,
 εὐδέμεναι μαλακῶς· ἦ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων. 255
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 τεῦ δμῶς εἰς ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐν εἰδῶ,
 εἰ ἔτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἰκόμεθ', ὡς μοι ἔειπεν
 οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι, 260

231 ἀργείην **bd**, cf. O 609 P 467 240 ἐπεσιν διαπειρ. **p**²⁸
 242 κ'ίτω ἔχων **oe** Pal. Eust. κεφαλῇ **U**⁵ ss. 244 ἀδαημοσύνη **r**,
 γρ. **H**³, Ap. lex. in v. 245 κομιδησ **p**²⁸ 250 ἔχει σ' **J W**

οὐ τι μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἕκαστα
 εἰπεῖν ἢδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
 ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, ἣ που ζῶει τε καὶ ἔστιν,
 ἣ ἦδη τέθνηκε καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον· 265
 ἄνδρα ποτ' ἐξείνισσα φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα, καὶ οὐ πώ τις βροτὸς ἄλλος
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα·
 εὐχέτο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
 Λαέρτην Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ. 270
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων ἐν ἐξείνισσα,
 ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
 καὶ οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐφῆκε.
 χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
 δῶκα δὲ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα, 275
 δῶδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας, τόσσους δὲ τάπητας,
 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
 χωρὶς δ' αὐτε γυναικάς ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας
 τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἠθέλεν αὐτὸς ἐλέσθαι."
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ κατὰ δάκρυον εἴβων· 280
 "ξείν', ἣ τοι μὲν γαῖαν ἰκάνεις ἦν ἐρεεῖνεις,
 ὕβρισται δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι.
 δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, μνρὶ δ' ὀπάζων·
 εἰ γάρ μιν ζῶόν γ' ἐκίχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
 τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε 285
 καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἣ γὰρ θέμις, ὅς τις ὑπάρξῃ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 πόστον δὴ ἔτος ἐστίν, ὅτε ἰένισσας ἐκείνων

262 ἐπέμεν Mon., γρ. R¹² 263 ἦ, cf. ν 415 266 ἐνὶ f
 Pal. U⁸ 270 αὐτοῦ U⁸ ed. pr.: ἐσθλὸν e L² 276 εὐπλοῖδας e:
 διπλωίδας U⁸, γρ. K, v. l. ap. Eust. χιτῶνας c d e f p²⁸ L⁵ P¹
 v. om. g p²⁸ Pal. 278 ἀμύμονα e j C: ἀμύμονας cet. 279 εἰδαλί-
 μους o p 280 λείβων e L² 284 εἰ e g R⁴ Eust.: οὐ cet. κιχείς
 c f h Mon.: κιχείης a: κιθείς I³ P¹: -εἰς L⁵ 285 σ' ἐν h 286 ἦ
 H³, cf. γ 45: καὶ p²⁸ 288 πόστον g H³ L⁴ Pal.: πόσσον cet.

σὸν ξείνουν δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,
 δύσμορον; ὅν που τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης 290
 ἤέ που ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
 θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἔλωρ γένηετ'. οὐδέ ἐ μήτηρ
 κλαῦσε περιστείλασα πατήρ θ', οἷ μιν τεκόμεσθα·
 οὐδ' ἄλοχος πολυδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια,
 κώκυς ἐν λεχέεσσιν ἐὼν πόσιω, ὡς ἐπέφκει, 295
 ὀφθαλμοὺς καθελούσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς;
 ποῦ δαὶ νηῦς ἔστηκε θοή, ἢ σ' ἤγαγε δεῦρο
 ἀντιθέους θ' ἐτάρους; ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας 300
 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρῆς, οἳ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ τοιγὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δῶματα ναῖω,
 υἱὸς Ἀφειδάντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος· 305
 αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων
 πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 νηῦς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης.
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
 ἐξ οὗ κείθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης, 310
 δύσμορος· ἢ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
 δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνων,
 χαίρε δὲ κείνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
 μίξεσθαι ξενίῃ ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.”

ἌΩς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα· 315
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 χεύατο κακὰ κεφαλῆς πολιῆς, ἄδινά στεναχίζων.

290 που] μοι e L² 295 πόσιω] φίλων g ἐπέοικεν g p
 299 δαλ af p²⁸ P¹: δη j Mon. R⁴: δέ γε U⁸: δέ vulg., cf. a 225
 303 ταῦτα a e, cf. N 375 al. 304 γὰρ g ναῖον e 306 γ' om. d
 310 ἐξ οὗ] μέσφ' ὅτε g, cf. τ 223 312 ὡς p²⁸ 314 δώσειν g
 (δὲ δώσειν Ca U¹: γε δώσειν L⁵): διδοῦναι U⁶: διδώσειν p²⁸ J L² V¹
 (ἦδ' ?) 317 ἄδινόν g

τοῦ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ρίνας δέ οἱ ἦδη
 δριμὺν μένος προὔτυψε φίλον πατέρ' εἰσορόωντι.
 κύσσε δέ μιν περιφύς ἐπιάλμενος ἦδὲ προσηύδα· 320
 “ κείνος μὲν τοι ὄδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὄν σὺ μεταλλάς,
 ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
 ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὲ χρή σπευδέμεν ἔμψης·
 μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι, 325
 λώβην τινύμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.”

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 “ εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε ἐμὸς πάϊς ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 σῆμά τί μοι νῦν εἶπε ἀριφραδές, ὄφρα πεποιθῶ.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “ οὐλήν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι, 331
 τὴν ἐν Παρησῶ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
 οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
 ἐς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἐλοίμην
 δῶρα, τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν. 335
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' εὐκτιμένην κατ' ἀλωὴν
 εἶπω, ἃ μοί ποτ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤτεόν σε ἕκαστα
 παιδνὸς ἐών, κατὰ κῆπον ἐπισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 ἰκνεύμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἕειπες ἕκαστα.
 ὄγχνας μοι δῶκας τρισκαίδεκα καὶ δέκα μηλέας, 340
 συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὦδ' ὀνόμηνας
 δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος
 ἦην· ἐνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
 ὅπποτε δὴ Διὸς ὦραι ἐπιβρίσειαν ὑπερθεν.”

Ἔως φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 σήματ' ἀναγρόντος τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς· 346

316 ῥίνα g Eust. δριμὺν δ' ἀνὰ ρίνας μένος Ar. Eth. Nic. 1116 b 28
 321 τοι] δη Apoll. pronom. 57. 21 synt. 194. 13 p²⁸ 322 ἦλθον
 εἰκοστῷ j Mon. 323 ἴσχευ a j p²⁸: ἔχεο U⁸ 328 εἰλήλουθας
 a j p²⁸ Mon. 332 μ' ἐν ο 343 εἶην a j Mon.: εἶη γρ. R¹² ἐνὶ d
 344 ἐπικρίσειαν f, γρ. U⁵ 345 τῶ f 346 ἀναγρόντι Eust.
 1959. 23

ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχες· τὸν δὲ ποτὶ οἶ
 εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 ἑξαυτίς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε· 350

“Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἰ ἔτεόν μνηστήρες ἀτάσθαλον ὕβριω ἔτισαν.
 νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μὴ τάχα πάντες
 ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
 πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσι.” 355

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 “θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὅς ὀρχάτου ἐγγύθι κείται·
 ἔνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
 προὔπεμψ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.” 360

ἌΩς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
 οἱ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἴκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
 εὔρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην
 ταμνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ' αἴθοπα οἶνον.

Τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ 365
 ἀμφίπολος Σικελῆ λούσεν καὶ χρίσεν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδαυε ποιμένι λαῶν,
 μείζονα δ' ἠὲ πάρος καὶ πάσσονα θῆκεν ιδέσθαι.
 ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱός, 370
 ὡς ἶδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ὦ πάτερ, ἧ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετῶν
 εἰδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκεν ιδέσθαι.”

Τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα· 375
 “αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,

349 ἄμπνυτο codd., cf. ε 458 352 ἀτάσθαλοι Eust., Z ss.
 353 μὴ ἄμα cf Pal. U⁵ 354 om. g 358 ὅς ἀ g C Mon., γρ. U⁵ :
 ἴν' cet. 364 καλά g ed. pr. 371 ὄντα γρ. U⁵ 374 ἀμύμονα
 e C U³, cf. Z 350 al.

οἶος Νήρικον εἶλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 ἄκτην ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσω ἀνάσπων,
 τοῖος ἔών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
 τεύχε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφειστάμεναι καὶ ἀμύνειν 380
 ἄνδρας μνηστήρας· τῷ κε σφένω γούνατ' ἔλυστα
 πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἐγήθεις."

Ἦς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 οἱ δ' ἔπει οὖν παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 ἐξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε. 385

ἔνθ' οἱ μὲν δειπνῶ ἐπεχείρουν· ἀγχίμολον δὲ
 ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος,
 ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεισσε
 μήτηρ, γρηῦς Σικελή, ἣ σφειας τρέφε καὶ ῥα γέροντα
 ἐνδुकέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψεν. 390

οἱ δ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον φράσσαντό τε θυμῷ,
 ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μειλιχίους ἐπέεσσι καθαπτόμενός προσείπεν·
 "ὦ γέρον, ἕξ' ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλελάθεσθε δὲ θάμβευς·
 δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες 395
 μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ."

Ἦς ἄρ' ἔφη, Δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσσας
 ἀμφοτέρας, Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν 400
 οὐδ' ἔτ' οἰομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοί,
 οὐδέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγορευσὸν ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐὺ εἰδῶ,

377 οἶος] ἦ μὲν Strabo 452 νήρικον g: νείρικον r C U⁶: πλεύσας
 ἐς Λευκάδα καὶ ἀπόβασις ἐς Νήρικον ποιησάμενος Thuc. iii. 7 νήριτον
 Strab. 59, 452 (ὁ μὲν ἀντὶ Νηρίτου γράφων Νήρικον ἢ ἀνάπαλιν παραπαίει
 τελέως id. 454), Luperus ap. Steph. Byz. in v. Νήρικος 380 πρ[ο-
 ισταμ]εναὶ p²⁸ 382 βαλλων p²⁸ ἔγηθες h: ἰάνθης Eust. 385 εστῆσε
 p²⁸ 387 ὁ om. p²⁸ Mon. υἱὸς d 388 ἐργου p²⁸ 390 εμαρ-
 ππεν p²⁸ Eust. 394 ὑπεκλ. a j q: ἐπεκλ. P⁸ U⁸: ἄγ' ἐκλ. U⁶
 θάμβους h 398 om. g ὄδυσσεὺς P⁴ R⁶ U⁸, U⁴ U⁵ corr. Eust.
 Choerob. in Theod. 212. 35, E. M. 189. 32: ὄδυσσεὺς L¹, cf. N 424:
 ὄδυσεὺς vulg.: ὄδυσεῖ p: ● rubr. praem. P⁵ 401 σεγ j p p²⁸ al.
 402 μάλα f g j k Eust.: μέγα cet.

ἢ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
 νοστήσαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν." 405

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 "ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;"

ἌΩς φάθ', ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔζ'ετ' ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου,
 ὧς δ' αὐτῶς παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 δεικανόωντ' ἐπέεσσι καὶ ἐν χεῖρεσσι φύοντο, 410
 ἐξείης δ' ἔζοντο παραὶ Δολίου, πατέρα σφόν.

ἌΩς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο·
 Ὅσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιω οἴχετο πάντη,
 μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα.

οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἰούτες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος 415
 μυχμῶ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος,
 ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον καὶ θάπτων ἕκαστοι,
 τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον
 πέμπον ἄγειω ἀλιεῦσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ. 420

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσι δ' Εὐπείθις ἀνά θ' ἴστατο καὶ μετέειπε·
 παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
 Ἄντιόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο διὸς Ὀδυσσεύς·
 τοῦ ὅ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 425

"ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιοῦς·
 τοὺς μὲν σὺν νήεσσι ἀγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαοὺς,
 τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὦκα ἰκέσθαι 430
 ἢ καὶ ἐς Ἴλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,

404 ἢ **egkp** Pal. P¹: εἰ cet., cf. v 415 405 νοστήσαι οἰκόνδε φίλην
 ἐς πατρίδα γαίαν Iulian. 252 D citato 402 (cf. ε 204) 407 λέγεσθαι
 Pal. (N 275) 408 αἰθι κάθιζεν P²⁸ U⁶ 411 παρὰ **dor** σφόν
c Pe: σφῶν cet. 413 ῥχ. codd. 416 μύχη **h**: κλαυμῶ R¹² N
 marg. 417 οἴκου L⁵ V¹ θάπτειν L⁵ V¹ ἕκαστος **jk** C Pal.:
 ἐκαστου P²⁸ 418 ἕκαστος **ceg** C Pal. ed. pr.: -οι U⁸ 423 ἔχεσκειν
C 426 ἀχαιοῖς **f** Eust. 427 γαρ συν νηυσιν P²⁸ 428 λαοῦς]
 αὐτούς **O** 429 ἐνὶ δήμῳ **b** 431 ἢ εἰς **f** L⁵

ἴομεν· ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσόμεθ' αἰεὶ·
 λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φουήσας
 τισόμεθ'. οὐκ ἂν ἐμοὶ γε μετὰ φρεσὶν ἠδὺ γένοιτο 435
 ζώμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετεῖην.
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκείνοι.”

ᾧ φάτο δάκρυ χέων, οἶκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοῦς.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος αἰοιδὸς
 ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφεας ὕπνος ἀνήκεν, 440
 ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα ἕκαστον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μέδων πεπνυμένα εἰδώς·
 “ κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἴθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μῆσατο ἔργα·
 αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ 445
 ἐγγύθεν ἐστήκει καὶ Μέντορι πάντα ἐόκει.
 ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάρειθ' Ὀδυσῆος
 φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστήρας ὀρίνων
 θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.”

ᾧ φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἤρει.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἦρωσ Ἀλιθέρσης 451
 Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 “ κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἴθακήσιοι, ὅτι κεν εἴπω·
 ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γέγοντο· 455
 οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
 ὑμετέρους παῖδας καταπανέμεν ἀφροσυνάων,
 οἳ μέγα ἔργον ἔρεξαν ἀτασθαλίησι κακῆσι,
 κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
 ἀνδρὸς ἀριστήης· τὸν δ' οὐκέτι φάντο νέεσθαι. 460
 καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι ὡς ἀγορεύω·

432 ἴομεν **d** : ἴομεν **r** **Pe** : ἤμεν **P**⁴, γρ. **Mon**. 436 προτέρωσι
 γρ. **U**⁵ 437 φθόωσι **p** **M**² 441 πάντας ἀχαιοῦς **f** **L**⁵ 445 αὐτὰρ
d **r** ὀδυσῆϊ **f** **p** **L**⁵ : ἦος **cet**. 446 εἰστ. **codd**. 447 ποτὲ—
 448 ποτὲ **g** 450 εἶλε **f** **L**⁵ **U**⁶ **Eust**. 452 ὁ γὰρ ὦρα πάντα πρόσσω
 καὶ ὀπίσσω **d** τὰ πρόσσω **U**⁸ **H**³ **corr**. 458 ἔρεσον **f** **D**⁸ ἐῆσι **f**

μη ἴομεν, μή πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὔρη.”

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθροοὶ αὐτόθι μίμνον·
 οὐ γάρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσίν, ἀλλ' Εὐπείθει 465
 πείθοντ'· αἴψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροὶ νόροπα χαλκόν,
 ἀθροοὶ ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος εὐρυχόροιο.
 τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἠγήσατο νηπιέησι·

φῆ δ' ὅ γε τίσεσθαι παιδὸς φόνον, οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν 470
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτοῦ πότμον ἐφέψειν.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·

“ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
 εἰπέ μοι εἰρομένη, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεῦθει;
 ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιω αἰνὴν 475
 τεύξεις, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;”

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρειαι ἠδὲ μεταλλάξ;
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτή,
 ὡς ἢ τοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών; 480
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· ἐρέω δέ τοι ὡς ἐπέοικεν.

ἐπεὶ δὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ,
 ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνοιο
 ἔκλῃσιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων 485
 ὡς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἄλις ἔστω.”

ἌΩς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἰξάσα.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτιοιο μελίφρονος ἕξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἄρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 490

470 παιδὸς τίσεσθαι f P⁵ 471 ἐφέψειν f L⁵ U⁵ ss. 479, 480 om. a
 480 om. p²⁸ U⁶ 480-491 puncto rubro utrimque circumscr.
 P⁵ 483 ante 482 litteris ablegat P⁵, sim. Be 483 ταμόντες]
 λαβόντες J L², γρ. K 484 φόνοιο a c g j k: φονῆας cet., cf. I 632
 484 om. a 484, 485 om. R¹ 485 θέωμεν P³ U¹ U⁵ Eust.: θέομεν
 cet. 486 om. R⁶ V³ 487 ὄτρ. codd. 490 ἦρχε codd.

“ ἐξελθὼν τις ἴδοι μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κιώντες.”
 ὡς ἔφατ’· ἐκ δ’ υἱὸς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευε,
 στή δ’ ἄρ’ ἐπ’ οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ σχεδὸν ἔσιδε πάντας.
 αἴψα δ’ Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “ οἶδε δὴ ἐγγὺς ἔασ’· ἀλλ’ ὀπλιζώμεθα θάσσον.” 495
 ὡς ἔφαθ’, οἱ δ’ ὄρυντο καὶ ἐν τεύχεσσι δύνοντο,
 τέσσαρες ἀμφ’ Ὀδυσῆ’, ἐξ δ’ υἱεῖς οἱ Δολίου·
 ἐν δ’ ἄρα Λαέρτης Δολίος τ’ ἐς τεύχε’ ἔδδνον,
 καὶ πολιοὶ περ ἑόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν, 500
 ὦϊζάν ῥα θύρας, ἐκ δ’ ἦιον, ἄρχε δ’ Ὀδυσσεύς.
 Τοῖσι δ’ ἐπ’ ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν.
 τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 αἴψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἱόν· 505
 “ Τηλέμαχ’, ἦδη μὲν τόδε γ’ εἴσαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
 ἀνδρῶν μαρναμένων ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,
 μὴ τι κατασχύνειω πατέρων γένος, οἷ τὸ πάρος περ
 ἀλκῆ τ’ ἠγορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ’ αἶαν.”
 Τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα· 510
 “ ὄψεαι, αἶ κ’ ἐθέλησθα, πάτερ φίλε, τῷδ’ ἐπὶ θυμῷ
 οὐ τι κατασχύνοντα τεὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.”
 ἌΩς φάτο, Λαέρτης δ’ ἐχάρη καὶ μῦθον ἔειπε·
 “ τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι; ἦ μάλα χαίρω·
 υἱός θ’ υἱωνός τ’ ἀρετῆς πέρι δῆριω ἔχουσι.” 515
 Τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “ ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ’ ἐταίρων,
 εὐξάμενος κούρη γλαυκῶπιδι καὶ Διὶ πατρί,
 αἴψα μάλ’ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.”
 ἌΩς φάτο, καὶ ῥ’ ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.

491 om. q δὴ om. g CL⁵ 496 ὄρυντο codd. τεύχεα
 δύνοντο (δύοντο) a e: -σιν ε[δύον] p²⁸ γρ. V³ 497 οἱ om. d f C L⁵
 501 ἄρχε codd. 505 ἐγγὺς ἑόντα f L⁵ 506 ἦτοι R⁹: ἦκε δὴ
 τόδε f L⁵ 507 ἐρισται f L⁵ 508 κατασχύνων f L⁵ 512 ὡς]
 οἶ' f al. Eust. (τ 255) 520 ἔπνευσε j q Pal.

εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρη μέγαλοιο, 521
 αἶψα μάλ' ἀμπεπαλῶν προῖται δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήου.
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός·
 δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 525
 ἐν δ' ἔπεσον προμάχοις Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός,
 τύπτου δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύουσι.
 καὶ νύ κε δὴ πάντας ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
 εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἦῦσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα· 530
 “ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
 ὧς κεν ἀναιμωτί γε διακρωθῆτε τάχιστα.”

ἌΩς φάτ' Ἀθηναίη, τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἶλε·
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
 πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεῶς ὄπα φωνησάσης· 535
 πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο λιλαιόμενοι βιότοιο·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 οἴμησεν δὲ ἀλείς ὧς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
 καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν,
 καδ' δ' ἔπεσε πρόσθε γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης. 540
 δὴ τότε Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 “διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίου πολέμοιο,
 μὴ πῶς τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεὺς.”

ἌΩς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπέιθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ. 545
 ὄρκια δ' αὖ κατόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδῆν.

523 εὐπείθη **g** 524 καὶ τῆς **O**, cf. E 538 al. 526 καὶ φίλος
 υἱός **q**: δῖος εὐφορβος **ajk** 528 θῆκαν **fg** L⁵ Eust. 530 κραγῆ
 U⁵ ss.: φωνῆν **fq** L⁵ 532 μάλιστα U⁶ 533 om. **f** 534 ἐκ
 τεύχεα ἔπτατο χειρῶν **h**: χαλκός **C** ● rubr. praef. P⁵ (lecto τὸν δ')
 539 αὐτίκα δὲ Tzetzes exeg. II. 35. 8 γει R³: προίει **p**: ἤκε Tzetzes ib.
 541 καὶ τότε' **fq** L⁵ 542 om. R⁸

INDEX NOMINVM

- Ἀγαμεμνονή (*adj.*) γ 264.
 Ἀγαμεμνονίδης α 30.
 Ἀγαμέμνων γ 143, 156, 164, 234,
 248; δ 532, 584; θ 77; ι 263;
 λ 168, 387, 397; ν 383; ξ 70,
 117, 497; ω 20, 102, 121, 186.
 Ἀγέλαος υ 321, 339; χ 136, 212,
 241, 327.
 Ἀγέλεως χ 131, 247.
 Ἀγχιάλος α 180, 418; θ 112.
 Ἀδρήστη δ 123.
 Ἀθῆναι γ 278, 307; λ 323.
 Ἀθηναίη β 296; γ 42, 52, 145,
 343; δ 341, 752, 828; ε 5,
 108, 382; ζ 229, 322; η 311;
 ν 190, 252, 300, 371; π 207,
 298; ρ 132; σ 235; τ 479;
 υ 72; χ 224, 297; ω 376, 472,
 529, 533, 545, 547.
 Ἀθήνη (*urbs*) η 80.
 Ἀθήνη (*dea*) α 44, 80, 118, 125,
 156, 178, 221, 252, 314, 319,
 327, 364, 444; β 12, 116, 261,
 267, 382, 393, 399, 405, 416,
 420; γ 12, 13, 25, 29, 76, 218,
 222, 229, 330, 356, 371, 385,
 393, 419, 435, 445; δ 289, 502,
 761, 795; ε 427, 437, 491; ζ 2,
 13, 24, 41, 112, 139, 233, 291,
 328; η 14, 19, 27, 37, 40, 47,
 78, 110, 140; θ 7, 18, 193, 493,
 520; ι 317; λ 547, 626; ν 121,
 221, 236, 287, 329, 361, 374,
 392, 420, 429; ξ 2, 216; ο 1,
 9, 222, 292; π 155, 166, 172,
 233, 260, 282, 451, 454; ρ 63,
 360; σ 69, 155, 158, 187, 346;
 τ 2, 33, 52, 604; υ 30, 44, 284,
 345; φ 1, 358; χ 205, 210, 256,
 273; ψ 156, 160, 242, 344, 371;
 ω 367, 487, 502, 516, 520, 541.
- Αἰαίη (*dea*) ι 32; μ 268, 273.
 Αἰαίη (*insula*) κ 135; λ 70; μ 3.
 Αἰακίδης λ 471, 538.
 Αἴας γ 109; λ 469, 543, 550, 553;
 ω 17.
 Αἰγαί ε 381.
 Αἴγισθος α 29, 35, 42, 300; γ 194,
 198, 235, 250, 256, 303, 308,
 310; δ 518, 525, 529, 537;
 λ 389, 409; ω 22, 97.
 Αἰγύπτιος (*adj.*) γ 302α; δ 83, 127,
 229, 385; ξ 263, 286; ρ 432.
 Αἰγύπτιος (*vir*) β 15.
 Αἴγυπτος γ 300; δ 351, 355, 477,
 483, 581; ξ 246, 257, 258, 275;
 ρ 426, 427, 448.
 Αἶδης δ 834; κ 175, 491, 512, 534,
 564; λ 47, 69, 164, 211, 277,
 425, 625, 635; μ 17, 21, 383;
 ξ 156, 208; ο 350; υ 208;
 ψ 322; ω 204, 264.
 Αἶδος (*gen.*) γ 410; ζ 11; ι 524;
 κ 502, 560; λ 65, 150, 475, 571,
 627; ψ 252.
 Αἰήτης κ 137; μ 70.
 Αἰθίοπες α 22, 23; δ 84; ε 282,
 287.
 Αἶθων τ 183.
 Αἰολίδης λ 237.
 Αἰολίη κ 1, 55.
 Αἴολος κ 2, 36, 44, 60; ψ 314.
 Αἴσων λ 259.
 Αἰτωλός ξ 379.
 Ἀκαστος ξ 336.
 Ἀκρόνεως θ 111.
 Ἀκτορίς ψ 228.
 Ἀλέκτωρ δ 10.
 Ἀλιθέρησης β 157, 253; ρ 68;
 ω 451.
 Ἄλιος θ 119, 370.
 Ἀλκάνδρη δ 126.

INDEX NOMINVM

- ¹Αλκιμίδης χ 235.
¹Αλκίνοος ζ 12, 17, 139, 196, 213, 299, 302; η 10, 23, 55, 63, 66, 70, 82, 85, 93, 132, 141, 159, 167, 178, 185, 208, 231, 298, 308, 332, 346; θ 2, 4, 8, 13, 25, 56, 59, 94, 118, 130, 132, 143, 235, 256, 370, 381, 382, 385, 401, 418, 419, 421, 423, 464, 469, 533; ι 2; λ 346, 347, 355, 362, 378; ν 3, 16, 20, 23, 24, 37, 38, 49, 62, 64, 171.
¹Αλκίππη δ 124.
¹Αλκμαίων ο 248.
¹Αλκμήνη β 120; λ 266.
¹Αλύβας ω 304.
¹Αλφειός γ 489; ο 187.
¹Αλωεύς λ 305.
¹Αμνισός τ 188.
¹Αμυθών λ 259.
¹Αμφιάλος θ 114, 128.
¹Αμφιάραος ο 244, 253.
¹Αμφιθέη τ 416.
¹Αμφίλοχος ο 248.
¹Αμφιμέδων χ 242, 277, 284; ω 103, 106, 120.
¹Αμφίνομος π 351, 394, 406; σ 119; 125, 395, 412, 424; υ 244, 247; χ 89, 96.
¹Αμφιτρίτη γ 91; ε 422; μ 60, 97.
¹Αμφιτρώων λ 266, 270.
¹Αμφίων λ 262, 283.
¹Ανσβησίνεως θ 113.
¹Ανδραίμων ξ 499.
¹Αντίκλεια λ 85.
¹Αντικλος δ 286.
¹Αντίλοχος γ 112; δ 187, 202; λ 468; ω 16, 78.
¹Αντίνοος α 383, 389; β 84, 130, 301, 310, 321; δ 628, 631, 632, 641, 660, 773; π 363, 417, 418; ρ 374, 381, 394, 396, 397, 405, 414, 445, 458, 464, 473, 476, 477, 483, 500; σ 34, 42, 50, 65, 78, 118, 284, 290, 292; υ 270, 275; φ 84, 140, 143, 167, 186, 256, 269, 277, 287, 312; χ 8, 49; ω 179, 424.
¹Αντιόπη λ 260.
¹Αντιφάτης κ 106, 114, 199; ο 242, 243.
¹Αντιφος β 19; ρ 68.
¹Απειραΐη η 8.
¹Απείρθηεν η 9.
¹Απόλλων γ 279; δ 341; ζ 162; η 64, 311; θ 79, 227, 323, 334, 339, 488; ι 198, 201; ο 245, 252, 410, 526; ρ 132, 251, 494; σ 235; τ 86; υ 278; φ 267, 338, 364; χ 7; ω 376.
¹Αραβες δ 84 (v.l.).
¹Αργείος α 61, 211; β 173; γ 129, 133, 309, 379; δ 172, 184, 200, 258, 273, 279, 296; θ 502, 513, 578; κ 15; λ 369, 485, 500, 518, 524, 555; μ 190; ο 240; ρ 118, 119; σ 253; τ 126; ψ 218; ω 54, 62, 81.
¹Αργος (canis) ρ 292, 300, 326.
¹Αργος (locus) α 344; γ 180, 251 (Ἀρχαϊκόν), 260, 263; δ 99, 174, 562, 726, 816; ο 80, 224, 239, 274; σ 246 (Ἰασον); φ 108; ω 37.
¹Αργώ μ 70.
¹Αρέθουσα ν 408.
¹Αρης θ 115, 267, 276, 285, 309, 330, 345, 353, 355, 518; λ 537; ξ 216; π 269; υ 50.
¹Αρήτη η 54, 66, 141, 142, 146, 231, 233, 335; θ 423, 433, 438; λ 335; υ 57, 66.
¹Αρητιάδης π 395; σ 413.
¹Αρητος γ 414, 440.
¹Αριάδνη λ 321.
¹Αρίσβη δ 342 (v.l.).
¹Αρκεισιάδης δ 755; ω 270, 517.
¹Αρκεΐσιος ξ 182; π 118.
¹Αρναΐος σ 5.
¹Αρπυιαί α 241; ξ 371; υ 77.
¹Αρτακίη κ 108.
¹Αρτεμις δ 122; ε 123; ζ 102, 151; λ 172, 324; ο 410, 478; ρ 37; σ 202; τ 54; υ 60, 61, 71, 80.
¹Αρύβας ο 426.
¹Αστερίς δ 846.
¹Ασφαλιών δ 216.
¹Ασωπός λ 260.
¹Ατλας α 52; η 245.
¹Ατρείδης α 35, 40; γ 136, 156, 164, 193, 248, 257, 268, 277,

INDEX NOMINVM

- 305; δ 51, 156, 185, 190, 235, 291, 304, 316, 492, 536, 594; ε 307; ι 263; λ 387, 397, 463; ν 383, 424; ξ 470, 497; ο 52, 64, 87, 102, 121, 147; ρ 104, 116, 147; τ 183; ω 20, 24, 35, 102, 105, 121, 191.
- ¹Ατρεύς δ 462, 543; λ 436.
- ¹Ατρυτώνη δ 762; ζ 324.
- Αυτόλυκος λ 85; τ 394, 399, 403, 405, 414, 418, 430, 437, 455, 459, 466; φ 220; ω 334.
- Αυτόνοση σ 182.
- ¹Αφείδας ω 305.
- ¹Αφροδίτη δ 14, 261; θ 267, 308, 337, 342, 362; ρ 37; σ 90; τ 54; ν 68, 73; χ 444.
- ¹Αχαιάδες β 101; γ 261; τ 146; φ 160; ω 136.
- ¹Αχαιῶν (Ἄργος) γ 251.
- ¹Αχαιῖς (*adj.*) ν 249; φ 107, 251.
- ¹Αχαιῖς (*terra*) λ 166, 481; ψ 68.
- ¹Αχαιῖς α 90, 93 b, 272, 286, 326, 394, 401; β 7, 72, 87, 90, 106, 112, 115, 119, 128, 198, 204, 211, 265, 306, 402 (v.l.), 408 (v.l.); γ 79, 100, 104, 116, 131, 137, 139, 141, 149, 185, 202, 203, 217, 220, 372 (v.l.), 411; δ 106, 145, 243, 248, 256, 285, 288, 330, 344, 487, 496, 847; ε 311; θ 78, 220, 489, 490, 514; ι 59, 259; κ 15; λ 179, 478, 509, 513, 556; μ 184; ν 315, 317; ξ 229, 240, 242, 493; ο 153, 274; π 76, 133, 250, 376; ρ 135, 413, 415, 513, 596; σ 62, 94, 191, 205, 246, 259, 286, 289, 301; τ 151, 175, 199, 240, 528, 534, 542; υ 3, 146, 160, 166, 182, 271, 277; φ 324, 344, 418, 428; χ 46, 96; ψ 220, 357; ω 27, 38, 49, 54, 57, 68, 86, 141, 426, 438.
- ¹Αχέρων κ 513.
- ¹Αχιλ(λ)εύς γ 106, 109, 189; δ 5; θ 75; λ 467, 478, 482, 486, 546, 557; ω 15, 36, 72, 76, 94.
- Βοηθοῖδης δ 31; ο 95, 140.
- Βορέης ε 296, 328, 331, 385; ι 67, 81; κ 507; ν 110; ξ 253, 299, 475, 533; τ 200.
- Βοώτης ε 272.
- Γεραίστος γ 177.
- Γεργήνιος γ 68, 102, 210, 253, 386, 397, 405, 411, 474; δ 161.
- Γίγαντες η 59, 206; κ 120.
- Γοργεῖη λ 634.
- Γόρτυς γ 294.
- Γύραι δ 500.
- Γυραῖη δ 507.
- Δαμαστοριδης ν 321; χ 212, 241, 293.
- Δαναοί α 350; δ 278, 725, 815; ε 306; θ 82, 578; λ 470, 525, 551, 559; ω 18, 46.
- Δέκτης δ 248 (v.l.).
- Δευκαλίων τ 180, 181.
- Δηφόβος δ 276; θ 517.
- Δῆλος ζ 162.
- Δημήτηρ ε 125.
- Δημόδοκος θ 44, 106, 254, 262, 472, 478, 483, 486, 487, 537; ν 28.
- Δημοπτόλεμος χ 242, 266.
- Δία λ 325.
- Διοκλεύς γ 488; ο 186.
- Διομήδης γ 181.
- Διό(ω)νυσος λ 325; ω 74.
- Διμήτωρ ρ 443.
- Δολίος δ 735; ρ 212; σ 322; χ 159; ω 222, 387, 397, 409, 411, 492, 497, 498.
- Δουλιχίεύς σ 127, 395, 424.
- Δουλίχιον α 246; β 51 b; ι 24; ξ 335, 397; π 123, 247, 396; τ 131, 292.
- Δύμας ζ 22.
- Δωδώνη ξ 327; τ 296.
- Δωριέες τ 177.
- Εἰδοθήη δ 366.
- Εἰλείθνια τ 188.
- ¹Ελατος χ 267.
- ¹Ελατρεύς θ 111, 129.
- ¹Ελένη δ 12, 121, 130, 184, 219, 296, 305, 569; λ 438; ξ 68; ο 58, 100, 104, 106, 123, 126, 171; ρ 118; χ 227; ψ 218.

INDEX NOMINVM

- Ἑλλάς α 344 ; δ 726, 816 ; λ 496 ;
ο 80.
- Ἑλλησποντος ω 82.
- Ἑλπήνωρ κ 552 ; λ 51, 57 ; μ 10.
- Ἑνιπέυς λ 238, 240.
- Ἑπειοί (gens) ν 275 ; ο 298 ;
ω 431.
- Ἑπειός (heros) θ 493 ; λ 523.
- Ἑπήριτος ω 306.
- Ἑπικάστη λ 271.
- Ἑρεμβοί δ 84.
- Ἑρετμεύς θ 112.
- Ἑρεχθεύς η 81.
- Ἐριφύλη λ 326.
- Ἐρμαιοι π 471.
- Ἐρμείας α 38, 42, 84 ; ε 28, 29,
85, 87, 196 ; θ 323, 335 ; κ 277,
307 ; λ 626 ; μ 390 ; ο 319 ;
τ 397 ; ω 10.
- Ἐρμῆς ε 54 ; θ 334 ; ξ 435 ; ω 1.
- Ἐρμιόνη δ 14.
- Ἐρύμανθος ζ 103.
- Ἐτεόκρητες τ 176.
- Ἐτεωνεύς δ 22, 31 ; ο 95.
- Ἐυάνθης ι 197.
- Ἐύβοια γ 174 ; η 321.
- Ἐυηνορίδης β 242 ; χ 294.
- Ἐύμαιος ξ 55, 165, 360, 440, 442,
462, 507 ; ο 307, 325, 341, 381,
486 ; π 7, 8, 60, 69, 135, 156,
461, 464 ; ρ 199, 264, 272, 305,
306, 311, 380, 508, 512, 543,
561, 576, 579 ; υ 169, 238 ;
φ 80, 82, 203, 234 ; χ 157, 194,
279.
- Ἐύμηλος δ 798.
- Ἐυπείδης α 383 ; δ 641, 660 ;
π 363 ; ρ 477 ; σ 42, 284 ;
υ 270 ; φ 140, 256 ; ω 422,
465, 469, 523.
- Ἐύρος ε 295, 332 ; μ 326 ; τ 206.
- Ἐυρύδης χ 267.
- Ἐυρύαλος θ 115, 127, 140, 158,
396, 400.
- Ἐυρυβάτης τ 247.
- Ἐυρυδάμας σ 297 ; χ 283.
- Ἐυρυδικη γ 452.
- Ἐυρύκλεια α 429 ; β 347, 361 ;
δ 742 ; ρ 31 ; τ 15, 21, 357,
401, 491 ; υ 128, 134, 148 ;
φ 380, 381 ; χ 391, 394, 419,
480, 485, 492 ; ψ 25, 39, 69,
177.
- Ἐυρύλοχος κ 205, 207, 232, 244,
271, 429, 447 ; λ 23 ; μ 195,
278, 294, 297, 339, 352.
- Ἐυρύμαχος α 399, 413 ; β 177,
209 ; δ 628 ; ο 17, 519 ; π 295,
325, 345, 396, 434 ; ρ 257 ; σ 65,
244, 251, 295, 325, 349, 366,
387, 396 ; υ 359, 364 ; φ 186, 245,
257, 277, 320, 331 ; χ 44, 61, 69.
- Ἐυρυμέδουσα η 8.
- Ἐυρυμέδων η 58.
- Ἐυρυμίδης ι 509.
- Ἐυρυνόμη δ 366 (v.l.) ; ρ 495 ;
σ 164, 169, 178 ; τ 96, 97 ; υ 4 ;
ψ 154, 289, 293.
- Ἐυρυνόμος β 22 ; χ 242.
- Ἐυρύπυλος λ 520.
- Ἐυρυντίδης φ 14, 37.
- Ἐυρυντίων φ 295.
- Ἐύρυντος θ 224, 226 ; φ 32.
- Ἐύφορβος ω 526 (v.l.).
- Ἐφιάλτης λ 308.
- Ἐφύρη α 259 ; β 328.
- Ἐχένης η 155 ; λ 342.
- Ἐχετος σ 85, 116 ; φ 308.
- Ἐχέφρων γ 413, 439.
- Ζάκυνθος α 246 ; β 51 b ; ι 24 ;
π 123, 250 ; τ 131.
- Ζεύς α 10, 27, 62, 63, 283, 348,
379, 390 ; β 34, 68, 144, 146,
217, 296, 433 ; γ 42, 132, 152,
160, 288, 337, 346, 378, 394 ;
δ 27, 34, 74, 78, 173, 184, 219,
227, 237, 341, 472, 569, 668, 752,
762 ; ε 4, 7, 21, 99, 103, 128, 132,
137, 146, 150, 176, 304, 382,
409 ; ζ 105, 151, 188, 207, 229,
323, 324 ; η 164, 180, 250, 263,
311, 316, 331 ; θ 82, 245, 306,
308, 334, 335, 432, 465, 488 ;
ι 38, 52, 67, 111, 154, 262, 270,
275, 277, 294, 358, 411, 479,
552 ; λ 217, 255, 261, 268, 297,
302, 318, 436, 559, 568, 580,
604, 620 ; μ 63, 215, 313, 371,
377, 384, 399, 415, 416 ; ν 25,
51, 127, 128, 139, 153, 190, 213,
252, 300, 318, 356, 359, 371 ;

INDEX NOMINVM

- ξ 53, 57, 86, 93, 119, 158, 235, 243, 268, 273, 283, 300, 305, 306, 310, 328, 389, 406, 440, 457; ο 112, 180, 245, 297, 341, 353, 475, 477, 489, 523; π 260, 298, 320, 403, 422; ρ 51, 60, 132, 155, 240, 322, 354, 424, 437, 597; σ 112, 235, 273; τ 80, 161, 179, 276, 297, 303, 363, 365; υ 42, 61, 75, 97, 98, 101, 102, 112, 121, 201, 230, 273, 339; φ 25, 36, 102, 200, 413; χ 205, 252, 334, 379; ψ 218, 331, 352; ω 24, 42, 96, 164, 344, 351, 376, 472, 477, 502, 518, 521, 529, 544, 547.
- Ζέφυρος β 421; δ 402, 567; ε 295, 332; κ 25; μ 289, 408, 426; ξ 458; τ 206.
- Ζήθος λ 262; τ 523 (v.l. Ζήτης).
- Ἡβη λ 603.
- Ἡἕλιος α 8; γ 1; θ 302; ι 58; κ 138; λ 16, 109; μ 4, 128, 133, 176, 263, 269, 274, 323, 343, 346, 353, 374, 385, 398; τ 276, 433, 441; χ 388; ψ 329; ω 12.
- Ἡλιος θ 271.
- Ἡλις γ 367 (v.l.); δ 635; ν 275; ο 298; φ 347; ω 431.
- Ἡλύσιον δ 563.
- Ἡμαθίη δ 702 (v.l.).
- Ἡρακλειή λ 601.
- Ἡρακλῆς θ 224; λ 267; φ 26.
- Ἡρη δ 513; θ 465; λ 604; μ 72; ο 112, 180; υ 70.
- Ἡφαιστος δ 617; ζ 233; η 92; θ 268, 270, 272, 286, 287, 293, 297, 327, 330, 345, 355, 359; ο 117; ψ 160; ω 71, 75.
- Ἡώς ε 1, 121.
- Θέμις β 68.
- Θεοκλύμενος ο 256, 271, 286, 508, 529; ρ 151; υ 350, 363.
- Θεσπρωτοί ξ 315, 316, 335; π 65, 427; ρ 526; τ 271, 287, 292.
- Θέτις μ 133 a; ω 92.
- Θῆβαι δ 126; ο 247.
- Θηβαίος κ 492, 565; λ 90, 165; μ 267; ψ 323.
- Θήβη λ 263, 265, 275.
- Θεσεύς λ 322, 631.
- Θόας ξ 499.
- Θόων θ 113.
- Θόωσα α 71.
- Θρασμηίδης γ 39, 414, 442, 448.
- Θρήκη θ 361.
- Θρινακίη λ 107; μ 127, 135; τ 275.
- Θυέστης δ 517.
- Θυεστιάδης δ 518.
- Θώνος δ 228.
- Ἰάρδανος γ 292.
- Ἰασίδης λ 283; ρ 443.
- Ἰασίων ε 125.
- Ἰασον (*Αργος) σ 246.
- Ἰαωλκός λ 256.
- Ἰδομενεύς α 93 a, 285 (v.l.); γ 191; ν 259; ξ 237, 382; τ 181, 190.
- Ἰήσων μ 72.
- Ἰθάκη α 18, 57, 88, 103, 163, 172, 247, 386, 395, 401, 404; β 167, 256, 293; γ 81; δ 175, 555, 601, 605, 608, 643, 671, 845; ι 21, 505, 531; κ 417, 420, 463, 522; λ 30, 111, 162, 361, 480; μ 138, 345; ν 97, 135, 212, 248, 256, 325, 344; ξ 98, 126, 182, 189, 329, 344; ο 29, 36, 157, 267, 482, 510, 534; π 58, 124, 223, 230, 251, 322, 419; ρ 250; σ 2; τ 132, 399, 462; υ 340; φ 18, 109, 252, 346; χ 30, 52, 223; ψ 122, 176; ω 104, 259, 269, 284.
- Ἰθακήσιος β 25, 161, 229, 246; ο 520; χ 45; ω 354, 443, 454, 531.
- Ἰθακος ρ 207.
- Ἰκάριος α 329; β 53, 133; δ 797, 840; λ 446; π 435; ρ 562; σ 159, 188, 245, 285; τ 375, 546; υ 388; φ 2, 321; ω 195.
- Ἰκμάλιος τ 57.
- Ἰλιος β 18, 172; θ 495, 578, 581; ι 39; κ 15; λ 86, 169, 372; ξ 71, 238; ρ 104, 293; σ 252; τ 125, 182, 193; ω 117.
- Ἰλος α 259.
- Ἰνώ ε 333, 461.

INDEX NOMINVM

Ἴπποδάμεια σ 182.
 Ἴπποτάδης κ 2, 36.
 Ἴρος α 259 (v.l.); σ 6, 25, 38, 56,
 73, 75, 96, 233, 239, 333, 334,
 393.
 Ἴσμαρος ι 40, 198.
 Ἴτυλος τ 522.
 Ἰφθίμη δ 797.
 Ἰφικληείη λ 290, 296.
 Ἰφιμέδεια λ 305.
 Ἰφίτος φ 14, 22, 37.

Καδμῆϊοι λ 276.
 Κάδμος ε 333.
 Κακοίλιον τ 260, 597; ψ 19.
 Καλυψώ α 14; δ 557; ε 14, 78,
 85, 116, 180, 202, 242, 246,
 258, 263, 276, 321, 372; η 245,
 254, 260; θ 452; ι 29; μ 389,
 448; ρ 143; ψ 333.
 Κασσάνδρη λ 422.
 Κάστωρ λ 300; ξ 204.
 Καύκωνες γ 366.
 Κερβέριοι λ 14 (v.l.).
 Κεφαλλήνες υ 210; ω 355, 378,
 429.
 Κήτειοι λ 521.
 Κίκοι ι 39, 47, 59, 66, 165;
 ψ 310.
 Κιμμέριοι λ 14.
 Κίρκη θ 448; ι 31; κ 136, 150,
 210, 221, 241, 276, 282, 287,
 289, 293, 295, 308, 322, 337,
 347, 375, 383, 388, 394, 426,
 432, 445, 449, 480, 483, 501,
 549, 554, 563, 571; λ 8, 22,
 53, 62; μ 9, 16, 36, 150, 155,
 226, 268, 273, 302; ψ 321.

Κλείτος ο 249, 250.
 Κλυμένη λ 326.
 Κλύμενος γ 452.
 Κλυταιμνήστρη γ 266; λ 422, 439.
 Κλυτίδης ο 540.
 Κλύτιος π 327.
 Κλυτόνητος θ 119, 123.
 Κνωσός τ 178.
 Κόραξ ν 408.
 Κράταις μ 124.
 Κρείων λ 269.
 Κρηθεύς λ 237, 258.
 Κρήτες ξ 205, 234, 382.

Κρήτη α 93 (v.l.), 285 (v.l.); γ 191,
 291; λ 323; ν 256, 260; ξ 199,
 252, 300, 301; π 62; ρ 523;
 τ 172, 186, 338.
 Κρονίδης α 45, 81; ι 552; ν 25;
 ω 473, 539, 544.
 Κρονίων α 386; γ 88, 119; δ 207,
 699; θ 289; κ 21; λ 620; μ
 399, 405; ξ 184, 303, 406;
 ο 477; π 117, 291; ρ 424;
 σ 376; τ 80; υ 236, 273; φ 102;
 χ 51; ω 472.
 Κρόνος φ 415.
 Κρουνοί ο 295.
 Κτήσιος ο 414.
 Κτήσιππος υ 288, 303, 304; χ 279,
 285.
 Κτιμένη ο 363.
 Κύδωνες γ 292; τ 176.
 Κυθήρεια θ 288; σ 193.
 Κύθηρα ι 81.
 Κύκλωψ α 69, 71; β 19; ζ 5;
 η 206; ι 106, 117, 125, 166, 275,
 296, 316, 319, 345, 347, 357,
 362, 364, 399, 415, 428, 474,
 475, 492, 502, 510, 548; κ 200,
 435; μ 209; ν 19; ψ 312.
 Κυλλήνιος ω 1.
 Κύπρος γ 302α; δ 83; θ 362;
 ρ 442, 443, 448.
 Κώκυτος κ 514.

Λαέρκης γ 425.
 Λαέρτης α 189, 430; β 99; δ 111,
 555, 738; θ 18; ι 505; ξ 9,
 173, 451; ο 353, 483; π 118,
 138, 302; τ 144; χ 185, 191,
 336; ω 134, 192, 206, 207, 270,
 327, 365, 375, 498, 513.
 Λαερτιάδης ε 203; ι 19; κ 401,
 456, 488, 504; λ 60, 92, 405,
 473, 617; μ 378; ν 375; ξ 486;
 π 104, 167, 455; ρ 152, 361;
 σ 24, 348; τ 165, 262, 336, 583;
 υ 286; φ 262; χ 164, 339;
 ω 542.
 Λαιστρυγονίη κ 82; ψ 318.
 Λαιστρυγών κ 106, 119, 199.
 Λακεδαίμων γ 326; δ 1, 313, 702;
 ε 20; ν 414, 440; ο 1; ρ 121;
 φ 13.

INDEX NOMINVM

- Λάμος κ 81.
 Λαμπετή μ 132, 375.
 Λάμπος ψ 246.
 Λαοδάμας η 170; θ 117, 119, 130,
 132, 141, 153, 207, 370.
 Λαπίθαι φ 297.
 Λάχεια (Λεχεια) ι 116 (v.l.).
 Λέσβος γ 169; δ 342; ρ 133.
 Λευκάς ω 11.
 Λευκοθέη ε 334.
 Λήδη λ 298.
 Λῆμνος θ 283, 294, 301.
 Ληόκριτος β 242; χ 294.
 Λητώ ζ 106; λ 318, 580.
 Ληώδης φ 144, 168; χ 310.
 Λιβύη δ 85; ξ 295.
 Λισσήν γ 293 (v.l.).
 Λωτοφάγοι ι 84, 91, 92, 96; ψ 311.
- Μαῖα α 38 (v.l.).
 Μαιάς ξ 435.
 Μαῖρα λ 326.
 Μάλεια (-αι) γ 287; δ 514; ι 80;
 τ 187.
 Μαλέου γ 296 (v.l.).
 Μάντιος ο 242, 249.
 Μαραθών η 80.
 Μάρων ι 197.
 Μαστορίδης β 158; ω 452.
 Μεγαπένθης δ 11; ο 100, 103, 122.
 Μεγάρη λ 269.
 Μέδων δ 677, 696, 711; π 252,
 412; ρ 172; χ 357, 361;
 ω 439, 442.
 Μελάμπους ο 225.
 Μελανεύς ω 103.
 Μελανθείς ρ 212; ν 255; φ 176;
 χ 152, 159.
 Μελάνθιος ρ 247, 369; ν 173;
 φ 175, 181, 265; χ 135, 142,
 161, 182, 195, 474.
 Μελανθώ σ 321; τ 65.
 Μέμνων λ 522.
 Μενέλαος α 285; γ 141, 168, 249,
 257, 279, 311, 317, 326; δ 2,
 16, 23, 26, 30, 46, 51, 59, 76,
 116, 128, 138, 147, 156, 168,
 185, 203, 217, 235, 265, 291,
 307, 316, 332, 561, 609; θ 518;
 λ 460; ν 414; ξ 470; ο 5, 14, 52,
 57, 64, 67, 87, 92, 97, 110, 133,
 141, 147, 167, 169, 207; ρ 76,
 116, 120, 147; ω 116.
 Μεινοιτιάδης ω 77.
 Μέντης α 105, 180, 418.
 Μέντωρ β 225, 243, 253, 268, 401;
 γ 22, 240; δ 654, 655; ρ 68;
 χ 206, 208, 213, 235, 249; ω 446,
 456, 503, 548.
 Μερμερίδης α 259.
 Μεσαύλιος ξ 449, 455.
 Μεσσήνη φ 15.
 Μεσσήνιοι φ 18.
 Μίμας γ 172.
 Μινύειος λ 284.
 Μίνως λ 322, 568; ρ 523; τ 178.
 Μούλιος σ 423.
 Μούσα α 1; θ 63, 73, 481, 488;
 ω 60, 62.
 Μυκήνη β 120; γ 305; φ 103.
 Μυρμιδόνες γ 188; δ 9; λ 495.
- Ναυβολίδης θ 116.
 Ναυσίθοος ζ 7; η 56, 62, 63;
 θ 565.
 Ναυσικάα ζ 17, 25, 49, 101, 186,
 213, 251, 276; η 12; θ 457,
 464.
 Ναυτεύς θ 112.
 Νείαιρα μ 133.
 Νεστορίδης γ 36, 482; δ 71, 155;
 ο 6, 44, 46, 48, 166, 195, 202.
 Νέστωρ α 284; γ 17, 32, 57, 68,
 79, 102, 202, 210, 244, 247,
 253, 345, 386, 397, 405, 411,
 417, 436, 444, 448, 452, 465,
 469, 474; δ 21, 69, 161, 186,
 191, 209, 303, 488; λ 286, 512;
 ο 4, 144, 151, 194; ρ 109; ω 52.
 Νήιον α 186 (v.l.); γ 81 (v.l.);
 ι 22 (v.l.).
 Νηλεύς γ 4, 409; λ 254, 281, 288;
 ο 229, 233, 237.
 Νηληιάδης γ 79, 202, 247, 465.
 Νηλῆιος δ 639.
 Νήρικος ω 377.
 Νήριτος α 18 (v.l.); ι 22 (v.l.);
 ν 351; ρ 207; ω 377 (v.l.).
 Νίσος π 395; σ 127, 413.
 Νοήμων β 386; δ 630, 648.
 Νότος γ 295; ε 295, 331; μ 289,
 325, 326, 427; ν 111.

INDEX NOMINVM

- ^οδυσ(σ)εύς α 21, 48, 57, 60, 65, 74, 83, 87, 103, 129, 196, 207, 212, 253, 260, 263, 265, 354, 363, 396, 398; β 2, 17, 27, 35, 59, 71, 96, 163, 173, 182, 225, 233, 238, 246, 259, 279, 333, 342, 352, 366, 394, 415; γ 64, 84, 98, 121, 126, 163, 219; δ 107, 143, 151, 241, 254, 270, 280, 284, 287, 328, 340, 345, 625, 674, 682, 689, 715, 741, 763, 799; ε 5, 11, 24, 31, 39, 81, 149, 171, 198, 203, 214, 229, 233, 251, 269, 287, 297, 336, 354, 365 (v.l.), 370, 387, 398, 406, 436, 481, 486, 491; ζ 1, 14, 113, 117, 127, 135, 141, 212, 217, 224, 248, 249, 254, 320, 322, 331; η 1, 14, 15, 21, 43, 81, 133, 139, 142, 145, 168, 177, 207, 230, 240, 302, 329, 341, 344; θ 3, 9, 23, 75, 83, 92, 144, 152, 165, 199, 264, 367, 381, 412, 446, 459, 463, 474, 486, 494, 502, 517, 521, 531; ι 1, 19, 504, 512, 517, 530; κ 64, 251, 330, 378, 401, 436, 456, 488, 504; λ 60, 92, 100, 202, 354, 363, 377, 405, 444, 473, 488, 617; μ 82, 101, 184, 279, 378; ν 4, 28, 35, 56, 63, 73, 117, 124, 126, 131, 137, 144, 187, 226, 250, 311, 353, 367, 375, 382, 413, 416, 440, 515; ξ 4, 29, 30, 51, 76, 144, 148, 152, 159, 161, 167, 171, 174, 191, 250, 321, 323, 364, 390, 424, 437, 439, 447, 459, 470, 484, 486, 515, 520, 523, 526; ο 2, 59, 63, 157, 176, 267, 301, 304, 313, 337, 340, 347, 380, 485, 522, 554; π 1, 5, 34, 42, 48, 53, 63, 90, 100, 104, 119, 139, 159, 162, 164, 167, 177, 186, 194, 201, 204, 225, 258, 266, 289, 301, 313, 328, 337, 347, 407, 430, 442, 450, 452, 455, 522, 554; ρ 3, 16, 34, 103, 114, 131, 136, 152, 156, 157, 167, 183, 192, 216, 230, 235, 240, 253, 260, 264, 280, 292, 299, 301, 314, 327, 336, 353, 361, 389, 402, 412, 453, 506, 510, 522, 525, 538, 539, 560; σ 8, 14, 24, 51, 66, 90, 100, 117, 124, 253, 281, 311, 312, 313, 326, 337, 348, 350, 356, 365, 384, 394, 417, 420; τ 1, 8, 31, 41, 51, 65, 70, 84, 102, 106, 126, 136, 141, 164, 165, 185, 209, 220, 225, 237, 239, 248, 250, 259, 261, 262, 267, 270, 282, 286, 293, 304, 306, 313, 315, 335, 336, 358, 381, 382, 388, 409, 413, 416, 430, 437, 447, 452, 456, 473, 474, 479, 499, 506, 554, 556, 571, 582, 583, 585, 596, 603; υ 1, 5, 36, 80, 92, 104, 117, 120, 122, 165, 168, 177, 183, 205, 209, 226, 231, 232, 239, 248, 257, 265, 281, 283, 286, 290, 298, 300, 325, 329, 332, 369; φ 4, 16, 20, 31, 34, 38, 74, 94, 99, 129, 158, 189, 190, 195, 197, 204, 223, 225, 227, 244, 254, 262, 274, 314, 357, 379, 393, 404, 409, 414, 432; χ 1, 15, 26, 34, 45, 60, 81, 89, 105, 115, 129, 141, 143, 147, 163, 164, 170, 191, 202, 207, 213, 221, 225, 226, 238, 253, 261, 266, 281, 283, 291, 292, 310, 312, 320, 336, 337, 339, 342, 344, 371, 381, 390, 401, 406, 409, 430, 450, 479, 490, 493, 495, 498; ψ 7, 18, 27, 45, 67, 89, 108, 111, 129, 153, 181, 206, 208, 209, 247, 263, 306, 320, 345, 348, 370; ω 100, 116, 119, 125, 131, 149, 151, 154, 172, 176, 187, 192, 195, 213, 220, 232, 241, 302, 309, 328, 330, 346, 348, 356, 391, 392, 398, 406, 409, 416, 424, 440, 443, 445, 447, 480, 482, 490, 494, 497, 501, 504, 526, 537, 541, 542.
- Οἰδιπόδης λ 271.
 Ὀικλήης ο 243.
 Ὀϊκλείος ο 244.
 Οἶνοφ φ 144.
 Οἰχαλιεύς θ 224.
 Ὀλύμπιος α 27, 60; β 68; γ 377;

INDEX NOMINVM

- δ 74, 173, 722; ζ 188; ο 523;
 υ 79; ψ 140, 167.
 *Ο(ὄ)λυμπος α 102; ζ 42, 240;
 θ 331; κ 307; λ 313, 315;
 μ 337; ξ 394; ο 43; σ 180;
 τ 43; υ 55; 73, 103; ω 351, 488.
 *Ομητορίδης γ 282.
 *Ορέστης α 30, 40, 298; γ 306;
 δ 546; λ 461.
 *Ορμενίδης ο 414.
 *Ορσ(τ)ίλοχος γ 489; ν 260; ο 187;
 φ 16.
 *Ορτυγίη ε 123; ο 404.
 *Ορχομενός λ 284, 459.
 *Όσσα λ 315.
 Οὔτις ι 366, 369, 408, 455, 460.
 Παιήων δ 232.
 Παλλάς α 125, 252, 327; β 405;
 γ 29, 42, 222, 385; δ 289, 828;
 ζ 233, 328; η 37; θ 7; λ 547;
 ν 190, 252, 300, 371; ο 1;
 π 298; τ 33; υ 345; ψ 160;
 ω 520, 547.
 Παναχαιοί α 239; ξ 369; ω 32.
 Πανδάρους τ 518; υ 66.
 Πανοπέυς λ 581.
 Παρησός τ 394, 411, 432, 466;
 φ 220; ω 332.
 Πάτροκλος γ 110; λ 468; ω 16,
 77, 79.
 Πάφος θ 363.
 Πείραιος ο 539, 540, 544; ρ 55, 71,
 74, 78; υ 372.
 Πειρίθοος λ 631; φ 296, 298.
 Πείσανδρος σ 299; χ 243, 268, 299.
 Πεισηνορίδης α 429; β 347; υ 148.
 Πεισήνωρ β 38.
 Πεισίστρατος γ 36, 400, 415, 454,
 482; δ 155; ο 46, 48, 131, 166.
 Πελασγοί τ 177.
 Πελήης λ 254, 256.
 Περίβοια η 57.
 Περικλύμενος λ 286.
 Περιμήδης λ 23; μ 195.
 Περσεύς γ 414, 444.
 Περσεφόνεια κ 491, 494, 509, 534,
 564; λ 47, 213, 217, 226, 386,
 635.
 Πέρσης κ 139.
 Πηλείδης θ 75.
 Πηλείων ε 310; λ 470, 551;
 ω 18, 23.
 Πηλεύς λ 478, 494, 505; ω 36.
 Πηληϊάδης λ 467, 557; ω 15.
 Πήλιον λ 316.
 Πηνελόπεια α 223, 329; β 121, 274;
 δ 111, 675, 679, 680, 721, 787,
 800, 804, 808, 830; ε 216;
 λ 446; ν 406; ξ 172, 373;
 ο 41, 314; π 130, 303, 329, 338,
 397, 409, 435, 458; ρ 36, 100,
 162, 390, 492, 498, 528, 542,
 553, 562, 569, 575, 585; σ 159,
 177, 244, 245, 250, 285, 322,
 324; τ 53, 59, 89, 103, 128, 308,
 349, 375, 376, 476, 508, 559, 588;
 υ 388; φ 2, 158, 194, 198, 311,
 321, 330, 353a; χ 425, 482; ψ 5,
 10, 58, 80, 104, 173, 256, 285;
 ω 194, 198, 294, 404.
 Πηρώ λ 287.
 Πιερίη ε 50.
 Πλαγκταί μ 61; ψ 327.
 Πληϊάδες ε 272.
 Πλιάντιος γ 190.
 Πολίτης κ 224.
 Πόλυβος α 399; β 177; δ 126;
 θ 373; ο 519; π 345, 434;
 σ 349; υ 359; φ 320; χ 243,
 284.
 Πολύδαμνα δ 228.
 Πολυδεύκης λ 300.
 Πολυθερσεΐδης χ 287.
 Πολυκάστη γ 464.
 Πολυκτορίδης σ 299; χ 243.
 Πολύκτωρ ρ 207.
 Πολύνης θ 114.
 Πολυπημονίδης ο 305.
 Πολυφείδης ο 249, 252.
 Πολύφημος α 70; ι 403, 407, 446.
 Ποντεύς θ 113.
 Ποντόνοος η 179, 182; θ 65; ν 50,
 53.
 Ποσειδάων α 20, 68, 73, 74, 77;
 γ 43, 54, 55, 178, 333; δ 386,
 500, 505; ε 339, 366, 446; η 56,
 61, 271; θ 322, 344, 350, 354,
 565; ι 283, 412, 526, 528;
 λ 130, 252, 306, 399, 406; ν 146,
 159, 173, 181, 185, 341; ψ 234,
 277; ω 109.

INDEX NOMINVM

- Ποσιδήιον ζ 266.
 Πράμνεις κ 235.
 Πρίαμος γ 107, 130; ε 106; λ 421,
 533; ν 316; ξ 241; χ 230.
 Πρόκρις λ 321.
 Πρυμνέυς θ 112.
 Πρωφρέυς θ 113.
 Πρωτεύς δ 365, 385.
 Πυθώ θ 80; λ 581.
 Πύλοιο γ 31, 59; ο 216, 227.
 Πύλος α 93, 284; β 214, 308, 317,
 326, 359; γ 4, 182, 485; δ 599,
 633, 639, 656, 702, 713; ε 20;
 λ 257, 285, 459; ν 274; ξ 180;
 ο 42, 193, 226, 236, 541; π 24,
 131, 142, 323, 337; ρ 42, 109;
 φ 108; ω 152, 430.
 Πυριφλεγέθων κ 513.
- 'Ραδάμανθους δ 564; η 323.
 'Ρεΐθρον α 186.
 'Ρηξήνωρ η 63, 146.
- Σαλμωνεύς λ 236.
 Σάμη α 246 (v.l.); β 51b; ι 24 (v.l.);
 ο 367; π 123, 249; τ 131;
 υ 288.
 Σάμος α 246 (v.l.); δ 671, 845;
 ι 24 (v.l.); ο 29.
 Ξειρήνες μ 39, 42, 44, 52, 158, 167,
 198; ψ 326.
 Ξιδονίη ν 285.
 Ξιδόνιοι δ 84, 618; ο 118.
 Ξιδών ο 425.
 Ξικανίη ω 307.
 Ξικελός υ 383; ω 211, 366, 389.
 Ξίντιες θ 294.
 Ξίσυφος λ 593.
 Ξκύλλη μ 85, 108, 125, 223, 231,
 235, 245, 261, 310, 430, 445;
 ψ 328.
 Σκῦρος λ 509.
 Σόλυμοι ε 283.
 Σούνιον γ 278.
 Σπάρτη α 93, 285; β 214, 327, 359;
 δ 10; λ 460; ν 412.
 Στρατίος γ 413, 439.
 Στύξ ε 185; κ 514.
 Συρίη ο 403.
 Σχερίη ε 34; ζ 8; η 79; ν 160.
- Τάνταλος λ 582.
 Τάφιοι α 105, 181, 419; ξ 452;
 ο 427; π 426.
 Τάφος α 17.
 Τειρεσίας κ 492, 524, 537, 565;
 λ 32, 50, 89, 90, 139, 151, 165,
 479; μ 267, 272; ψ 251, 323.
 Τεκτονίδης θ 114.
 Τελαμών λ 553.
 Τελαμωνιάδης λ 543.
 Τεμέση α 184.
 Τένεδος γ 159.
 Τερπιάδης χ 330.
 Τηλέμαχος α 113, 156, 213, 230,
 306, 345, 367, 382, 384, 388, 400,
 412, 420, 425; β 83, 85, 113, 129,
 146, 156, 185, 194, 200, 208, 260,
 270, 297, 301, 303, 309, 325, 348,
 364, 371, 381, 383, 399, 402,
 409, 416, 418, 422, 464; γ 12,
 14, 21, 26, 60, 63, 75, 83, 201,
 225, 230, 239, 343, 358, 364,
 374, 398, 416, 423, 432, 464,
 475, 481; δ 21, 69, 112, 144,
 166, 185, 215, 290, 303, 311,
 312, 315, 593, 633, 664, 687,
 700, 843; ε 25; λ 68, 185;
 ν 413; ξ 173, 175; ο 4, 7, 10,
 49, 63, 68, 86, 110, 111, 144,
 154, 179, 194, 217, 257, 265,
 279, 287, 496, 502, 512, 528,
 531, 535, 545, 550, 554; π 4,
 20, 23, 30, 43, 56, 68, 112, 146,
 160, 192, 202, 213, 221, 240,
 262, 323, 330, 347, 369, 372,
 401, 421, 438, 445, 460, 476;
 ρ 3, 26, 41, 45, 61, 73, 75, 77,
 101, 107, 161, 251, 328, 333,
 342, 350, 354, 391, 392, 406,
 489, 541, 554, 568, 591, 598;
 σ 60, 156, 214, 215, 226, 338,
 405, 411, 421; τ 3, 4, 14, 26,
 35, 47, 87, 121, 321; υ 124, 144,
 241, 246, 257, 269, 272, 283,
 295, 303, 326, 338, 345, 374,
 376; φ 101, 130, 216, 313, 343,
 368, 378, 381, 423, 424, 432;
 χ 92, 95, 108, 150, 151, 153, 171,
 267, 277, 284, 294, 350, 354, 365,
 390, 391, 393, 400, 426, 435,
 454, 461; ψ 29, 44, 96, 112, 113,

INDEX NOMINVM

- 123, 297, 367; ω 155, 165, 175, 359, 363, 505, 506, 510.
- Τήλεμος ι 509.
- Τηλέπυλος κ 82; ψ 318.
- Τηλεφίδης λ 519.
- Τηύγετος ζ 103.
- Τιθωνός ε ι.
- Τιτυός η 324; λ 576.
- Τροίη α 2, 62, 210, 327, 355; γ 257, 268, 276; δ 6, 99, 146, 488; ε 39, 307; ι 38, 259; κ 40, 332; λ 160, 499, 510, 513; μ 189; ν 137, 248, 315, 388; ξ 229, 469; ο 153; π 289; ρ 314; σ 260, 266; τ 8, 187; ω 37.
- Τρώες α 237; γ 85, 86, 87, 100, 220; δ 243, 249, 254, 257, 273, 275, 330; ε 310; θ 82, 220, 503, 504, 513; λ 169, 383, 513, 532, 547; μ 190; ν 266; ξ 71, 367; ρ 119; σ 261; χ 36, 228; ω 27, 31, 38.
- Τρωιάς ν 263.
- Τρῳός δ 259.
- Τυδείδης γ 181; δ 280.
- Τυδεύς γ 167.
- Τυνδάρεος λ 298, 299; ω 199.
- Τυρώ β 120; λ 235.
- Τλακίδης ξ 204.
- Τπερείη ζ 4.
- Τπερησίη ο 254.
- Τπεριονίδης μ 176.
- Τπερίων α 8, 24; μ 133, 263, 346, 374.
- Φαέθουσα μ 132.
- Φαέθων ψ 246.
- Φαίδιμος δ 617; ο 117.
- Φαίδρη λ 321.
- Φαίηκες ε 35, 280, 288, 345, 378 (v.l.), 386; ζ 3, 35, 55, 114, 195, 197, 202, 241, 257, 270, 284, 298, 302, 327; η 11, 16, 39, 62, 98, 108, 136, 156, 186, 316; θ 5, 11, 21, 23, 26, 86, 91, 96, 97, 108, 117, 188, 191, 198, 201, 207, 231, 250, 369, 386, 387, 428, 440, 535, 536, 557, 567; λ 336, 343, 349; ν 12, 36, 120, 130, 149, 160, 166, 175, 186, 204, 210, 302, 304, 322, 369; π 227; τ 279; ψ 338.
- Φαιστός γ 296.
- Φάρος δ 355.
- Φεαί ο 297 (v.l.).
- Φείδων ξ 316; τ 287.
- Φεραί δ 798; ο 297 (v.l.).
- Φέρης λ 259.
- Φήμιος α 154, 337; ρ 263; χ 331.
- Φηραί γ 488; ο 186.
- Φθίη λ 496.
- Φιλοίτιος υ 185, 254; φ 240, 388; χ 359.
- Φιλοκλήτης γ 190; θ 219.
- Φιλομηλείδης δ 343; ρ 134.
- Φοίβος γ 279; θ 79; ι 201.
- Φοινίκη γ 302 a; δ 83; ξ 291.
- Φοῖνιξ ν 272; ξ 288; ο 415, 419, 473.
- Φοίνισσα ο 417.
- Φόρκυς α 72; ν 96, 345.
- Φρόνιος β 386; δ 630, 648.
- Φρόντις γ 282.
- Φυλάκη λ 290; ο 236.
- Φύλακος ο 231.
- Φυλώ δ 125, 133.
- Φωκίων γ 307 (v.l.).
- Χαλκίς ο 295.
- Χάριτες ζ 18; θ 364; σ 194.
- Χάρυβδις μ 104, 113, 235, 260, 428, 430, 436, 441; ψ 327.
- Χίος γ 170, 172.
- Χλωρίς λ 281.
- Χρομῖος λ 286.
- Ψυρή γ 171.
- Ωγυγίη α 50 (v.l.); 85; ζ 172; η 244, 254; μ 448; ψ 333.
- Ωγυλίη α 85 (v.l.).
- Ωκεανός δ 568; ε 275; κ 139, 508, 511; λ 13, 21, 158, 639; μ 1; τ 434; ν 65; χ 197; ψ 244, 347; ω 11.
- Ωκύαλος θ 111.
- Ωρίων ε 121, 274; λ 310, 572.
- Ωτος λ 308.
- Ωψ α 429; β 347; ν 148.

Oxford



University of
Connecticut
Libraries



39153029591619

